

ÅRGÅNG 128 • NUMMER 5 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • MAJ 2004

Liahona

Generalkonferenstal

KÖRERIG FÖRBJUDEN

Uppväckandet av Jairus dotter, av Jeffrey Hein

Frälsaren sade om Jairus dotter: "Flickan är inte död. Hon sover" ... han tog barnets hand och sade till henne: "Talita koum!" Det betyder: 'Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!' Genast steg flickan upp och började gå omkring ... och de blev utom sig av häpnad." (Mark 5:39, 41-42)

Liahona

- 2 Konferensöversikt för 174:e generalkonferensen

LÖRDAGENS MORGONSESSION

- 4 Kyrkan växer sig starkare
Gordon B Hinckley
- 6 O visdom stor, o kärleks nåd
David B Haight
- 7 Att förbereda oss för Kristi andra ankomst
Dallin H Oaks
- 11 När du har omvänt dig
D Todd Christofferson
- 14 En avslutad berättelse
Gayle M Clegg
- 16 I Herrens kraft
Henry B Eyring
- 20 Ditt personliga inflytande
Thomas S Monson

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

- 24 Röstning på kyrkans ämbetsmän
Thomas S Monson
- 25 Rapport från kyrkans revisionsavdelning 2003
Wesley L Jones
- 26 Statistisk rapport, 2003
F Michael Watson
- 27 Rötter och grenar
Russell M Nelson
- 30 "Förbli i mig"
Jeffrey R Holland
- 33 Jesus, när tanken flyr till dig
Keith B McMullin
- 36 Kristi ord — vår andliga Liahona
W Rolfe Kerr
- 38 Tillämpa de tydliga och enkla evangelieprinciperna i familjen
Francisco J Viñas
- 40 Jordiska skulder, himmelska skulder
Joseph B Wirthlin

PRÄSTADÖMETS SESSION

- 44 Kommen ihåg huru barmhärtig Herren har varit
Neal A Maxwell
- 46 Styrk dina bröder
Mervyn B Arnold

- 49 Vägledning för de unga
Earl C Tingey
- 51 Val
James E Faust
- 54 En uppmaning till mod
Thomas S Monson
- 58 "Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta"
Gordon B Hinckley

SÖNDAGENS MORGONSESSION

- 61 Fick du rätt budskap?
James E Faust
- 69 Faderskap: En evig kallelse
L Tom Perry
- 73 Men om inte ...
Dennis E Simmons
- 75 Ett "modershjärta"
Julie B Beck
- 77 Frukten icke
Boyd K Packer
- 81 En ljusets dag för världen gryr
Gordon B Hinckley

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

- 84 Försoningen och en själs värde
M Russell Ballard
- 88 Med en god förälders djupa känsla: Ett hoppets budskap till familjerna
Robert D Hales
- 92 Stå obefläckad inför Herren
Clate W Mask Jr
- 94 Äktenskapet och familjen: Vårt heliga ansvar
W Douglas Shumway
- 97 Försoningen: Allt för allt
Bruce C Hafen
- 100 Hur vi kan leva ett gott liv mitt i den ökande ondskan
Richard G Scott
- 103 Avslutande ord
Gordon B Hinckley

UNGA KVINNORS ALLMÄNNA MÖTE

- 104 Allting skall samverka till ert bästa
Susan W Tanner
- 107 Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna
Julie B Beck
- 110 'Tro!
Elaine S Dalton
- 112 Håll dig på den rätta vägen
Gordon B Hinckley
- 64 Generalauktoriteter i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
- 116 De talade till oss: Att göra konferensen till en del av vårt liv
- 118 Källmaterial för undervisning
- 122 Biorganisationernas generalpresidentskap
- 123 Konferensnytt

Konferensöversikt för 174:e generalkonferensen

LÖRDAGENS MORGONSESSION

3 APRIL 2004

Presiderande: Gordon B Hinckley.
Mötesledare: James E Faust. Inledningsbön: Ronald A Rasband. Avslutningsbön: Wayne S Peterson. Sång av Tabernakelkören, Craig Jessop och Mack Wilberg körledare, Clay Christiansen organist: "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81; "För det vackra på vår jord", *Psalmer*, nr 32; "Min himmelske Fader älskar mig", *Barnens sångbok*, s 16–17; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*, nr 3; "Såningsmän vi alla äro", *Hymner*, nr 152, arr. Wilberg, opublicerat; "Kom, kom Guds folk", *Psalmer*, nr 19, arr. Wilberg, opublicerat.

LÖRDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

3 APRIL 2004

Presiderande: Gordon B Hinckley.
Mötesledare: James E Faust. Inledningsbön: L Whitney Clayton. Avslutningsbön: Steven E Snow. Sång av en hjälpföreningskör från stavar i Salt Lake City, Vanja Y Watkins körledare, Bonnie Goodliffe organist: "Himlens Gud är städs oss nära", *Psalmer*, nr 192, arr. Watkins, opublicerat; "Min herde är Herren", *Psalmer*, nr 67, arr. Yorgason, opublicerat; "Låt oss sträva fram", *Psalmer*, nr 166; "Kom, Guds barn från land och stad", *Psalmer*, nr 28; "Gå ut med tro", *Psalmer*, nr 179.

PRÄSTADÖMETS SESSION 3 APRIL 2004

Presiderande: Gordon B Hinckley.
Mötesledare: James E Faust. Inledningsbön: Christoffel Golden Jr. Avslutningsbön: Craig C Christensen. Sång av en prästadömskör

från religionsinstitutet i Orem och Salt Lake City, Douglas Brenchley, Don Keaton och Ryan Eggett körledare, John Longhurst och Clay Christiansen organister: "Lova Gud med glädjens röst", *Psalmer*, nr 35, arr. Beebe, publ. Larice; "Beautiful Savior" *Children's Songbook*, s 62–63; "Pris åt den man", *Psalmer*, nr 16; "Han kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*, nr 5, arr. Wilberg, opublicerat.

SÖNDAGENS MORGONSESSION

4 APRIL 2004

Presiderande: Gordon B Hinckley.
Mötesledare: Thomas S Monson. Inledningsbön: Walter F González. Avslutningsbön: James M Dunn. Sång av Tabernakelkören, Craig Jessop och Mack Wilberg körledare, Richard Elliott organist: "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38; "Det är solsken i min själ idag", *Psalmer*, nr 157, arr. Wilberg, opublicerat; "How Lovely Are the Messengers", Mendelssohn, publ. Jackman; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Han lever, min Förlossare", *Psalmer*, nr 83, arr. Wilberg, opublicerat (solist: Liriel Domiciano); "Varje steg ett steg i tro", Dayley, publ. Jackman.

SÖNDAGENS EFTERMIDDAGSSSESSION

4 APRIL 2004

Presiderande: Gordon B Hinckley.
Mötesledare: Thomas S Monson. Inledningsbön: Robert F Orton. Avslutningsbön: Daryl H Garn. Sång av Tabernakelkören, Craig Jessop och Mack

Wilberg körledare, Linda Margetts och Bonnie Goodliffe organister: "Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, nr 41, arr. Wilberg, opublicerat; "Oh, What Songs of the Heart", *Hymns*, nr 286, arr. Wilberg, publ. Deseret Book (flöjt: Jeannine Goeckeritz, Tiffany McCleary, Jennifer Gremillion och Lisa Smith; harpa: Tamara Oswald); "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10; "Lär mig att följa dig", *Psalmer*, nr 150; "Gud var' med dig tills vi möts igen", *Psalmer*, nr 107.

UNGA KVINNORS ALLMÄNNA MÖTE

27 MARS 2004

Presiderande: Gordon B Hinckley.
Mötesledare: Susan W Tanner. Inledningsbön: Selu Fotu. Avslutningsbön: Carly Runia. Sång av en kör med unga kvinnor från stavar i Sandy, Utah; Marie Monson körledare; Bonnie Goodliffe organist: "The Light Divine", *Hymns*, nr 305; "Barnets bön", *Barnens sångbok*, s 6–7, arr. Perry, publ. Jackman; "O, hur skön var morgonstunden", *Psalmer*, nr 14, arr. Kasen, opublicerat; "Skall väl Sions ungdom vackla", *Psalmer*, nr 176, arr. Bastian, opublicerat.

KONFERENSINSPELNINGAR FINNS ATT TILLGÅ

Inspelningar av konferenssessioner finns att tillgå på många språk på distributionscentren, i allmänhet inom två månader efter konferensen.

KONFERENSTAL PÅ INTERNET

Besök www.lds.org på Internet för att få tillgång till konferenstal på många språk. Klicka på världskartan i övre högra hörnet på hemsidan. Välj sedan ett språk.

BUDSKAP FÖR HEM- OCH BESÖKSUNDERVISNING

Välj ett tal som bäst passar behoven hos dem ni besöker som hemlärare eller besökslärare.

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Sista måltiden*, Simon Dewey, med tillstånd av Altus Fine Art, American Fork, Utah. Kopiering förbjuden.

KONFERENSFOTON

Alla foton från generalkonferensen i Salt Lake City togs av Craig Dimond, Welden C Andersen, John Luke, Matthew Reier, Kelly Larsen, Christina Smith, Tamra H Ratieta, Tamara Lamantia, Les Nilsson, Mark Hedengren, Lawrence Porter och Royce Bair; i Ryssland av Vladimir Egorov; i Japan av Takuji Okada och Osamu Sekiguchi; i Ghana av Michael och Marged Kirkpatrick, och i Tyskland av Mark McKenzie.

Officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
David B Haight, Neal A Maxwell, Russell M Nelson,
Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin,
Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland,
Henry B Eyring

Chefredaktör: Dennis B Neuenschwander

Rådgivande: E Ray Bateman, Monte J Brough,
Jay E Jensen, Stephen A West

Verkställande direktör: David Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune, Susan
Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper,
LaRene Porter Gaunt, Jenifer L Greenwood, R Val Johnson,
Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J Odekir, Adam C
Olson, Judith M Paller, Vivian Paulsen, Don L Searle,
Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul
VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica
Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Kelli Allen-Pratt,
Howard G Brown, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J
Pixton, Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: birgitta.karlfeldt@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Utländagatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
heltårsprenumeration är SEK 150:00 och betalas till
pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, haitiska, holländska, indonesiska, isländska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati,
koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska,
och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för
olika språk.)

© 2004 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt, inte
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges in till konstverket.
Frågor bör ställas till Church Copyrights and Permissions Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
telefon: 1-801-240-3959; e-post:

cor-copyright@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på

www.lds.org. Klicka på "Gospel Library" och välj sedan
svenska i menyn i övre högra hörnet på sidan.

For Readers in the United States and Canada:

May 2004 Vol. 128 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah,
and at additional mailing offices. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

TALARE I ALFABETISK ORDNING

Arnold, Mervyn B, 46
Ballard, M Russell, 84
Beck, Julie B, 75, 107
Christofferson, D Todd, 111
Clegg, Gayle M, 14
Dalton, Elaine S, 110
Eyring, Henry B, 16
Faust, James E, 51, 61
Hafen, Bruce C, 97
Haight, David B, 6
Hales, Robert D, 88
Hinckley, Gordon B, 4, 58,
81, 103, 112
Holland, Jeffrey R, 30
Kerr, W Rolf, 36
Mask, Clate W, Jr, 92
Maxwell, Neal A, 44
McMullin, Keith B, 33
Monson, Thomas S, 20,
24, 54
Nelson, Russell M, 27
Oaks, Dallin H, 7
Packer, Boyd K, 77
Perry, L Tom, 69
Scott, Richard G, 100
Shumway, W Douglas, 94
Simmons, Dennis E, 73
Tanner, Susan W, 104
Tingey, Earl C, 49
Viñas, Francisco J, 38
Wirthlin, Joseph B, 40

ÄMNESREGISTER

Aktivering, 20, 46
Ansvar, 20, 46, 51, 81
Arv, 27
Barmhärtighet, 44
Barn, 75, 77, 88
Behålla nydöpta, 30
Bön, 6, 11, 16, 33, 38, 51,
103, 110, 112
Den Helige Anden, 61, 77
Ekonomi, 40
Faderskap, 44, 69
Familjen, 27, 38, 69, 77,
88, 94
Familjens hemafton, 94
Frestelser, 100, 112
Förberedelse, 7
Förbund, 7, 75
Förlåtelse, 112
Försoningen, 33, 38, 84,
92, 97
Föräldraskap, 88, 94
Handlingsfrihet, 51, 73, 100
Hemmet, 20, 38, 103
Hopp, 81
Humanitär hjälp, 58
Inflytande, 20
Inspiration, 61
Jesus Kristus, 6, 20, 33, 36,
84, 92
Kristi andra ankomst, 7
Kunskap, 107, 112
Kvinnor, 75
Kyrkans tillväxt, 4
Kärlek, 46, 92, 94, 104
Ledarskap, 69
Missionsarbete, 30
Mod, 54, 104
Moderskap, 75
Moral, 4, 112
Mormons bok, 36
Motgångar, 16, 54, 97
Normer, 49
Offer, 30, 97

Omvändelse, 7, 11, 27, 30,
38, 51, 92, 97, 100, 103,
112
Personligt värde, 84
Plikt, 54
Profeter, 36, 61
Prästadömet, 46
Självförtroende, 73, 104, 110
Skriftstudier, 11, 16, 33, 36,
88, 107, 110
Skulder, 40
Ständiga utbildningsfonden,
58
Tempel, 61
Tillit, 73
Tionde, 40
Tjänande, 4, 16, 44, 46, 100,
104
Tro, 6, 33, 38, 73, 77, 88, 104
Trosartiklarna, 27
Tålmod, 44
Undergivenhet, 44
Undervisning, 88
Ungdomar, 4, 49
Uppståndelsen, 84
Utbildning, 4
Uthållighet, 14, 16, 27, 30,
49, 104, 110
Uthållighet, 14, 44
Vittnesbörd, 6, 33, 75
Välfärd, 58
Vänlighet, 81
Återställelsen, 81, 84
Åktenskap, 69, 94
Äldre missionärspär, 30, 58
Ärlighet, 40, 61

Kyrkan växer sig starkare

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Det finns mycket kvar att göra, men det som uppnått är verkligen fenomenalt.

Mina kära bröder och systrar! Vi välkomnar er till ännu en världsomfattande konferens för kyrkan. Vi är nu en stor internationell familj, som finns i många nationer och talar många språk. För mig är det förunderligt och ett underverk att ni kan se oss och höra oss över hela världen.

Under min tid som generalauktoret har vi gått från en tid när vi tyckte det var märkvärdigt att vi kunde tala i tabernaklet och höras via radio över hela staten Utah. Nu samlas vi i detta stora och härliga konferenscenter, och bild och ord är tillgängliga för 95 % av kyrkans medlemmar.

Ny teknik har blivit tillgänglig då

kyrkan vuxit sig större och starkare. Vi har nu nästan 12 miljoner medlemmar, med fler medlemmar utanför Nordamerika än inom. En gång sågs vi som en Utah-kyrka. Nu har vi blivit en stor internationell skara.

Vi har kommit långt i vårt arbete med att nå ut till världens nationer. Det finns mycket kvar att göra, men det som uppnått är verkligen fenomenalt.

Visst förlorar vi en del, alltför många. I alla organisationer som jag känner till händer detta. Men jag är övertygad om att vi behåller och håller aktiva en högre andel av våra medlemmar än någon annan större kyrka som jag känner till.

Överallt finns stor aktivitet och stor entusiasm. Vi har starka och kunniga ledare över hela världen som ger av sin tid och sina medel för att främja verket.

Det är underbart uppfriskande att se våra ungdomars tro och trofasthet. De lever i en tid när ondskan sköljer över jorden som en väldig flodvåg. Den tycks finnas överallt. Gamla normer överges. Dygdens och redbarhetens principer åsidosätts. Men vi ser att bokstavligen hundratusentals av våra ungdomar håller fast vid evangeliets höga normer. De finner glädje och uppbyggelse tillsammans med andra av samma slag. De förädlar sitt sinne med utbildning och sin förmåga

med disciplin, och deras goda inflytande ger sig tillkänna alltmer.

Jag är glad att kunna rapportera, mina bröder och systrar, att kyrkans tillstånd är gott! Vi fortsätter att bygga tempel, att uppföra hus för tillbedjan, att genomföra många projekt för nybyggnad och förbättring, och allt detta möjliggörs av vårt folks tro.

Vi gör en stor humanitär insats som välsignar många av de mindre lyckligt lottade på jorden och många som blivit offer för naturkatastrofer.

Vi noterar med glädje att Illinois representanthuset den 1 april i år enhälligt godtog en resolution där man ångrar utdrivandet av vårt folk från Nauvoo 1846. Denna generösa handling kan sammankopplas med den åtgärd som vidtogs av dåvarande guvernör Christopher S Bond i Missouri, som 1976 återkallade den grymma och grundlagsstridiga utrotningsorder som utfärdades mot vårt folk av guvernör Lilburn W Boggs 1838.

Dessa och andra händelser påvisar

en betydelsefull förändring av inställningen gentemot oss sista dagars heliga.

Jag är djupt tacksam mot er alla och envar för ert hängivna och helgade tjänande. Jag tackar er för all vänlighet som visas mig vart jag än kommer. Jag står som er tjänare, redo och villig att hjälpa er på allt sätt som jag kan.

Gud välsigne er, mina kära medarbetare. Jag känner stor kärlek till er. Jag ber för er. Jag tackar er.

Må himlen le mot er. Må det finnas

kärlek och harmoni, frid och godhet i era hem. Må ni bevaras från skada och ondska. Må vår Faders stora "lycksalighetsplan" (Alma 42:8) bli den norm som ni lever efter. Om detta ber jag ödmjukt och tacksamt, i Jesu Kristi heliga namn, amen.

Vi har nu glädjen att få lyssna till vår älskade medarbetare, äldste David B Haight i de tolv apostlarnas kворum, som nu är 97 år. Äldste Haight, kom upp här och tala till dina många vänner. ■

O visdom stor, o kärleks nåd

ÄLDSTE DAVID B HAIGHT

i de tolv apostlarnas kворum

Evangeliet är sant. Jag vet det, jag är ett vittne om detta.

vittnesbörd och säga hej till er. Jag hoppas att jag till nästa konferens ska vara helt återställd och kunna göra allt jag ombes att göra.

Gud lever. Han är vår Fader – vår Fader i himlen.

Eliza R Snow, som skrivit några av våra berömda sånger, särskilt sakramentspsalmer, skrev orden:

*O visdom stor, o kärleks nåd
Vår Gud oss frälsning bjöd,*

Låt dessa ord fylla ert sinne en sekund. För vi var där.

*O visdom stor, o kärleks nåd
Vår Gud oss frälsning bjöd,
Och Herren kom från himlens råd
Att lida korsets död!*

(*"O visdom stor, o kärleks nåd"*,
Psalmer, nr 124.)

Vi valde att komma hit. Därför är vi samlade i denna väldiga sal, där vi kan tala till varandra och vittna och bära vittnesbörd. Jag försäkrar er att under de sömnlösa nätter jag haft ibland, när man försöker lösa alla sina problem och fatta nya beslut om sådant som behöver göras, så har jag haft dessa himmelska tankar som lyfter oss. Gud vår himmelske Fader älskar oss så som vi borde älska honom. Han valde sin Son till att komma till jorden och föra med sig Jesu Kristi evangelium, efter vilket denna kyrka fått sitt namn och som vi bär vittne om. Jag är hedrad av att få stå och bära vittne i dag om denna kyrkas grundval och om vår kärlek till president Hinckley, som leder oss i dag.

Evangeliet är sant. Jag vet det, jag är ett vittne om detta. I vår Herres och Frälsares Jesu Kristi namn, amen. ■

Jag står här med ödmjukt hjärta – ett hjärta som är fyllt av kärlek till detta verk, till er som är här och som lyssnar. Vid vår förra konferens stod jag här bredvid president Gordon B Hinckley. Han uppmuntrade mig att vinka åt er, och jag använde alla mina krafter till det. Jag har hört att det fanns de som trodde jag vinkade adjö. Men jag har kommit hit idag för att berätta att jag är tillbaka! Och det är ingen annan som rör på armen åt mig.

Jag förstår bönen och trons och hängivenhetens kraft, och jag åberopar dyrbara vittnen från himlen. Så jag står här idag bara för att bära mitt

Att förbereda oss för Kristi andra ankomst

ÄLDSTE DALLIN H OAKS

i de tolv apostlarnas kворum

Vi måste förbereda oss ... andligen för de händelser som profeterats ska ske vid Kristi andra ankomst.

Vi har fått löftet i nutida uppenbarelser att om vi är förberedda behöver vi inte frukta. (Se L&F 38:30.) Jag lärde mig den principen för sextio år sedan när jag blev scout och lärde mig scouternas motto: "Var redo." Idag har jag känt mig manad att tala om vikten av att förbereda oss för en framtida händelse som är av största betydelse för var och en av oss – Herrens andra ankomst.

I skrifterna nämns ofta Kristi andra ankomst, en händelse som de rättfärdiga ivrigt ser fram emot och som de

ogudaktiga fruktar eller förnekar. De trofasta i alla tidsåldrar har begrundat ordningsföljden och betydelsen av de många förutsagda händelser som ska ske före och efter denna viktiga händelse i historien.

Fyra saker är obestridliga för kyrkans medlemmar. (1) Frälsaren ska återvända till jorden i makt och stor härlighet för att personligen regera under ett tusenårsrike av rättfärdighet och frid. (2) Vid hans ankomst kommer de ogudaktiga att förgås och de rättfärdiga att uppstå. (3) Ingen känner till tiden för hans ankomst, men (4) de trofasta har uppmanats att studera tecknen på hans ankomst och att vara redo för den. Jag önskar tala om den fjärde av dessa stora realiteter: tecknen på Kristi andra ankomst och vad vi borde göra för att förbereda oss för den.

I.

Herren har förkunnat: "Den som fruktar mig skall förvänta Herrens stora dag, ja, tecknen på Människosönens tillkommelse", tecken som ska bli synliga "i himlarna ovanför och på jorden nedanför". (L&F 45:39–40)

Frälsaren undervisade om liknelsen

om fikonsträdet vars späda nya grenar är tecken på att sommaren är nära. "Likaså" när de utvalda får se tecknen på hans ankomst "skola de veta ... att han är nära och står för dörren". (Se Joseph Smith 1:38–39; se också Matt 24:32–33; L&F 45:37–38.)

Bibliska och nutida profetior innehåller många tecken på Kristi andra ankomst. De innefattar:

1. Evangeliets fullhet ska återställas och predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk.

2. Falska messiasgestalter och falska profeter ska bedra många.

3. Krig och rykten om krig, folk som reser sig mot folk.

4. Jordbävningar på olika platser.

5. Hungersnöd och farsoter.

6. En överväldigande plåga, en förhärjande sjukdom som täcker landet.

7. Tilltagande laglöshet.

8. Hela jorden i uppror.

9. Människors hjärtan som försmäktar.

(Se Matt 24:5–15; Joseph Smith 1:22, 28–32; L&F 45:26–33.)

Herren förkunnar i en annan uppenbarelse att några av dessa tecken består av att hans röst kallar folk till omvändelse.

"Lyssnen, o I jordens nationer! Hören den Guds ord, som har skapat eder! ...

Huru ofta har jag icke kallat eder genom mina tjänares mun, genom änglabetjäning, med min egen röst, genom tordöns röst, genom ljungeldars röst, genom stormars röst, genom jordbävningars röst, genom stora hagelstormars röst, genom hungers och alla slags pesters röst ... och ... skulle frälst eder med en evig frälsning, men I villen icke." (L&F 43:23, 25)

Dessa tecken på Kristi andra ankomst finns överallt omkring oss och verkar ständigt öka i frekvens och intensitet. Listan över större jordbävningar i *The World Almanac and*

Book of Facts, 2004 visar till exempel att det förekom dubbelt så många jordbävningar under 1980- och 1990-talen som under de två föregående årtiondena (s 189–190). Den visar också en stark ökning under de första åren i det här århundradet. Listan över större översvämningar och tidvattensvågor, och listan över orkaner, tyfoner och snöstormar över hela världen, visar liknande öknings under de senaste åren (s 188–189). Om vi jämför dessa öknings med hur det var för femtio år sedan, kan de lätt bortförklaras med förändrade rapportkriterier, men den stigande frekvensen av naturkatastrofer under de senaste årtiondena är olycksbådande.

II.

Ett annat tidernas tecken är de trofastas insamling (se L&F 133:4). Under de första åren av denna sista tidshushållning, skulle Sions insamling ske till olika platser i Förenta staterna: till Kirtland, till Missouri, till Nauvoo och till bergens höjder. Alla dessa var insamlingar till blivande tempel. När nu stavar upprättas och tempel byggs i de flesta länder där det finns ett större antal trofasta medlemmar, har vi för närvarande fått befallning att inte samlas in till en enda plats, utan samlas i stavar i vårt eget hemland. Där kan de trofasta åtnjuta alla evighetens välsignelser i Herrens hus. Där, i sina egna länder, kan de åtlyda Herrens befallning att utvidga hans folks gränser och stärka Sions stavar. (Se L&F 101:21, 133:9, 14.) På det sättet är Sions stavar "till försvar och såsom en tillflykt undan stormen och vreden, när den skall utgjutas över hela jorden obemängt". (L&F 115:6)

III.

Vi är ur stånd att ändra den andra tillkommelsens faktum, och vi vet inte den exakta tidpunkten, men vi kan

påskynda vår egen förberedelse och försöka påverka andra människors förberedelse runt omkring oss.

En liknelse som innehåller en viktig och uppfordrande lärdom om detta ämne är liknelsen om de tio jungfrurna. Om denna liknelse sade Herren: "Den dag jag kommer i min härlighet, skall den liknelse som jag framställde om de tio jungfrurna gå i fullbordan." (L&F 45:56)

Denna liknelse som finns i Matteus 25:e kapitel, jämför de fem oförståndiga och de fem förståndiga jungfrurnas omständigheter. Alla tio hade blivit bjudna till bröllopfesten, men endast hälften av dem hade tagit med sig olja i sina lampor när brudgummen kom. De fem som stod färdiga fick gå in till bröllopfesten och dörarna stängdes. De andra fem som hade dröjt med sina förberedelser kom för sent. Dörarna hade stängts och Herren nekade dem att få komma in och sade: "Jag känner er inte" (vers 12). "Vaka därför", sade Frälsaren sedan, "ty ni vet inte vilken dag eller timme [Människosonen] kommer" (vers 13).

Proportionerna i denna liknelse är nedslående. Det är tydligt att de tio

jungfrurna representerar medlemmarna i Kristi kyrka, för alla hade blivit bjudna till bröllopfesten och alla visste vad som krävdes för att få komma in när brudgummen kom. Men endast hälften var redo när han kom.

Nutida uppenbarelse innehåller följande lärdom, som Herren gav till kyrkans första ledare:

"Och efter edert vittnesbörd skall vreden komma över folket.

Ty efter edert vittnesbörd kommer vittnesbördet av jordbävningarna ...

Likaså ... vittnesbördet av tordörens röst, ljungeldarnas röst, stormarnas röst och havets vågors röst, hävande sig över bräddarna.

Allting skall komma i uppror, och människornas hjärtan skola i sanning försmäktas, ty fruktan skall intaga alla människor.

Änglar skola flyga mitt igenom himlen, ropande med hög röst, blåsande Guds basun och säga: Bereden eder, bereden eder, o I jordens invånare, ty vår Guds dom kommer! Given akt och sen: Brudgummen kommer! Gån ut och möten honom!" (L&F 88:88–92)

IV.

Bröder och systrar, Mormons bok lär oss: "Detta liv är tiden, då människorna måste bereda sig att möta Gud ... detta livets dag är dagen, på vilken människorna skola utföra sina arbeten." (Alma 34:32) Förbereder vi oss?

Herren förkunnar i förordet till Lärnan och förbunden: "Bereden eder, bereden eder, för vad som skall komma, ty Herren är nära." (L&F 1:12)

Herren gav också uppmaningen: "Ja, låt ropet utgå ibland alla folk: Vaknen, stå upp och gån ut att möta brudgummen. Se, brudgummen kommer, gån ut att möta honom. Bereden eder för Herrens stora dag." (L&F 133:10, se också L&F 34:6.)

Vi varnas ständigt i skrifterna att vi

inte kan veta dagen eller timmen för Kristi ankomst. I Matteus 24:e kapitel lärde Jesus:

”Var därför vaksamma. Ty ni vet inte vilken dag er Herre kommer.

Men det förstår ni att om husets ägare visste när på natten tjuven kom, då skulle han hålla sig vaken och inte tillåta att någon bröt sig in i hans hus.” (Matt 24:42–43) ”Han skulle hava varit redo.” (Joseph Smith 1:47)

”Var därför också ni beredda! Ty i en stund när ni inte väntar det kommer Människosonen.” (Matt 24:44; se också L&F 51:20.)

Tänk om han skulle komma i morgon? Om vi visste att vi skulle få möta Herren i morgon – genom vår för tidiga död eller genom hans oväntade ankomst – vad skulle vi då göra idag? Vad skulle vi ha att bekänna? Vad skulle vi upphöra med att göra? Vilka problem skulle vi reda upp? Vilka personer skulle vi förlåta? Vilka vittnesbörd skulle vi bära?

Om detta är vad vi skulle göra, varför inte göra det nu? Varför inte söka efter friden medan friden står att finna? Om oljan i våra lampor börjar tryta, låt oss då genast börja skaffa mer olja.

Vi måste förbereda oss både timligen och andligen för de händelser som profeterats ska ske vid Kristi

andra ankomst. Den förberedelse som det är mest troligt att vi försummar är den som är mindre synlig och mer ansträngande – den andliga. En 72-timmarsväska för oförutsedda timliga händelser kan vara bra att ha, men som de oförståndiga jungfrurna till sin sorg fick lära sig är en 24-timmarsväska med andlig förberedelse av större och mer bestående värde.

V.

Vi lever nu i den tiden om vilken det förutsagts att ”friden skall borttagas från jorden” (L&F 1:35), när ”allting skall komma i uppror” och ”människornas hjärtan skola ... försmäktas”. (L&F 88:91) Det finns många timliga orsaker till detta uppror, däribland krig och naturkatastrofer, men en ännu större orsak till det nuvarande ”upproret” är andlig.

När vi ser på vår omgivning med trons ögon och med ett evigt perspektiv, ser vi runt omkring oss en uppfyllelse av profetian om att ”djävulen [skall] få makt över sitt eget rike”. (L&F 1:35) En av våra psalmer varnar för att ”mörkrets härar mot dig tåga, rustade i synd och last” (”Israels hopp”, *Psalmer*, nr 169, vers 2), och så är det.

Det onda som brukade vara begränsat och dolt har nu gjorts lagligt

och ställts upp till beskådande. Civilisationens mest fundamentala rötter och bålverk ifrågasätts eller angrips. Nationer förkastar sitt religiösa arv. Ansvar inom äktenskap och familj överges för att de anses hindra den personliga tillfredsställelsen. Filmer, tidningar och teveprogram som formar vår attityd är fyllda med berättelser eller bilder som framställer Guds barn som lystna rovdjur eller i bästa fall som banala människor på jakt efter nöjen. Och alltför många accepterar detta som underhållning.

De män och kvinnor som gjorde ofantliga uppoffringar för att motarbeta onda styrelsesätt i det förflutna, formades av värderingar som håller på att försvinna från den allmänna undervisningen. Det goda, det sanna och det vackra ersätts av det som inte är gott, av likgiltighet och av värdelösa personliga nycker. Det är inte underligt att många av våra ungdomar och vuxna snärjt in sig i pornografi, i hednisk piercing av olika kroppsdelar, i jakt på egoistiska nöjen, oärlighet, utmanande klädsel, fula ord och förnedrande sexuell eftergivenhet.

Ett allt större antal opinionsbildare och deras anhängare förnekar att Abrahams, Isaks och Jakobs Gud existerar och dyrkar endast världens

gudar. Många mäktiga och inflytelserika människor förnekar rätt och fel som de definierats genom gudomligt påbud. Även bland dem som säger sig tro på rätt och fel, finns det de som "kallar det onda gott och det goda ont". (Jes 5:20; 2 Nephi 15:20) Många förnekar också det egna ansvaret och utnyttjar andra, och liksom de oförståndiga jungfrurna försöker de leva på lånade ägodelar och lånat ljus.

Allt detta är mycket allvarligt i vår himmelske Faders ögon som älskar alla sina barn och förbjuder allt sådant som hindrar oss från att återvända till hans närhet.

Hur är det med vår egen förberedelse för det eviga livet? Guds folk har alltid varit ett förbundsfolk. Hur väl lever vi efter förbunden, däribland de heliga löften vi ingick i dopets vatten, när vi mottog det heliga prästadömet, och i Guds tempel? Lovar vi sådant vi inte håller och tror vi på sådant vi inte efterlever?

Följer vi Herrens befallning att "I

[skolen] stå på heliga platser och icke låta eder rubbas förrän Herrens dag kommer, ty se, den kommer snart"? (L&F 87:8) Vilka är dessa "heliga platser"? Förvisso innefattar de templet och trofast hållna tempelförbund. Förvisso innefattar de hemmet där barnen värdesätts och föräldrarna respekteras. Förvisso innefattar heliga platser de ämbeten vi fått av prästadsledare, däribland missionskallelser och kallelser som trofast utförs i grenar, församlingar och stavar.

Frälsaren sade i sin profetia om sin andra ankomst: Välsignad är den "trogne och förståndige tjänaren" som är upptagen med att utföra sina plikter när Herren kommer. (Se Matt 24:45–46.) Och profeten Nephi sade om den dagen: "De rättfärdiga [behöva] icke frukta." (1 Nephi 22:17; se också 1 Nephi 14:14; L&F 133:44.) I andra nutida uppenbarelser får vi löftet att "Herren skall hava makt över sina heliga". (L&F 1:36)

Vi är omgivna av utmaningar på alla

sidor. (Se 2 Kor 4:8–9.) Men med tro på Gud, förlitar vi oss på de välsignelser han lovat dem som håller hans bud. Vi har tro på framtiden och vi förbereder oss för den framtiden. Vi vet inte, för att låna ett uttryck från idrottens bekanta värld, när matchen ska sluta och vi känner inte till slutställningen, men vi vet att när matchen äntligen är över står vårt lag som segrare. Vi fortsätter att gå framåt "tills Guds avsikter utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat". (*History of the Church*, 4:540)

"Därför", säger Frälsaren till oss, "varen trofasta, bedjen alltid, haven edra lampor redo och brinnande och tagen olja med eder, så att I ären redo när brudgummen kommer, ty se, sannerligen, sannerligen säger jag eder: Jag kommer snart." (L&F 33:17–18)

Jag vittnar om Jesus Kristus. Jag vittnar om att han ska komma som han lovat. Och det är min bön att vi ska vara redo att möta honom, i Jesu Kristi namn, amen. ■

När du har omvänt dig

ÄLDSTE D TODD CHRISTOFFERSON

i de sjuttios presidentskap

Vädja till Gud i Kristi namn att han ska skriva evangeliet i ditt sinne så att du kan få kunskap, och i ditt hjärta så att du kan älska att göra hans vilja.

Mitt tal riktar sig särskilt till ungdomar, men jag hoppas att det kan vara till hjälp för var och en.

För flera år sedan, när jag verkade som stavspresident, kom en man för att bekänna en överträdelse. Hans bekännelse förvånade mig. Han hade varit aktiv som medlem i kyrkan i många år. Jag undrade hur en person med hans erfarenhet hade kunnat begå en sådan synd. Efter att ha funderat en stund kom det för mig att denne broder aldrig helt omvänt sig. Trots att han var aktiv i kyrkan hade evangeliet inte trängt in i hans hjärta.

Det hade bara ett yttre inflytande på hans liv. När han var i sunda miljöer höll han buden, men i en annan miljö kunde andra inflytanden styra hans handlingar.

Hur kan du bli omvänd? Hur kan du få Jesu Kristi evangelium att inte bara påverka ditt liv, utan bli det styrande inflytandet, och själva kärnan, i det du är? Den forntida profeten Jeremia sade att Guds lag, evangeliet, skulle skrivas i vårt hjärta. Han citerar det Herren säger om oss, hans folk i de sista dagarna: "Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk."¹

Har du själv samma önskan? Jag kan berätta för dig hur det kan gå till, men det måste vara något du själv vill. Evangeliet kan inte skrivas i ditt hjärta om inte ditt hjärta är öppet. Utan denna innerliga önskan kan du vara med på sakramentsmöten, klasser och kyrkans övriga aktiviteter och göra det som jag säger till dig, men det har ingen större betydelse. Om ditt hjärta är öppet som ett barns hjärta², så låt mig berätta vad du kan göra för att bli omvänd.

Som första steg måste du lägga bort alla former av högmod som är så vanligt i världen i dag. Med detta

menar jag inställningen som förnekar Guds rätt att styra vårt liv. Denna inställning beskrevs av Herren när han sade till Joseph Smith: "De söka icke Herren för att införa hans rättfärdighet, utan var och en vandrar sin egen väg och efter sin egen guds avbild."³ Vi hör det i dag i sådana uttryck som: "Gör det du känner för", eller "Vad som är rätt och fel beror på vad jag känner är rätt för mig". Den här inställningen är ett uppror mot Gud precis som Lucifer gjorde uppror mot Gud i den förjordiska världen. Han avvisade Guds rätt att förkunna sanningen och införa lagen.⁴ Satan ville och vill fortfarande ha makten att egenmäktigt förkunna vad som är rätt och fel. Vår älskade Skapare tvingar oss inte att godta hans myndighet, men att villigt underkasta sig den myndigheten är första steget i omvändelsen.

För det andra krävs det, för att evangeliet ska kunna skrivas i ditt hjärta, att du vet vad evangeliet är och lär dig förstå det bättre. Det innebär att studera det.⁵ När jag säger "studera", så menar jag något mer än att bara läsa. Det är bra att ibland läsa en av böckerna i skrifterna inom en viss tid för att få en allmän känsla för dess budskap, men för att bli omvänd behöver du bry dig mer om hur mycket tid du lägger ner på skrifterna än på hur mycket du hinner läsa på den tiden. Jag föreställer mig att du ibland läser några verser, stannar upp och begrundar dem, läser dem noga en gång till, och att du, medan du tänker på vad de innebär, ber om hjälp att förstå, ställer frågor i ditt sinne, väntar på andliga intryck och skriver ner de intryck och insikter som kommer för att kunna minnas och förstå mer. När du studerar på det här sättet kanske du inte läser många kapitler eller verser på en halvtimme, men du ger rum i ditt hjärta för Guds ord, och han talar till dig. Kom ihåg Almas beskrivning av hur det känns: "Det

har börjat utvidga min själ, ja, det har börjat upplysa mitt förstånd. Det har börjat att bli mig välbehagligt.”⁶ Du märker att evangeliet skrivs i ditt hjärta, att din omvändelse äger rum, när Herrens ord från hans profeter, forntida och nutida, känns mer och mer välbehagliga för din själ.

Jag nämnde att du bör be när du studerar för att förstå skrifterna, men dina böner får inte begränsas till detta. I Mormons bok säger Amulek att vi bör be om allting i våra liv. Han säger: ”Utgjut edra själar [till Gud] i edra kammare och i lönndom och i edra ödemarker.”⁷ Din himmelske Fader vill att du i bönen talar med honom om dina förhoppningar och farhågor, dina vänner och din familj, din skola och ditt arbete, och om behoven hos människorna omkring dig. Mest av allt bör du be om att bli fylld av Kristi kärlek. Denna kärlek ges till dem som är Jesu Kristi sanna efterföljare och som ber om det av allt sitt hjärta.⁸ Denna kärlek är frukten från livets träd⁹, och att smaka på den är en viktig del av din omvändelse, för när du väl har känt din Frälsares kärlek till dig, om än i minsta grad, känner du dig trygg,

och kärleken till honom och till din himmelske Fader växer inom dig. Du vill i ditt hjärta göra det som dessa heliga varelser ber dig om. Gå ofta till din kammare, i lönndom, och till din ödemark. Tacka Gud för dina välsignelser, be om hans hjälp, be honom förläna dig Kristi rena kärlek. Ibland hjälper det att fasta.

Sedan Amulek talat om bönen, talade han om något annat som är ett viktigt inslag i din omvändelse – att tjäna andra. Annars, sade han, ”är eder bön förgäves och gagnar eder intet”.¹⁰ För att bli omvänd måste du med andra ord inte bara öppna ditt hjärta för en kunskap om evangeliet och Guds kärlek, du måste också tillämpa evangeliets lag. Du kan inte till fullo förstå eller uppskatta den om du inte själv tillämpar den i ditt liv. Jesus sade att han kom för att tjäna, inte för att bli betjänad.¹¹ Det måste du också göra. Du måste vända dig utåt och intressera dig för andra. Du kan vara medkännande, du kan vara vänlig, du kan dela med dig, du kan hjälpa andra på hundra små sätt. När du gör det blir Jesu Kristi evangelium en del av dig.

Låt mig nämna en sak till. I forna dagar, när människor ville tillbe Herren och söka hans välsignelser, hade de ofta med sig en gåva. När de till exempel gick till templet, tog de med sig ett offer att lägga på altaret. Efter sin försoning och uppståndelse sade Frälsaren att han inte längre skulle ta emot brännoffer av djur. Den offergåva han nu tar emot är ”ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande”.¹² I din strävan att få omvändelsens välsignelser, kan du som gåva erbjuda Herren ditt förkrossade, eller omvända, hjärta och din bedrövade eller lydiga ande. I verkligheten ger du dig själv som gåva – det du är och det du är på väg att bli.

Finns det något hos dig eller i ditt liv som är orent eller ovärdigt? När du gör dig av med det, blir det en gåva till Frälsaren. Finns det någon god vana eller egenskap som saknas i ditt liv? När du tar till dig detta och gör det till en del av din karaktär, ger du en gåva till Herren.¹³ Ibland är detta svårt att göra, men skulle din omvändelse och lydnad egentligen vara värdiga gåvor om de inte kostade dig något?¹⁴ Var inte rädd för den ansträngning som krävs. Och kom ihåg, du behöver inte göra det själv. Jesus Kristus ska hjälpa dig att göra dig själv till en värdig gåva. Hans nåd gör dig ren, ja, helig. Till slut blir du lik honom, och blir ”fullkomlig i Kristus”.¹⁵

I och med omvändelsen bär du en skyddande rustning, ”Guds hela vapenrustning”¹⁶, och Kristi ord, som kommer genom den Helige Anden, ska tillkännage för dig vad du bör göra.¹⁷

En kväll 1992 var två systemmissionärer i Zagreb i Kroatien på väg hem till sin lägenhet. De hade haft den senaste undervisningen ett stycke därifrån, och det började bli mörkt. Några män på spårvagnen kom med råa kommentarer och blev ganska hotfulla. Systrarna kände sig hotade

och klev av spårvagnen vid nästa hållplats just när dörrarna stängdes, för att ingen skulle kunna följa efter dem. Efter att ha kommit från det problemet insåg de att de befann sig på en plats som var okänd för dem båda. När de såg sig om efter hjälp, såg de en kvinna. Missionärerna förklarade att de var vilse och frågade kvinnan om hon kunde visa dem vägen. Hon visste var de kunde hitta en annan spårvagn som de kunde komma hem med och inbjöd dem att följa henne. På vägen måste de gå förbi en bar där gästerna satt längs trottoaren i det tilltagande mörkret. Dessa män verkade också hotfulla. Men de två unga kvinnorna fick ett bestämt intryck av att männen inte kunde se dem. De gick förbi, tydligen osynliga för dem som kanske skulle vilja skada dem. Just när systrarna och deras guide kom fram till hållplatsen kom just den spårvagn de skulle med. De vände sig om för att tacka kvinnan, men hon syntes inte till någonstans.¹⁸

Dessa missionärer försågs med en guide och andra välsignelser för att skydda dem fysiskt. När du blir omvänd får du liknande beskydd för att bevara dig från frestelser och rädda dig från det som är ont.¹⁹ Ibland kan det onda inte finna dig. Ibland blir du beskyddad av att det onda görs osynligt för dig. Även när du måste konfronteras med det direkt, kan du göra det med tro och inte med fruktan.

Vi har talat om önskan, undergivenhet mot Gud, studier, bön, tjärande, omvändelse och lydnad. Av dessa, tillsammans med din tillbedjan och aktivitet i kyrkan, kommer vittnesbördet och omvändelsen. Evangeliet blir inte bara ett inflytande i ditt liv – det blir vad du är. Vädja till Gud i Kristi namn att han ska skriva evangeliet i ditt sinne så att du kan få kunskap, och i ditt hjärta så att du kan älska att göra hans vilja.²⁰ Gör detta hängivet och tålmodigt så ska du få

det, för "nådig och barmhärtig är han, ... och stor i nåd."²¹ Om detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jeremia 31:33. Hesekeel sade att omvändelsen är som att Herren tar bort vårt "stenhjärta" och ger oss ett hjärta som älskar honom och hans evangelium. (Se Hesekeel 11:19–20.) Detta är säkert det som hände kung Benjamins folk när de sade att deras hjärtan hade förändrats och de inte längre hade någon önskan att göra något ont, "utan alltid gott". (Mosiah 5:2)
2. Se Matteus 8:3–4.
3. L&F 1:16; se också Helaman 12:6.
4. Se L&F 76:25–29.
5. Vi är mycket lyckligt lottade att ha så mycket av Guds upptecknade ord till hands. Tidigare under världshistorien var det ytterst få som hade skrifterna i sin ägo. De var tvungna att lära sig det de kunde när de hörde någon läsa ur skrifterna under en predikan. Vilken stor välsignelse att ni har era egna skrifter som ni kan läsa närhelst ni vill. Ni kan se hur evangeliet påverkade människor som omvände sig, från Adams tid ända till vår egen tid.
6. Alma 32:28.

7. Alma 34:26.
8. Se Moroni 7:47–48.
9. Se 1 Nephi 11:21–23.
10. Alma 34:28.
11. Se Markus 10:45. Kristus sade till Petrus att han, när han hade omvänt sig, skulle stärka sina bröder. (Se Lukas 22:32.)
12. 3 Nephi 9:20.
13. Förutom skrifterna kan broschyren *Vägledning för de unga* vara till hjälp.
14. En gång när kung David skulle offra ett offer åt Herren, sade en trofast undersåte att han skulle bereda en plats åt kungen och ge honom djuren och veden till att göra offret. Men David tackade nej och sade: "Jag vill köpa det av dig för ett bestämt pris, för jag vill inte offra åt Herren, min Gud, brännoffer som jag har fått för intet." (2 Sam 24:24)
15. Se Moroni 10:32–33.
16. Se Efesierbrevet 6:13–17.
17. 2 Nephi 32:3.
18. Enligt berättelse av syster Nicole Christofferson Miller.
19. Se Matteus 6:13.
20. Se Hebreerbrevet 8:10; 10:16.
21. Joel 2:13; "Hållen eder till mig, så skall jag hålla mig till eder. Söken mig med all iver, så skolen I finna mig. Bedjen så skolen I få, klappen så skall det öppnas för eder." (L&F 88:63)

En avslutad berättelse

GAYLE M CLEGG

andra rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Vi måste fortsätta skriva, fortsätta vår vandring, fortsätta tjäna och ta emot nya utmaningar, ända till slutet av vår berättelse.

För någon tid sedan hittade jag ett stort vitt kuvert i min brevlåda. Inuti det låg en berättelse skriven av en pojke som jag undervisade för många år sedan när han gick i sjätte klass. Jag kom ihåg eleven och uppgiften som klassen arbetade på i månader. Jag kom också ihåg att han älskade att skriva och att han brukade sitta och tänka länge. Ibland blev resultatet bara ett eller två ord på papperet. Ibland skrev han under rasten, men när det var dags att lämna in berättelsen fattades det fortfarande ett kapitel. Jag sade åt honom att lämna in den som den var, men Jimmy hade ett

annat mål i sikte och ville lämna in en färdigskriven berättelse. Sista dagen på skolåret frågade han om han fick skriva färdigt den under sommarlovet. Återigen sade jag till honom att bara lämna in den. Han bönade om mer tid och till sist skickade jag iväg honom med en bunt skrynkliga och fläckiga papper, berömde honom för hans beslutsamhet och försäkrade honom att jag trodde på hans förmåga att kunna skriva färdigt en bra berättelse.

Jag tänkte på honom den sommaren, men sedan glömde jag bort alltsammans, tills jag många år senare hittade hans färdigskrivna uppsats i brevlådan. Det förvånade mig och jag undrade vad som hade fått Jimmy att avsluta berättelsen. Vilken målmedvetenhet, beslutsamhet och styrka krävdes för att göra det? Varför avslutar någon av oss en svår uppgift, särskilt om ingen kräver det av oss?

Min makes farfars far, Henry Clegg d y, avslutade allt han företog sig. Han blev medlem i kyrkan tillsammans med sin familj när kyrkans missionärer först kom till Preston i England. Henry hade ett mål i sinnet när han och hans hustru Hannah och deras två små pojkar emigrerade till Utah. Henry sade adjö till sina gamla föräldrar, som var för kläna för att ge sig ut

på en sådan lång och påfrestande resa, och visste att han aldrig skulle få se dem igen.

När de färdades över prärien fick Hannah kolera och dog. Hon lades till vila i en omärkt grav. Kompaniet fortsatte, och klockan sex samma kväll dog också Henrys yngste son. Henry vände tillbaka till Hannahs grav, lade sin unge son i hustruns armar och begravde dem tillsammans. Henry behövde sedan hinna ikapp vagnståget, ett avstånd på 8 km. Henry led själv av kolera och skrev att han var nära döden, samtidigt som han insåg att han fortfarande hade en 150 mil lång vandring framför sig. Ändå strävade han framåt, ett steg i taget. Han slutade skriva i sin dagbok under flera veckor efter det att hans kära Hannah och lille son hade dött. Jag slogs av hans ord när han började skriva igen: "Jag vandrar fortfarande."

När han till sist nådde de heligas samlingsplats startade han en ny familj. Han bevarade tron. Han fortsatte sin berättelse. Mest anmärkningsvärt är att hans sorg över att behöva begrava sin käresta och lille son gav upphov till vårt familjearv om att gå framåt, att avsluta det man föresatt sig.

Jag har ofta undrat, när jag har lyssnat till pionjärberättelser som den om Henry Clegg: "Skulle jag kunna göra likadant?" Ibland är jag rädd för den frågan, för jag vet att vårt pionjärarv lever vidare idag. Jag besökte nyligen Västafrika och bevittnade hur dagens pionjärer går framåt, ansluter sig till en ny kyrka, lämnar hundraåriga traditioner bakom sig, och till och med släktingar och vänner, som Henry gjorde. Min beundran och kärlek för dem är lika stor som för mina egna förfäder.

Verkar andras problem vara svårare än våra egna? Vi ser ofta på någon som har väldiga ansvar och tänker: "Det skulle jag aldrig klara av." Ändå

kan det finnas andra som ser på oss och tycker likadant. Det handlar inte om storheten i vårt ansvar utan om hur det känns att befinna sig mitt i det oavslutade uppdraget. För en ung mor med många barn att ta hand om under både dagen och natten, kan det kännas som det fortfarande återstår 150 mil att vandra. Att undervisa kvinnor i Hjälpföreningen som är äldre eller yngre, mer erfarna eller utbildade kan kännas svårt, särskilt om man själv kämpar med att förstå och leva efter ämnet man ska undervisa om. Att undervisa en klass på tio aktiva sexåringar kan göra en modlös, särskilt om ens egen sexåring finns i klassen och man inte riktigt har kommit på hur man kan undervisa denne på tu man hand.

Vad lär vi oss från den unge Jimmy, från de tidiga pionjerna och från nutida pionjärer runt världen, som kan hjälpa oss i våra egna utmaningar? På egen hand skrev Jimmy i årtal vidare utan tidsgräns, Henry Clegg vandrade ensam vidare och utan att ha hjärta att ens skriva i sin dagbok, och afrikanska heliga levde värdiga ett tempel som de inte ens kunde föreställa sig i sin egen nation. Att fortsätta framåt, att förbli trofast och att avsluta något, måste ha varit en belöning i sig själv.

För många år sedan bad en av våra döttrar mig att komma ut och spela stångboll med henne. Hon bad mig sitta ner och titta på när hon om och om igen slog till en boll fastbunden vid ett rep som virade sig runt en stång. När repet hade virat sig runt stången flera gånger frågade jag vad hon ville att jag skulle göra: "O mamma, du ska säga 'bra gjort, bra gjort' varje gång bollen går runt stången."

"Bra gjort!" gör att utmaningen känns enklare. Det kan vara ett telefonsamtal från en mor till en av sexåringarna i den där primärklassen, som ringer för att berätta att hennes son hjälpte sin lillasyster upp i bilsätet

utan att bli tillsagd, och menar att primärlärares lektion var orsaken till hans nya beteende. Det kan vara en far som leder barnen till barntillsynen och Primär medan hans hustru förbereder för sin lektion i Unga kvinnors rum. Det kan vara något så enkelt som ett leende, en kram, en lång promenad för att reda upp saker med en vän, en make eller ett barn.

Var och en måste själv finna och skriva färdigt sin berättelse, men så mycket ljuvare är det inte när någon uppmuntrar oss, när någon värdesätter och firar att vi kommit i mål, hur lång tid det än tog.

Vår allra största förebild och förespråkare sade: "Jag skall gå framför eder. Jag skall vara på eder högra sida och på eder vänstra, och min Ande skall vara i edra hjärtan och mina änglar runt omkring eder för att understödja eder." (L&F 84:88) Har någon av oss råd att utelämna denna del av vår färd?

Henry Clegg vandrade vidare för att bo bland de trofasta heliga, för att inta sin plats, för att fostra en

rättfärdig familj, för att tjäna sin nästa. Han hade det målet i sinnet även när hans hjärta höll på att brista. Jag hörde ett primärbarn från Ghana besvara frågan "Vad betyder det att välja det rätta var dag?" med "Det betyder att följa Herren och Frälsaren varje dag och att göra sitt bästa även när det är svårt." Denne nutida pionjärpojke kände till President Hinckleys uppmaning. Han visste att man ska hålla buden varje dag. Han förstod att hans egen berättelse utvecklas genom att han sätter ena foten framför den andra, en dag i taget.

I höstas fick jag en underbar men ansträngande uppgift att skapa och producera en instruktionsvideo för Primär på spanska. Jag undervisade i spanska för länge sedan, men på sistone hade jag talat portugisiska och jag visste hur svårt det skulle bli att lära mig spanska igen. Jag gjorde allt det som var och en av er gör för att genomföra en uppgift som känns mycket svår. Jag fick hjälp av duktiga och hängivna spanska systrar. Vi

studerade, bad, fastade och arbetade många timmar tillsammans. Dagen kom när vi skulle göra det som Herren hade befallt, och vi kände oss inte bara rädda, utan också otillräckliga. Vi hade arbetat ända fram till inspelningens dag och inget mer kunde göras. Jag ville börja om.

Våra män gav oss en prästadsömsvål-signelse och vi började känna frid och lugn. Som änglar kom hjälpen i form av en snäll make som satte alarmeret på sitt armbandsur så att han kunde be varje halvtimme för mig under inspelningen, i form av en kameraman vars ögon utstrålade "bra gjort" och i form av primärledare som förlitade sig på Andens inspiration och som med kraft kunde föra denna vidare. Slutresultatet blev en film som var till stor hjälp för våra spansktalande ledare. Alla som deltog i projektet var lite förvånade, men mycket tack-samma, för att allt gått så bra. Vi gick så långt vi orkade, och när vi trodde att vi måste överge vår handkärna och falla ner vid vägen, kom änglar och sköt på bakifrån.

Vad lärde vi oss av denna uppgift? Samma läxa som Henry Clegg d y och Jimmy lärde sig och samma sak som alla trofasta nutida pionjärer lär sig. Med Herrens hjälp är ingenting omöjligt (se Lukas 1:37), men var och en måste avsluta sin egen berättelse. Han sänder sin Ande, vi ropar uppmunt-rande ord till varandra, men vi måste fortsätta skriva, fortsätta vår vandring, fortsätta tjäna och ta emot nya utmaningar, ända till slutet av vår berättelse. "Jag vandrar fortfarande" är det grundläggande kravet på livets färd. Han vill att vi ska komma lyckligt och väl i mål. Han vill att vi ska återvända till honom. Det är min bön att er och min berättelse kommer att avslutas i vår himmelske Faders och hans Sons, vår Frälsares Jesu Kristi, närhet, vår tros upphovsmän och fullkomnare. I Jesu Kristi namn, amen. ■

I Herrens kraft

ÄLDSTE HENRY B EYRING

i de tolv apostlarnas kvorum

Vi behöver styrka större än vår egen för att kunna hålla buden under alla slags omständigheter som livet ger oss.

När jag var en ung man, var jag rådgivare till en klok distriktspresident i kyrkan. Han försökte undervisa mig. En sak som jag minns att jag undrade över var följande råd han gav mig: "När du träffar någon, behandla dem som om de har allvarliga problem. Du kommer att ha rätt mer än hälften av gångerna."

Jag tyckte då att han var pessimistisk. Nu, mer än fyrtio år senare, kan jag se hur väl han förstod världen och livet. Ju mer tiden går, desto större blir svårigheterna i världen, och vår fysiska förmåga minskar med åldern. Det är helt tydligt att vi kommer att behöva mer än mänsklig styrka. Psalmisten hade rätt: "De rättfärdigas frälsning kommer från Herren, han är deras värn i nödens tid."¹

Jesu Kristi återställda evangelium

hjälper oss veta hur vi ska göra oss värdiga att få Herrens styrka när vi hanterar motgångar. Det säger oss varför vi möter prövningar i livet. Och ännu viktigare är att det säger oss hur vi ska få skydd och hjälp från Herren.

Vi ställs inför prövningar därför att vår himmelske Fader älskar oss. Hans mål är att hjälpa oss bli värdiga välsignelsen att för alltid och i härlighet få leva med honom och hans Son Jesus Kristus, som familjer. För att få rätt till den gåvan måste vi få en jordisk kropp. Vi förstod att under denna jordiska tillvaro skulle vi provas genom frestelser och svårigheter.

Det återställda evangeliet lär oss inte bara varför vi måste provas, utan klargör också prövningens beskaffenhet. Profeten Joseph Smith förklarade det. Genom uppenbarelse kunde han skriva ner de ord som uttalades när världen skapades. De handlar om oss, de av vår himmelske Faders andebarn som skulle få komma ner till jorden. Här är orden:

"Vi vilja pröva dem med detta för att se, om de vilja göra allt vad Herren, deras Gud, befaller dem."²

Den förklaringen hjälper oss förstå varför vi ställs inför prövningar i livet. De gör det möjligt för oss att visa vår trofasthet mot Gud. Vi mörbultas av så mycket under en livstid att det verkar nästan omöjligt att bara hårda ut. Det är vad skriftens ord "I måsten uthärda intill änden"³ verkade betyda för mig när jag först läste dem. Det lät

så bistert, som att sitta i en stol och krampaktigt hålla i armstöden medan man får en tand utdragen.

Det kan förvisso tyckas så för en familj som är beroende av skörden, när det inte regnar. De kanske undrar: "Hur länge kan vi klara oss? Det kan tyckas så för en ung människa som måste motstå den växande flodvågen av snusk och frestelser. Det kan tyckas så för en ung man som kämpar med att skaffa sig den utbildning han behöver för att kunna försörja hustru och barn. Det kan tyckas så för den som inte kan få arbete eller som blivit friställd gång på gång därför att företagen slår igen. Det kan tyckas så för den som förlorar sin goda hälsa och fysiska styrka, vilket kan hända tidigt eller sent i livet för dem eller dem de älskar.

Men prövningen som en kärleksfull Gud har gett oss handlar inte om att se om vi kan uthärda svårigheter. Den handlar om att se om vi kan uthärda dem väl. Vi klarar prövningen när vi visar att vi kommer ihåg honom och

buden han gett oss. Och att uthärda något väl är att hålla buden, hur stort motståndet, frestelsen och tumultet än är runt omkring oss. Vi förstår detta eftersom det återställda evangeliet gör lyckalighetsplanen så tydlig och klar för oss.

Denna klarhet låter oss förstå vad slags hjälp vi behöver. Vi behöver styrka större än vår egen för att kunna hålla buden under alla slags omständigheter som livet ger oss. För en del kan det vara fattigdom, men för andra kan det vara välstånd. Det kan vara tidens tand eller ungdomens entusiasm. Prövningarnas kombination och varaktighet är lika varierande som vår himmelske Faders barn. Det finns inte två som är lika. Men det vi prövas i är detsamma, under hela livet och för alla: Tänker vi göra allt det som Herren vår Gud befäller oss?

Insikten om varför vi prövas och prövningens beskaffenhet säger oss hur vi ska få hjälp. Vi måste vända oss till Gud. Han ger oss buden. Och vi

behöver en styrka större än vår egen för att hålla dem.

Jag upprepar att det återställda evangeliet tydliggör de enkla saker vi måste göra. Och det ger oss tillförsikten att hjälp finns när vi behöver den, om vi genast och ihärdigt gör dessa enkla saker långt innan krisen drabbar oss.

Det första, det mittersta och det sista vi har att göra är att be. Frälsaren har sagt oss hur. De klaraste instruktionerna finns i 3 Nephi:

"Se, sannerligen, sannerligen säger jag eder: I måsten alltid vaka och bedja för att icke falla i frestelse, ty Satan önskar hava eder för att sälla eder som vete.

Därför måsten I alltid bedja till Fadern i mitt namn,

och vadhelst I bedjen Fadern om i mitt namn, som är rätt, troende att I skolen få, se, det skall givas eder.

Bedjen till Fadern i edra familjer och alltid i mitt namn, på det edra hustrur och barn må bli välsignade."⁴ Så vi måste alltid be.

En medlemsfamilj i S:t Petersburg i Ryssland.

En annan enkel sak som gör att Gud kan ge oss styrka är att vi mättar oss med Guds ord: Läs och begrunda kyrkans standardverk och de levande profeternas ord. Det finns ett löfte om hjälp från Gud som kommer genom dagliga skriftstudier. När vi troget studerar skrifterna kommer den Helige Anden till oss. Löftet ges i Mormons bok, men det gäller också alla livets ord som Gud har gett oss och kommer att ge oss genom sina profeter.

”Se, jag önskar uppmäna eder, att när I läsen dessa urkunder, om Gud i sin visdom låter eder läsa dem, I då kommen ihåg huru barmhärtig Herren har varit emot människornas barn ifrån Adams skapelse ända ned till den tid, då I mottagen dessa uppteckningar, och att I övervägen det i edra hjärtan.

Jag uppmanar eder, att när I erhållen dessa urkunder, I då frågen Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om dessa uppteckningar icke äro sanna, och om I frågen med ett uppriktigt hjärta och ett verkligt uppsåt samt med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen för eder genom den Helige Andens kraft.

Och genom den Helige Andens kraft kunnen I lära känna all sanning.”⁵

Vi borde använda oss av detta löfte, inte bara en gång och inte bara för Mormons bok. Löftet är absolut sant. Den Helige Andens kraft är verklig. Den kommer till oss om och om igen. Och den vittnar alltid om den allt överskuggande sanningen att Jesus är Kristus.

Detta vittne för oss närmare Frälsaren och får oss att ta emot den hjälp han erbjuder alla som provas i jordelivets smältdegel. Han har sagt mer än en gång att han vill samla oss som hönan samlar sina kycklingar under vingarna. Han säger att vi måste välja att komma till honom i ödmjukhet och med så stor tro på honom att vi omvänder oss ”med hjärtats fulla uppsåt”.⁶

Ett sätt att göra detta är att samlas med de heliga i hans kyrka. Gå till era möten, även när det tycks svårt. Om ni är fast beslutna, kommer han att ge er styrka att göra det.

En medlem skrev till mig från England. När biskopen frågade henne om hon ville ta emot kallelsen att undervisa en morgonseminarielass, sade han att det var bäst hon bad

innan hon tackade ja. Hon gjorde det. Hon tog emot kallelsen. När hon träffade elevernas föräldrar för första gången stod biskopen bredvid henne. Hon förklarade att hon tyckte att klassen skulle undervisas fem gånger i veckan. En del föräldrar såg tveksamma ut. En person sade: ”De kommer inte. De kommer att rösta med fötterna.”

Ja, de hade rätt till hälften. Eleverna röstade verkligen med fötterna. Men deras närvaro under de kalla och mörka morgontimmarna har nu stigit till över 90 procent. Denna lärare och hennes biskop trodde att om eleverna började komma skulle de stärkas av en kraft större än deras egen. Det blev så. Den kraften skyddar dem när de beger sig till platser där det inte finns några andra medlemmar. De är inte ensamma eller utan styrka, för de har tackat ja till att samlas med de heliga när det inte var lätt att göra det.

Denna styrka ges både till äldre och yngre. Jag känner en änka som är över nittio år gammal. Hon sitter i rullstol. Hon ber som ni gör, och vädjar om hjälp att kunna lösa problem som hon inte har förmåga att lösa. Svaret är en känsla i hjärtat. Det får henne att hålla ett visst bud: ”Se, I skolen ofta möta tillsammans.”⁷ Så på något sätt lyckas hon gå på sina möten. De som går på samma möten har sagt mig: ”Det gör oss så glada att få träffa henne. Hon har med sig en sådan god anda.”

Hon tar del av sakramentet och förnyar sina förbund. Hon kommer ihåg Frälsaren och försöker hålla hans bud. Och på så sätt har hon alltid hans Ande hos sig. Hennes problem kanske inte blir lösta. De flesta problemen har uppstått på grund av andras val och även vår himmelske Fader som hör hennes böner och älskar henne kan inte tvinga andra att välja rätt. Men han kan sända henne till Frälsarens trygga armar och ge henne löftet att hans Ande alltid ska vara hos

henne. Och jag är säker på att hon, i Herrens styrka, kommer att klara av sin prövning tack vare att hon håller budet att ofta samlas med de heliga. Detta är både bevis på att hon uthärdar väl och källan till styrka för det som ligger i framtiden.

Det finns en annan enkel sak vi kan göra. Herrens kyrka har återställts och varje kallelse att tjäna i den är en kallelse att tjäna honom. Den biskopen i England var en mycket klok man. Han bad kvinnan att be om kallet att tjäna. Han visste vilket svar hon skulle få. Hon skulle få en inbjudan från Fadern och hans älskade Son. Han förstod vad hon lärt sig genom att hörsamma kallet från Mästaren. I hans tjänst kommer den Helige Anden som följeslagare åt dem som försöker göra sitt allra bästa. Hon måste ha känt detta när hon stod inför föräldrarna och när hon såg eleverna rösta med fötterna. Det som såg svårt ut och nästan omöjligt att utföra av egen kraft, blev till en glädje i Herrens kraft.

När hon läser och begrundar skrifterna och ber för att förbereda sig för lektionerna, vet hon att Frälsaren har bett Fadern sända den Helige Anden till henne, liksom han lovade sina lärjungar vid den sista måltiden, när han visste vilka prövningar de skulle möta och att han måste lämna dem. Han lämnade dem inte utan tröst och hjälp. Han lovade dem den Helige Anden som han lovar oss den när vi tjänar honom. När det därför kommer en inbjudan att tjäna, ta då emot den. Den kommer att ge er hjälp att klara av prövningar som långt överstiger ert kall.

Alla har ju inte formella kallelser. Men alla lärjungar tjänar Mästaren genom att bära vittnesbörd och vara vänliga mot människor runt omkring sig. Alla har lovat i dopets vatten att göra det. Och alla har rätt till Andens sällskap när de ståndaktigt håller sina förpliktelser mot Gud.

Medlemmar i S:t Petersburg i Ryssland tittar på en session av oktoberkonferensen 2003 i sitt hem.

Ni lär känna och älska Mästaren när ni tjänar honom. Ni kommer, om ni framhärdar i bön och trofast tjänande, att börja förnimma att den Helige Anden har blivit ert sällskap. Många av oss har under en viss tid tjänat på detta sätt och upplevt detta sällskap. Om ni tänker tillbaka på den tiden, minns ni att ni förändrades. Frestelsen att göra något ont minskade. Önskan att göra gott ökade. De som kände er bäst och älskade er kanske sade: "Du har blivit vänligare och mer tålmodig. Du verkar vara så förändrad."

Ni förändrades därför att Jesu Kristi försoning är verklig. Och löftet är verkligt att vi kan bli förnyade, förändrade och bättre. Och vi kan göras starkare inför livets prövningar. Vi går sålunda framåt i Herrens kraft, en styrka som växer när vi tjänar honom. Han slår följe med oss. Och med tiden blir vi hans beprövade och stärkta lärjungar.

Då kommer ni att märka en förändring i era böner. De blir innerligare och ni ber oftare. Orden ni använder får ny innebörd för er. Enligt befallning ber vi alltid till Fadern i Jesu Kristi namn. Men du känner större tillförsikt när du ber till

Fadern med insikt om att du närmar dig honom som en trogen och tillförlitlig lärjunge till Jesus Kristus. Fadern skänker större frid och styrka i det här livet tillsammans med en glad förväntan om att när livet är över få höra orden: "Bra, du gode och trogne tjänare."⁸

Jag vet att Gud, Fadern, lever. Jag vittnar om att han hör och besvarar alla våra böner. Jag vet att hans Son, Jesus Kristus, betalade priset för alla våra synder och att han vill att vi ska komma till honom. Jag vet att Fadern och Sonen vill att vi ska klara av livets prövningar. Jag vittnar om att de har berett vägen för oss. Genom evangeliets återställelse i dessa sista dagar, har vägen klart utstakats för oss. Vi kan få kännedom om buden. Vi har rätt till löftet om den Helige Andens sällskap i Jesu Kristi sanna kyrka. Och vi kan uthärda väl. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Psaltaren 37:39.
2. Abraham 3:25.
3. 2 Nephi 31:20.
4. 3 Nephi 18:18–21.
5. Moroni 10:3–5.
6. 3 Nephi 10:6.
7. 3 Nephi 18:22.
8. Matteus 25:21.

Ditt personliga inflytande

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

Då vi följer mannen från Galileen, Herren Jesus Kristus, kan vi utöva ett gott personligt inflytande varhelst vi befinner oss, vad vi än har för kallelse.

Mina kära syskon, både ni som sitter här och ni som samlats runt om i världen, jag ber om ert stöd i böner och i tro när jag åtar mig uppdraget och förmånen att få tala till er.

För mer än fyrtio år sedan när president David O McKay kallade mig till de tolv apostlarnas kvorum, hälsade han mig varmt välkommen med ett innerligt leende och en kärleksfull kram. Bland de heliga råd han gav mig var orden: "Det finns ett ansvar ingen kan undfly. Det är den inverkan som vårt eget inflytande har."

De första apostlarnas kallelse

återspeglade Herrens inflytande.

När han sökte efter en man med tro, valde han honom inte ur mängden av självrtäddiga människor som stod att finna i synagogan. I stället valde han honom bland fiskarna i Kapernaum. Petrus, Andreas, Jakob och Johannes hörde kallelsen: "Följ mig, så skall jag göra er till människofiskare."¹ De följde honom. Simon, tvivlaren, blev Petrus, trons apostel.

När Frälsaren skulle välja en missionär fylld med iver och kraft, hittade han honom inte bland sina förespråkare utan bland sina motståndare. Saulus från Tarsus – förföljaren – blev Paulus missionären. Återlösaren valde ofullkomliga män till att predika om vägen till fullkomlighet. Han gjorde det då, han gör det nu.

Han kallar er och mig till att tjäna honom här på jorden och sätter oss i arbete med det han vill att vi ska uträtta. Förpliktelsen är absolut. Det finns ingen samvetskonflikt.

Då vi följer mannen från Galileen, Herren Jesus Kristus, kan vi utöva ett gott personligt inflytande varhelst vi befinner oss, vad vi än har för kallelse.

Den uppgift vi fått kanske verkar obetydlig, onödig och obemärkt. Somliga frestas kanske att undra:

*"Fader, var skall jag tjäna i dag?"
Och min kärlek var varm och stor.
Då pekade han på en liten plats
och sade: "Sköt om den åt mig."
Jag svarade snabbt: "O nej, inte den!
Där kunde ju aldrig någon se
om jag tjänade väl eller ej.
Nej, inte det lilla stället för mig!"
Och det ord han talte var inte
strängt,
"Tjänar du dem eller mig?
Nasaret var en liten plats,
och likaså Galileen."²*

Familjen är en idealisk plats för undervisning. Den är också ett laboratorium för inläring. Familjens hemafon kan ge alla i familjen tillfälle till andlig utveckling.

"Hemmet är grunden till ett rättfärdigt liv, och inget annat kan ta dess plats eller fylla dess viktiga funktion."³ Sådana sanningar har lärts av många av kyrkans presidenter.

Det är i hemmet som fäder och mödrar kan lära sina barn att vara frutseende. Om vi delar på arbetet och hjälper varandra formas ett mönster för framtida familjer när barnen växer upp, gifter sig och lämnar hemmet. Det man lärt sig i hemmet minns man längst. President Gordon B Hinckley fortsätter att betona undvikandet av onödiga skulder, det bedrägliga i att leva över sina tillgångar och frestelsen att låta sina önskningar bli till tvingande behov.

Aposteln Paulus förmaning till sin älskade Timoteus innehåller ett råd som gör det möjligt för vårt inflytande att finna gensvar hos de människor vi umgås med: "Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet."⁴

När jag var pojke bodde min familj i Sjätte-sjunde församlingen i Pioneers stav. Folk flyttade ofta in i och ut ur församlingen, vilket ledde till att vi lika ofta fick nya lärare i söndagsskolan. Just som vi pojkar och flickor börjat

lära känna en viss lärare och börjat sätta värde på honom eller henne, kom söndagsskolans president in i klassrummet och presenterade en ny lärare för oss. Vi blev besvikna vilket ledde till att klassdisciplinen blev lidande.

När blivande lärare hörde talas om det dåliga rykte just vår klass hade, brukade de vänligt avböja kallelsen eller föreslå möjligheten att få undervisa en annan klass där eleverna var mer hanterliga. Vi njöt av vår nyfunna ställning och var fast beslutna att motsvara den rädsla som lärarkåren hade för oss.

En söndagsmorgon följde en förtjusande ung dam med söndagsskolans president in i vårt klassrum och presenterades för oss som en lärare som hade bett om att få undervisa oss. Vi fick veta att hon hade varit missionär och älskade ungdomar. Hon hette Lucy Gertsch. Hon var vacker,

lågmodig och intresserad av oss. Hon bad varje elev presentera sig och sedan ställde hon frågor för att få förståelse och en inblick i allas bakgrund. Hon berättade för oss om sin egen barndom i Midway i Utah, och när hon beskrev den vackra dalen, gjorde hon dess skönhet levande och vi ville åka och titta på de gröna ängar hon älskade så mycket.

När Lucy undervisade fick skrifterna liv. Vi blev personligt bekanta med Samuel, David, Jakob, Nephi, Joseph Smith och Herren Jesus Kristus. Vår kunskap om evangeliet växte. Vårt uppträdande förbättrades. Vår kärlek till Lucy Gertsch var gränslös.

Vi började ett projekt att spara pengar till en jättestor julfest. Syster Gertsch förde noggranna anteckningar över våra växande tillgångar. Som pojkar med god aptit omvandlade vi i fantasin pengarna till tårter, kakor, pajer och glass. Det skulle bli

en fantastisk fest. Aldrig tidigare hade någon av våra lärare föreslagit en fest som skulle likna denna.

Sommaren övergick i höst. Hösten övergick i vinter. Det mål vi satt upp för festen var nått. Klassen hade utvecklats. Det rådde en god anda.

Ingen av oss kommer någonsin att glömma den grå morgon när vår älskade lärare berättade för oss att en av våra klasskamraters mor hade dött. Vi tänkte på våra egna mödrar och hur mycket de betydde för oss. Vi kände oss uppriktigt ledsna över Billy Devenports stora förlust.

Lektionen den söndagen handlade om den 35:e versen i kapitel 20 i Apostlagärningarna: "[Kom ihåg] de ord som Herren Jesus själv sade: 'Det är saligare att giva än att [få]'. I slutet av den väl förberedda lektionen berättade Lucy Gertsch om Billys familjs ekonomiska situation. Detta var under depressionen och det var ont om

pengar. Med glimten i ögat frågade hon: "Skulle ni vilja följa det som Herren lärde? Vad säger ni om att ta vår festkassa och som klass överlämna den till familjen Devenport som bevis på vår kärlek?" Beslutet var enhälligt. Vi räknade noggrant varje slant och lade hela summan i ett stort kuvert. Vi köpte ett vackert kort och skrev våra namn på det.

Denna enkla, vänliga handling svet-sade oss samman. Vi lärde oss av egen erfarenhet att det verkligen är saligare att ge än att få.

Åren har gått. Det gamla kapellet är borta, ett offer för industrialiseringen. De pojkar och flickor som undervisades, som skrattade, som utvecklades under denna inspirerade lärares vägledning, har aldrig glömt hennes kärlek eller hennes lektioner. Hennes goda inflytande smittade av sig.

En generalauktoritet vars personliga inflytande gjorde sig gällande vida omkring var president Spencer W Kimball. Han hade verkligen ett positivt inflytande på oräkneliga människor.

När jag var biskop ringde telefonen en dag och den som ringde presenterade sig som äldste Spencer W Kimball. Han sade: "Biskop Monson, i din församling finns det en husvagnspark och i en liten husvagn där – i den allra minsta – bor en rar liten Navajo-änka som heter Margaret Bird. Vill du be din Hjälpföreningspresident besöka henne och inbjuda henne att komma till Hjälpföreningen och umgås med systrarna." Det gjorde vi. Margaret Bird kom och blev varmt välkommen.

Äldste Kimball ringde igen vid ett annat tillfälle. "Biskop Monson", sade han, "jag har fått veta att två samoanska pojkar bor på ett hotell nere i stan. De kommer att hamna i svårigheter. Vill du se till att de blir medlemmar i din församling?"

Vid midnatt fann jag dessa två pojkar. De satt på hotellets trappa och spelade ukulele och sjöng. De blev

medlemmar i vår församling. Så småningom gifte de sig båda i templet och tjänade trofast. Deras goda inflytande var vidsträckt.

När jag först kallades som biskop märkte jag att antalet prenumerationer på *Relief Society Magazine* i Sixth-Seventh församling var ringa. Under bön begrundade vi namnen på de personer som vi kunde kalla som tidskriftsombud. Inspirationen sade att Elizabeth Keachie skulle ges detta uppdrag. Som hennes biskop frågade jag henne om hon ville utföra uppdraget. Hon svarade: "Biskop Monson, ja, det vill jag."

Elizabeth Keachie var av skotsk härkomst så när hon svarade: "Det vill jag", visste man att hon menade det. Hon och hennes svägerska, Helen Ivory, igen av dem längre än 150 cm, började gå runt i församlingen, till hus efter hus, gata efter gata och kvarter efter kvarter. Resultatet blev fenomenalt. Vi fick fler prenumeranter på *Relief Society Magazine* än alla de andra enheterna i staden tillsammans.

Jag gratulerade Elizabeth Keachie en söndagskväll och sade till henne: "Ditt uppdrag är slutfört."

Hon svarade: "Inte än, biskop

Monson. Vi har två kvarter kvar som vi inte har besökt."

När hon berättade för mig vilka kvarter det gällde, sade jag: "Syster Keachie, det bor ingen i de kvarteren. Det är bara industrier där."

"Det spelar ingen roll", svarade hon. "Det skulle kännas bättre om Nell och jag gick dit och såg efter själva."

En regnig dag gick hon och Nell genom de sista två kvarteren. I det första kvarteret hittade hon inga bostadshus, inte heller i det andra. Men hon och syster Ivory stannade vid en infart som var lerig efter ett oväder nyligen. Syster Keachie spjade infarten in, en 30 meter fram, den låg bredvid en verkstad, och hon lade märke till ett garage. Men det var inget vanligt garage, för det fanns en gardin för fönstret.

Hon vände sig till sin svägerska och sade: "Nell, ska vi gå och undersöka saken?"

De två goda systrarna gick därefter tio meter infarten fram till en punkt där de kunde se hela garaget. Nu fick de syn på en dörr, som inte gick att se från gatan, som hade sågats ut ur garagets kortsida. De fick också syn på en skorsten som det kom rök ur.

Elizabeth Keachie knackade på dörren. William Ringwood, 68 år, öppnade. De berättade om hur viktigt det var att varje hem hade ett exemplar av *Relief Society Magazine*. William Ringwood svarade: "Det är bäst att ni talar med min far."

Då kom nittiofyråriga Charles W Ringwood till dörren och lyssnade på deras budskap. Han prenumererade.

Elizabeth Keachie rapporterade till mig om att dessa två män fanns i vår församling. När jag begärde deras matrikelkort från kyrkans huvudkvarter, blev jag uppringd av matrikelavdelningen på presiderande biskopsrådets kontor. Kontoristen sade: "Är du säker

på att Charles W Ringwood bor i din församling?”

Jag svarade att det var jag, varpå hon berättade att hans matrikelkort hade legat i mappen ”adress okänd” på presiderande biskopsrådets kontor i sexton år.

På söndagsmorgonen tog Elizabeth Keachie och Nell Ivory med sig Charles och William Ringwood till vårt prästadsömsmöte. Det var första gången de var i ett kapell på många år. Charles Ringwood var den äldste diakon jag någonsin träffat. Hans son var den äldsta manliga medlem utan något prästadöme som jag någonsin träffat.

Jag fick tillfälle att ordinera broder Charles Ringwood till lärare och sedan till präst och slutligen till äldste. Jag glömmer aldrig intervjun med honom då han sökte en tempelrekommendation. Han gav mig en silverdollar som han tog fram ur en gammal sliten skinnbörs och sade: ”Det här är mitt fasteoffer.”

Jag sade: ”Broder Ringwood, du behöver inte betala något fasteoffer. Du behöver pengarna själv.”

”Jag vill ha välsignelserna, inte pengarna”, svarade han.

Jag var den som fick följa med Charles Ringwood till Salt Lake-templet och delta i begåvnings-sessionen tillsammans med honom.

Några få månader senare avled Charles W Ringwood. Vid hans begravning såg jag att hans släkt satt på första raden i gravkapellet, men jag såg också två förtjusande damer sitta nästan längst bak i kapellet, Elisabeth Keachie och Helen Ivory.

När jag såg på dessa två trofasta och hängivna kvinnor och tänkte på deras goda inflytande, fylldes min själ av Herrens löfte: ”Jag, Herren, är barmhärtig och nådig mot dem som frukta mig och fröjdar mig över att ära dem som tjäna mig i rättfärdighet och sanning intill änden. Deras belöning skall bli stor och deras härlighet evig.”⁵

Det finns en som är större än alla andra, vars personliga inflytande omspannar kontinenterna, sträcker sig över haven och genomtränger de sant troendes hjärtan. Han sonade människornas synder.

Jag vittnar om att han undervisar om

sanningen – men han är så mycket mer än en lärare. Han är exemplet på det fullkomliga livet – men han är så mycket mer än ett exempel. Han är den store läkaren – men han är så mycket mer än en läkare. Han är bokstavligen världens Frälsare, Guds Son, Fridsfursten, Israels Helige, ja, den uppståndne Herren, vilken förkunnade:

”Jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade, att han skulle komma till världen ... jag är världens ljus och liv.”⁶

”Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern.”⁷

Som hans vittne betygar jag att han lever! I hans heliga namn – ja, Jesu Kristi, Frälsarens namn – amen. ■

SLUTNOTER

1. Matteusevangeliet 4:19.
2. Meade MacGuire: ”Father, Where Shall I Work Today?” i *Best-Loved Poems of the LDS People*, sammanst Jack M Lyon o a (1996), s 152.
3. Brev från första presidentskapet 11 feb 1999, citerat i *Liabona* dec 1999, s 1.
4. 1 Timoteusbrevet 4:12.
5. L&F 76:5–6.
6. 3 Nephi 11:10–11.
7. L&F 110:4.

Röstning på kyrkans ämbetsmän

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

Bröder och systrar, president Hinckley har bett att jag nu framlägger för er kyrkans generalauktoriteter, områdesauktoritetssjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap för röstning.

Det är föreslaget att vi stöder Gordon Bitner Hinckley som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Thomas Spencer Monson som förste rådgivare i första presidentskapet och James Esdras Faust som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer, kan visa det.

Om någon är däremot, visas det med samma tecken.

Det är föreslaget att vi stöder Thomas Spencer Monson som president för de tolv apostlarnas kvorum, Boyd Kenneth Packer som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum och följande som medlemmar i detta kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry, David B Haight, Neal A Maxwell, Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard, Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales, Jeffrey R Holland och Henry B Eyring.

De som instämmer, var vänliga visa det.

Någon däremot?

Det är föreslaget att vi stöder rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarna som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Om någon är däremot, visas det med samma tecken.

Det är föreslaget att vi med tack avlöser äldste Dennis B Neuenschwander som medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum.

Alla som vill instämma i vårt tack, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdesauktoritetssjuttio:

Adolfo Ávalos, Lowell C Barber, David J Barnett, R Michael Duffin,

Rowland E Elvidge, Silvio Geschwandtner, Brent H Koyle, A Roger Merrill, J Michael Moeller, Adrian Ochoa, Lindon J Robison.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi med tack avlöser Söndagsskolans generalpresidentskap, äldsterna Merrill J Bateman, John H Groberg och Val R Christensen; och Unga mäns generalpresidentskap, äldsterna F Melvin Hammond, Lynn G Robbins och Donald L Hallstrom.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Det är föreslaget att vi stöder äldste John H Groberg som medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Någon däremot?

Det är föreslaget att vi stöder följande som områdesauktoritetssjuttio: Jorge M Alvarado, Homero S Amato, John S Anderson, Jorge D Arrevillaga, A Venâncio Caleira, Gabriel A Campos, Mario L Carlos, John J Chipman, LeGrand R Curtis Jr, César A Dávila, Mosiah S Delgado, Keith R Edwards, J Roger Fluhman, Luiz C França, Manuel Gonzalez, Tohru Hotta, Bin

Kikuchi, Yong Hwan Lee, Alfredo Heliton de Lemos, Domingos S Linhares, Alexander A Nuñez, Melvin R Perkins, James C Perry, Errol S Phippen, John C Pingree, Neil E Pitts, Dinar M Reyes, Jorge A Rojas, Eric B Shumway, Joseph W Sitati, Terrence C Smith, Lowell M Snow, Michael J Teh, Stanley Wan, Allen P Young.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Om någon är emot, så visas det med samma tecken.

I enlighet med ett nyligen fattat beslut att medlemmarna i de sjuttios kvorum inte ska verka i Söndagsskolans eller Unga mäns generalpresidentskap, är det föreslaget att vi stöder A Roger Merrill som generalpresident för Söndagsskolan, med Daniel K Judd som förste rådgivare och William D Oswald som andre rådgivare.

Det är också föreslaget att vi stöder Charles W Dahlquist som generalpresident för Unga män, med Dean Reid Burgess som förste rådgivare och Michael Antone Neider som andre rådgivare.

Alla som instämmer, var vänliga visa det.

Någon däremot?

Det är föreslaget att vi stöder de övriga generalauktoriteterna, områdesauktoritetssjuttio och biorganisationernas generalpresidentskap som de nu är insatta.

De som instämmer, var vänliga visa det.

Om någon är emot, kan det visas.

Röstningen verkar ha varit enhällig.

Tack, bröder och systrar, för er tro och era böner.

Vi ber nu de nyligen kallade medlemmarna i Söndagsskolans och Unga mäns generalpresidentskap att inta sina platser på förhöjningen. Men vi vill nämna att William D Oswald för närvarande verkar som president för Rysslandmissionen Vladivostok och att han därför inte är här med oss idag. ■

Rapport från kyrkans revisionsavdelning 2003

PRESENTERAD AV WESLEY L JONES

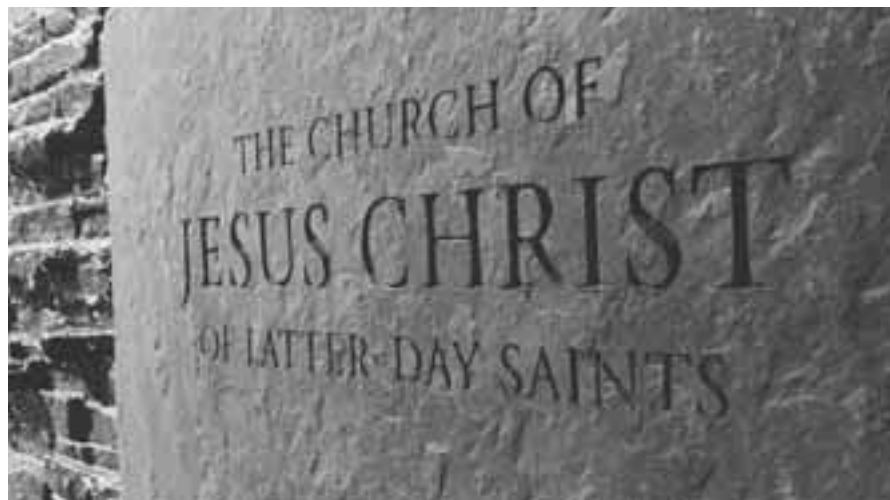
avdelningschef för kyrkans revisionsavdelning

Till första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Kära bröder!
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har en revisionsavdelning som utför sin verksamhet fristående från alla andra avdelningar och organisationer inom kyrkan. Chefen för kyrkans revisionsavdelning rapporterar direkt och regelbundet till första presidentskapet. Kyrkans revisionsavdelning består av auktoriserade revisorer, auktoriserade interna

revisorer, auktoriserade revisorer för informationssystem och andra kvalificerade yrkesmän.

Enligt uppdrag från första presidentskapet har kyrkans revisionsavdelning myndighet att granska alla kyrkans avdelningar och verksamheter över hela världen. Kyrkans revisionsavdelning har tillgång till alla system och uppteckningar, all personal, alla byggnader och all utrustning som behövs

för att granska bidragen till kyrkan, dess utgifter och tillgångar. Professionella revisionsnormer styr hur revisionsarbetet utförs. Riskfaktorn är det som huvudsakligen styr valet av revisionerna.

Rådet för tiondemedlens användning har ansvaret för, och har för 2003 bemyndigat, utbetalningarna ur kyrkans fonder. Detta råd utgörs av första presidentskapet, de tolv apostlarnas kvorum och presiderande biskopsrådet, så som föreskrivits genom uppenbarelse. Under ledning av detta råd styrs handhavandet av donationer, utgifter och kyrkans tillgångar genom respektive avdelnings förvaltningsgrupp och genom kyrkans budget- och finansavdelningar. Administrationen av fonder genom dessa förvaltnings-, budget- och finansgrupper har granskats och redovisats.

På grundval av våra revisioner anser kyrkans revisionsavdelning att intäkter och utgifter och användningen av kyrkans tillgångar under år 2003 i allt väsentligt handhåfts i enlighet med godkända budgetriktlinjer och kyrkans fastställda förfaringsätt.

Den ekonomiska verksamheten i organisationer anslutna till kyrkan, som driver sin verksamhet oberoende av kyrkan, granskades inte av kyrkans revisionsavdelning för år 2003. Oberoende offentliga revisionsbyråer har granskat de ekonomiska dokumenten och motsvarande bokföring i dessa organisationer. Till dessa organisationer hör bland annat Deseret Management Corporation och dess dotterföretag, samt kyrkans institutioner för högre utbildning, däribland Brigham Young-universitetet. Likväl har kyrkans revisionsavdelning verifierat att lämplig redovisning av dessa byråers revisioner har gjorts för varje organisations revisionskommitté.

Högaktningsfullt,
Kyrkans revisionsavdelning
Wesley L Jones
Avdelningschef ■

Statistisk rapport, 2003

PRESENTERAD AV F MICHAEL WATSON

första presidentskapets sekreterare

Som information till kyrkans medlemmar har första presidentskapet utfärdat följande rapport om kyrkans tillväxt och ställning den 31 december 2003.

Kyrkans enheter

Stavar	2 624
Missioner	337
Distrikt	644
Församlingar och grenar	26 237

Kyrkans medlemsantal

Medlemmar totalt	11 985 254
Ökning av antalet barn med matrikelkort	99 457
Döpta nyomvända	242 923

Missionärer

Heltidsmissionärer	56 237
--------------------------	--------

Tempel

Tempel invigda under 2003	2
(Brisbane i Australien, Redlands i Kalifornien)	
Tempel i verksamhet	116

Framstående medlemmar som avlidit sedan april förra året

Äldste Jacob de Jager, generalauktoritet emeritus; *äldste Andrew Wayne Peterson*, generalauktoritet emeritus; *äldste Robert L Simpson*, generalauktoritet emeritus; *syster Elaine Cannon*, tidigare Unga kvinnors generalpresident; *broder Roy M Darley*, tidigare organist i Tabernaklet. ■

Rötter och grenar

ÄLDSTE RUSSELL M NELSON

i de tolv apostlarnas kворum

Kort och gott: livets största välsignelser får vi om vår kärlek till Jesus Kristus är djupt rotad i vårt hjärta.

Varje gång vi undergår säkerhetskontroller på en flygplats ombes vi att visa foto-ID. Vi förstår behovet och lyder, för vi vet att det är nödvändigt och till hjälp. Men som ett bevis för min sanna identitet överränner jag mitt foto något urskuldande. Om någon skulle inspektera mitt passfoto och säga att det är mycket likt, skulle jag veta att det är dags att fara hem. Men jag känner mig urskuldande av ett annat skäl. Fotot visar inte mina rötter och grenar. De är viktiga delar av min identitet. Skulle ni kunna säga mycket om ett träd genom att se på ett fotografi av bara stammen? Nej! Rötter och grenar tillhandahåller många fler upplysningar. Så är det med oss både *personligen* och vad beträffar vår *religion*.

Personliga rötter

Personliga rötter är verkligt viktiga. Syster Nelson och jag känner en familj som stolt skyltar med bevis på sina familjerötter i form av stora målningar på *ytterväggarna* av sitt hus. Vacker konst skildrar där distinkta identitetsmönster för båda deras släktlinjer.

När släktingar samlas runt ett nyfött barn hör man oundvikligen kommentarer som ”hon har rött hår – mamma upp i dagen” – eller ”han har en grop i hakan – pappa upp i dagen”.

Var och en av oss har släktrötter. Varje man har fått några av de genetiska markörer som fadern har. Varje kvinna har fått några av de genetiska markörer som modern har.¹ Dessutom har var och en av oss fått andra genetiska gåvor som gör oss unika.

Eftersom vi har såväl en ande som en fysisk kropp,² har vi också andliga rötter som går långt tillbaka. De formar våra värderingar och vår tro. Våra andliga rötter styr vårt engagemang i Herrens ideal och lära.³

Barn har en naturlig önskan att ta efter sina föräldrars exempel. I allmänhet lutar pojkar åt sina fäders inställning och arbete, flickor strävar efter att leva som sina mödrar. Ni föräldrar, bli inte alltför förvånade om era barn en dag blir bättre än ni.

Personliga rötter, fysiska och andliga, förtjänar tacksamhet. För mitt eget liv är jag tacksam mot såväl min Skapare som mina kära föräldrar och

förfäder. Jag försöker hedra dem genom att lära mig mer om dem och tjäna dem i templet.⁴ Föräldrar har ansvaret att dela med sig av kunskapen om sina personliga rötter till barn och barnbarn. Att tillsammans studera den egna släkthistorien enar familjen.

Religiösa rötter

Vi behöver också känna till vår religions rötter. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, även om den grundades officiellt år 1830, har återställts från rötter som också går långt tillbaka. Sanningar från tidigare utdelningar har nu samlats, preciserats och klargjorts.⁵ För oss föräldrar och lärare är trosartiklarna ett utmärkt hjälpmedel i undervisningen. De skrevs av profeten Joseph Smith⁶ och återopar många av vår religions bärande lärosatser. De nämner Gudomen, vår valfrihet, Adams fall och Jesu Kristi försoning. De nämner klart och tydligt de grundläggande principerna och förordningarna tro, omvändelse, dop och handpåläggning för den Helige Andens gåva. De tar upp frågor som rör prästadömetts myndighet och organisation. De framhåller Bibeln, Mormons bok och den fortsatta uppenbarelsens öppna kanon som helig skrift. Och de förkunnar Israels bokstavliga insamling.⁷ Vilken sanningens skattkammare är inte detta dyrbara dokument när vi undervisar om våra religiösa rötter.

Annan uppenbarad lära i roten till vår religion är skapelsen, uppståndelsen, tiondelagen, bön och templets fullständiga välsignelser. När vi undervisar om dessa läror inser vi vilken fast grundval vi står på. När vi tillämpar läran i vårt liv blir vår religions rötter en del av vår egen andliga styrka.

Nyomvända behöver stärka sina religiösa rötter. President Gordon B Hinckley har sagt att varje nyomvänd behöver en vän, en uppgift och att få näring genom Guds goda ord. Med sådana rötter till stöd för dem och

Medlemmar tittar på en konferenssession i stavscentret i Machida i Japan.

deras barn blir dyrbara nyomvända till pionjärer som den egna familjen kan följa.

Dessvärre händer det att medlemmar i trofasta familjer går vilse därför att deras egna rötter är svaga. Det svider i hjärtat när jag hör talas om sådana som vänder sig bort från sina föregångare pionjärernas tro. En hyllad specialist och vän och son till trofasta förfäder har låtit bilden av evangeliets fullhet fördunklas av tvivel rörande en punkt i läran och drivit in en kil mellan sig och templet. En annan bekant, en älskvärd syster med ryktbara pionjärer till förfäder, säger nu artigt att hon inte är en "praktiserande medlem" i kyrkan.

Har dessa kära människor blivit så moderna att de glömt sina rötter? Har de glömt vad återställelsen betyder och priset för den? Har de glömt sitt pionjärarv och sin härstamning som tillkännages i patriarkaliska välsignelser? Vill de för några få flyktiga favörer här glömma och gå miste om evigt liv? Glömska av de rötter som varit till välsignelse för dem, åtnjuter de inte

längre samma andliga låga som de heliga som är engagerade i Gud den Allsmäktiges verk.

Deras ädla förfäder "[fick] kunskap om sanningen ... enligt uppenbarelsens och profetians ande och Guds kraft". Deras förfäder "blevo omvända till Herren [och avföllo aldrig]".⁸ Vad kommer deras förfäder tycka om att deras efterkommande förrirrar sig bort? Deras besvikelse kommer förmodligen att övergå i sorg, för frukt som avskilts från sina rötter kan inte överleva länge.

Herren har utfärdat en högtidlig varning:

"Sedan I fått näring i Guds ord hela dagen ... viljen I förkasta dessa ord ... profeternas ord? Viljen I förkasta alla de ord, som talats om Kristus ... och Guds kraft och den Helige Andens gåva ... samt förhåna återlösningsplanen, som blivit lagd för eder?"

"[Uppståndelsen] ... skall föra eder fram för Guds skrank, där I skolen stå med skam och förskräcklig skuld."⁹

Jag vädjar till var och en av oss att ge akt på denna heliga varning.

Personliga grenar

Liksom våra rötter i betydande grad avgör vilka vi är, är även våra grenar en viktig förlängning av vår identitet. Dessa personliga grenar bär våra länders frukt.¹⁰ Skrifterna lär: "Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt."¹¹ Tidigare brukade syster Nelson och jag ofta träffa unga människor som sade att det tycktes som om de kände oss därför att de kände våra barn. Nu hälsar alla kärleksfullt på oss som känner oss därför att de känner våra barnbarn.

Religiösa grenar

På samma sätt känner man igen vår religion på dess grenars frukt. Nyligen träffade jag regeringsföreträdare från ett land långt härifrån som var djupt imponerade av kyrkan och dess insatser runtom i världen. De tyckte om det vi lärde om familjen och ville ha exemplar av Familjen: Ett tillkännagivande för världen och handledningar för familjens hemafton. De ville veta mer om vårt välfärdsprogram och vårt humanitära bistånd. Vi försökte uppfylla deras önskemål så gott vi kunde och övergick sedan från att tala om *vad* vi gör till *varför* vi gör det. Jag förklarade det genom att dra en parallell med ett träd. "Ni fångslas av vår tros olika frukter", sade jag. "De är många och verksamma. Men ni kan inte njuta av frukten om ni inte är bekanta med trädet som bär den. Och ni kan inte förstå trädet om ni inte förstår dess rötter. I vår religion kan ni inte få frukten utan rötterna." Det förstod de.

Frukten på evangeliets grenrika träd inbegriper "kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet [och] trohet".¹² President Harold B Lee sade en gång: "Vacker, välsmakande frukt växer inte om inte trädets rötter ... planterats i bördig jord och om man inte lägger ner omsorg på att beskära, odla och bevattna. På samma sätt kan

dygdens, kyskhetens, ärlighetens, självbehärskningens, redbarhetens och trohetens frukter inte växa hos en individ vars liv inte är grundat på ett fast vittnesbörd om evangeliets sanningar och om Herren Jesu Kristi liv och mission.”¹³

Evangeliets frukter är välsmakande för dem som lyder Herren. Vi skaffar oss en utbildning därför att vi vet att ”Guds härlighet är intelligens”.¹⁴ Tiondets välsignelser får vi genom att betala tionde.¹⁵ Visdomsordets belöningar får vi genom att efterleva det.¹⁶ När vi lever i enlighet med evangeliet lär vi oss att bön, helgande av sabbaten och sakramentet bevarar oss från syndens trældom. Vi skyr pornografi och omoral i vetenskap om att vi endast kan få den frid som personlig renhet ger om vi lever i enlighet med evangeliets lagar.

Herren gav detta löfte och denna befallning: ”Ni är redan nu rena i kraft av det ord som jag har talat till er ... Förbli i mig, så förblir jag i er ... Jag är vinstocken, ni är grenarna.”¹⁷ Kort och gott: livets största välsignelser får vi om vår kärlek till Jesus Kristus är djupt rotad i vårt hjärta.¹⁸

Vittnesbörd

Personlig identitet är mycket mer än ett passfoto. Vi har också rötter och grenar. Gudomligheten är rotad i var och en av oss. ”Vi är alla verk av [vår Skapares] hand.”¹⁹ Vi är eviga varelser. I förjordiska sfärer förutordinerades vi bröder till våra prästadsplikter.²⁰ Innan världens grund lades förbereddes kvinnor så att de kunde föda barn och förhårliga Gud.²¹

Vi kom till detta jordeliv för att få en kropp, för att provas och för att sättas på prov.²² Vi ska bilda familj och beseglas i heliga tempel, med glädje och kärleksfulla relationer som består i evighet. Vi är personligen rotade i dessa eviga sanningar.

På grund av tidsskillnaden tittar medlemmarna i Japan på återutsändningar av konferenssessionerna via satellit.

Vår familjs och evangeliets grenar bär frukt som berikar vårt liv. Guds verk och härlighet – ”att åvägabrunga odödlighet och evigt liv för människan” – kan också bli vårt verk och vår härlighet.²³ Vi kan bo hos honom med vår familj för evigt. Dessa välsignelser kommer att ges till de trofasta på hans eget sätt och när hans egen tid är inne.²⁴

Gud lever. Jesus är Kristus. Joseph Smith är denna sista tidsutdelnings profet och uppenbarare. Mormons bok är sann. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens rike som återupprättats på jorden. President Gordon B Hinckley är hans levande profet. Om våra grenars frukt är rotad i dessa sanningar kommer de att bestå.²⁵ Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Dessutom får både söner och döttrar en liten uppsättning mitokondrial DNA från modern.
2. Se L&F 88:15.
3. Se Efesierbrevet 3:14–19; Kolosserbrevet 2:6–7.
4. Se L&F 128:15.
5. Se L&F 128:18.

6. Trosartiklarna var en del av ett brev skrivet till John Wentworth, utgivare och ägare av en tidning i Chicago, först publicerad i *Times and Seasons*, 1 mars 1842; se *Ensign*, jul 2002, s 26–32.
7. Detta dokument nämner också Andens gåvor som lyser upp kyrkans medlemmars liv. Det förutsäger stora händelser i de sista dagarna såsom de tio stammarnas återkomst, grundläggandet av Sion och Jesu Kristi tusenåriga regering på en förnyad jord. Det innehåller principerna för fri religionsutövning, tolerans och laglydnad. Det avslutas med ett uttalande angående vår syn på livet och höga personliga ideal.
8. Alma 23:6.
9. MB Jakob 6:7–9.
10. Se till exempel 2 Nephi 3:6–7.
11. Matteusevangeliet 7:20; 3 Nephi 14:20; se också Joseph Smiths översättning av Matteusevangeliet 7:25.
12. Galaterbrevet 5:22–23.
13. *Stand Ye in Holy Places* (1974), s 218–219.
14. L&F 93:36.
15. Se Malaki 3:10; 3 Nephi 24:10.
16. Se L&F 89:18–21.
17. Johannesevangeliet 15:3–5.
18. Se Efesierbrevet 3:17.
19. Jesaja 64:8.
20. Se Alma 13:1–5.
21. Se L&F 132:63.
22. ”Liksom Abraham.” (L&F 101:4) Se också Hebreerbrevet 11:17.
23. Moses 1:39.
24. Se L&F 88:68. När vi får någon välsignelse av Gud ”sker detta genom lydnad för den lag, enligt vilken den är lovad”. (L&F 130:21)
25. Se Johannesevangeliet 15:16.

”Förbli i mig”

ÄLDSTE JEFFREY R HOLLAND

i de tolv apostlarnas kворum

För att evangeliets frukt skall blomstra och välsigna vårt liv måste vi vara säkert förankrade i honom, allas vår Frälsare.

Förr i tiden brukade bröderna ofta rapportera från sin mission under generalkonferensen. Jag vet att det är år 2004 och inte 1904, men jag vill i den tidigare metodens anda dela med mig av några av de underbara erfarenheter som syster Holland och jag har haft i Latinamerika. Jag hoppas att ni finner det tillämpligt på er, oberoende av var ni bor eller verkar.

För det första vill jag tacka varje missionär som har verkat i det enastående arbete som är vårt i de sista dagarna. Det återställda evangeliets spridning världen över är i sanning ett mirakel, och det är inte ett mindre mirakel att en stor del av detta arbete faller på nittonåringars skuldror! När

vi har sett hur era söner och döttrar, era barnbarn (och ibland era mor- och farföräldrar) verkar trofast i Chile, har jag påmint om de tiotusentals andra missionärer vi träffat världen över. Väklädda, trofasta och klarögda missionärer, två och två, har blivit en symbol för kyrkan överallt. De är det första budskapet om evangeliet som deras undersökare möter – och vilket härligt budskap de personifierar. Alla vet vilka de är och de bland oss som känner dem bäst, älskar dem mest.

Jag önskar att ni kunde träffa en syster som kallats att verka bland oss från sitt hemland Argentina. Hon gjorde allt hon kunde för att bekosta sin mission, hon sålde sin fiol, sin mest dyrbara och nästan enda jordiska ägodel. Hon sade helt enkelt: ”Gud kommer att välsigna mig med en annan fiol efter det att jag har välsignat hans barn med Jesu Kristi evangelium.”

Jag önskar att ni kunde träffa äldsten i Chile som medan han bodde på internat hittade en Mormons bok som han började läsa samma kväll. Liksom Parley P Pratt läste han den outröttligt – hela natten igenom. När en ny dag randades fylldes han av en djup känsla av frid och en ny anda av hopp. Han var fast besluten att ta reda på vem som hade publicerat boken och vem som hade skrivit dess underbara ord. Tretton månader senare var han på mission.

Jag önskar att ni kunde träffa den underbara unge mannen som kom till oss från Bolivia som anlände med udda kläder och skor som var tre storlekar för stora. Han var några år äldre än vanligt eftersom han ensam försörjde sin familj, och det hade tagit lång tid för honom att tjäna ihop pengarna till sin mission. Han födde upp höns och sålde ägg från dörr till dörr. Och just som hans kallelse äntligen kom behövde hans mor, som var änka, en akut blindtarmsoperation. Vår unge vän använde vartenda öre av de pengar han sparat till sin mission till att betala för sin mors operation och sjukhusvistelse. Sedan samlade han in så mycket avlagda kläder han kunde från vänner och kom till MTC i Santiago som planerat. Jag kan försäkra er att hans kläder numera matchar, att hans skor passar honom och att både han och hans mor är välbehållna, både fysiskt och andligen.

På det här sättet kommer de, från era hem, från hela världen. På denna långa lista av Herrens hängivna tjänare finns allt fler äldre par som gör en outhärlig insats i Herrens verk. Hur vi älskar att ha och behöver missionärspår i varje mission i den här kyrkan! Ni som kan, lägg undan era golfklubbor, oroa er inte över börsmarknaden, inse att era barnbarn fortfarande kommer att vara era barnbarn när ni kommer hem – och gå ut! Vi lovar att det kommer att bli ert livs största upplevelse.

Låt mig nu säga något om kyrkans underbara medlemmar. När en geografisk stor stav nyligen omorganiserades kände jag mig manad att kalla en man till stavspresidentskapet som enligt uppgift hade en cykel men ingen bil. Det finns många ledare i kyrkan som inte har någon bil, men jag oroade mig ändå över vad det skulle betyda för denne man i den här staven. På min förtvivlat dåliga spanska fortsatte jag intervjun och sade: ”*Hermano, ¿no*

tiene un auto?” Med ett leende och utan att tveka svarade han: *”No tengo un auto; pero, yo tengo pies, yo tengo fe.”* (”Jag har ingen bil, men jag har fötter och jag har tro.”) Han sade sedan att han kunde ta bussen, cykla eller gå, *”como los misioneros”*, han log, ”som missionärerna”. Och det är det han gör.

För bara åtta veckor sedan höll jag en distriktskonferens på ön Isla Grande de Chiloé, en ö strax söder om Chile som inte får så många besökare. Ni kan tänka er hur tungt ansvaret att tala inför dessa härliga människor kändes när jag fick höra att en mycket gammal man, som satt i främre delen av kapellet, hade gått hemifrån till fots klockan fem på morgonen och gått i fyra timmar för att kunna vara på plats klockan nio, för ett möte som inte började förrän klockan elva. Han sade att han ville få en bra plats. Jag såg in i hans ögon, tänkte på tillfällen som jag hade varit antingen för nonchalant eller försenad och tänkte på Jesu ord: ”I Israel har jag inte hos någon funnit en så stark tro.”¹

Punta Arena stav i Chile är kyrkans sydligaste stav på vår planet, dess yttre gräns sträcker sig mot Antarktis. Om en stav var längre söderut skulle pingviner ha hand om den. De heliga i Punta Arena måste åka nästan 700 mil tur och retur per buss för att komma till templet i Santiago. Bara resan kan kosta upp till 20 procent av årsinkomsten för ett gift par. Bussen rymmer bara 50 personer, men för varje resa samlas ytterligare 250 personer för att hålla ett kort möte tillsammans med de resande samma morgon som resan börjar.

Stanna upp en minut och fundera över när du senast stod på en kall, blåsig parkering intill Magellans sund bara för att sjunga tillsammans med, be för och vinka av dem som skulle till templet, med hopp om att dina besparingar skulle räcka till så att du kunde följa med nästa gång? Etthundratio timmar, varav sjuttio på dammiga, guppiga och

halvfärdiga vägar som slingrar fram sig genom Argentinas otämjda Patagonien. Hur känns det att åka buss i 110 timmar? Jag har ingen aning, men jag vet att en del av oss inte tycker om att bo längre än 110 kilometer från ett tempel eller att sessionen där tar mer än 110 minuter. Medan vi undervisar om tiondets princip för, ber med och bygger än fler tempel för just dessa avlägsna medlemmar, så kanske resten av oss kan göra mer för att njuta av templets välsignelser och tjusning mer regelbundet, när vi har så många tempel som ligger allt närmare oss.

Och det leder mig till min sista punkt. Kyrkans medlemmar generellt sett kan koppla samman så mycket med president Gordon B Hinckleys visionära ledarskap, inklusive (och

kanske framför allt) den stora ökningen av tempel och tempelbygge. Men jag vågar nog säga att för oss här på förhöjningen är det troligt att vi kommer att minnas honom minst lika mycket för hans föresats att behålla dem som sluter sig till kyrkan. Ingen annan nutida profet har tagit upp detta ämne på ett mer direkt sätt, eller krävt mer av oss för att det ska ske. Med en glimt i ögat och en hand som smällde till bordet framför honom sade han nyligen till de tolv apostlarna: ”Bröder, när jag har levt mitt liv och begravningstjänsten är över så kommer jag att sitta upp medan jag förs ut och se er i ögonen och säga: ’Hur går det med att behålla våra nya medlemmar?’”

Detta ämne sluter cirkeln, det

sammanbinder den sanna, djupa omvändelse som missionärerna strävar efter med det djupa engagemang och den hängivenhet som finns bland underbara medlemmar världen över.

Kristus sade: "Jag är den sanna vinstocken, och ... ni är grenarna."² "Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, utan endast om den förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig."³

"Förbli i mig" är ett begripligt och vackert begrepp i vår nuvarande bibels språk, men "förbli" är inget vanligt ord numera. Så min uppskattning för Herrens uppmaning ökade när jag för första gången läste den på ett annat språk. På spanska blir detta bekanta uttryck "*permaneced en mí*". Liksom det "förbli" betyder *permanecer* "att stanna kvar", men till och med en gringo som jag förstår att det har samma rot som "permanent". Så detta betyder verkligen "stanna – men *stanna för alltid*". Detta är uppmaningen som evangeliets budskap ger chilensare och alla andra världen över. Kom, men kom för att stanna. Kom med övertygelse och uthållighet. Kom

för alltid, för er egen skull och för alla de generationer som kommer efter er, och vi kan hjälpa varandra att hålla ut ända till änden.

"Den som lyfter upp ena änden av pinnen får den andra på köpet", under visade min inspirerande missionspresident i sitt första tal till oss.⁴ Och det är så det bör vara när vi ansluter oss till denna, den sanne och levande Gudens sanna och levande kyrka. När vi går med i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga går vi ombord på det säkra skeppet Sion och seglar med det vart det än går, tills det anländer till tusenårsrikets hamn. *Vi stannar i båten*, genom stormbyar och stiltje, genom storm och solbränna, eftersom det är det enda sättet vi kan komma till det förlovade landet. Den här kyrkan är Herrens fordon för vitala läror, förordningar, förbund och nycklar som är nödvändiga för upphöjelse. Man kan inte vara helt trofast mot Jesu Kristi evangelium utan att sträva efter att vara trofast i kyrkan som är dess jordiska institutionella uttryck. Till både nya och gamla medlemmar förkunnar vi med Nephi i hans kraftfulla avskedstal: "I haven gått in genom porten ...

[men] ... är [allt] gjort genom att I haven beträtt den raka och smala stigen? Se, jag säger eder: Ingalunda ... sträva framåt med ståndaktighet i Kristus ... samt uthärden intill änden, se, så ... skolen [I] hava evigt liv."⁵

Jesus sade: "Utan mig kan ni ingenting göra."⁶ Jag vittnar om att det är sant. Han är allt för oss och vi måste "förbli" i honom, för alltid, orubbligt, trofast och för evigt. För att evangeliets frukt skall blomstra och välsigna vårt liv måste vi vara säkert förankrade i honom, allas vår Frälsare, och i hans kyrka, som bär hans heliga namn. Han är vinstocken, vår sanna källa till styrka och den enda källan till evigt liv. Vi kommer inte endast att hålla ut i honom, utan vi kommer också att segra och triumfera i denna heliga sak som aldrig kommer att svika oss. Må vi aldrig svika den eller honom, är min bön i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matteusevangeliet 8:10.
2. Johannesevangeliet 15:1, 5.
3. Johannesevangeliet 15:4.
4. Äldste Marion D Hanks citerar Harry Emerson Fosdick ur *Living under Tension* (1941), s 111.
5. 2 Nephi 31:18–20.
6. Johannesevangeliet 15:5.

Jesus, när tanken flyr till dig

BISKOP KEITH B MCMULLIN

andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

Jesus, när tanken flyr till dig fylls mitt hjärta med utesägar glädje. Den styr varje del av mig.

För inte så länge sedan hördes president Hinckley säga till ett ungt par som nyligen vigts i templet: "Vilken underbar tid det är, att leva och att vara kär." Hans optimistiska synsätt och personlighet är förtroendeingivande. De skänker oss hopp i en annars så dyster värld. Men de är mer än ett uttryck av en positiv personlighet. En glimt in i det förflutna illustrerar vad jag menar.

I början av 1100-talet skrev S:t Bernard av Clairvaux, "en man med en intensiv och känslös tro",¹ följande ord:

Jesus, när tanken flyr till dig,

*med glädje fylls mitt bröst.
När orons börd trycker mig,
du är min hjälp, min tröst.²*

Dessa strofer talar om hopp och glädje och frid, trots att de skrevs i en tid då större delen av världen täcktes av okunnighet, fattigdom och hopplöshet. Dessa ord beskriver den stilla förtröstan som alltid åtföljer ett vittnesbörd om Jesus. Samma tillförsikt skänker entusiasm och optimism till vår älskade profet och till alla trofasta Kristi efterföljare.

Så vad är ett vittnesbörd om Jesus, hur kan man få ett och hur hjälper det dem som har det? Ett vittnesbörd om Jesus är en fast och säker kunskap, uppenbarad till en persons ande genom den Helige Anden, att Jesus är den levande Gudens levande Son.³

Eftersom ett vittnesbörd om Jesus kommer från Gud, är det större än allt annat och är nödvändigt för ett lyckligt liv. Det är den grundläggande principen i vår religion, och allt annat i vår tro är endast tillägg till den.⁴ President Hinckley påminner oss:

"Det är varje sista dagars heligs förman och möjlighet och ansvar att själv skaffa sig en säker kunskap om ... att Jesus är Kristus, Guds Son, hela människosläktets Återlösare ... Detta

vittnesbörd ... är den mest dyrbara ägodel som någon av oss kan äga ...

"Jag är övertygad om ... att närhelst någon har ett sant vittnesbörd i sitt hjärta om att Herren Jesus Kristus verkligen lever så kommer allt annat att naturligt falla på plats."⁵

Om vi föder detta vittnesbörd om Jesus genom att leva rättfärdigt, blir det den avgörande kraften i allt vi gör. Dessutom är det tillgängligt för alla, eftersom "Gud inte gör skillnad på människor".⁶

Men att få ett sådant vittnesbörd kräver personlig ansträngning. Man måste *önska att veta, studera för att lära, arbeta för att förtjäna det och be om att få det*. När vi strävar efter detta, i ödmjukhet och tro, får vi kunskap, och med denna kunskap kommer både den ljuva vissheten om att allt kommer att gå väl och den inre styrkan att åstadkomma det.

Önska att veta

Att *önska att veta* är det första steget i ens strävan att få ett vittnesbörd om Jesus. Skrifterna råder oss: "Om I viljen vakna upp och väcka eder själsförmåga, så att I kunnen undersöka mina ord och utöva en smula tro, ja, även om I icke kunnen göra mera än *önska att tro*, så låten denna *önskan verka i eder* till dess I tron så mycket, att I kunnen giva en del av mina ord rum i edra hjärtan."⁷

Studera för att lära

Ett vittnesbörd om Jesus kräver att den ärlige sökaren *studerar för att lära*. Herren sade: "Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig."⁸

Bibeln undervisar och vittnar om Kristus från pärm till pärm. Han är Gamla testamentets Jehova och Nya testamentets Messias.⁹ Mormons bok, ännu ett vittne om honom, sammanställdes, bevarades och fördes fram

enbart för att "överbevisa jude och icke-jude om att JESUS är KRISTUS, den EVIGE GUDEN, som uppenbarar sig för alla nationer".¹⁰

Arbeta för att förtjäna det

Tillsammans med att *önska* och *studera* måste vi *arbeta för att förtjäna* ett sådant vittnesbörd. En person som gör vad Jesus säger lär sig vem Jesus är. Han sade:

"Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig.

Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå om min lära är från Gud eller om jag talar av mig själv."¹¹

Be om att få det

Slutligen, ett vittnesbörd om Jesus kommer till dem som *ber om att få* det. "Bed och ni skall få"¹² är den inbjudan som leder de ödmjuka och botfärdiga till sådan kunskap. Med denna kunskap lär sig den sökande

också att förstå livets ursprung och syfte. Nya perspektiv öppnas som annars skulle ha förblivit dolda.

Herrens liv började till exempel inte i Betlehem¹³ och vårt började inte med vår födelse. I föruttilvaron var han en ståndaktig och orubblig förespråkare för Guds eviga plan för hans barn,¹⁴ och vi var också där. Det var genom den Förstföddes kraft som Lucifer kastades ut efter det stora kriget i himlen¹⁵ och vi tog aktiv del i detta. Genom Guds Enfödde Son "existera och skapades världarna"¹⁶ och vi kan genom detta uppnå vår gudomliga potential. President J Reuben Clark sade:

"Det var inte en nybörjare, inte en amatör, inte en person som gjorde sitt första försök, som kom ner i begynnelsen ... och skapade denna jord ...

Och om ni tänker på att vår galax i begynnelsen kanske hade ... en miljon världar, och multiplicerar det antalet med de miljoner galaxer ... som

omger oss, så kan ni börja att förstå vem ... [Jesus Kristus] är."¹⁷

Med djup respekt utropar vi med den forntida prästen: Jesus, när tanken flyr till dig, med *förundran* fylls mitt bröst.

Som Guds bokstavliga avkomma, född av en jordisk mor, blev den jordiske Kristus Faderns Enfödde i köttet. Han mottog inte fullheten av sin majestät, sitt messiaskap och gudaskap från begynnelsen, utan gick "från nåd till nåd, till dess han fått fullheten", och det kan vi också göra.¹⁸

Änglar betjänade honom, den Helige Anden sänkte sig ner över honom, han tog på sig mänsklighetens plågor och vi kan få förlåtelse för våra synder genom honom.¹⁹

Denne Jesus, som kallas Kristus, utarbetade en fullständig försoning för alla människor genom sitt ojämförliga liv, sitt lidande i Getsemane, utgjutandet av sitt blod, sin död på korset och

sin ärorika uppståndelse. Han övervann graven, och genom honom kommer vi också att göra det.²⁰ ”Han är den störste som fötts till denna jord ... Han är herrarnas Herre och konungarnas Konung ... Frälsaren ... den klara morgonstjärnan ... Hans är det enda namn givet under himmelen, varigenom vi kan bli frälsta.”²¹ Han är den Smorde. Vi utropar återigen: Jesus, när tanken flyr till dig, med *vördnad* fylls mitt bröst.

Världen kunde inte besegra honom i tidens mitt, inte heller kan världen klara sig utan honom i vår tid, och inte vi heller. Hans avsikt är att ”åvägbringa odödlighet och evigt liv för människan”.²² Därför kom han till profeten Joseph Smith, återställde prästadömet, återupprättade sin kyrka och förkunnade återigen återlösningssplanen. Joseph såg honom, talade med honom och har givit oss följande enastående poetiska redogörelse om Honom.

*Jag såg vid Guds tron änglars
bärskaror stå,
och belgade väsen från världar
i mängd.
I helighet tillbad de Gud och Guds
Lamm,
för evigt och evigt, amen, ja, amen!*

*Och nu, efter alla som vittnat förut
om honom de sett i himmelsk vision,
jag vittnar till sist att han lever,
Guds Son,
och sitter till höger om Gud, på
hans tron.*

*Och jag hörde en röst som från
himmelen kom:
Han Guds Enfödde Son och vår
Frälsare är,
genom honom, av honom, kom
världarna till,
han satte vart ting i dess rätta sfär.*

*Dessa världarnas mångfald av
invånare
har också en Frälsare, samme som vi.*

*De är söner och döttrar till samme
Gud,
av hans kraft kom allt till och skall
allt förbli.*²³

Med oss idag är Herrens vederbör-
ligen ordinerade apostlar. I enlighet
med sitt heliga uppdrag att vara
”särskilda vittnen om Kristi namn för
hela världen”²⁴ förkunnar de:

”Jesus är den levande Kristus,
Guds odödlige Son. Han är den store
Konungen, Immanuel, som i dag står
på sin Faders högra sida. Han är vär-
ldens ljus, liv och hopp. Hans väg är
den stig som leder till lycka i detta liv
och evigt liv i den kommande världen.
Gud vare tack för den oförlikneliga
gåvan – hans gudomlige Son.”²⁵

Jesus, när tanken flyr till dig fylls
mitt hjärta med *outsägbar glädje*. Den
styr varje del av mig. Mitt liv, min kär-
lek och mina ambitioner omformas
och får liv och mening, på grund av att
jag vet att du är Kristus, den Helige.

Jag tackar Gud för mitt vittnesbörd
om Jesus och ber att alla må välsignas
på samma sätt, i Jesu Kristi namn,
amen. ■

SLUTNOTER

1. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns: The Stories and the Messages* (1988), s 167.
2. ”Jesus, när tanken flyr till dig”, *Psalmer*, nr 88.
3. Se Job 32:8; 1 Korintierbrevet 2:11.
4. Se *History of the Church*, 3:30.
5. *Teachings of Gordon B Hinckley*, 1997, s 647–648.
6. Apostlagärningarna 10:34; se också L&F 1:35; 38:16.
7. Alma 32:27, kursivering tillagd.
8. Johannesevangeliet 5:39.
9. Se ”Den levande Kristus – Apostlarnas vittnesbörd”, *Liabona*, apr 2000, s 2.
10. Mormons bok, titelbladet.
11. Johannesevangeliet 7:16–17.
12. Se Matteusevangeliet 7:7–8; L&F 4:7.
13. Se ”Den levande Kristus – Apostlarnas vittnesbörd”; se också Moses 2:26.
14. Se Abraham 3:22–27.
15. Se Moses 4:1–3; L&F 76:25–27.
16. Se L&F 76:22–24.
17. ”Who Is Our Savior?”, *Improvement Era*, nov 1962, s 798–799.
18. Se L&F 93:12–20.
19. Se Alma 7:11–13.
20. Se Lukasevangeliet 24:36–39; 1 Korintierbrevet 15:55; Alma 11:41–45; 3 Nephi 11:7–14.
21. Bible Dictionary, ”Christ”, s 633.
22. Moses 1:39.
23. ”A Vision”, *Millennial Star*, aug 1843, s 51; se Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, 2 uppl (1966), s 65–66; se också L&F 76:21–24.
24. L&F 107:23.
25. ”Den levande Kristus – Apostlarnas vittnesbörd”.

Kristi ord – vår andliga Liahona

ÄLDSTE W ROLFE KERR

i de sjuttios kvorum

Låt oss i tro införliva Kristi ord i vårt sinne och hjärta.

Det är en helig ära och en förmån att tillsammans med kyrkans medlemmar runt hela världen få stödja första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbare. Ödmjukt förkunnar vi att de är "särskilda vittnen om Kristi namn för hela världen". (L&F 107:23) Vi vittnar om att de "talar som den Helige Anden leder dem, och vad de talar drivna av den Helige Anden skall vara helig skrift, skall vara Herrens sinne, skall vara Herrens ord, skall vara Herrens röst och Guds kraft till frälsning". (L&F 68:3-4) Frälsaren sade: "Vare sig [orden] hava talats med min egen röst eller med mina tjänares, ty

det är detsamma." (L&F 1:38) Vi förkunnar för världen att dessa Herrens tjänare i de sista dagarna ger oss Kristi ord.

Frälsaren sade: "[Forska] i Skrifterna ... det är dessa som vittnar om mig." (Joh 5:39) Aposteln Paulus skrev till sin betrodde vän, Timoteus: "Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet." (2 Tim 3:16) Vi förkunnar för världen att Mormons bok är helig skrift, utandad av Gud. Även den är nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet.

Innerligt förkunnar vi att Mormons bok är Guds ord, översatt från forntida uppteckningar genom Guds gåva och kraft. Denna forntida uppteckning skrevs och bevarades för att komma fram i uppfyllelse av profetia som helig skrift jämte Bibeln – för att dessa två ska bli ett i Herrens hand. (Se Hes 37:16–20.) I Mormons bok förmanas vi: "Mätten eder med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad i skolen göra." (2 Nephi 32:3) Vi vittnar om att Mormons bok är ytterligare ett vittne om Frälsarens liv och mission. Mormons bok är verkligen "ännu ett testamente om Jesus Kristus". Vi förkunnar att Mormons bok innehåller Kristi ord.

Sex hundra år före Kristi födelse blev den forntida profeten Lehi till-sagd av Herren att ta sin familj och lämna Jerusalem och påbörja en fantastisk resa, en resa som slutligen skulle föra dem över det stora havet till ett land som skulle bli ett "förlovat land" för dem. Mormons bok är en helig uppteckning om dessa människors vistelse på den forna amerikanska kontinenten. Den innehåller profetiska uppteckningar och uppenbarelsen som gavs till detta folk. Bland dessa gudomliga kommunikationer finns många profetior om Frälsarens födelse, hans verksamhet och hans stora försoningsoffer. De beskriver hans slutgiltiga korsfästelse och uppståndelse, och förutsäger hans besök bland den forntida amerikanska civilisationen. Vi läser i Mormons bok att efter sin uppståndelse och kort efter sin himmelsfärd, så visade sig Jesus Kristus verkligen för dem. Lyssna och känn tillsammans med mig vikten av orden som beskriver denna förunderliga historiska händelse:

"Och nu begav det sig, att en stor mängd ... var församlad ...

De samtalade ... om denne Jesus Kristus, vars död tecknet hade förkunnat.

Medan de sålunda samtalade med varandra, hörde de en röst som från himmelen ... De förstodo icke rösten, som de hörde. Det var icke en barsk röst, ej heller en hög röst, och dock, ehuru det var en mild röst, genomträngde den dem som hörde den till det innersta, så att de darrade i hela kroppen, ja, den genomträngde dem i själva själens innersta och gjorde att deras hjärtan brunno.

Och ... åter hörde [de] rösten, men de förstodo den ej.

Och åter, för tredje gången hörde de rösten, och då öppnade de sina öron att höra den, och deras ögon voro riktade emot det håll, varifrån ljudet kom, och de blickade ständaktigt

mot himmelen, varifrån ljudet kom.

Se, tredje gången förstodo de rösten, som de hörde, och den sade till dem:

Sen min älskade Son, i vilken jag har funnit behag, i vilken jag har härliggjort mitt namn! Hören honom!

När de förstodo, riktade de åter sina ögon emot himmelen, och se, de sågo en människa nedstiga från himmelen, och han var klädd i en vit skrud, och han kom ned och stod mitt ibland dem ...

Och det begav sig, att han utträckte sin hand och talade till folket och sade:

Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade, att han skulle komma till världen.

Se, jag är världens ljus och liv. Jag har druckit av den bittra kalken, vilken Fadern har givit mig, och jag har förhärligat Fadern genom att påtaga mig världens synder, varigenom jag har underkastat mig Faderns vilja i allt från begynnelsen.

När Jesus hade sagt dessa ord, föll mängden ner på jorden, ty de kommo ihåg, att det hade blivit förutsagt ibland dem, att Kristus skulle visa sig för dem efter sin himmelsfärd.” (3 Nephi 11:1–12)

Frälsaren välsignade dessa människor och undervisade dem om sitt härliga evangelium liksom han gjort i Jerusalem. Det är en stor välsignelse att vi har hans ord i Mormons bok, ja, Kristi egna ord, som talades till denna forntida civilisation.

När Lehi och hans familj befalldes att lämna Jerusalem, fick de ett heligt instrument som fungerade som en kompass och som visade kursen de skulle hålla under sin resa. Vi läser att den endast fungerade i enlighet med deras tro på Gud. Alma, en profet i Mormons bok, sade till sin son Helaman att kompassen kallades för ”Liahona”. (Se Alma 37:38.) Han sade:

”Och nu, min son, önskar jag, att du skall förstå, att allt detta är liksom

en skuggbild, ty såsom våra fäder icke kunde hava framgång när de voro försumliga med att giva akt på denna kompass (och denna var något timligt) så förhåller det sig även med det som är andligt.

Ty se, det är lika lätt att giva akt på Kristi ord, som kunna leda dig raka vägen till evig lycka, som det var för våra fäder att giva akt på denna kompass, som kunde visa dem raka vägen till det förlovade landet.

Och nu frågar jag: Ligger det icke en förebild i detta? Ty lika säkert som denne vägvisare förde våra fäder, vilka färdades i den angivna riktningen, till det förlovade landet, lika säkert skola Kristi ord, om vi följa deras ledning, föra oss bortom denna sorgens dal

och in i ett mycket bättre löftets land.

O min son, låtom oss icke vara försumliga, emedan vägen är lätt.” (Alma 37:43–46)

Därför ser vi, bröder och systrar, att Kristi ord kan vara som en personlig Liahona för var och en av oss, och visa oss vägen. Låt oss inte vara försumliga, därför att vägen är lätt. Låt oss i tro införliva Kristi ord i vårt sinne och hjärta, som de finns upptecknade i heliga skrifter och som de förkunnas av levande profeter, siare och uppenbarare. Låt oss med tro och flit mätta oss med Kristi ord, ty Kristi ord kommer att bli vår andliga Liahona som visar oss allt som vi ska göra. Jag bär högtidligt vittne om detta, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Tillämpa de tydliga och enkla evangelieprinciperna i familjen

ÄLDSTE FRANCISCO J VIÑAS

i de sjuttios kvorum

De enkla och tydliga principerna i Jesu Kristi evangelium ... borde vara fast etablerade i våra hem för att tillförsäkra oss ett lyckligt familjeliv.

På Hjälpföreningens allmänna möte i september 1998 förkunnade president Gordon B Hinckley: "Jag tror att våra problem, nästan allesammans, uppstår i människors hem. Om det ska bli en förbättring, om det ska bli en återgång till gamla hederliga värderingar, måste den börja i hemmet. Det är här som

sanningen lärs, som redbarhet utvecklas, som självdisciplin ingjuts och som kärleken fostras." (Gordon B Hinckley, "Vandra i Herrens ljus", *Liabona*, januari 1999, s 117)

Bland de gamla heliga värderingarna som vi borde återgå till finns de enkla och tydliga principerna i Jesu Kristi evangelium. Dessa principer borde vara fast etablerade i våra hem för att tillförsäkra oss ett lyckligt familjeliv.

President Wilford Woodruff förkunnade: "Herren har en stor mängd principer i beredskap åt oss och de största principerna han har åt oss är de enklaste och tydligaste. Evangeliets första principer, som leder oss till evigt liv, är de enklaste och ändå finns det inga andra som är härligare eller viktigare för oss." ("Remarks", *Deseret News*, 1 apr 1857, s 27)

Det är just det enkla och tydliga i dessa principer som gör att vi så ofta inte använder oss av dem när vi står inför svårigheter som påverkar

familjen. Ibland tror vi att ju allvarligare problemet är, desto större och mer invecklad måste lösningen vara. Denna uppfattning kan till exempel leda oss till att söka hjälp från människor eller institutioner utanför hemmet, när den effektivaste lösningen i själva verket kan vara att tillämpa evangeliets härliga principer i hemmet, i vardagslivets små handlingar och plikter. Skrifterna påminner oss om att genom "små och enkla medel utträttas mycket stort". (Alma 37:6)

I "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" förkunnar första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum: "Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation." (*Nordstjärnan*, okt 1998, s 24)

När vi analyserar dessa principer ser vi att de flesta hör ihop med och kompletterar varandra och att kraften som möjliggör införlivandet av dem i våra liv kommer från vår Återlösares och Frälsares, Jesu Kristi, försoningsoffer.

När dessa principer tillämpas fungerar de som ett ljus som lyser upp alla i familjen och leder oss steg för steg till att införliva andra liknande värderingar och principer, som stärker familjens relationer. Vi vet att "den som mottager ljus och förbliver i Gud får mera ljus, och detta ljus bliver klarare och klarare, till dess att den fullkomliga dagen frambryter". (L&F 50:24)

Om vi genom att tillämpa dessa principer lyckas befästa och bevara våra familjer, kan vi lägga märke till det mäktiga inflytande som dessa principer har på situationer som drabbar våra hem dag efter dag. Alla sårade känslor som orsakas av stridigheter i familjen ordnas upp. Förolämpningar blir förlåtna. Högmot och själviskhet ersätts av ödmjukhet, medkänsla och kärlek.

De principer vi väljer att tillämpa i vårt liv bestämmer vilken anda vi

bidrar med i våra relationer med andra. När vi anammar en princip, utstrålar vi dess inflytande, vilket andra kan känna.

Nu mer än någonsin, när vi ser att familjen är målet för de onda makternas angrepp liksom på profeten Mormons tid, när den ondes makt var verksam överallt i landet (Mormon 1:19), är det nödvändigt att vi som föräldrar tillämpar dessa principer för att utstråla deras inflytande och för att våra barn ska kunna förnimma detta inflytande.

Jag vill nu visa hur dessa principer kan tillämpas och bli en del av processen som ställer försoningens inflytande inom räckhåll för enskilda och familjer. Denna process inleds med evangeliets första princip, tro.

I en värld av ständigt föränderliga värderingar där det onda kallas gott och det goda ont (se Jesaja 5:20), fyller oss Mormons ord med hopp och förtröstan genom att lära oss att Jesus Kristus "gör anspråk på alla dem som tro på honom, och de som hava tro på honom fasthålla vid allt som är gott". (Moroni 7:28)

Denna tro som får oss att hålla fast

vid allt som är gott uppstår genom att vi hör Guds ord (se Rom 10:17), och Guds ord hörs på ett kraftigare sätt på familjens hemaftonslektioner och i familjens skriftstudier. Det finns ingen bättre plats att bygga upp tron än hemmet, där lektioner och praktiska tillämpningar kan efterlevas dag efter dag.

Det är i hemmet vi lär oss att tron är intimt förknippad med försoningen: "Avsikten med detta sista offer är att åvägabringa den innerliga barmhärtighet, som tillfredsställer rättvisan och bereder människorna medel varigenom de kunna hava tro att omvända sig." (Alma 34:15)

Utan försoningens verkan i vårt liv vore det omöjligt att utveckla det slags tro som är nödvändig för omvändelse, och därför skulle vi förbli utanför denna förunderliga barmhärtighetsplan, eftersom "den stora och eviga återlösningsplanen endast [kommer] den till godo, som har tro till att omvända sig". (Alma 34:16)

Omvändelse, denna förändring som sker i hjärtat, som växer fram ur kärleken till Herren, som får oss att vända oss bort från synden och underkasta

oss hans vilja, "kan endast bli verklig och accepteras av Gud genom Jesu Kristi försoning". (Guide to the Scriptures, "Repent, Repentance", s 206)

När Gud har godkänt vår omvändelse leder oss den process som vi nu beskriver till att delta i förordningar och förbund förknippade med den, såsom dop och konfirmation. Vi förnyar dessa förbund när vi regelbundet och värdigt tar del av sakramentet och på så sätt uppnår våra synders förlåtelse.

Sedan våra synder blivit förlåtna och vi strävar efter att hålla kvar denna förlåtelse genom att hålla buden får vi, som det står i Moronis bok, ödmjukhet och mildhet i hjärtat, och till följd av detta kommer den Helige Andens besök, vilken Hugsvalare fyller människan med hopp och fullkomlig kärlek, kärlek som vi kan hålla kvar genom att flitigt använda oss av bönen princip. (Se Moroni 8:26.)

Den som tar emot ödmjukhet och mildhet i hjärtat och som åtnjuter den helige Andens sällskap har ingen önskan att såra eller förorätta andra, inte heller är han påverkad av

förolämpningar från andra. Han behandlar sin maka och sina barn med kärlek och respekt och har ett gott förhållande till alla han kommer i kontakt med. När han innehar ledande ämbeten i kyrkan, tillämpar han samma principer som i hemmet, och visar att det inte finns någon skillnad mellan den han är hemma och den han är i sina relationer till kyrkans medlemmar.

Principer som tro, omvändelse, kärlek, förlåtelse och bön blir, när de efterlevs på det sätt som jag just beskrivit, det bästa vaccinet mot syndens sjukdomar som kan förekomma i familjen på olika sätt som omoral, högmod, avundsjuka, stridigheter, övergrepp och andra synder som har en inverkan på familjens relationer och som resulterar i smärta, bedrägeri och upplösning av familjebanden.

Beslutet att införliva dem i vårt liv och möjligheten att inleda processen närhelst det är nödvändigt beror utslutande på vår egen fria vilja. Det är ett enkelt tillvägagångssätt som är inom räckhåll för alla. Det är grundat på evangeliets grundläggande principer som framgångsrikt har tillämpats och fortsätter att tillämpas av alla som förtrostar på Herren.

Det är vår plikt att fortsätta undervisa om dessa principer för världen, som är i allt större behov av dem eftersom:

"Har han väl befallt någon att icke deltaga av hans frälsning? Se, jag säger eder: Ingalunda, utan han har givit den fritt åt alla människor, och han har befallt sitt folk att övertala alla människor till omvändelse." (2 Nephi 26:27)

Jag bär vittnesbörd för er om att jag vet att dessa principer är sanna. Jag vittnar om att Jesu Kristi försoning gör det möjligt att införliva dem i vårt liv. Jag vet detta därför att jag, tillsammans med min familj, strävar att leva i enlighet med dem. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Jordiska skulder, himmelska skulder

ÄLDSTE JOSEPH B WIRTHLIN

i de tolv apostlarnas kvorum

Vi har jordiska skulder och himmelska skulder. Låt oss vara visa i vårt sätt att sköta dem.

Mina älskade bröder och sysstrar, vad det är underbart att komma till konferensen. Vi känner att orden som talas är inspirerade och det är härligt att vara här.

Jag vill tala om våra himmelska skulder och om våra jordiska skulder. Evangelierna berättar att nästan överallt där Frälsaren var omgavs han av mycket folk. Somliga hoppades att han skulle bota dem, andra kom för att höra honom tala. Andra kom för att få praktiska råd. Mot slutet av hans verksamhet kom somliga för att håna och göra narr av honom och högljutt kräva hans korsfästelse.

En dag kom en man till Frälsaren och bad honom ingripa i en familjetvist. "Mästare, säg till min bror", vädjade han, "att han delar arvet med mig."

Frälsaren vägrade ta parti i frågan, men han gav dem en viktig tankeställare. "Se till att ni aktar er för allt slags girighet", sade han, "ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar".¹

Bröder och sysstrar, akta er för girighet. Den är en av de stora hemsökelsen i dessa sista dagar. Den skapar penningbegär och agg. Den leder ofta till trädöm, sorg och överväldigande och tunga skulder.

Antalet äktenskap som splittrats på grund av penningfrågor är svindlande. Hjärtesorgerna är många. Den stress som kommer av att oroas sig över pengar har tyngt ner familjer, orsakat sjukdom, depression och till och med för tidig död.

Jordiska skulder

Trots vad kyrkan lärt ända från början tills nu, faller ibland medlemmar offer för många okloka och dåraktiga ekonomiska vanor. Somliga fortsätter att ge ut pengar i tron att pengar på något sätt alltid kommer att finnas till hands. På något sätt kommer de att överleva.

Alltför ofta dyker pengarna de hop-pades på inte upp.

Kom ihåg detta: skulder är ett slags trældom. Ekonomiskt sett är de en termit. Saker som vi köper på kredit skänker oss enbart en illusion av välstånd. Vi tror att vi äger saker men sanningen är att sakerna äger oss.

Somliga skulder – som till exempel för ett anspråkslöst hem, rimliga utgifter för utbildning, kanske för en behövlig första bil – kan vara nödvändiga. Men vi bör aldrig försätta oss i ekonomisk trældom genom konsumtionsskulder utan att noggrant överväga priset.

Vi har ofta hört att räntan är en bra dräng men en fruktansvärd herre. President J Reuben Clark Jr beskrev den så här: "Räntan varken sover eller insjuknar eller dör. Den läggs aldrig in på sjukhus. Den arbetar sön- och helgdagar. Den tar aldrig semester ... När du en gång är skuldsatt är räntan din följeslagare varje minut av dygnet. Du kan inte undvika den eller smita ifrån den. Du kan inte avfärda den. Den ger inte efter för vädjanden, krav eller order. Och närhelst du kommer i dess väg eller korsar dess stig eller underlåter att uppfylla dess krav, krossar den dig."²

De råd som andra inspirerade profeter i vår tid har gett i denna fråga är otvetydiga och det som var sant för 50 eller 150 år sedan är också sant i dag.

President Heber J Grant sade: "Så långt tillbaka jag kan minnas, från Brigham Youngs dagar ända till i dag, har jag lyssnat på män som stått i talarstolen ... och bestämt avrått medlemmarna från att sätta sig i skuld, och jag tror att en stor del av alla våra svårigheter i dag orsakas av underlåtenhet att tillämpa det rådet."³

President Ezra Taft Benson sade: "Lämna inte er själva eller er familj utan skydd mot ekonomiska stormar ... Lägg upp besparingar."⁴

President Harold B Lee lärde: "Vi ska inte endast lära människor att bli skuldfria, utan också lära dem att aldrig sätta sig i skuld."⁵

President Gordon B Hinckley förkunnade: "Många av vårt folk lever med mycket små marginaler. Ja, några lever faktiskt på lån ...

Jag uppmanar er att vara försiktiga med utgifter, att behärska era inköp för att i görligaste mån undvika skulder. Betala av era skulder så snart ni kan och befria er från slaveriet."⁶

Mina bröder och systrar, många har följt detta profetiska råd. De lever

inom ramen för sina tillgångar, de betalar de skulder de ådragit sig och strävar efter att minska den börda de är skyldiga andra. Vi gratulerar dem som har gjort det, för dagen kommer när de får skörda välsignelserna av sin strävan och förstår värdet av detta inspirerade råd.

Men andra kämpar när det gäller ekonomin. Somliga är offer för olyckliga och ofta oförutsedda händelser som skadat dem ekonomiskt. Andra är i ekonomisk trældom därför att de inte har lärt sig att hålla sig i styr och tygla sina impulser att spendera pengar. Följaktligen har de fattat okloka ekonomiska beslut.

Får jag be er överväga fem viktiga steg till ekonomisk frihet.

För det första, betala ert tionde.

Vill ni att himlens fönster ska öppnas för er? Vill ni få välsignelser som är så rikliga att det inte ens finns plats för dem?⁷ Betala alltid ert tionde och överlämna resultatet i Herrens händer.

Lydnad mot Guds bud är grunden till ett lyckligt liv. Vi kommer helt visst att välsignas med himlens gåvor för vår lydnad. Underlåtenhet att betala tionde kan för dem som känner till principen leda till sorg i detta liv och kanske bedrövelse i det tillkommande.

Medlemmar i Christiansborgs stav i Accra i Ghana samlas vid sitt möteshus.

För det andra, gör av med mindre än ni tjänar. Det är ett enkelt råd men en kraftfull hemlighet bakom ekonomisk lycka. Alltför ofta styrs en familjs utgifter mer av *önskemål* än *inkomster*. På något sätt tror de att deras liv blir bättre om de omger sig med ett överflöd av saker. Alltför ofta blir det bara oro och ångslan kvar, vilket hade kunnat undvikas.

De som lever tryggt inom ramen för sina tillgångar vet hur mycket pengar som kommer in varje månad, och även om det är svårt disciplinerar de sig till att ge ut mindre än den summan.

Det är så lätt att få kredit. I själva verket prackar man nästan på oss den. De som använder kreditkort till att oförståndigt spendera mer än de har, bör överväga att göra sig av med dem. Det är mycket bättre att ett kreditkort av plast förgörs än att en familj nedsjunker och förgås i skulder.

För det tredje, lär er att spara. Kom ihåg den lärdom man kan dra av berättelsen om Josef i Egypten. Lagg under tider av välstånd undan pengar för bristdagar.⁸

Alltför ofta förutsätter människor att de troligen aldrig kommer att skadas, bli sjuka, förlora arbetet eller se sina investeringar förflyktigas. Och för att göra saken ännu värre, ofta gör människor köp i dag grundade på optimistiska förutsägelser om vad de

hoppas kommer att hända i morgon.

De visa förstår vikten av att spara i dag för sämre tider i morgon. De har en fullgod försäkring som försörjer dem vid sjukdom eller dödsfall. Där så är möjligt lagrar de ett årsförråd av mat, vatten och andra nödvändiga ting. De lägger undan pengar som besparingar och på placeringskonton. De arbetar flitigt på att minska sina skulder till andra och strävar efter att bli skuldfria.

Bröder och systrar, de förberedelser ni gör i dag kan en dag bli för er vad de lagrade livsmedlen var för egyptierna och för Josefs familj.

För det fjärde, uppfyll era ekonomiska förpliktelser. Då och då hör vi talas om exempel på girighet och själviskhet som fyller oss med djup sorg. Vi hör om bedrägeri, underlåtenhet att betala tillbaka lån, svindel och konkurser.

Vi hör om fäder som i ekonomiskt hänseende försummar den egna familjen. Till män och kvinnor överallt säger vi: Om ni sätter barn till världen är det er högtidliga plikt att göra allt som står i er makt för att försörja dem. Ingen man, som förtjänar att kallas man, omger sig med bilar, båtar och andra ägodelar samtidigt som han försummar sina heliga ekonomiska förpliktelser mot hustru och barn.

Vi är ett redbart folk. Vi tror på att

betala våra skulder och vara ärliga i umgänget med våra medmänniskor.

Låt mig få berätta om en man som gjorde stora uppoffringar för att bevara sin ekonomiska redbarhet och heder.

På 1930-talet slog Fred Snowberger upp portarna för ett nytt apotek i nordöstra Oregon. Det hade varit hans dröm att ha eget företag, men det ekonomiska uppsvinget han hade hoppats på kom aldrig. Åtta månader senare stängde Fred dörrarna till sitt apotek för sista gången.

Men fastän hans rörelse hade gått omkull, var Fred fast besluten att betala tillbaka pengarna som han hade lånat. Somliga undrade varför han envisades med att återbetala lånet. Varför gick han inte helt enkelt i konkurs och fick skulden lagligen efterskänkt?

Men Fred lyssnade inte. Han hade sagt att han skulle betala tillbaka lånet och han var fast besluten att stå vid sitt ord. Hans familj sydde många av sina egna klädesplagg, odlade mycket av sin mat i trädgården och använde allt de hade ända tills det var helt utslitet eller slut. I ur och skur gick Fred varje dag till och från sitt arbete. Och varje månad avbetalade Fred vad han kunde på lånet.

Åren gick och till slut kom den underbara dag när Fred gjorde den sista avbetalningen på lånet. Han betalade de sista pengarna personligen. Mannen som hade lånat honom pengarna grät och med tårarna rinnande nerför ansiktet sade han: "Du betalade inte bara tillbaka vartenda öre, utan lärde mig också vad en ärlig och karaktärsfast man är."

Än i dag, nästan 70 år efter det att Fred skrev under den där skuldsedeln, berättar Fred och Erma Snowbergers avkomlingar fortfarande den här berättelsen med stolthet. Denna hedervärda och ädla handling har levt kvar under årtiondena som ett kärt exempel på en familjs redbarhet.

För det femte, lär era barn att följa ert exempel. Alltför många av våra ungdomar hamnar i ekonomiska svårigheter därför att de aldrig fått lära sig rätta principer för ekonomiskt sunt förnuft i hemmet. Undervisa era barn medan de är unga. Lär dem att de inte kan få någonting bara därför att de vill ha det. Lär dem det hårda arbetets, sparsamhetens och sparandets principer.

Om ni inte anser er tillräckligt kunliga för att undervisa dem, så mycket större anledning då att ni börjar lära er. Det finns rikliga resurser – från kurser, till böcker, till andra resurser.

Det finns människor bland oss som har välsignats rikligen så att det räcker och blir över. Vår himmelske Fader förväntar sig att vi gör mer med våra rikedomar än bygger lador för att få rum med dem. Vill ni överväga vad ni mer kan göra för att bygga upp Guds rike? Vill ni överväga vad ni mer kan göra för att välsigna andra och föra in ljus och hopp i deras liv?

Himmelska skulder

Vi har talat om jordiska skulder och vår plikt att betala tillbaka dem. Men det finns andra skulder – skulder av mera evigt slag – som inte är så lätta att betala tillbaka. I själva verket kommer vi aldrig kunna betala tillbaka somliga av dem. De är himmelska skulder.

Våra mödrar och fäder gav oss liv och satte oss till världen. De gav oss möjligheten att få en jordisk kropp och uppleva denna ymniga jords glädjeämnen och sorger. I många fall åsidosatte de sina egna drömmar och önskningar för sina barns skull. Hur passande är det inte att vi hedrar dem och i ord och handling visar vår kärlek till dem och vår tacksamhet.

Vi står också i stor skuld till våra förfäder som gick före oss och som nu väntar bortom förlåten på de förordningar som ska låta dem fortsätta sitt eviga framåtskridande. Det är

Medlemmar i Accra i Ghana förbereder sig för att se konferensen i sitt möteshus.

en skuld som vi kan betala tillbaka till dem i våra tempel.

Vi står i stor skuld till Herren för att han återställde sin gudomliga kyrka och sanna evangelium i dessa sista dagar genom profeten Joseph Smith. Ända från sin ungdom till sin martyrdöd ägnade han sina dagar åt att föra Jesu Kristi evangelium, som hade gått förlorat, till mänskligheten. Vi står i djup tacksamhetsskuld till honom och till alla män i denna heliga kallelse som har getts manteln att presidera över hans kyrka.

Hur kan vi någonsin betala tillbaka den skuld vi är skyldiga Frälsaren? Han betalade en skuld som han inte var skyldig någon, för att befria oss från en skuld som vi aldrig kan betala. Tack vare honom kommer vi att leva för evigt. Tack vare hans oändliga försoning kan våra synder tas bort och vi kan få uppleva den största av Guds alla gåvor: Evigt liv.⁹

Kan en sådan gåva ha ett pris? Kan vi någonsin gottgöra en sådan gåva? Kung Benjamin, en profet i Mormons bok, sade: "Om I skullen giva all den tack och det lov, som hela eder själ har förmåga att ägna ... [och] tjäna honom med hela eder själ, skullen I dock vara onyttiga tjänare."¹⁰

Vi har jordiska skulder och himmelska skulder. Låt oss vara visa när vi tar itu med dem och alltid hålla Frälsarens ord i minnet. Skrifterna lär

oss: "Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen."¹¹ Denna världs rikedomar är som stoft i jämförelse med de rikedomar som väntar de trofasta i vår himmelske Faderns boningar. Hur dåraktig är inte den som tillbringar sina dagar i strävan efter ting som rosttar och förbleknar. Hur vis är inte den som tillbringar sina dagar i strävan efter evigt liv.

Var förvissade om i ert hjärta att Jesus Kristus lever. Var vid gott mod, för om ni närmar er honom, närmar han sig er. Var inte missmodiga i hjärtat, utan gläd er. Genom profeten Joseph Smith har evangeliet återställts på nytt. Himlen är inte tillsluten. Liksom i forna dagar finns det en man som talar med den Oändlige. En profet, Gordon B Hinckley, vandrar här på jorden i vår tid och nu. Detta vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukasevangeliet 12:13, 15.
2. Conference Report, apr 1938, s 103.
3. Conference Report, okt 1921, s 3.
4. *Pay Thy Debt, and Live ...*, Brigham Young University Speeches of the Year (28 feb 1962), s 10.
5. *The Teachings of Harold B. Lee*, sammanst av Clyde J Williams (1996), s 315.
6. "Till pojkarna och männen", *Liabona*, jan 1999, s 65, 66.
7. Se Malaki 3:10.
8. Se 1 Mosebok 41:47–57.
9. Se L&F 14:7.
10. Mosiah 2:20–21.
11. Matteusevangeliet 6:19–20.

Kommen ihåg huru barmhärtig Herren har varit

ÄLDSTE NEAL A MAXWELL

i de tolv apostlarnas kворum

Våra liv innehåller så många minnen. De kan hjälpa oss att "komma ihåg huru barmhärtig Herren har varit".

Bröder, jag vill informellt och tacksamt gå tillbaks i tiden. Jag hoppas kunna göra detta i en avspänd samtalston och citera gamla minnen, några av livets små lärdomar – inget märkvärdigt. Dessutom några kortfattade råd vilkas varaktighet motsvarar deras korthet. Hågkomsterna koncentreras på hur vi görs större av en barmhärtig Herre. (Se Moroni 10:3.)

Om någon av dessa hågkomster kan "tillämpas" på er (se 1 Nephi 19:23), kan ni kanske ha en kort diskussion, far och son, senare.

1. Låt oss gå 60 år tillbaka i tiden. Av protokoll från Wandameres församling i Grants stav den 4 juli 1944, framgår att sakramentet administrerades av mina vänner Ward Jackson och Arthur Hicks och mig till en församling på 141. Sedan skulle vi ut i kriget. I maj 1945 välsignade jag sakramentet igen – men i ett skyttevärn på Okinawa, och för en församling på en enda, jag själv!

Min ungdoms utbildning tog över på ett enkelt sätt – som jag då bara delvis förstod. Jag avstod från kaffe trots att det lilla vatten som fanns var kraftigt klorerat.

Jag vet inte vad som ligger framför er, unga män, men mitt råd är att spänna fast säkerhetsbältena och hålla fast vid era principer!

2. I Primär på min tid sjöng vi "Gesa den lilla bäck" (*Barnens sångbok*, 133) – förvisso motiverande, men teologiskt inte särskilt djuplodande. Dagens barn sjunger den mer andligt inriktade "Jag vill gärna likna Jesus". (*Barnens sångbok*, 40)

3. På den tiden, i familjen, grannskapet, församlingen och skolan, var vi alla fattiga, men utan att veta om det. Vi gav varandra utrymme att växa, göra fel, omvända oss och att utveckla

åtminstone en del andliga reflexer. Idag tycks vissa ängsliga föräldrar ständigt rycka upp blommorna för att se hur det går för rötterna.

4. Unga eller gamla, bröder i prästadömet, var tacksamma för människor som älskar er tillräckligt för att tillrättavisa er och påminna er om era normer och möjligheter, också när ni inte vill bli påmind.

En kär numera bortgången vän sade till mig för några år sedan, när jag sagt något hånfullt: "Du kunde ha gått hela dagen utan att säga det där." Hans kortfattade tillrättavisning framsades kärleksfullt och visade hur en rättelse kan vara en handling av tillgivenhet.

5. När nära och kära är föredömen, är detta särskilt minnesvärt. Min syster Lois, blind från födseln, inte bara klarade sig. Hon verkade förtjänstfullt som lärare i 33 år. Hon hade den där pionjärreflexen genom vilken några av pionjärerna stillsamt tog sina handkärror och styrde västerut, en reflex vi alla behöver. Och om du tilldelas prövningar, så drick av den bittra kaliken, men utan att bli bitter.

6. Strax efter det att jag kommit hem från andra världskriget, hade jag löften att hålla – det vill säga att gå ut som missionär, *nu*. Jag tröttnade på att vänta på biskopen. Jag visade tidigt min tendens att vilja "ta tag i arken" och gick hem till biskopen. Jag sade att jag hade sparat pengar och ville "få saken avklarad". Den gode biskopen tvekade och sade sedan att han tänkt fråga mig om jag ville gå ut.

Åratal senare fick jag av den biskopens kamrer veta att biskopen ansett att jag behövde mer tid med min familj efter att ha varit så långt borta under en tiondel av mitt liv. När jag hörde detta, förebrådde jag mig själv för att ha varit alltför dömande. (Se Bruce C Hafen, *A Disciple's Life: The Biography of Neal A. Maxwell* [Salt Lake City: Bookcraft, 2002], s 129–130.)

Inte undra på att äldste Henry

Eyrings far klokt anmärkte att Herren hade en fullkomlig kyrka ända tills han släppte in oss alla!

7. Och nu några viktiga minnen för unga fäder: När jag själv var en sådan, fick jag en gång ett samtal med beskedet att en vän dött i en olycka. Jag satt i vårt vardagsrum med tårarna rinnande utefter kinderna. Vår unge son Cory såg tårarna när han gick förbi i hallen. Jag fick veta att han trott att tårarna berodde på att han på något sätt gjort mig besviken. Han kände inte till telefonsamtalet. Bröder, vi underskattar våra barns starka vilja att göra oss glada.

8. På grund av bristande kunskaper kunde jag sällan hjälpa våra barn med matematik, fysik eller kemi. En dag bad mig vår dotter i high school, Nancy, om "lite hjälp" med ett fall i HD: *Fletcher mot Peck*. Jag var så ivrig att hjälpa till efter att så många gånger inte ha kunnat. Äntligen en chans att avbörda mig! Ut kom allt jag visste om *Fletcher mot Peck*. Till sist sade min frustrerade dotter: "Pappa, jag ville bara ha lite hjälp!" Jag uppfyllde mina egna behov i stället för att ge henne "lite hjälp".

Vi tillber ju en Herre som undervisar rad på rad, bröder. Så låt oss då, när vi undervisar våra barn, inte stjäla hela lasset över dem.

9. På senare år har jag sett en del lämna kyrkan vilka sedan inte kunde lämna den i fred. De använde ofta sitt intellektuella avståndstagande för att släta över sitt beteende. (Se Neal A Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* [Deseret Book, 1979], s 108.) Förresten tror jag inte att världens lösningar på världens problem är särskilt effektiva. Sådana lösningar, skrev C S Lewis, består ofta i att springa fram och tillbaka med eldsläckare vid en översvämning. (Se C S Lewis, *Från helvetets brevskola*.) Endast evangeliet är ständigt relevant, ersättningsarna fungerar inte.

10. En gång när jag reste tillsammans med äldste Russell Nelson och hans hustru, lämnade vi vårt hotell i Bombay för att ta ett plan till Karachi och därifrån till Islamabad. När vi kom till den kaotiska flygplatsen, var vårt plan inställt. Otåligt sade jag till mannen bakom disken: "Vad väntar ni er ni att vi ska göra, bara ge upp och åka tillbaks till hotellet?" Han sade mycket värdigt: "Min herre, man åker aldrig tillbaka till hotellet." Vi letade runt på flygplatsen och fann en flight och hann till Islamabad, och fick till och med en natts sömn. Sådant är livet ibland: Vi förväntas "gå framåt" och uthärda besvikelser – och vägra "åka

tillbaka till hotellet"! Annars kan "ge upp-syndromet" påverka alla delar av livet. Herren vet att vi har "lång väg att gå innan vi sova får"!

11. År 1956 återvände jag hem efter några år i Washington D C, och efter att ha tackat nej till flera lockande erbjudanden där, erbjöds jag jobb vid University of Utah. Min hustru sade att jag skulle ta det. Hon sade profetiskt: "Jag tror att om du börjar där, kan du kanske ha någon inverkan på eleverna." Jag svarade otåligt: "Jag ska skriva nyhetsbrev, inte arbeta med studenterna." De möjligheter som följde var bland annat att bli biskop i en studentförsamling,

studentfunktionär samt lärare för hundratals fina elever i statskunskap. Det var naturligtvis inte statusen som räknades, utan att få anstränga sig och få tillfällen att tjäna.

Våra hustrur är ofta inspirerade men ibland på ett kontraintuitivt sätt – en verklighet, unga män, som era fäder kanske har modet att förklara för er någon gång.

12. Det är också intressant hur vi skapar förväntningar i våra barnbarns liv, även när vi inte är medvetna om det. För några år sedan när vårt barnbarn Robbie var omkring fem, hälsade vi på hos hans familj i Orem. Han sov en trappa upp, och hans mor ropade: "Robbie, morfar är här!" En trött liten röst hördes uppifrån: "Ska jag ta med skrifterna?"

Han var ju för liten att läsa dem, men bar dem med sig, som så glädjande många gör i kyrkan nuförtiden!

Bröder, våra liv innehåller så många minnen. Och dessa kan hjälpa oss att "komma ihåg huru barmhärtig Herren har varit". (Moroni 10:3) Det har han verkligen varit mot mig!

Bröder, när ni underkastar er vilja Guds vilja så ger ni honom det enda ni i själva verket kan ge honom, det enda som verkligen är ert. Vänta inte för länge på att hitta altaret eller börja lägga er viljas gåva på det! Ni behöver inte vänta på kvitto. Herren har sitt eget sätt att erkänna mottagandet.

Jag vittnar om att Gud har känt er var och en, bröder, mycket, mycket länge. (L&F 93:23) Han har älskat er mycket, mycket länge. Han vet inte bara namnen på alla stjärnorna. (Se Ps 147:4; Jes. 40:26.) Han vet vad ni alla heter och känner era sorger och er glädje! Man har förresten aldrig sett en odödlig stjärna. De brinner ut till sist. Men bredvid dig i kväll sitter odödliga varelser – de är ofullkomliga, men vill ändå "likna Jesus". I hans namn, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

Styrk dina bröder

ÄLDSTE MERVYN B ARNOLD

i de sjuttios kvorum

Må varje kvorum och var och en av oss personligen ... följa vår Herre och Frälsares exempel och "taga ... den som är svag, på det att denne må ... även bli stark".

Broder José de Souza Marques var det slags ledare som i sanning förstod den princip Frälsaren lärde: "Om någon bland eder är stark i anden skall han taga med sig den som är svag, på det att denne må bli uppbyggd i all ödmjukhet och även bli stark." (1&F 84:106)

Som medlem av grenspresidentskapet i Fortaleza i Brasilien utarbetade broder Marques och de andra prästadömsledarna en plan för att återaktivera dem som var mindre aktiva i grenen. Bland dessa mindre aktiva fanns en ung man som hette Fernando Araujo. Jag talade nyligen med Fernando, och han berättade om sina upplevelser:

"Jag började delta i surftävlingar på

söndag förmiddag och slutade gå till mina möten i kyrkan. En söndagsmorgon knackade broder Marques på dörren och frågade min mor, som inte var medlem, om han fick prata med mig. När hon sade att jag sov, frågade han om han fick väcka mig. Han sade: 'Fernando, du kommer för sent till kyrkan!' Han lyssnade inte på mina undanflykter utan tog med sig mig till kyrkan.

Söndagen därpå hände samma sak, så den tredje söndagen beslöt jag mig för att gå hemifrån tidigare för att undvika honom. När jag öppnade porten såg jag honom sitta på sin bil och läsa skrifterna. När han såg mig sade han: 'Bra! Du är uppe tidigt. Idag ska vi åka och hitta en ung man till!' Jag återopade min handlingsfrihet, men han sade: 'Det får vi prata vi om senare.'

När jag efter åtta söndagar inte kunde bli av med honom, beslöt jag mig för att övernatta hos en god vän. Jag var nere på stranden morgonen därpå när jag såg en man i kostym och slips komma emot mig. När jag såg att det var broder Marques, sprang jag ut i vattnet. Plötsligt kände jag en hand på axeln. Det var broder Marques – han stod till bröstet i vatten! Han tog mig vid handen och sade: 'Du är försenad! Vi går.' När jag sade att jag inte hade några kläder, svarade han: 'De är i bilen.'

När vi gick upp ur havet den dagen rördes jag av broder Marques uppriktiga kärlek och omsorg om mig. Han förstod verkligen Frälsarens ord: 'De förlorade skall jag söka upp, de som gått vilse skall jag föra tillbaka, de sårade skall jag förbinda, och de svaga skall jag stärka.' (Hes 34:16) Broder Marques gav mig inte bara skjuts till kyrkan – kvorumet såg till att jag förblev aktiv. De planerade aktiviteter som fick mig att känna mig behövd och önskad. Jag fick en kallelse, och kvorummedlemmarna blev mina vänner."

Efter att ha återaktiverats utförde broder Araujo en heltidsmission, och han har verkat som biskop, stavspresident, missionspresident och regionrepresentant. Hans mor, som är änka, hans tre systrar och flera kusiner har också gått ner i dopets bad.

När han talar om det arbete som det aronska prästadömet kvorum utför i hans församling, säger broder Araujo, som på nytt verkar som biskop:

"Vårt räddningsarbete är i fokus för alla tre kvorum i det aronska prästadömet. Vi har en lista över vart och ett av våra förlorade får. Kvorumpresidentskap, lärare och biskopsråd delar upp sig och går och besöker dem regelbundet. Vi besöker inte bara de mindre aktiva medlemmarna utan också icke-medlemmarna i mindre aktiva familjer eller familjer där inte alla är medlemmar.

Aktiviteter anordnas i avsikt att nå fram till varje ung man. Vi diskuterar varje ung man vid kvorumens presidentskapsmöten och vid biskopens månatliga ungdomskommittémöte. År 2003 lyckades vi rädda fem präster, en lärare och två diakoner, som nu är aktiva i sina kvorum. Vi har också återaktiverat några familjer och har fått njuta välsignelsen av att se några icke-medlemmar gå ner i dopets vatten."

När jag tänkte på den önskan som dessa bröder i prästadömet har att

En berättelse som äldste Mervyn B Arnold återgav spelades upp för att illustrera vikten av att nå ut till ungdomarna. En nu vuxen Fernando Araujo föreställer prästadömsledaren på det här fotot. Bruno Augusto föreställer den unge Fernando Araujo.

fullgöra sina heliga plikter, på att de tillbringar större delen av sin tid med att tjäna i stället för att administrera, kom Frälsarens ord till mitt sinne:

"Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig.

Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig." (Matt 25:34–36)

Frälsarens föredöme i att gå den andra milen för att finna sina förlorade får är påtagligt skrifterna igenom. "Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittonio och går ut i öknen och söker efter det förlorade tills han hittar det?" (Joseph Smiths översättning, Luk 15:4) Den gode herden visste när ett av hans får saknades: "Han räknar sina får, och de känna honom" (1 Nephi 22:25), "och han kallar på sina får och nämner dem med deras namn". (Joh 10:3) Han gick "ut i öknen", som tidvis definierats som "en förvillande folk-mängd eller massa", och sökte efter det som gått förlorat.

Vi får inte veta hur lång tid det tog den gode herden att finna de förlorade fåren eller om andra hjälpte

honom att leta, men vi vet att de "[kände igen] hans röst" (Joh 10:4) och att han älskade dem. Vi vet också att *han inte gav upp*, att han gick och sökte "efter det förlorade tills han [hittade] det" och att när *han återvände* låg det förlorade fåret tryggt på hans axlar. Och sedan utbrister han: "Gläd er med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat. Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig." (Luk 15:6–7)

I Hesekiel kapitel 34 läser vi om profetens varnande röst:

"Herrens ord kom till mig. Han sade:

'Ve er, ni Israels herdar, som bara tagit hand om er själva! Skulle inte herdarna ta hand om hjorden? ...

Mina får irrar nu omkring på alla berg och alla höga kullar. Över hela landet är mina får kringspidda utan att någon frågar efter dem eller söker upp dem...

Så sant jag lever, säger Herren, Herren, sannerligen, därför att mina får har lämnats till rov och därför att mina får har blivit ett byte för alla vilda djur – de har ju ingen herde – och eftersom mina herdar inte frågar efter mina får ...

skall [jag] utkräva mina får ur deras hand.'" (v 1–2, 6, 8, 10; kursivering tillagd)

Herren har alltid krävt att de som han anförtror sitt heliga prästadöme åt, till exempel fäder, kvorumledare och kvorummedlemmar, ska hållas ansvariga för hans får. Bröder, vi måste leta reda på våra hjordar och får inte tillåta att de blir "ett byte för alla vilda djur".

I kapitel 20 i Läran och förbunden undervisar Frälsaren om många av våra plikter som prästadömsbärare och kvorummedlemmar. Följande handlingsord och uttryck understryker hur angelägen HAN är: "vaka över", "leda", "förklara", "besöka medlemmarna i hemmen", "bedja högt", "styrka", "varna", "sända", "undervisa", "förmana", "döpa" och *"inbjuda alla att komma till Kristus"*. (v 42, 44, 46–47, 53, 59, 81–81, kursivering tillagd).

Jag kände också hur angelägen president Hinckley var när han sade: "Låt oss var och en besluta oss för att ta tillvara en ny möjlighet, ha en ny känsla av ansvar, på nytt ta på oss

förpliktelsen att bistå vår Fader i himlen med hans härliga verk att åstadkomma odödlighet och evigt liv för hans söner och döttrar över hela jorden." ("Finn lammen, föd fåren", *Liabona*, juli 1999, s 124)

Jag är tacksam för det föredömet den gode herden visade när han inte gav upp förrän hans förlorade får hade kommit hem lyckligt och väl, tacksam för president Thomas S Monsons föredöme som när han verkade som biskop lät en rådgivare ta hand om hjorden medan han åkte till West Temple-garaget för att rädda Richard ur en smörgjrop (*Liabona*, jan 1985, s 35), Tacksam för broder Marques som räddade Fernando från havet, tacksam för en kvorumrådgivare och andra kvorummedlemmar jag känner som knackade på Scotts sovrumsfönster varje söndagsmorgon i ett halvår, tog sig an och älskade honom, ända tills Scott återvände till fällan, och tacksam för det föredömet många av er visat som gått den andra milen tills ni fann det som gått förlorat. Era ansträngningar har ett evigt

inflytande på era kvorummedlemmar och deras efterkommande i generation efter generation. De är ett levande vittnesbörd om det löfte Frälsaren gav när han sade: "Var herdar för Guds hjord som finns hos er och ... när den högste herden uppenbarar sig skall ni få härlighetens segerkrans, som aldrig vissnar" (1 Petr 5:2, 4), "så att [ni] må föra själar till mig, att [ni] tillsammans med dem måtte njuta vilan i min Faders rike" (L&F 15:6), och "huru ... [stor] glädje skolen I icke hava" (L&F 18:16).

Må varje kvorum och var och en av oss personligen, i samverkan med kyrkans råd, följa vår Herre och Frälsares exempel och "taga ... den som är svag, på det att denne må ... även bli stark". (L&F 84:106) Jag bär ödmjukt vittnesbörd om att Joseph Smith var en Guds profet, att Mormons bok är helig skrift, att president Gordon B Hinckley i sanning är en Guds profet, att Jesus Kristus är Återlösaren och den gode Herden och att han lever. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Vägledning för de unga

ÄLDSTE EARL C TINGEY

i de sjuttios presidentskap

Kyrkans normer är fasta och sanna. De är till för er trygghet och eviga säkerhet.

Mina kära bröder i prästadömet, jag känner mig hedrad över att få vara tillsammans med er i kväll. Fyra av mina barnbarn är här i konferenscentret i kväll – Craig, Brent, Kendall och Michael. Jag skulle vilja tala till dem och till alla som bära aronska prästadömet och inbjuda er andra att lyssna.

I ett budskap från första presidentskapet, som finns i broschyren *Vägledning för de unga*, läser vi:

”Våra kära unga män ... vi har stort förtroende för er. Ni är utvalda andar som har fötts i denna tid när ansvaren och möjligheterna, men också frestelserna, är som störst. Ni befinner er i

början av er resa genom jordelivet. Er himmelske Fader vill att ert liv ska vara glädjefyllt och leda er tillbaka till hans närhet. De beslut ni fattar nu kommer till stor del att bestämma vad som ska hända senare i livet och i evigheten.”¹

Ni lever i en värld där det finns mycket otrygghet. Där finns många röster. Där finns många vägar. Alla leder inte till vår himmelske Fader. Hur ska ni kunna veta vem ni ska lyssna på och vart ni ska gå?

Profeten Jakob besvarade dessa frågor i följande skriftställe: ”Anden säger sanningen och ljuger ej. Därför talar den om tingen såsom de verkligen äro, och om tingen såsom de verkligen skola bli.”²

Men vilka är ”tingen såsom de verkligen äro” som Jakob talar om? Äldste Neal A Maxwell sade i ett tal över detta ämne:

”Utan ett lydigt gensvar på tingen såsom de verkligen är, finns det ändlösa avvikelser och det tomma sökandet efter ett annat levnadssätt i livet ... Ett levnadssätt som är fel nu kan inte och kommer inte att senare visa sig vara rätt...”

Herren Jesu Kristi evangelium ger oss många sanningar ... att den levande Guden verkligen finns, att den levande kyrkan verkligen finns,

att det verkligen finns levande profeter, att det verkligen finns levande skrifter, och att det verkligen kommer en uppståndelse och en dom.”³

Det finns pålitliga sanningar, pålitliga ”ting såsom de verkligen är” som upprätthålls genom normer – varav många går att mäta. Låt oss titta på några exempel inom idrotten.

I marsnumret 2004 av *Liabona* finns en artikel om Moroni Rubio från Mexico. För två år sedan, 16 år gammal, vann han 100-metersloppet vid Centralamerikanska juniormästerskapet. Hans nuvarande bästa tid är 10,46 sekunder.⁴ Tiden tas med ett stoppur som mäter prestationsförmågan.

Världsrekordet för män i höjdhopp innehas av en kubansk idrottsman som hoppat nästan två och en halv meter. Kan ni tänka er hoppa så högt? Höjdhopparna hoppar över en horisontal ribba som vilar på två vertikala stolpar. Ribban representerar en norm, ett mått att uppfylla eller överträffa.

Tänk er att tävla i ett lopp där löparna inte mäts med hjälp av ett stoppur, eller där höjdhopparna inte har en horisontal ribba att mäta deras hopp.

I vårt liv, liksom inom idrotten, finns det normer, eller uppmätta betenden. Det finns det som är rätt och det som är fel. Som prästadömsbärare hoppar vi inte höjdhopp utan ribba.

Tyvärr ser vi i dagens värld att man tar bort traditionella normer för moral och uppförande. Dagens norm är att ”allt är tillåtet”. Världen betraktar länge vördade normer som gammalmodiga eller omoderna.

Vi tillhör en kyrka där det förväntas att vi håller fast vid normer. Det som alltid varit fel i det förflutna är fortfarande fel i dag. Kyrkan ändrar inte på moraliska normer genom att anpassa sig till förändrade vanor eller till sedvänjorna i de samhällen vi bor i.

President Gordon B Hinckley berättar om en upplevelse han hade

som pojke när han och hans bror Sherman på kvällen gått och lagt sig i en gammal höskrinna. De "tittade på myriaderna av stjärnor på himlavalvet, och turades om att peka ut kända stjärnor och leta upp Karlavagnen, handtaget och vagnen, för att hitta Polstjärnan." President Hinckley sade att Polstjärnan fascinerade honom. Oavsett jordens rotation behöll Polstjärnan sin plats på himlavalvet och flyttade sig aldrig. Han sade: "Jag såg den som något konstant mitt i förändring. Den var något som alltid gick att räkna med, något som var pålitligt, en förankring i vad som annars verkade vara ett föränderligt och ostadigt firmament."⁵

En skribent, som noterade Polstjärnans orubbliga, absoluta läge, berättade som kontrast följande berättelse om en ung pojke som gick vilse under en vandring. När hans far till slut fann honom frågade fadern om han kommit ihåg att välja ut något i landskapet som han hela tiden kunde se. Det, sade hans far, skulle ha hjälpt honom att fastslå en bestämd riktning. Pojken sade: "Det gjorde jag."

"Vad valde du?" frågade fadern.

"Haren där borta", sade pojken.⁶

Ni unga män som har aronska prästadömet, fäst blicken på evangeliets orubbliga normer och inte på någon hare som springer omkring.

I broschyren *Vägledning för de unga* är bland annat följande normer som en polstjärna för er: Välj vänner med höga normer, vanpryd inte dig själv med tatueringar eller "piercing", håll dig ifrån pornografi, lyssna inte på musik som har ett anstötligt språk, använd inte svordomar, bestäm bara träff med dem som har höga normer, håll dig sexuellt ren, omvänd dig när så behövs, var ärlig, håll sabbatsdagen helig, betala tionde, håll visdomsordet.⁷

För ett dussintal år sedan fanns det i ett av Afrikas länder trofasta medlemmar i kyrkan som hade träffats i hemmen under flera år. Jag reste dit för att se om vi kunde få tillåtelse av regeringen att ta dit missionärer och upprätta kyrkan. Jag träffade en högt uppsatt minister. Han gav mig 20 minuter att förklara vår ståndpunkt.

När jag var klar sade han: "Jag kan inte se att något av det ni har berättat för mig skiljer sig från det som redan finns i vårt land. Jag ser ingen anledning att godkänna er begäran att ta missionärer till vårt land."

Han reste sig för att följa mig ut från sitt kontor. Jag var panikslagen. Jag hade misslyckats. Om ett ögonblick skulle vårt möte vara över. Men vad kunde jag göra? Jag höll en tyst bön.

Sedan fick jag en inspirerad tanke. Jag sade till ministern: "Om ni vill ge mig fem minuter till, skulle jag vilja delge er ännu en tanke. Sedan ska jag gå." Han gav vänligt sitt samtycke.

Jag tog fram plånboken och tog fram denna lilla broschyr, *Vägledning för de unga*, som jag alltid bär på mig.

Jag sade: "Detta är en liten broschyr om normerna som vi ger till alla ungdomar i vår kyrka."

Sedan läste jag upp några av normerna som jag har nämnt i kväll. När jag var färdig sade han: "Menar ni att ni förväntar att ungdomarna i er kyrka ska leva upp till dessa normer?"

"Ja", svarade jag, "och det gör de också."

"Det är fantastiskt", sade han. "Skulle ni kunna skicka mig några av dessa broschyrer så att jag kan dela ut dem till ungdomarna i min kyrka?"

"Ja", svarade jag, och det gjorde jag också.

Flera månader senare fick vi officiellt godkännande från regeringen i det landet att komma och upprätta kyrkan.

Unga män, dessa normer som ni har förmånen att få hålla, är verkligen en kostbar pärla. Världen förstår dem inte. Många goda människor söker efter dem. Ni har dem.

Profeten Joseph Smith fick en uppenbarelse som fastslår hur vi i dag kan veta vilken röst vi ska lyssna till – vilka normer vi ska följa. I denna uppenbarelse talas det om vår tid, vår

generation, som en tid när mänskorna ska se "en överväldigande plåga", och då "en förhärjande sjukdom skall täcka landet."⁸

Herren gav sedan den norm för trygghet som ska skydda trofasta efterföljare. Han sade: "Men mina lärjungar skola stå på heliga platser och icke beröras därav."⁹

Bröderna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum är lärjungar som står på heliga platser. De berörs inte och vacklar inte på grund av förändrade tider som avviker från det som har fastställts som sant i alla tidigare generationer. Kyrkans normer är fasta och sanna. De är till för er trygghet och eviga säkerhet. När ni bestämmer er för att följa dem, mäts ni mot beprövade normer som Gud har godkänt.

Nu, mina barnbarn och kära bröder i det aronska prästadömet, deltar ni i ett lopp för livet. Det är inte något kort sprinterlopp. Det liknar mer ett maraton.

Ni kommer att sättas på prov och testas mot Guds fastställda normer. Ni kommer att vägledas av Anden för att få hjälp att veta vad ni ska göra.

Vi är nästan den enda kvarvarande organisation som har fastställda, väl beprövade normer. De flesta andra har gett efter för vår världs kultur. Så välsignade vi är som har levande profeter.

Må ni välsignas när ni lever efter kyrkans normer. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Vägledning för de unga* (36550 180), s 2.
2. MB Jakob 4:13.
3. *Things as They Really Are* (1978), s xi–xii.
4. Se Adam C Olson, "Moronis fötter", *Liahona*, mar 2004, s 8–11.
5. Se Sheri L Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, (1996), s 5–6.
6. Se Jerry Johnston, "Following True North Is Lifelong Challenge", *Deseret Morning News*, 14 feb 2004, avd E, s 1.
7. Se *Vägledning för de unga*, s 12–37.
8. L&F 45:31.
9. L&F 45:32.

Val

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Morgondagens välsignelser och möjligheter beror på de val vi gör i dag.

Mina kära bröder i Guds heliga prästadöme runtom i världen, jag hälsar er var och en i kärlekens och gemenskapens anda.

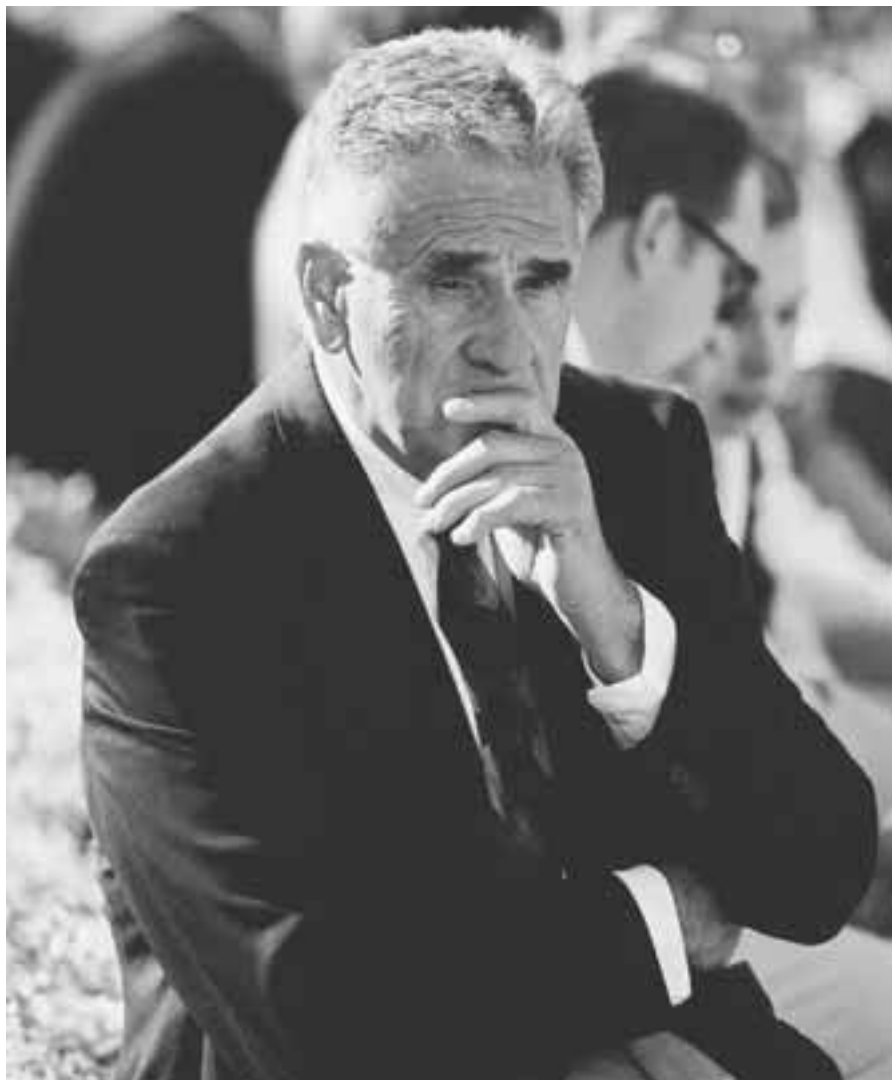
I detta liv måste vi göra många val. Några av dem är mycket viktiga. Andra inte. Många av våra val står mellan gott och ont. De val vi gör bestämmer i stor utsträckning vår lycka eller olycka, för vi måste leva med följderna av våra val. Det är omöjligt att alltid göra fullkomliga val. Det går helt enkelt inte. Men det är möjligt att göra goda val som vi kan leva med och växa genom. När Guds barn lever på ett sådant sätt att de är värda gudomlig vägledning kan de bli "evigt fria och veta vad gott och ont är, fria att handla av sig själva, utan att låta sig påverkas".¹

Ibland väljer vi fel när vi ger efter för kamrattryck. Kieth Merrill hade en

sådan upplevelse som ung man. Han och hans kamrater dök från tvärbranta klippväggar i East Canyon-dammen nordost om Salt Lake City. Det blev oundvikligen till en tonårstävling när en ung man klättrade upp på dammen och dök 15 meter ner i det djupa vattnet. De andra unga männen klättrade också upp dit och gjorde samma hopp. En pojke nöjde sig inte med det, så han sade: "Okej, det ska jag överträffa!" Han klättrade 18 meter uppför klippan. Kieth tänkte inte låta sig överglänsas och klättrade upp bredvid honom. När den andra pojken hade dykt ner i vattnet och tycktes ha klarat sig, fattade Kieth mod och dök. Tävligen stod nu mellan dessa två pojkar. Kieths kamrat klättrade därefter 20 meter upp och dök. Han kom upp ur vattnet och skrattade; han masserade axlarna och gnuggade sig i ögonen. Sedan utmanade han Kieth och sade: "Nå, tänker du göra det?"

"Det är klart att jag tänker göra det!" Och alla på stranden sade: "Det är klart att han tänker göra det!"

Så Kieth simmade in till stranden och klättrade uppför klippan. Han visste att om han skulle hoppa från samma ställe som kamraten skulle kamraten vilja klättra ännu högre upp, så han klättrade 25 meter upp till toppen av klippan. Ingen kunde klättra högre upp än till toppen. När Kieth tittade ner var han skräckslagen: vattnet var så långt borta. Han hade fattat ett överilat beslut. Det var varken det

han ville göra eller vad som kändes rätt. I stället hade han grundat sitt beslut på ett halvt dussin unga mäns utmaningar och påtryckningar – nu minns han inte ens vad de hette.

Han tog sats och sprang så fort han kunde mot kanten. Han såg märket som han noggrant gjort där och hoppade ut i luften. På vägen ner kom han ihåg att hans föräldrar hade lärt honom att vara försiktig när han fattade beslut, för ett felaktigt beslut kunde bli hans död. Nu tänkte han: "Det är kört, för när jag träffar vattnet gör jag det med en sådan fart att det lika gärna kunde vara betong." När han träffade vattnet kändes det som betong. Hur tacksam var han inte när hans huvud äntligen stack upp ur vattnet.

Varför hoppade han? Vad ville han bevisa? De unga männen som utmanade honom brydde sig inte, och minns förmodligen inte ens den där dåraktiga handlingen. Men Kieth insåg efteråt att han hade fattat ett beslut som mycket väl kunde ha kostat honom livet. Han hade gett efter för kamraternas tryck som förväntade sig att han gjorde det som han inte ville göra. Han visste bättre. Han sade: "Jag levde i världen och i det ögonblicket var jag av världen, för jag hade förlorat herraväldet över mig själv. Jag fattade inte beslut som gällde mitt eget liv. Världen fattade besluten åt mig ... och jag hade med nöd och näppe klarat mig från att hamna i graven."²

Det krävs ett alldeles särskilt mod

för att stiga bakåt hellre än att hoppa framåt och dåraktigt tillåta någon annan att välja åt oss. Det är lättare att stå fast när vi har en klar föreställning om vår identitet som Guds söner och bärare av det heliga prästadömet, med goda chanser till en meningsfull framtid.

Dessvärre är somliga av våra dåliga val oåterkalleliga, men många är det inte. Ofta kan vi ändra riktning och komma på rätt spår igen. För att komma på rätt spår igen måste vi kanske ta omvändelsens princip till hjälp: för det första erkänna för oss själva att vi har syndat; för det andra avstå från dessa synder; för det tredje aldrig upprepa dem; för det fjärde bekänna³ dem och gottgöra dem när så är möjligt. Att lära sig av erfarenheter är värdefullt, att lära sig av smälarna smärtsamt. Vi gör lättare och snabbare framsteg om vi lär oss av våra föräldrar, av dem som älskar oss, och av våra lärare. Vi kan också lära av andras misstag och lägga märke till följderna av deras felaktiga val.

Somliga val erbjuder goda möjligheter oavsett vilken väg vi väljer – till exempel när vi väljer yrkesinriktning eller skola. Jag känner en begåvad och duglig man som ville bli läkare, men han fick inte möjlighet till det, så han valde att bli jurist. Han har blivit en framgångsrik advokat, men jag är säker på att han hade varit lika framgångsrik som läkare.

Somliga av våra viktiga val är tidsbundna. Om vi dröjer med beslutet är tillfället borta för alltid. Ibland hindrar våra tvivel oss från att göra ett val som innebär förändring. På så vis kan vi försumma ett tillfälle. Någon sade: "När du måste fatta ett beslut och inte gör det, är det i sig ett beslut."⁴

Somliga finner det svårt att fatta beslut. En psykiater sade en gång till sin patient: "Har du någonsin svårt för att bestämma dig?" Patienten svarade: "Nja ... ja och nej." Det är min

förhoppning och bön att vi alla ska kunna vara lika beslutsamma som Josua var när han sade: "Välj i dag vem ni vill tjäna ... Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren."⁵

Somliga val får större följder än andra. Det finns inget större frivilligt val i livet än valet av den vi ska gifta oss med. Det beslutet kan skänka oss evig lycka och glädje. Om två människor ska kunna finna förverkligande i äktenskapet, måste båda parter satsa helt och fullt på äktenskapet.

Några viktiga val som rör förverkligande och lycka bör göras endast en gång. När de en gång gjorts behöver de aldrig mer göras. Vi behöver till exempel bara en gång fatta ett fast och klart beslut att aldrig röka, dricka alkohol eller nyttja sinnesförändrande droger.

År 1976 ingick äldste Robert C Oaks, som då var överste i amerikanska flygvapnet, i en delegation som behandlade intermezzon till havs. De var gäster vid en bankett som anordnats av Leningrads marin-distrikt. Omkring 50 höga amerikanska och sovjetiska befäl var närvarande när värden utbringade skålar före banketten. De reste sig upp för att dricka den första skålen och höjde glasen, de flesta fyllda med rysk vodka. Broder Oaks hade skär lemonad i sitt glas. Det märkte amiralen som utbringade skålen. Han sänkte glaset och krävde att broder Oaks skulle fylla sitt glas med vodka. Han sade att han inte tänkte fortsätta förrän denne hade gjort det. Broder Oaks avböjde och sade att han var nöjd med det han hade i glaset.

Spänningen tilltog. Till och med den egna delegationen – där de flesta stod över honom i rang – började känna sig illa till mods över dödläget. Broder Oaks sovjetiske bordsgranne väste i hans öra: "Håll vodka i glaset!" Broder Oaks höll den kortaste bön han någonsin hållit: "Hjälp mig, Gud!"

Någon sekund senare vände sig den sovjetiske tolken – en kapten i armén med vilken han tidigare hade diskuterat religion – till amiralen och viskade: "Det beror på hans religion". Amiralen nickade och spänningen lätade omedelbart och man fortsatte med programmet.⁶

Äldste Oaks hade många år tidigare beslutat sig för att aldrig dricka alkohol, så i prövningens stund behövde han inte fatta det beslutet på nytt. Äldste Oaks var övertygad om att det hade varit till större skada för honom att ha kompromissat med en trossats än att ha druckit vodkan. För övrigt blev efterlevnaden av religiösa principer inte till skada för hans karriär. Så småningom blev han fyrstjärnig general.

Märkligt nog tycks det ofta förnuftigt att göra det orätta, kanske därför att det tycks vara den bekvämaste vägen. Orättfärdigt beteende försvaras ofta med: "Alla gör det." Detta onda förvränger sanningen, och dess upphovsman är Satan. Nephi säger: "På så

sätt bedrager djävulen deras själar och leder dem försiktigt ned till helvetet."⁷

Hur många i vårt samhälle som än är inblandade har ingen rätt att vara oärlig, ljuga, bedra, vara grov i munnen, missbruka Guds namn, inlåta sig i omoraliska sexuella relationer eller vanhelga Herrens dag.

Andra människors handlingar avgör inte vad som är rätt eller fel. En person som har modet att göra rätt val kan påverka många andra att också välja klokt. Jag önskar skriva under på det som sägs i broschyren *Vägledning för de unga*:

"Du bär ansvaret för de val du gör. Du bör inte skylla på dina omständigheter, din familj eller dina vänner om du väljer att överträda Guds bud. Du är ett Guds barn med stor kraft. Du har förmågan att välja rättfärdighet och lycka, vilka omständigheter du än befinner dig i."⁸

Hur gör vi riktiga val? Att välja innebär att fatta ett medvetet beslut. För att kunna fatta ett intelligent beslut måste vi bedöma alla tillgängliga fakta

på båda sidor av problemet. Men det räcker inte. För att kunna fatta rätt beslut måste vi be och få inspiration. Det 9:e kapitlet i Läran och förbunden ger oss huvudnyckeln. Herren sade till Oliver Cowdery:

”Se, du förstod det icke rätt. Du trodde, att jag skulle ge dig det till dig utan någon ansträngning från din sida, blott du bad.

Se, jag säger dig, att du måste utforska det i ditt eget sinne, därefter skall du fråga mig, om det är rätt. Om det är rätt, skall jag låta ditt hjärta bliva brinnande i dig; därför skall du förnimma att det är rätt.

Men om det icke är rätt, skall du icke hava någon sådan känsla, utan dina tankar skola vara så oklara, att du snart skall glömma det som icke var rätt.”⁹

När vi ser in i framtiden krävs det att vi blir starkare och mer ansvariga för våra val i en värld där man ”[kallar] ont gott och gott ont.”¹⁰ Vi väljer inte klokt om vi använder vår valfrihet i strid med Guds vilja eller prästadömet råd. Morgondagens välsignelser och möjligheter beror på de val vi gör i dag.

Bröder, det är min tro och mitt vittnesbörd att vi gemensamt har skyldigheten att vara ett rättfärdigt föredöme för hela världen. Under president Gordon B Hinckleys framstående ledarskap måste vi visa vägen genom de inspirerade val vi gör. Förmågan att välja är er. Må vi alla klokt använda vår gudagivna valfrihet när vi gör dessa eviga val. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Nephi 2:26.
2. Anpassat ur ”Deciding about Decisions”, *New Era*, juni 1976, s 13–14.
3. Se L&F 58:43.
4. William James, citerad i Evan Esar, red, *20,000 Quips and Quotes* (1968), s 132.
5. Josua 24:15.
6. Anpassat ur *Believe! Helping Youth Trust in the Lord* (2003), s 27–28.
7. 2 Nephi 28:21.
8. *Vägledning för de unga*, 2001, s 5.
9. L&F 9:7–9.
10. 2 Nephi 15:20.

En uppmaning till mod

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

Låt oss ha modet att trotsa den allmänna opinionen, modet att stå fast vid våra principer. Mod, inte kompromisser, får Gud att le gillande.

Bröder, ni är en inspirerande anblick. Det är fantastiskt att veta att i tusentals kapell runtom i världen just nu sitter ni, medbärare av Guds prästadöme och ser på denna utsändning via satellit. Ni kommer från olika länder, talar många olika språk, men en gemensam tråd förenar oss med varandra. Vi har anförtrots prästadömet och har fått myndighet att handla i Guds namn. Vi har fått en helig plikt. Det förväntas mycket av oss.

För länge sedan skrev den berömde författaren Charles Dickens om spännande möjligheter. I sin klassiker

Lysande utsikter beskriver Dickens en pojke som heter Philip Pirrip, mer bekant som ”Pip”. Pip föddes under ovanliga omständigheter. Han var föräldralös. Han önskade av hela sitt hjärta att han vore en lärd person och gentleman. Men alla hans ambitioner och alla hans förhoppningar tycktes dömda att misslyckas. Unga män, känns det så för er ibland? Umgås vi som är äldre med samma tankar?

Så en dag kom en advokat från London vid namn Jaggers fram till lille Pip och sade att en okänd välgörare hade testamenterat en förmögenhet till honom. Advokaten lade armen om Pips axlar och sade: ”Min gosse, du har lysande utsikter.”

I kväll ner jag ser på er unga män och inser vilka ni är och vad ni kan bli, säger jag: ”Ni har lysande utsikter” – inte på grund av någon okänd välgörare, men till följd av en känd välgörare – vår himmelske Fader – och stora ting förväntas av er.

Livets färd går inte längs en motorväg utan hinder, fallgropar eller snaror. Det är snarare en stig med många vägskäl och avtagsvägar. Vi står ständigt inför beslut. Det krävs mod för att fatta kloka beslut; modet att säga nej, modet att säga ja. Besluten avgör vår bestämmelse.

Uppmaningen till mod ges ständigt till var och en av oss. Det har alltid varit så och så kommer det alltid att vara.

En officers mod upptecknades av en ung infanterist som bar sydstater-nas grå uniform under det amerikanska inbördeskriget. Han beskriver general J E B Stuart med följande ord:

"I ett kritiskt läge i striden pekade han med handen i riktning mot fienden och ropade: 'Framåt, män! Framåt! Följ mig!' ...

Modigt och beslutsamt [följde de honom] likt en strid ström", och de erövrade anfallsområdet och höll ställningarna.¹

Långt tidigare i ett fjärran land gav en annan ledare samma maning: "Följ mig."² Han var ingen krigsgeneral. Istället var han Fridsfursten, Guds Son. De som följde honom då och de som följer honom nu vinner en långt viktigare seger med eviga följder. Behovet av mod är konstant.

De heliga skrifterna bevisar denna sanning. Josef, Jakobs son, han som såldes till Egypten, visade orubbligt mod när Potifars hustru försökte förföra honom när han sade: "Hur skulle jag då kunna göra så mycket ont och synda mot Gud? ... Han [lyssnade] inte på henne ... och flydde därifrån."³

I vår tid tillämpade en far detta exempel på mod på sina egna barn när han sade: "Om ni någonsin befinner er på en plats där ni inte bör vara – gå därifrån!"

Vem kan undgå att inspireras av Helamans två tusen unga söner som lärde och var exempel på vikten av att ha mod att handla efter det som föräldrar undervisat om, mod att vara kysk och ren?⁴

Kanske kröner Moronis exempel dessa skildringar. Moroni hade modet att hålla ut till slutet i rättfärdighet.⁵

Alla styrktes av Moses ord: "Var starka och frimodiga, var inte rädda eller förskräckta ... Ty Herren, din

Gud, går själv med dig. Han skall inte lämna dig eller överge dig."⁶ Han lämnade dem inte. Han lämnar inte oss. Han övergav dem inte. Han överger inte oss.

Det är denna ljuva visshet som kan vägleda er och mig – i vår tid, i våra dagar, i vårt liv. Naturligtvis kommer vi att känna fruktan, uppleva hån och möta motstånd. Låt oss ha modet att trotsa den allmänna opinionen, modet att stå fast vid våra principer. Mod, inte kompromisser, får Gud att le gillande. Mod blir en levande och tilltalande dygd när man inte bara är villig att dö ärofyllt, utan också fast besluten att leva värdigt. En moralisk kruka är någon som är rädd för att göra det han anser vara rätt därför att andra kommer att ogilla det eller skratta åt honom. Kom ihåg att alla är rädda för något, men de som ser sin rädsla i vitögat med värdighet är också modiga.

Tillåt mig dela med mig av en

berättelse om mod som hände under min tid i det militära.

Att gå in vid Förenta staternas flotta de sista månaderna av andra världskriget var en utmaning för mig. Jag fick höra talas om bragder, tapperhet och om män som visade mod. En av de berättelser jag minns bäst handlar om en artonårig matros – han tillhörde inte vår tro – som inte var för stolt för att be. Av de 250 männen i kompaniet var han den ende som varje kväll knäföll bredvid sin brits, ibland under nyfiknas gliringar, icke troendes gyckel, och med sänkt huvud bad till Gud. Han gav aldrig vika. Han tvekade aldrig. Han var modig.

Jag älskar följande ord av poeten Ella Wheeler Wilcox:

*Att vara trevlig, snäll och glad
när livet är skönt, är lätt.
Men den som är verkligt stark
är den
som ler när allt går snett.⁷*

En sådan man var Paul Tingey. För bara en månad sedan gick jag på hans

begravning här i Salt Lake City. Paul växte upp i ett gott medlemshem och utförde en hedersam mission för Herren i Tyskland. En av hans missionskamrater var äldste Bruce D Porter i de sjuttios första kворum. Äldste Porter beskrev äldste Tingey som en av de mest hängivna och framgångsrika missionärer han någonsin träffat.

Efter missionen återvände äldste Tingey hem, gick ut universitetet, gifte sig med sin käresta och fostrade deras barn tillsammans med henne. Han verkade som biskop och var framgångsrik i sitt yrke.

Men plötsligt och utan förvarning drabbades hans nervsystem av den fruktade sjukdomen multipel skleros. Fjättrad av denna sjukdom kämpade Paul Tingey tappert, men tvingades sedan att vistas på ett vårdhem under resten av sitt liv. Där piggade han upp de sorgsna och fick alla att känna sig glada.⁸ Varje gång jag gick till kyrkans möten där skänkte han nytt mod till mig och alla andra.

När de olympiska spelen kom till

Salt Lake City år 2002 utvaldes Paul att bära den olympiska facklan under en delsträcka. När detta tillkännagavs på vårdhemmet jublade de närvarande patienterna och salarna genljöd av applåder. När jag lyckönskade Paul sade han med sin begränsade talförmåga: "Jag hoppas jag inte tappar facklan!"

Bröder, Paul Tingey tappade inte den olympiska facklan. Och vad mer är, han bar tappert den fackla han fått i livet och gjorde det ända till sin bortgång.

Andlighet, tro, beslutsamhet, mod – Paul Tingey hade alla dessa egenskaper.

Någon har sagt att mod inte är avsaknaden av fruktan utan herraväldet över den.⁹ Ibland krävs det mod för att resa sig från ett misslyckande och försöka igen.

Som ung tonåring deltog jag i en basketmatch i kyrkan. När utgången såg oviss ut skickade coachen ut mig på planen alldeles i början av andra halvlek. Jag fick en passning, dribblade bollen i riktning mot korgen och sköt. Just som bollen lämnade mina fingertoppar insåg jag varför motståndarlagets spelare inte försökt stoppa mig: Jag sköt mot fel korg! Jag höll en tyst bön. "Fader, snälla, låt inte bollen gå i." Bollen rullade runt på ringen och ramlade ut.

Från åskådarläktaren hördes ropet: "Monson, Monson, Monson – ut!" Vår coach gjorde dem till viljes.

Många år senare, när jag blivit medlem av de tolv apostlarnas kворum, följde jag med andra generalauktoriteter till ett nybyggt kapell där vi på prov hade anlagt ett nytt slags golv i kulturhallen.

Medan flera av oss inspekterade golvet kastade plötsligt biskop J Richard Clarke, då i presiderande biskopsrådet, en basketboll till mig med utmaningen: "Jag tror inte att du kan träffa korgen därifrån!"

Jag befann mig ett stycke bakom det som nu är trepoängslinjen. Jag hade aldrig i hela mitt liv fått i bollen från det avståndet. Äldste Mark E Petersen i de tolv ropade till de andra: "Jag tror han kan det!"

I tankarna mindes jag hur pinsamt det hade varit många år tidigare när jag sköt mot fel korg. Trots det siktade jag och sköt. Bollen gick rakt i korgen!

Biskop Clarke kastade bollen i min riktning och utmanade mig på nytt. Han sade: "Jag vet att du inte kan göra det en gång till!"

Äldste Petersen sade: "Det är klart han kan!"

Poetens ord genljöd i mitt hjärta: "Led oss, o du som formade människan, ut ur mörkret så att vi må kämpa igen."¹⁰ Jag sköt bollen. Den seglade mot korgen och gick rätt i.

Det var slutet på den inspektionen.

Vid lunchen sade äldste Petersen till mig: "Du kunde ju ha spelat i NBA."

Vinst eller förlust i basket blir oviktigt när vi begrundar våra plikter som bärare av Guds prästadöme – både aronska och melkisedekska prästadömet. Det är vår högtidliga plikt att förbereda oss genom att hålla Herrens bud och att tacka ja till de kallelser vi får att tjäna honom.

Vi som ordinerats till Guds prästadöme kan betyda mycket. När vi uppfyller kraven för att få hjälp av Herren, kan vi utbilda pojkar. Vi kan förbättra människor. Vi kan åstadkomma mirakel i hans heliga tjänst. Våra möjligheter är obegränsade.

Även om uppgiften tycks stor, stärks vi av denna sanning: "Den största kraften i världen i dag är Guds kraft då den verkar genom människan." Om vi är ute i Herrens ärenden, är vi berättigade till Herrens hjälp. Men denna gudomliga hjälp är beroende av vår värdighet. För att segla tryggt på dödlighetens hav, för att kunna undsätta människorna,

behöver vi vägledning från den evige navigatören – den store Jehova. Vi sträcker oss utåt, vi sträcker oss uppåt, för att få himmelsk hjälp.

Är våra utsträckta händer rena? Är vårt längtande hjärta obefläckat? När vi ser bakåt i tiden genom historiens blad, finner vi en läxa om värdighet i den döende kung Darejaves (Dareios) ord. Darejaves hade, genom vederbörliga ceremonier, erkänts som kung av Egypten. Hans rival, Alexander den store, hade förklarats som Ammons rättmätige son. Han var också en Farao. Alexander, som fann den besegrade Darejaves nära döden, lade händerna på hans huvud för att bota honom och befallde honom att resa sig och återta sin kungamakt. Han avslutade med att säga: "Jag svär inför dig, Darejaves, vid alla gudar, att jag gör allt detta i sanning och utan falskhet." Darejaves svarade med en vänlig tillrättavisning: "Alexander, min gosse ... tror du att du kan röra vid himlen med dina händer?"¹¹

Bröder, när vi lär oss vår plikt och verkar med iver i de kallelser vi har fått, vägleder Herren oss i vår strävan att vidröra deras hjärtan som vi tjänar.

För många år sedan när jag brukade besöka en äldre änka som hette Mattie som jag hade känt i många år och vars biskop jag varit, sörjde jag i hjärtat över att hon var så otroligt ensam. En älskad son bodde många mil bort. Han hade inte besökt sin mor på årtal. Mattie satt långa dagar vid fönstret där hon höll ensam vaka. Bakom en nött och ofta öppnad gardin sade den besvikna modern till sig själv: "Dick kommer, Dick kommer."

Men Dick kom inte. Åren gick ett efter ett. Men så, likt en solstråle, kom kyrkan in i Dicks liv igen och värmde honom. Dick var en av mina tidigare pojkar i aronska prästadömet och bodde i Houston i Texas, långt bort från modern. Han reste till Salt Lake City för att träffa mig. Han ringde när

han kom fram och berättade entusiastiskt om förändringen i sitt liv. Han frågade om jag hade tid att träffa honom om han genast kom till mitt kontor. Jag tyckte det skulle vara härligt att träffa honom. Men jag sade: "Dick, besök din mor först, sedan kan du komma och besöka mig." Han gick glatt med på att göra det.

Han hann inte komma till mitt kontor förrän Mattie, hans mor, ringde. Ur ett jublande glatt hjärta kom orden, avbrutna av tårar: "Jag visste att Dick skulle komma. Jag sade ju det till dig. Jag såg honom genom fönstret."

Bara några år senare, vid Matties begravning, talade Dick och jag ömsint om den upplevelsen. Vi hade fått bevittna en glimt av Guds läkande kraft genom fönstret till en mors tro på sin son.

Tiden går vidare i stadig marsch och plikten håller takten med den. Plikten förbleknar eller minskar inte. Katastrofala konflikter kommer och går, men kriget om människornas själar fortgår i oförminskad omfattning. Som en stridssignal kommer Herrens ord till er, till mig och till bärare av prästadömet överallt: "Var och en skall nu lära sin plikt och med all flit sköta det ämbete, vari han är insatt."¹²

Må vi alla ha modet att göra det, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Ur Emory M Thomas, *Bold Dragoon: The Life of J. E. B. Stuart* (1986), s 211–212.
2. Matteus 4:19.
3. 1 Mosebok 39:9, 10, 12.
4. Se Alma 56.
5. Se Moroni 1–10.
6. 5 Mosebok 31:6.
7. "Worth While," ur *The Best-Loved Poems of the American People*, urv Hazel Felleman (1936), s 144.
8. Se "Have I Done Any Good?" *Hymns*, nr 223.
9. Se Mark Twain, i Gorton Carruth and Eugene Ehrlich, red. *The Harper Book of American Quotations* (1988), s 111.
10. Ur kampsång för Yonkers High School.
11. Anpassat, ur Hugh Nibley, *Abraham in Egypt* (1981), s 192.
12. L&F 107:99.

”Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta”

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Var än människor fått lida, av vilken orsak det än må vara, har kyrkans representanter varit där ... Jag har personligen fått bevittna hur effektivt vårt humanitära hjälparbete är.

Ar 1936, för sextioåtta år sedan, berättade en av sekreterarna till de tolv kворum något för mig som en av de tolv berättat för henne. Hon sade att under den kommande generalkonferensen skulle man tillkännage ett program som skulle anses ännu mer anmärkningsvärt än vårt folks ankomst till dessa dalar som pionjärer.

Låt mig inom parentes säga att man inte ska berätta konfidentiella saker för sin sekreterare och om hon får

konfidentiell information borde hon inte föra den vidare till någon annan.

Men det var något som hände då. Sådant händer aldrig idag. Eller hur? Jag vill tillägga att mina dugliga sekreterare aldrig yppar något konfidentiellt.

Ni som känner till historien vet att det som tillkännagavs var kyrkans trygghetsplan, ett namn som senare ändrades till kyrkans välfärdsprogram.

Jag undrade på den tiden hur överhuvudtaget något som kyrkan gjorde skulle kunna överglänsa den historiska insamlingen av vårt folk till dessa dalar i Förenta staterna. Denna insamling var en sådan storslagen händelse att jag tyckte att inget kunde vara mer anmärkningsvärt än den. Men jag har upptäckt något intressant under den senaste tiden.

Vi tar emot många framstående besökare på första presidentskapets kontor, däribland statsöverhuvuden och ambassadörer från andra länder. För några veckor sedan hade vi borgmästaren i en av världens större städer som gäst. Vi har också nyligen haft vicepresidenten och ambassadören från Ecuador, ambassadören från Litauen, ambassadören från Vitryssland

och andra som gäster. När vi samtalade var det inte en enda av dem som nämnde våra förfäders stora pionjärvandring. Men alla, oberoende av varandra, berömde i varma ordalag vårt välfärdsprogram och vårt humanitära hjälparbete.

Och när jag nu talar på det här stora prästadsösmötet önskar jag därför säga några ord om vårt arbete i olika delar av världen till förmån för dem som lider nöd, vare sig de är medlemmar i kyrkan eller inte.

När det nutida välfärdsprogrammet påbörjades, var det meningen att det skulle ta hand om vårt eget folks behov. Under åren som följde fick tusentals människor hjälp. Biskopar och hjälpföreningspresidenter har haft tillgång till livsmedel och kläder och andra förnödenheter för de nödlidande. Oräkneliga medlemmar i kyrkan har arbetat som frivilliga för att producera det som behövdes. Vi driver nu 113 förrådshus, 63 jordbruk, 105 konservfabriker och hemförrådscenter, 18 anläggningar för livsmedelsberedning och distribution, samt många andra anläggningar.

Vi har inte bara tillgodosett kyrkans medlemmars behov, utan vi har hjälpt oräkneliga andra. Här i Salt Lake City är det många hungriga som dagligen bespisas genom organisationer utanför kyrkan som använder kyrkans välfärdsförråd.

I den här staden och på flera andra platser har kyrkan upprättat representativa affärer där det inte finns några kassaapparater och inga pengar byter ägare, där livsmedel, kläder och andra förnödenheter ges till de behövande. Jag tror inte det finns någon bättre mjölk, något bättre kött eller något bättre mjöl i någon annan livsmedelsaffär än den som distribueras från biskoparnas förrådshus.

Principerna som följs i dessa anläggningar är i huvudsak desamma som i programmets början.

De behövande förväntas göra allt de kan för att ta hand om sig själva. Därefter förväntas familjerna bistå sina mindre lyckligt lottade släktingar. Och sedan görs kyrkans resurser tillgängliga.

Vi tror på och tar mycket allvarligt på Herrens ord:

”Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse:

Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig.

Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.” (Matt 25:34–36)

Detta är Herrens sätt att ta hand om de behövande som, förkunnade han, ”ni alltid [har] hos er”... (Se Matt 26:11.)

De som har förmåga till det, arbetar utan betalning för att hjälpa dem som inte har förmåga. Förra året donerades 563 000 arbetsdagar i välfärdsanläggningarna. Detta är detsamma som

om en människa arbetat åtta timmar om dagen i 1 542 år.

I ett av *Church News* senaste nummer fanns det en artikel om en grupp bönder i ett litet samhälle i Idaho. Jag skulle kortfattat vilja citera från den.

”Klockan är sex på morgonen sent i oktober, och det är redan frost i luften över sockerbetsfälten i Rupert i Idaho.

De långa armarna på blastborttagarna sträcker sig ut över tolv fåror och skär av blasten på sockerbetorna. Bakom dem kommer skördemaskinerna som kör ner sina stålfingrar i jorden och skopar upp betorna, kastar upp dem på ett rullband bakom sig som för upp dem på en väntande lastbil.

... Detta är välfärdsjordbruket i Rupert, Idaho och de som arbetar här idag är alla frivilliga ... Ibland har vi över 60 maskiner som arbetar sida vid sida ... och de ägs alla av lokala bönder.”

Arbetet pågår hela dagen.

”Klockan sju på kvällen ... har solen gått ner och det är återigen

mörkt och kallt. Bönderna ger sig av hemåt, trötta och glada.

De har arbetat hårt ännu en dag.

De har skördat Herrens sockerbetor.” (Neil K Newell, ”A Harvest in Idaho,” *Church News*, 20 mars 2004, s 16).

Sådant anmärkningsvärt och frivilligt arbete utförs ständigt för att se till att det finns förnödenheter i Herrens förrådshus.

Sedan programmets början har det utvidgats från att ta hand om de behövande till att också uppmuntra kyrkans familjer att lagra årsförråd. Ingen vet när en katastrof kan inträffa, eller sjukdom, eller arbetslöshet eller handikappande olyckor.

Förra året hjälpte programmet kyrkans familjer att lagra över 8 tusen ton basmat för en eventuell nödtid. Förhoppningsvis kommer det aldrig en sådan tid. Men den goda, näringsriktiga basmaten som lagrats ger oss frid i sinnet och tillfredsställelsen att ha lytt de råd vi fått.

Nu har vi inlett ett nytt skede i programmet. Det började för några år

sedan när torka i Afrika förde med sig hunger och död för ett oräkneligt antal människor. Kyrkans medlemmar inbjöds bidra till ett stort humanitärt hjälparbete för att tillgodose dessa oerhört utarmade människors behov. Era bidrag blev talrika och frikostiga. Arbetet har fortsatt eftersom det finns andra allvarliga behov på många platser. Det antal människor som blivit hjälpta är ett mirakel. Miljontals kilo föda, läkemedel, filter, tält, kläder och andra förnödenheter har förhindrat hungersnöd och ödeläggelse i olika delar av världen. Man har grävt brunnar, planterat säd och räddat liv. Låt mig ge er ett exempel.

Neil Darlington är en kemiingenjör som arbetade för ett stort industriföretag i Ghana. Så småningom pensionerades han.

Han och hans hustru kallades därefter på mission. De skickades till Ghana. Broder Darlington berättar: "Vi kom som representanter för kyrkan till områden där det rådde hungersnöd, sjukdomar och sociala oroligheter, och gav en hjälpande hand åt de fattiga, de hungriga och de nödställda."

I små byar borrade de nya brunnar och reparerade gamla. Vi som har friskt, rent vatten i överflöd har svårt att förstå hur det är att vara utan.

Kan ni föreställa er detta missionärspar, dessa trogna kyrkans missionärer? De borrar ner i den torra jorden. Deras borrhål når grundvattennivån och detta mirakulösa vatten väller upp till ytan och rinner ut över den torra och törstiga marken. Det hörs glädjorop. Tårarna rinner. Nu finns det vatten att dricka, vatten att tvätta med, vatten till odling. Det finns inget som värdesätts mer i ett torrt land än vatten. Att se vatten välla fram ur en ny källa är något av det vackraste man kan få se.

Vid ett tillfälle när byns hövdingar och åldermän samlades för att tacka dem, frågade broder Darlington hövdingen om han och syster Darlington fick sjunga en sång för dem. De såg in i de mörkhyade människans och kvinnornas ögon och sjöng "Jag är Guds lilla barn", som uttryck för det gemensamma broderskapet.

Detta par har, genom sina ansträngningar, gett vatten åt uppskattningsvis 190 000 människor i avlägsna byar och flyktingläger. Jag ber er begrunda undret i denna prestation.

Och nu har bokstavligen tusentals liknande gifta par tjänat som missionärer, par som kanske annars bara skulle ha fyllt resten av livet med lättjefullt tidsfördriv, men som nu på många olika sätt tjänar på många platser. De

har arbetat och fortsätter att arbeta i Amerikas fattiga områden. De har arbetat och fortsätter att arbeta i Indien och Indonesien, i Thailand och i Cambodja, i Ryssland och i de baltiska länderna. Och så fortsätter arbetet att växa.

I samarbete med andra har kyrkan nyligen skaffat rullstolar till omkring 42 000 handikappade människor. Tänk på vad detta betyder för människor som bokstavligen hade behövt krypa för att ta sig fram. Med hjälp av osjälviska läkare och sjuksköterskor gavs utbildning i neonatal upplivning till nära 19 000 medicinskt yrkesverksamma enbart under år 2003. Tusentals spädbarns liv kommer att räddas till följd av detta.

Förra året behandlades ungefär 2 700 personer med ögonsjukdomar och 300 lokala praktiker fick utbildning i hur man räddar synförmågan. De blinda har bokstavligen fått tillbaka synen.

Där förödande översvämningar ägt rum, där jordbävningar orsakat katastrof, där hungersnöd gått fram över landet, var än människor fått lida av vilken orsak det än må vara, har kyrkans representanter varit där. Ungefär 98 miljoner dollar i kontanter och förnödenheter in natura har distribuerats under det gångna året, och på bara 18 år har sådan hjälp getts till en summa av 643 miljoner dollar.

Jag har varit personligt vittne till hur effektivt vårt humanitära hjälparbete är. När jag rest runt i världen, har jag träffat dem som fått ta emot er frikostighet. 1998 besökte jag platser i Centralamerika som härjats av orkanen Mitch. Här organiserade man snabbt distribution av livsmedel och kläder, och det var rena undret att se hur de röjde upp och återuppbyggde förstörda bostäder och liv som slagits i spillror.

Tiden räcker inte till för att fortsätta redovisa inflytandet av dessa stora och viktiga program. När vi har gett hjälp

har vi inte frågat om dessa människor tillhör kyrkan. För vi vet att alla jordens barn är Guds barn, värdiga att få hjälp i nödtider. Vi har i huvudsak utfört det vi gjort utan att låta vänstra handen veta vad den högra gör. Vi söker inte efter beröm eller tack. Det är tack nog att veta att när vi hjälper ett av dessa minsta av vår Faders barn, har vi gjort det för honom och hans älskade Son. (Se Matteus 25:40.)

Vi tänker fortsätta i detta verk. Det kommer alltid att finnas ett behov. Svält och nöd och katastrofer kommer alltid att finnas runt omkring oss. Och det kommer alltid att finnas sådana vars hjärtan har rörts av evangeliets ljus, och som villigt tjänar och arbetar för att upplyfta de nödlidande på jorden.

Som ett samordnat projekt har vi upprättat Ständiga utbildningsfonden. Den har kommit till stånd tack vare era frikostiga bidrag. Den finns nu i 23 länder. Lån ges till värdiga unga män och kvinnor för deras utbildning. Annars skulle de tvingas förbli i den ständiga fattigdom som deras föräldrar och förfäder upplevt i generationer. Ungefär 10 000 får nu hjälp och än så länge har vi fått erfara att med sådan utbildning förtjänar de nu tre till fyra gånger mer än de annars skulle ha gjort.

Herrens ande vägleder detta hjälparbete. Denna välfärdsaktivitet är en icke-kyrklig verksamhet, som yttrar sig i form av ris och bönor, filter och tält, kläder och läkemedel, arbetstillfällen och utbildning för bättre förvärvsarbete. Men detta så kallade icke-kyrkliga arbete är bara ett yttre tecken på en inre anda – den anda som präglade Herren om vilken det sades: Han ”gick omkring och gjorde gott”. (Se Apg 10:38.)

Må himlen välsigna detta stora program, och må himlens välsignelser vila över alla som tjänar inom det, ber jag ödmjukt i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Fick du rätt budskap?

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Vi bör se till att våra liv är i ordning så att när vi får ett ... budskap om vad Herren vill att vi ska göra, att vi då kan göra som han vill.

Mina kära bröder och systrar och vänner, jag hälsar er i en anda av gemenskap och kärlek. Vi lever i informationssamhällets förunderliga tidsålder. Den mängd information som sänds via e-post, fax, mobiltelefoner och andra kommunikationsmedel är fenomenal. Faktum är att vi får för många budskap. Volymen är så ofantlig att det är lätt att förbise ett viktigt budskap, och förbisedda budskap kan få allvarliga följder.

Under krigstid, till exempel, har förbisedda budskap mellan befälhavare och soldater vid fronten orsakat stor förvirring och kostat många liv.

Under första världskriget fick 308:e infanteriet order om att bege sig till fronten i ett desperat försök att till varje pris inta och försvara en del av Argonne-skogen. Striden blev så intensiv att stödtrupperna till höger och vänster om en bataljon drog sig tillbaka och bataljonen omringades och isolerades. Eftersom högkvarteret tappade förbindelsen med dem kallades den för den förlorade bataljonen.

Bataljonen kommunicerade med högkvarteret genom att använda brevduvor som flög från bataljonen med budskap till huvudkvarteret. Men så snart som dessa brevduvor skickades iväg, sköts de ner av motståndarens armé. Den förlorade bataljonens eget artilleri, okunnig om var bataljonen befann sig, öppnade eld mot deras position och orsakade stora förluster i dödade och sårade. Bataljonens livsmedel och vatten tog slut, men de försvarade sin position och kapitulerade inte trots stora förluster. Slutligen lyckades en brevduva, som hette Cher Ami, ta sig fram, trots att den blivit skadskjuten, till högkvarteret med budskapet som meddelade bataljonens position. Bataljonens överlevande undsattes tack vare att detta avgörande budskap kom fram.¹

Allvarliga konsekvenser blir följden

när vi går miste om viktiga budskap, särskilt om dessa budskap kommer från Gud. Genom hela världshistorien har Gud sänt budskap på olika sätt. Mose vallade sin svärfars får i öknen när han kom till "en eldslåga som slog upp ur en buske".² Han blev nyfiken och ville veta varför busken inte brann upp.³ När Mose gick för att se efter "ropade Gud till honom ur busken: 'Mose! Mose!' Han svarade: 'Här är jag'."⁴ Gud sade till honom: "Tag av dig skorna, ty platsen där du står är helig mark."⁵ Gud valde att tala till Mose ur en brinnande buske. Han sade till Mose att han hade ett verk för honom att utföra, att föra Israels barn ut ur Egypten till "ett land som flödar av mjölk och honung".⁶

Herrens ord kom endast en gång genom en buske som brann utan att brinna upp. Profeten Elia hade en annorlunda upplevelse. Han väntade medan "Herren gick fram där, och en

stor stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men Herren var inte i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden hördes ljudet av en svag susning [stilla och mild röst]."⁷

Budskap kommer i allmänhet genom en stilla och mild röst, som talar till oss alla genom skrifterna, nutida profeter och personlig uppenbarelse.

Ibland vill vi inte höra Guds budskap. Ett exempel på det är när Herren kallade Jona att bege sig till Nineve för att predika omvändelse. Men Jona ville inte lyssna på budskapet och for till Jafo där han gick ombord på ett fartyg som skulle till Tarsis, för att komma bort från Herrens närhet. Men Herren sände en stark vind ut över havet. Sjömännen

blev förskräckta och för att blidka Herren kastade de Jona i havet. En stor fisk slukade Jona och han var i fiskens buk i tre dagar och tre nätter. Jona bad om förlåtelse och befrielse och fisken kastade upp honom på torra land. När Herrens ord kom till Jona för andra gången, lyssnade han och begav sig till Nineve för att ropa omvändelse till folket där.⁸

Somliga av oss kanske behöver något häpnadsväckande som en brinnande buske för att vakna upp. Efter en sådan upplevelse förstår vi plötsligt vad något verkligen innebär – en person, en situation, ett föremål. Vi förstår att detta är inspiration. Att genom inspiration kunna förstå den verkliga innebörden i livets vanliga och vardagliga ting är en särskild gåva. Många kan inte förnimma inspiration på grund av att Guds "stor[a] makt ... kan tyckas vara ringa för människors förstånd",⁹ eller för att de är "mindre och mindre förvånade över ett tecken eller under från himmelen".¹⁰

Jag lärde mig som ung att inspiration kan komma till oss alla. När jag gick på High School tog jag en svår kurs där det mesta som lärdes ut övergick mitt förstånd. En dag ställde läraren en fråga till mig. Jag förstod inte frågan och inte heller kunde jag besvara den. Ur tomma intet kom jag plötsligt på ett svar, som jag upprepade för läraren. Det var rätt svar, men jag visste att det inte hade kommit från mig.

Hur kan vi då känna igen inspirationen när den kommer? Enos sade: "Medan jag sålunda kämpade i anden, se, då kom Herrens röst åter till mig i mitt inre."¹¹ Rösten av uppenbarelsens ande är inte alltid hörbar, men den ger oss gudomlig bekräftelse genom våra tankar och känslor. Vi får veta i Läran och Förbunden att "jag vill förkunna det för ditt förstånd och hjärta genom den Helige Anden, vilken skall komma över dig och som

GENERALAUKTORITETER I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

April 2004

Thomas S. Monson
Förste rådgivare

President Gordon B. Hinckley

James E. Faust
Andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

David B. Haight

Neal A. Maxwell

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

PRESIDENTSKAPET FÖR DE SJUTTIO

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

David E. Sorensen

Charles Didier

Dieter F. Uchtdorf

Merrill J. Bateman

John H. Groberg

DE SJUTTIOS FÖRSTA KVORUM

Carlos H Amado

Neil L Andersen

Monte J Brough

Sheldon F Child

L Whitney Clayton

Gary J Coleman

Spencer J Condie

Gene R Cook

Quentin L Cook

Claudio R M Costa

Robert K Dellenbach

John B Dickson

Christoffel Golden Jr

Walter F González

Bruce C Hafn

Donald L Hallstrom

F Melvin Hammond

Harold G Hillam

F Burton Howard

Jay E Jensen

Marlin K Jensen

Kenneth Johnson

W Rolfe Kerr

Yoshihiko Kikuchi

John M Madsen

Richard J Maynes

Lynn A Mickelsen

Dennis B Neuenschwander

Glenn L Pace

Bruce D Porter

Carl B Pratt

Ronald A Rasband

Lynn G Robbins

Cecil O Samuelson Jr

Steven E Snow

Francisco J Vinas

Lance B Wickman

W Craig Zwick

DE SJUTTIOS ANDRA KVORUM

Mervyn B Arnold

E Ray Bateman

Douglas L Callister

Craig C Christensen

Shirley D Christensen

Val R Christensen

Darwin B Christenson

Keith Crockett

Adhemar Damiani

James M Dunn

Daryl H Garn

D Rex Gerratt

H Aldridge Gillespie

Ronald T Halverson

Keith K Hilbig

Spencer V Jones

Gerald N Lund

Clate W Mask Jr

Dale E Miller

Merrill C Oaks

Robert C Oaks

Robert F Orton

Stephen B Oveson

William W Parmley

Wayne S Peterson

H Bryan Richards

Ned B Roueché

R Conrad Schultz

W Douglas Shumway

Dennis E Simmons

Donald L Staheli

Robert R Steuer

David R Stone

H Bruce Stucki

William R Walker

Gordon T Watts

Stephen A West

Robert J Whetten

Richard H Winkel

Robert S Wood

H Ross Workman

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

Richard C Edgley
Förste rådgivare

H David Burton
Presiderande biskop

Keith B McMullin
Andre rådgivare

Den brasilianska medlemmen Liriel Domiciano sjunger tillsammans med Tabernakelkören under söndagsmorgonens session.

skall bo i ditt hjärta”.¹² Vi måste arbeta på att kunna höra denna gudomliga röst.

Min första radio hade en kristallmottagare. Det var svårt att ställa in frekvensen till en viss radiostation. Jag var bokstavligen tvungen att skrapa med fjäderkontakten över den ojämna kristallen för att hitta rätt mottagningspunkt, en liten fördjupning eller upphöjning på kristallen där signalen kunde tas emot. Om jag bara missade med en millimeter på endera sidan av denna punkt så förlorade jag signalen och det hördes bara raspiga störningar. Men med tålamod och ihärdighet, god syn och stadig hand, lärde jag mig så småningom att hitta signalpunkten på kristallen utan större svårighet.

Så är det med inspirationen. Vi måste göra oss mottagliga för Guds inspiration och avskärma oss från raspiga störningar. Vi måste arbeta på att vara mottagliga. De flesta av oss behöver arbeta länge på att bli mottagliga. När jag just blivit kallad som generalauktoritet, sade president Marion G Romney, som då var över sjuttio år gammal, till oss: ”Jag vet när jag arbetar under Andens inflytande och när jag inte gör det.” Det är en gudomlig gåva att kunna veta när man leds av Anden.

Vad beträffar nutidens kommunikation hjälpte oss kristallmottagaren att komma ut ur kommunikationens mörka tidsålder. Med dagens avancerade teknik använder vi ofta mobiltelefoner för att tala med varandra. Men här och där finns döda punkter dit signalen till mobiltelefonen inte når fram. Det kan ske när mobilanvändaren befinner sig i en tunnel eller i en dalgång, eller där det finns andra hinder.

Så är det med gudomlig kommunikation. Den stilla och milda rösten, fastän den är stilla och mild, är mycket mäktig. Den ”viskar och tränger igenom allt”.¹³ Men som det var med min gamla kristallmottagare, kan budskapet finnas där, men vi lyckas inte få fram det. Kanske att något i vårt liv hindrar oss från att höra budskapet därför att vi har ”sådana känslor”.¹⁴ Ofta försätter vi oss på andligt döda platser – platser och situationer som blockerar gudomliga budskap. Några av dessa döda punkter är vrede, pornografi, överträdelse, självviskhet och andra situationer som sårar Anden.

Budskap kommer till oss enskilt och direkt från en gudomlig källa samt genom våra presiderande ämbetsmän i kyrkan. De budskap som också är mycket betydelsefulla kommer till oss

från våra föräldrar och mor- och farföräldrar. Vi kanske inte vill ha några budskap från våra föräldrar. Men med erfarenhet och tidens gång inser vi att inspirerade budskap från vår far och mor är kärleksbudskap. Ett sätt att uppfylla budordet ”Hedra din far och din mor”¹⁵ är att följa deras råd.

Ett budskap som många går miste om i våra dagar är Herrens ord som befaller oss att ”hålla [oss] ... obehälgade av världen”.¹⁶ Han har sagt oss att många är kallade ”men få äro utvalda” och att orsaken till det är att ”deras hjärtan äro hängivna de ting, som höra denna världen till”.¹⁷

Frälsarens storslagna budskap i Bergspredikan har en betydelse lika stor som den brinnande busken för oss alla: ”Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet”.¹⁸ Detta budskap behöver tränga in i vårt hjärta och vår själ. När vi tar emot detta budskap tar vi personligen ställning i det här livet. Regelbundna tempelbesök hjälper oss att ständigt söka efter att bygga upp Guds rike. När det nu finns 117 tempel runt om i världen, har Herrens heliga hus aldrig förut varit tillgängligt för så många.

Ett annat mycket viktigt budskap handlar om behovet att stärka och

skydda våra familjer. Alldeles för många familjer bryts upp. Denna hjärtslitande tendens har en oändlig rad följder. Lycka i äktenskapet börjar med att man och hustru lever tillsammans i kärlek, vänlighet och ömsesidig respekt och vandrar i rättfärdighet och ödmjukhet inför Herren. Den är beroende av att vi trofast håller alla löften och förbund. När en familj bryts upp, vad orsaken än kan vara, måste föräldrarna anstränga sig särskilt mycket för att stödja och hjälpa oskyldiga familjemedlemmar.

Ett annat viktigt budskap är att vi ska vara ärliga mot Herren, ärliga mot oss själva och ärliga mot alla andra. Vi måste betala ett ärligt tionde, leva inom våra tillgångar och spara för framtida behov. Skulder innebär fångenskap, eftersom "låntagaren blir långivarens slav".¹⁹ Vissa skulder kan vara nödvändiga, till exempel för att skaffa sig ett hem och en utbildning.

Herrens råd om detta ämne är: "Betala den skuld du ådragit dig ... [och] frigör dig från träldomen."²⁰

Gud ger oss instruktioner eller uppmuntran för att kunna utföra hans vilja. Ofta görs detta för att förbereda oss för en särskild uppgift. Så var fallet med Mose beträffande budskapet från den brinnande busken. Vi bör se till att våra liv är i ordning så att när vi får ett sådant slags brinnande budskap om vad Herren vill att vi ska göra, att vi då kan göra som han vill. Vi behöver försäkra oss om att vi har förut-sättningen att känna igen det och rätta oss efter det.

I våra dagar bombarderas vi av budskap från så många källor, både världsliga och andliga. Hur kan vi avgöra vilka budskap är viktigast för oss? Jag föreslår att vi granskar källan till dessa budskap och motiveringen bakom dem. Herren har gett oss vägledning genom profeten Alma: "Allt som är

gott kommer från Gud och allt som är ont från djävulen."²¹ Vi måste sträva efter att vara värdiga så att vi inte går miste om de insiktsfulla budskap som kommer från Gud. Slutligen: dessa budskap omfattar hela Jesu Kristi evangelium.

Det har varit min stora förmån att få träffa och bli bekant med över hälften av kyrkans presidenter sedan profeten Joseph Smith. Jag träffade president Heber J Grant när jag var präst i aronska prästadömet. Jag kände en kärlek till honom som jag har känt till alla presidenter sedan dess. Jag har önskat leva i överensstämmelse med deras råd.

Under de nio år som president Thomas S Monson och jag varit rådgivare till president Gordon B Hinckley, har jag kommit att helt och hållet veta och känna att president Hinckley är vår tids inspirerade president och profet. Jag vittnar om att han har känt och mottagit och kommer att fortsätta att ta emot Herrens sinne och vilja för detta folk och för hela världen. Vi borde alltid söka efter och hörsamma de profetiska budskap som kommer från vår nuvarande president för kyrkan. Att vi må göra det, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Buck Private McCollum, *History and Rhymes of the Lost Battalion* (1939).
2. 2 Moseboken 3:2.
3. Se 2 Moseboken 3:3.
4. 2 Moseboken 3:4.
5. 2 Moseboken 3:5.
6. 2 Moseboken 3:8.
7. 1 Kungaboken 19:11–12.
8. Se Jona 1–3.
9. Ether 3:5.
10. 3 Nephi 2:1.
11. Enos 1:10.
12. L&F 8:2.
13. L&F 85:6.
14. Se 3 Nephi 17:45.
15. 2 Moseboken 20:12.
16. L&F 59:9.
17. L&F 121:34–35.
18. Joseph Smiths översättning av Matteusevangeliet 6:38; se också Matteusevangeliet 6:33.
19. Ordspråksboken 22:7.
20. L&F 19:35.
21. Alma 5:40.

Faderskap: En evig kallelse

ÄLDSTE L TOM PERRY

i de tolv apostlarnas kворum

Må vi lyssna till profeternas röst, som ända sedan tidernas begynnelse har gjort oss uppmärksamma på faderns betydelse i hemmet.

Om vi tar oss en ordentlig titt på världen idag, så blir det alltmer uppenbart att Satan arbetar på övertid för att förslava människornas själar. Hans viktigaste mål är samhällets grundval – familjen.

Under de senaste decennierna har Satan fört en kraftfull kampanj för att förringa och nedvärdera denna fundamentala och mest betydelsefulla av alla organisationer. Hans framgång blir alltmer uppenbar – grymma fakta ses, rapporteras och hörs dagligen och handlar om att många familjer spricker. Med familjens upplösning ser vi dess fruktansvärda följder för vårt samhälle

– ökad brottslighet, beteenderubbningar, fattigdom och drogmissbruk, och listan blir allt längre.

Det tycks mig som om Satans kiksikte är fokuserat på de äkta männen och fäderna. Vår tids media har till exempel varit obevekliga i sina attacker – har förlöjligat och förringat äkta män, fäder och deras gudagivna roll.

Exempel ur skrifterna

Det kan vara nyttigt att bemöta medias framställning av äkta män och fäder med skrifterna. Där finner vi många stora föredömen.

Fadern och Frälsaren. I Nya testamentet finner vi glimtar av Frälsarens förhållande till sin Fader. En av de mest livfulla av dessa glimtar får vi i Getsemane strax innan han blir förrådd:

”[Jesus] föll på knä och bad:

’Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din.’

Då visade sig en ängel ifrån himlen och gav honom kraft.”¹

Mose och Jetro. Vi har exemplet i Andra Moseboken om Jetro, Moses svärfar, som såg hur Mose ledde Israels barn:

”När Moses svärfar såg allt han gjorde för folket, sade han: ’Vad är det

för bestyr du har med folket? Varför sitter du här ensam, medan allt folket måste stå omkring dig från morgon till kväll?’

Mose svarade sin svärfar: ’Folket kommer till mig för att fråga Gud.’ ...

Då sade Moses svärfar till honom: ’Ditt sätt att arbeta är inte bra.

Både du själv och folket som är hos dig blir ju uttröttade. Den här uppgiften är alldeles för tung för dig, och du kan inte klara av den ensam.’”²

Sedan undervisade Jetro Mose om hur han skulle delegera detta ansvar genom att kalla dugliga män som fruktade Gud och låta dem som förståndare döma i Israel:

”De skall alltid döma folket, men varje viktigt ärende skall hänskjutas till dig. I alla enklare mål skall de döma själva. Så skall du göra din börda lättare, genom att de bär den tillsammans med dig.”³

Alma. I Mormons bok har vi berättelsen om hur Alma, Almas son, hörde till de upproriska och gjorde allt möjligt orättfärdigt. Alma, hans far, bad med stor tro att hans son skulle komma till kunskap om sanningen – en bön som besvarades på ett mycket speciellt sätt:

”Medan han gick omkring för att nedriva Guds kyrka ... då uppenbarade Herrens ängel sig för dem. Han kom ned liksom i ett moln och talade såsom med tordönsröst ...

Deras förvåning var så stor, att de föllo till jorden och förstodo ej de ord han talade till dem.

Men han ropade åter och sade: ’Alma! Stå upp och stig fram! Varför förföljer du Guds kyrka? Ty Herren har sagt: Detta är min kyrka, och jag skall fast grunda den, och intet skall störta den utom mitt folks överträdelse.’

Ängeln sade vidare: ’Se, Herren har hört sitt folks böner, liksom ock sin tjänare Almas böner, vilken är din fader. Han har nämligen med mycken tro bett, att du skulle bringa till kunskap

om sanningen. Jag har därför kommit för att övertyga dig om Guds makt och myndighet, på det hans tjänares böner måtte bli besvarade enligt deras tro.⁷ 74

När Alma den yngre hade hämtat sig från denna upplevelse var han förändrad.

Faderns roll försvagas

Satan, som har en omsorgsfullt uttänkt plan för hur han ska förgöra familjen, försöker försvaga faderns

roll. Mer ungdomsvåld, ungdomsbrottslighet, djupare fattigdom och ekonomisk osäkerhet, och allt fler barn som misslyckas i skolan, ger klara bevis på att det saknas en fars positiva inflytande i hemmen.⁵ En familj behöver en far som ankare.

Vi borde väl vid det här laget ha lärt av seklers erfarenheter att kärnfamiljen utgör den stabilaste och säkraste grunden i samhället och är fundamental när det gäller att förbereda ungdomar för deras framtida

ansvar. Vi borde vid det här laget ha lärt oss att alternativa familjesammansättningar inte har fungerat och aldrig kommer att fungera. Detta uttrycktes tydligt av första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen":

"Vi, första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämelse.

Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordska, jordiska och eviga identitet och uppgift ...

Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan *endast* skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru ...

Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar ...

Vi varnar dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och

nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.”⁶

Faderns mångfaldiga roll

Med sådana allvarliga varningar om vår himmelske Faders barns framtid, måste fäder och mödrar skärskåda sina själar för att förvissa sig om att de följer Herrens riktlinjer om hur eviga familjer upprättas. Med fokus på fäderna – vad förväntar sig Herren att vi ska göra?

Så snart en familj har bildats omfattar faderns roll följande:

1. Fadern är familjens överhuvud.

”Faderskapet innebär ledarskap – det viktigaste ledarskap som finns. Det har alltid varit så. Det kommer alltid att vara så. Far, med din eviga följeslagares hjälp, råd och uppmuntran presiderar du i hemmet. Det är inte frågan om att du är mest värdig eller bäst kvalificerad utan en fråga om [gudomlig] bestämmelse.”⁷

Ditt ledarskap i hemmet måste inbegripa att leda familjen i dess gudsdyrkan.

”Du presiderar vid matbordet, vid familjebönen. Du presiderar vid familjens hemafton, och vägled av Herrens ande ser du till att dina barn lär sig rätta principer. Din uppgift är att ge vägledning i allt som rör familjelivet.

Du ger en faders välsignelser. Du deltar aktivt i att sätta upp familjeregler och hålla disciplin. Som ledare i ditt hem planerar och offrar du för att uppnå den välsignelse som en enad och lycklig familj ger. För att göra allt detta krävs att du lever ett familjeinriktat liv.”⁸

Som president Joseph F Smith rådde oss: ”Bröder, det finns alltför litet religiös hängivenhet, kärlek och gudsfruktan i hemmet. Det finns alltför mycket världslighet, själviskhet, likgiltighet och brist på vördnad i familjen, annars skulle dessa brister inte dominera så som de gör utanför

hemmet. Det är alltså hemmet som behöver reformeras. Försök att i dag och i morgon införa en ändring i era hem.”⁹

Kom ihåg, bröder, att i er roll som ledare för er familj är er hustru er livskamrat. Som president Gordon B Hinckley har lärt oss: ”I den här kyrkan går mannen varken framför eller bakom sin hustru, utan vid hennes sida. De är jämställda.”¹⁰ Ända sedan begynnelsen har Gud sagt till människorna att ett äktenskap bör föra man och hustru tillsammans till en enhet.¹¹ Därför finns det inte någon president och vice president i en familj. Paret arbetar ständigt tillsammans för sin familjs bästa. De är förenade i ord, i gärning och i handling, medan de leder, visar vägen och styr sin familj. De står på jämlik fot. De planerar och

organiseras tillsammans och enhälligt familjens angelägenheter medan de strävar framåt.

2. Fadern är en lärare.

President Joseph F Smiths råd gäller i dag: ”Överlämna inte era barn till specialister ... utan undervisa dem med egna föreskrifter och exempel ... Var själva specialister på sanningen.”¹²

”När du inser betydelsen av att undervisa dina barn blir du ödmjuk, ty du inser då genast att detta kan uppnås genom förebilder och exempel. Du kan inte vara på ett sätt och samtidigt effektivt lära ut något annat. Du måste leva och studera och be så att du ständigt ledsagas av den Helige Anden. Du måste rena och inrätta ditt liv så att ditt ledarskap återspeglar Jesu Kristi evangeliums ljus.

Du måste planera din dag vägled

Med templet i Frankfurt som bakgrund anländer en familj till sitt möteshus för att se en session av aprilkonferensen 2004.

av Herrens ande och uppriktigt söka din egen och din familjs välfärd innan andra omsorger gör dig blind för detta som är ditt främsta ansvar. Vi har fått lära av de levande profeterna: 'Ingen framgång kan kompensera ett misslyckande i hemmet.' (David O McKay, i Conference Report, apr 1964, s 5, citerar J E McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* [1924], s 42).¹³

3. Fadern försörjer familjen timligen.

President Ezra Taft Benson uttryckte detta tydligt: "Herren har givit männen befallning att försörja sina familjer på ett sådant sätt att hustrun skall kunna uppfylla sin uppgift som moder i hemmet ... Ibland vet vi att modern arbetar utanför hemmet på uppmuntran av, eller t o m efter krav av sin make ... [för] de bekvämligheter som den extra inkomsten kan ge ... Inte bara familjen kommer att lida i sådana fall, bröder, utan också er egen andliga utveckling kommer att hindras."¹⁴

Fäder! Genom gudomligt påbud ska ni presidera över er familj. Detta

är ett tankeväckande ansvar och det viktigaste som ni någonsin kommer att ta på er, för det är ett evigt ansvar. Ni ger familjen dess rätta prioritet. Den är den del av ert liv som kommer att bestå på andra sidan graven. Jag vittnar om att följande uttalande är sant:

"Den ställning som männen intar i familjen, och speciellt när de bär det melkisedekska prästadömet, är av yttersta vikt och bör klart inses och vidmakthållas enligt den ordning och den myndighet som Gud förlänade mannen då han satte honom som överhuvud för hans hushåll.

... När det gäller familjen, och särskilt den familj där en som bär det högre prästadömet presiderar, så finns det ingen högre auktoritet än fadern ... Den patriarkaliska ordningen är av gudomligt ursprung och kommer att finnas i tid och all evighet. Det finns alltså ett särskilt skäl till att män, kvinnor och barn bör förstå denna ordning och denna auktoritet i

Guds folks familjer och söka göra dem till vad Gud avsett dem att vara, ett villkor och en förberedelse för hans barns största upphöjelse. I hemmet tillfaller alltid den presiderande myndigheten fadern, och i alla angelägenheter och frågor rörande hemmet och familjen finns det ingen högre myndighet."¹⁵

Nu har jag använt många citat vars källa jag inte har angett. Jag har gjort det med vilje. De kommer att nog anges som fotnoter i det kommande majnumret av *Ensign* och *Liabona*. Jag inbjuder er att studera och gå igenom dessa konferensbudskap. De är underbara tidningar och borde förvisso finnas i varje hem. Då kan denna konferens anda leva kvar hela året på dessa tidningars sidor.

Må vi lyssna till profeternas röst, som ända sedan tidernas begynnelse har gjort oss uppmärksamma på faderns betydelse i hemmet. Må vi besluta oss mer helhjärtat att fullgöra våra plikter och de ansvar som Herren har gett till oss som fäder i Sion, är min ödmjuka bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Lukasevangeliet 22:41–43.
2. 2 Moseboken 18:14–15, 17–18.
3. 2 Moseboken 18:22.
4. Mosiah 27:10–14.
5. Se David Blankenhorn, *Fatherless America: Confronting Our Most Urgent Social Problem* (1995), introduction, s 25–48; David Popenoe, *Life without Father* (1996), s 52–78.
6. *Liabona*, okt 1998, s 24; kursivering tillagd.
7. De tolv apostlarnas kvorum, *Father, Consider Your Ways: A Message from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (broschyr, 1973); återgiven i *Ensign*, jun 2002, s 16.
8. *Ensign*, jun 2002, s 16.
9. "Worship in the Home", *Improvement Era*, dec 1903, s 138.
10. President Gordon B Hinckley, *Nordstjärnan*, jan 1997, s 51.
11. Se 1 Moseboken 2:24.
12. *Improvement Era*, dec 1903, s 138.
13. *Ensign*, jun 2002, s 14.
14. *Nordstjärnan*, jan 1988, s 44, 49.
15. Joseph F Smith, "The Rights of Fatherhood", *Juvenile Instructor*, 1 mars 1902, s 146.

Men om inte ...

ÄLDSTE DENNIS E SIMMONS

i de sjuttios kvorum

Människor uträttar storslagna ting genom att lita på Herren och hålla hans bud – genom att utöva tro också när de inte vet på vilket sätt han håller på att forma dem.

Som ung man kom jag hem från en basketurnering för åttondeklasser. Jag var nedstämd, besviken och förvirrad. Jag vräkte ur mig till min mor: "Jag vet inte varför vi förlorade – jag hade tro på att vi skulle vinna!"

Jag inser nu att jag inte då visste vad tro är.

Tro är inte övermod, inte bara en önskan – inte bara en förhoppning. Sann tro är tro på Herren Jesus Kristus – en tillit till Jesus Kristus som får en att vilja följa honom.¹

För årtusenden sedan måste plötsligt Daniel och hans kamrater lämna sin trygga tillvaro och tvingades ut i världen – en värld som var både främmande och skrämmande. När Sadrak,

Mesak och Abed-Nego vägrade falla ner och tillbe en gyllene staty som kungen hade ställt upp, sade en ursinnig Nebukadnessar att om de inte tänkte tillbe som de blivit befallda, skulle de genast kastas i den brinnande ugnen. "Och vilken gud skall då kunna rädda er ur mina händer?"²

De tre unga männen svarade omedelbart och med tillförsikt: "Om det blir så [om du kastar oss i ugnen], är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand." Det låter som det slags tro jag hade när jag gick i åttonde klass. Men sedan visade de att de till fullo förstod vad tro är: De fortsatte med att säga: "*Men om inte ...* [kommer] vi ändå inte [att dyrka] dina gudar och ... inte ... tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp."³ Det är sann tro.

De visste att de kunde lita på Gud, även om saker och ting inte blev som de hoppades.⁴ De visste att tro är mer än ett intellektuellt instämmande, mer än ett erkännande av att Gud lever. Tro är total tillit till honom.

Tro är att förlita sig på att även om vi inte förstår allting så gör han det. Tro är att veta att även om vår förmåga är begränsad så är inte hans det. Tro på Jesus Kristus är att helt och fullt lita på honom.

Sadrak, Mesak och Abed-Nego visste att de alltid kunde lita på honom

därför att de kände till hans plan och visste att han är oföränderlig.⁵ De visste, som vi gör, att jordelivet inte är någon naturens slump. Det är ett kort segment av vår kärleksfulle himmelske Faders stora plan⁶ att göra det möjligt för oss, hans söner och döttrar, att uppnå samma välsignelser som han åtnjuter, om vi är villiga.

De visste, som vi vet, att vi i vårt förjordiska liv blev undervisade av honom om syftet med jordelivet: "Vi vilja ... dana en jord, på vilken dessa kunna bo. Vi vilja pröva dem med detta för att se, om de vilja göra allt vad Herren, deras Gud, befäller dem."⁷

Så är det – det är ett prov. Världen är en plats där dödliga män och kvinnor sätts på prov. När vi begriper att allt är ett prov som handhas av vår himmelske Fader, som vill att vi ska lita på honom och låta honom hjälpa oss, då ser vi allting klarare.

Hans verk och hans härlighet, har han sagt, är "att åvägabringa odödlighet och evigt liv för människan".⁸ Han har redan uppnått gudaskap. Hans enda mål är nu att hjälpa oss – att göra det möjligt för oss att återvända till honom och vara som han är och leva som han lever i all evighet.

Med denna kunskap var det inte svårt för dessa tre unga hebreer att fatta sitt beslut. De skulle följa Gud, de skulle utöva tro på honom. Han skulle rädda dem, *men om inte* – och vi vet hur berättelsen fortsätter.

Herren har gett oss valfrihet, rätten och skyldigheten att fatta beslut.⁹ Han provar oss genom att tillåta att vi ställs inför svårigheter. Han försäkrar oss att han inte kommer att tillåta att vi frestas över vår förmåga.¹⁰ Men vi måste begripa att stora svårigheter skapar stora människor. Vi traktar inte efter prövningar, men om vi reagerar på dem med tro, styrker Herren oss. Ett *men-om-inte* kan leda till stora välsignelser.

Aposteln Paulus lärde sig detta och

sade efter årtionden av hängivet missionsarbete: "Vi jublar ... mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Och det hoppet bedrar oss inte."¹¹

Frälsaren gav honom tillförsikt med orden: "Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet."¹²

Paulus svarade: "Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig ... Jag [gläder] mig över svaghet, miss-handel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark."¹³ Genom att Paulus mötte sina svårigheter på Herrens sätt växte hans tro.

"*I tron* bar Abraham fram Isak som offer, när han blev satt på prov."¹⁴ Tack vare Abrahams stora tro fick han löfte om att hans efterkommande skulle bli talrikare än stjärnorna på himlen och att han skulle få dessa efterkommande genom Isak. Men Abraham rättade sig genast efter Herrens

befallning. Gud skulle hålla sitt löfte, *men om inte* på det sätt som Abraham trodde, så litade Abraham ändå helt och fullt på honom.

Människor uträttar storslagna ting genom att lita på Herren och hålla hans bud – genom att utöva tro också när de inte vet på vilket sätt han håller på att forma dem.

"*I tron* vägrade Mose ... att låta sig kallas Faraos dotterson.

Han valde att hellre bli illa behandlad tillsammans med Guds folk än att en kort tid leva i syndig njutning.

Han räknade Kristi smålek som en större rikedom än Egyptens alla skatter ...

I tron lämnade han Egypten utan att frukta för kungens vrede ...

I tron gick folket genom Röda havet som på torr mark ...

Genom tron föll Jerikos murar."¹⁵

"*Genom tron* besegrade [andra] kungariken, fick löften uppfyllda ... täppte till lejons gap, släckte rasande eld och undkom

svärdsegg. De var svaga men blev starka, de blev väldiga i strid."¹⁶

Men mitt i alla dessa härliga resultat som deltagarna hoppades på och förväntade sig fanns alltid ett *men-om-inte*:

"Andra utstod hån och gisselslag, ja, även bojor och fängelse.

De blev stenade, söndersågade eller dödade med svärd. De gick omkring ... led brist, blev plågade och misshandlade."¹⁷

"Ty Gud hade förutbestämt något bättre åt dem genom deras lidanden, ty utan lidanden kunde de inte fullkomnas."¹⁸

Våra skrifter och vår historia är fyllda av berättelser om Guds stora män och kvinnor som trodde på att han skulle befria dem – *men om inte* så visade de att de tänkte lita på honom och vara trofasta.

Han har makten – men det är vårt prov.

Vad förväntar sig Herren av oss med avseende på våra svårigheter?

Han förväntar sig att vi gör allt vi kan. Han gör resten. Nephi sade: ”Ty vi veta, att trots allt vad vi förmå göra så är det dock av nåd vi äro frälsta.”¹⁹

Vi måste ha samma tro som Sadrak, Mesak och Abed-Nego.

Vår Gud befriar oss från hån och förföljelse – *men om inte* ... Vår Gud befriar oss från sjukdom – *men om inte* ... Han befriar oss från ensamhet, missmod eller fruktan – *men om inte* ... Vår Gud befriar oss från hot, anklagelser och otrygghet – *men om inte* ... Han befriar oss från dödsfall eller skador bland nära och kära – *men om inte* ... *så kommer vi att lita på Herren.*

Vår Gud ser till att vi får rättvisa – *men om inte* ... Han ser till att vi blir älskade och uppskattade – *men om inte* ... Vi kommer att få en perfekt livskamrat och rättfärdiga och lydiga barn – *men om inte* ... *så har vi ändå tro på Herren Jesus Kristus och vet att om vi gör allt vi förmår, så befriar han oss, när hans tid är inne och på hans sätt, och vi kommer att få allt som han har.*²⁰ Detta vittnar jag om, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Guide to the Scriptures, "Faith," s 80; Hebreerbrevet 11:1; Alma 32:21; Ether 12:6.
2. Daniel 3:15.
3. Daniel 3:17–18; kursivering tillagd.
4. Se Mosiah 7:33.
5. Se Alma 7:20; 3 Nephi 24:6; Mormon 9:19; Moroni 8:18.
6. Se 2 Nephi 11:5; Alma 12:25; L&F 84:35–38.
7. Se Abraham 3:24–25.
8. Moses 1:39.
9. Se 2 Nephi 2:27; Helaman 14:30; L&F 101:78.
10. Se 1 Korintierbrevet 10:13; Alma 13:28.
11. Romarbrevet 5:3–5.
12. 2 Korintierbrevet 12:9.
13. 2 Korintierbrevet 12:9–10.
14. Hebreerbrevet 11:17; kursivering tillagd.
15. Hebreerbrevet 11:24–27, 29–30; kursivering tillagd.
16. Hebreerbrevet 11:33–34; kursivering tillagd.
17. Hebreerbrevet 11:36–37.
18. Joseph Smiths översättning av Hebreerbrevet 11:40.
19. 2 Nephi 25:23.
20. Se L&F 84:35–38.

Ett "modershjärta"

JULIE B BECK

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Genom att utveckla ett modershjärta förbereder sig varje flicka och kvinna för moderskapets gudomliga och eviga mission.

Jag har ofta hört min far säga att min mor är en kvinna med ett "modershjärta", och det är sant. Hennes moderliga inflytande har påverkat hundratals, kanske tusentals, människor, och hon har förädlad den vårdande rollen och gjort den till en konst. Hennes vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium och starka känsla för identitet och ändamål har lett henne i livet.

Hon tog längre tid än vanligt på sig att hitta sin make och använde sina år som ensamstående till att utvecklas. Fastän det var ovanligt på den tiden skaffade hon sig en universitetsutbildning och ett yrke. När hon gift sig kom barnen i snabb följd, och på kort tid var hon mor i en stor familj. All den

kunskap hon skaffat sig, alla naturliga talanger, gåvor och alla färdigheter hon hade, inriktades nu på en organisation utan jordiska gränser. Som en Guds dotter som höll sina förbund hade hon förberett sig hela livet för moderskapet.

Vad är ett modershjärta och hur skaffar man sig ett? Vi kan hitta några av dessa egenskaper i skrifterna. Med en omskrivning av Ordspråksbokens ord: "Var finner man en ... [kvinna med ett modershjärta]? Långt mer än pärlor är hon värd. Hennes händer arbetar med lust ... av sina händers förvärv planterar hon en vingård ... Hon räcker ut sina armar mot den fattige ... Kraft och värdighet är hennes klädnad ... Hon öppnar sin mun med vishet och har vänlig förmaning på sin tunga. Hon vakar över ordningen i sitt hem och äter ej sitt bröd i lättja." (Ords 31:10, 13, 16, 20, 25–27) En kvinna med ett modershjärta har ett vittnesbörd om det återställda evangeliet, och hon undervisar om evangeliets principer med klarhet. Hon håller de heliga förbund som hon ingått i det heliga templet. Hon delar osjälvviskt med sig av sina talanger och färdigheter. Hon skaffar sig så mycket utbildning som hennes omständigheter tillåter, hon förkovrar sig i sinne och ande och önskar föra denna kunskap vidare till sina efterkommande.

Om hon har barn, är hon en "god

förälder" (se 1 Nephi 1:1) som lever efter och undervisar om de normer som överensstämmer med levande profeters lärdomar. Hon lär sina "barn att bedja och att vandra uppriktigt för Herren". (L&F 68:28) I stället för att lyssna till världens röster och halvsanningar, vet hon att evangeliets normer är grundade på eviga och oföränderliga sanningar. Hon tror på att "moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad" och att det är ett viktigt, värdigt och "heligt ansvar". ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Nordstjärnan*, okt 1998, s 24) Att ge dem vård och näring fysiskt är en lika stor ära som att ge dem andlig vård och näring. Hon blir inte trött "av att göra gott" och hon tjänar sin familj

med glädje för hon vet att "av det ringa kommer det som är stort". (L&F 64:33)

O, att alla flickor och kvinnor kunde få ett vittnesbörd om det eviga moderskapets möjligheter när de håller sina jordiska förbund. "Var och en är ... en älskad ... dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga ... förutsättningar." ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen") Som Guds andedöttrar erhöll kvinnorna "sin första undervisning i andarnas värld och voro förberedda att komma" (L&F 138:56) till jorden. De var "bland de ädla och stora" (L&F 138:55) som "ropade av glädje" (Job 38:7) när jorden skapades därför att de skulle få en fysisk kropp med möjligheten att bli prövade (se Abraham 3:25) i en

jordisk sfär. De önskade arbeta sida vid sida med rättfärdiga män för att uträtta de eviga mål som ingendera kan uppnå på egen hand.

Kvinnans roll inleddes inte här på jorden och den upphör inte här. En kvinna som värdesätter moderskapet på jorden kommer att värdesätta moderskapet i nästa värld, och "där [hennes] skatt är, där kommer också [hennes] hjärta att vara". (Matt 6:21) Genom att utveckla ett modershjärta förbereder sig varje flicka och kvinna för moderskapets gudomliga och eviga mission. "Allt vad [hon] i detta liv uppnå på intelligensens område skall följa med [henne] i uppståndelsen. Om någon i detta liv genom flit och lydnad erhåller mera kunskap och intelligens än en annan, så har [hon] så mycket mera företräde framför denne i den tillkommande världen." (L&F 130:18–19)

I mitt liv har jag sett att några av de sannaste "modershjärtan" finns hos de kvinnor som inte fostrar egna barn på jorden men vet att "allt måste ske i sin tid" och att de "[lägger] grundvalen till ett stort verk" (L&F 64:32–33). När de håller sina förbund investerar de i en stor och inflytelserik framtid tack vare att de vet att "de som hålla sitt andra tillstånd skola krönas med mera härlighet på sina huvuden i all evighet". (Abraham 3:26)

Jag befann mig nyligen i en park där jag mötte en grupp kvinnor med modershjärtan. De var unga kvinnor som höll sina förbund. De var begåvade och hade avlagt doktorsexamen vid aktade universitet. Nu använde de sin anseliga förmåga till att planera kvällens middag och byta hushållsidéer med varandra. De lärde tvååriga barn att vara snälla mot varandra. De vaggade bebisar, pussade skrapade knän och torkade tårar. Jag frågade en av dessa mödrar hur det kom sig att hon så glatt hade kunnat flytta över sina talanger till moderskapet. Hon

svarade: "Jag vet vem jag är, och jag vet vad det är jag borde göra. Resten kommer av sig själv." Den unga modern bygger tro och karaktär hos nästa generation en familjebön i taget, genom skriftstudier, högläsning ur böcker, sånger och familjemåltider, en efter en. Hon är engagerad i ett stort verk. Hon vet att "barn är en Herrens gåva ... Lycklig den [kvinna] vars koger är fyllt med dem". (Ps 127:3, 5) Hon vet att det dagliga inflytandet från en rättfärdig, samvetsgrann och ståndaktig mor är mycket mer bestående, mycket mäktigare och mycket mer inflytelserikt än någon annan jordisk position eller institution som människan inrättat. Hon har visionen att om hon är värdig kan hon bli välsignad som Rebecka fordom, att bli mor till "tusen gånger tiotusen". (1 Mos 24:60)

Kvinnor som håller sina förbund och som har ett modershjärta vet att vare sig moderskapet kommer tidigt eller sent, vare sig de har sitt koger fyllt med barn här i jordelivet eller inte, vare sig de är ensamstående, gifta eller lämnas ensamma med ansvar för sina barn, så "begåvas [de] med kraft från höjden" (L&F 38:22) i heliga tempel och med den begåvningen fick de de utlovade välsignelserna och de har sett dem "i fjärran och hälsat [dem]". (Hebr 11:13)

Varje flicka och kvinna som ingår och håller heliga förbund kan ha ett modershjärta. Det finns ingen gräns för det som en kvinna med ett modershjärta kan utträta. Rättfärdiga kvinnor har ändrat historiens lopp och kommer att fortsätta att göra det. och deras inflytande kommer att sprida sig och växa exponentiellt genom evigheterna. Jag är så tacksam mot Herren för att han anförtrött kvinnorna moderskapets gudomliga mission. Liksom moder Eva gläder jag mig över (se Moses 5:11) att känna till dessa saker. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Frukten icke

PRESIDENT BOYD K PACKER

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

De moraliska värderingar varpå civilisationen måste vila, befinner sig på nergång i en allt ökande takt. Trots detta är jag inte rädd för framtiden.

För några veckor sedan kom vår yngste son med hustru och familj på besök. Den förste ur bilen var vårt tvååriga barnbarn. Han kom springande med utsträckta armar och ropade: "Fajfaj! Fajfaj! Fajfaj!"

Han slog armarna om mina knän och jag såg ner på hans ansikte med dessa stora, oskyldiga, leende ögon och tänkte: "Vad för slags värld kommer han att växa upp i?"

Under ett ögonblick fick jag den där oroskänslan och rädslan inför framtiden som så många föräldrar ger uttryck åt. Överallt träffar vi fäder och mödrar som oroar sig över sina barns framtid i denna mycket oroliga värld.

Men sedan fylldes jag av en stilla

förtröstan. Min rädsla för framtiden tonade bort.

Den vägledande och tröstande ande som vi i kyrkan känner så väl, hjälpte mig minnas det jag redan visste. Rädslan inför framtiden var helt borta. Denne klarögde lille tvååring kan leva ett gott liv – ett mycket gott liv – och det kan också hans barn och barnbarn göra, även om de måste leva i en värld där det finns mycket ondska.

De kommer att få uppleva mycket under sin livstid. Somliga händelser kommer att sätta deras mod på prov och utvidga deras tro. Men om de ber om hjälp och vägledning kommer de att ges kraft att klara av ogynnsamma omständigheter. Sådana prövningar kommer inte att få stå i vägen för deras utveckling, utan kommer istället att fungera som språngbräden till större kunskap.

Som morfar och farfar och som apostel i de tolv kvorum, vill jag ge er några råd, några varningar och mycket uppmuntran. Jag skulle göra det mycket bättre om mor- och farmodern i vår familj, min hustru under 57 år, stod bredvid mig. Mödrar vet mycket mer om livet än vad fäder gör, men jag ska göra mitt bästa.

Vi räds inte vad framtiden bär i sitt sköte för oss eller för våra barn. Vi lever i farliga och oroliga tider. Värderingar som förr brukade ge stabilitet åt mänskligheten kastas bort.

Vi får inte ignorera det Moroni sade när han såg vår dag: "I [måsten] uppvakna till medvetande om edert förfärliga tillstånd." (Ether 8:24)

Vi får inte ta lätt på denna varning från Mormons bok.

"Herren i sin stora och obegränsade godhet ... välsignar och befrämjar dem som förtrösta på honom ... genom att göra allt för sitt folks välfärd och lycka, ja, det är just då, som de förhärda sina hjärtan och glömma Herren, sin Gud, och trampa den Helige under sina fötter – ja, detta till följd av deras maktighet och mycket stora framgång.

Sålunda se vi, att med mindre Herren tuktar sitt folk med många lidanden, ja, med mindre han hemsöker dem med *död* och *förskräckelse* och med *hungersnöd* och alla slags *pestilenser*, vilja de ej komma ihåg honom." (Helaman 12:1–3, kursivering tillagd)

Lade ni märke till ordet *förskräckelse* i denna profetiska varning i Mormons bok?

De moraliska värderingar varpå civilisationen måste vila, befinner sig på nergång i en allt ökande takt. Trots detta är jag inte rädd för framtiden.

Första världskriget tog slut bara sex år innan jag föddes. När vi var barn, såg vi resultatet av kriget överallt omkring oss. Andra världskriget började bara 15 år senare. Men mörka moln började hopa sig långt innan dess.

Vi hade samma oroliga känslor då som många av er har nu. Vi undrade vad framtiden bar i sitt sköte för oss i en sådan instabil värld.

När jag var pojke svepte barnsjukdomar regelbundet över alla samhällen. När någon fick vattkoppor eller mässlingen eller påssjuka kom någon från hälsovårdscentralen och satte upp en skylt om karantän på verandan eller i fönstret till varning för alla. I en stor familj som min, kom sjukdomarna på

besök slag i slag, det ena barnet smittade det andra, så skylten satt uppe i många veckor.

Vi kunde inte stänga in oss i hemmet eller hålla oss gömda för att undvika dessa hemiska sjukdomar. Vi måste gå till skolan eller till jobbet eller till kyrkan – ja, leva livet!

Två av mina systrar drabbades allvarligt av mässlingen. Först tycktes de repa sig. Men några veckor senare tittrade mor ut genom fönstret och såg hur Adele, den yngsta, lutade sig mot gungan. Hon var svimfärdig med feber. Det hade uppstått komplikationer och mässlingen hade utvecklats till reumatisk feber! Den andra system fick också samma feber.

Det var mycket lite som kunde göras. Trots mina föräldrars många böner, dog Adele. Hon var åtta år gammal.

Nona, som var två år äldre, repade sig, men hennes hälsa förblev bräcklig resten av livet.

När jag gick i sjunde klass, läste min idrotts- och hälsolärare en artikel för oss. En mor hade fått veta att grannens barn fått vattkoppor. Hon insåg att hennes barn antagligen också skulle smittas, kanske ett i taget. Hon beslöt sig för att få det överståndet på en gång.

Så hon lät sina barn gå bort till grannens hus för att leka med barnen där och bli smittade, och sedan skulle det vara avklarat. Men föreställ er hennes fasa när doktorn äntligen kom och kungjorde att det inte var vattkoppor barnen hade utan smittkoppor!

Det bästa man kunde göra då och det vi måste göra nu är att undvika de platser där det finns risk för fysisk eller andlig smitta.

Vi bekymrar oss inte så mycket över att våra barnbarn ska få mässlingen. De har blivit vaccinerade och kan röra sig fritt utan att vara rädda för det.

Fastän mässlingen är mer eller mindre utrotad i större delen av världen, orsakar den fortfarande flest dödsfall hos barn som vållats av sjukdomar som kan förhindras genom vaccin.

Kyrkan donerade nyligen en miljon dollar, som generöst donerats av kyrkans medlemmar, för ändamålet att vaccinera barn i Afrika mot mässlingen. För en dollar kan ett barn vaccineras.

Föräldrar är idag bekymrade över moraliska och andliga sjukdomar. Dessa kan orsaka hemiska komplikationer när normer och värderingar överges. Vi måste alla företa skyddsåtgärder.

Med det rätta serumet skyddas den fysiska kroppen mot sjukdomar. Vi kan också skydda våra barn mot moraliska och andliga sjukdomar.

Det engelska ordet *inoculate* (som betyder vaccinera) består av två delar: *In* – "att vara inom något" – och *oculate* som betyder "öga mot öga".

När barnen döps och konfirmeras (se L&F 20:41, 43; 33:15) placerar vi ett *öga inom dem* – den Helige Andens ousägliga gåva. (Se L&F 121:26.) Genom evangeliets återställelse kom myndigheten att förläna denna gåva.

Mormons bok ger oss nyckeln:

"Änglar tala genom den Helige Andens kraft, och därför tala de Kristi

ord ... Mätten eder med Kristi ord, ty se, Kristi ord skola tillkännagiva för eder allt vad I [samt era barn] skolen göra" (2 Nephi 32:3)

Om ni tar emot det i ert sinne och omhuldar det i era känslor, kan kunskapen om det återställda evangeliet och vittnesbördet om Jesus Kristus andligen vaccinera era barn.

En sak är absolut säker: stabila hem och familjer utgör den tryggaste platsen och det bästa skyddet mot moraliska och andliga sjukdomar. Detta har alltid varit sant och kommer i all evighet att vara sant. Vi måste ständigt komma ihåg det.

Skrifterna talar om "trons sköld med vilken", sade Herren, "I skolen kunna utsläcka den ondes alla brinnande pilar." (L&F 27:17)

Denna trons sköld tillverkas bäst i hemmet. Skölden kan visserligen pole-ras i kyrkans klasser och aktiviteter, men det är meningen att den ska tillverkas för hand i hemmet och anpassas till varje enskild person.

Herren sade: "Ikläden eder hela min vapenrustning, så att I kunnen stå emot på den onda dagen och behålla fältet efter att hava gjort allt." (L&F 27:15)

Våra ungdomar är på många sätt mycket starkare och bättre än vi var. De och vi borde inte känna oss rädda för det som ligger i framtiden.

Uppmuntra våra ungdomar. De behöver inte leva med fruktan. (Se L&F 6:36.) Fruktan är motsatsen till tro.

Vi kan förvisso inte utplåna ogudaktigheten, men vi kan fostra unga sista dagars heliga som har getts andlig näring och vaccinerats mot onda inflytanden.

Jag har som farfar och morfar levt länge och jag råder er att ha tro. Det mesta ordnar upp sig på ett eller annat sätt. Håll er nära kyrkan. Håll era barn nära kyrkan.

På Almas tid hade "ordets predikan

... den verkan att leda åhörarna till att göra det som var rätt – ja, emedan den gjorde ett mycket kraftigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som hade hänt dem – trodde Alma, att det nu skulle vara rådligt att försöka Guds ords kraft på dem". (Alma 31:5)

Sann lärdom, som blir förstådd, förändrar attityder och beteende Att studera evangeliets lärdomar förbättrar beteendet snabbare än studier av själva beteendet.

Gläd dig över de enkla sakerna i livet och behåll ditt sinne för humor.

Nona repade sig från mässlingen och den reumatiska febern. Hon

levde länge nog för att dra nytta av en hjärtoperation och njöt i många år av mycket bättre hälsa. Andra brukade tala om hennes nyfunna energi. Hon sade: "Jag har en Cadillac-motor i ett T-modellskelett."

Behåll ert sinne för humor!

Var inte rädda för att skaffa barn till världen! Vi har ingått förbund att skapa fysiska kroppar så att andar kan komma ner till jorden. (Se 1 Mos 1:28; Moses 2:28.) Barnen utgör den återställda kyrkans framtid.

Ställ i ordning era hem. Om mor arbetar utanför hemmet, se efter om det går att ändra på det, även en liten ändring. Det kanske är svårt att ändra

på läget just nu. Men analysera situationen noggrant och be om det. (Se L&F 9:8–9.) Förvänta er sedan att få inspiration, som är detsamma som uppenbarelse. (Se L&F 8:2–3.) Förvänta er att kraft från andra sidan slöjan ska ingripa för att hjälpa er, när tiden är rätt, att göra det som är bäst för er familj.

Alma kallade frälsningsplanen för "den stora lycksalighetsplanen". (Alma 42:8; Se också 2 Nephi 11:5; Alma 12:25; 17:16; 34:9; 41:2; 42:5, 11–13, 15, 31; Moses 6:62.)

Var och en av oss kom till jorden för att få en fysisk kropp och bli prövade. (Se Abraham 3:24–26.)

Livet är inte fritt från svårigheter, en del av dem är bittra och svåra att uthärda. Vi önskar kanske bli skonade från livets alla prövningar, men det skulle vara tvärt emot den stora lycksalighetsplanen, "ty det måste vara så, att det finnes en motsats till allting". (2 Nephi 2:11) Våra prövningar är källan till vår styrka.

Min syster Adele var ett oskyldigt barn, vars liv grymt avbröts av sjukdom och lidande. Hon och alla andra som går bort när de är unga fortsätter

Herrens verk på andra sidan slöjan. Hon kommer inte att förmenas något som är viktigt för hennes eviga framåtskridande.

Vi hade också ett litet barnbarn som dog. Hon hette Emma efter min mor. Skrifterna ger oss tröst och hjälp.

"Små barn behöva icke omvändelse, ej heller dop ...

Små barn äro levandegjorda i Kristus." (Moroni 8:11–12)

Kom ihåg Kristi försoning. Känn inte förtvivlan över och tro inte att de som fallit för Satans frestelser är evigt förlorade. De kommer, efter det att skulden betalats "till sista öret" (Matt 5:26) och efter att ha blivit helade, vilket åtföljer den fullständiga omvändelsen, att bli frälsta.

Följ ledarna som kallats att presidera över er, för vi har fått löftet: "Om mitt folk vill hörsamma min och mina tjänares röst, vilka jag utvalt att leda mitt folk, se, sannerligen säger jag eder: De skola icke flyttas från sina platser." (L&F 124:45)

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kommer att gå framåt tills den uppfyllt hela världen (se L&F 65:2) och den store Jehova förkunnar att

hans verk är fullbordat. (Se *History of the Church*, 4:540.) Kyrkan är en trygg hamn. Vi kommer att skyddas av rättvisan och tröstas av barmhärtigheten. (Se Alma 34:15–16.) Ingen gudlös hand kan hindra att detta arbete går framåt. (Se L&F 76:3.)

Vi är inte blinda för världens tillstånd.

Aposteln Paulus profeterade om "svåra tider" i de sista dagarna (2 Tim 3:1), och varnade: "Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna." (Ef 6:12)

Jesaja lovade: "I rättfärdighet skall du bli befäst. Förtryck skall vara fjärran från dig, du har ingenting att frukta. Förskräckelse ska vara borta, den skall inte komma dig nära." (Jes 54:14)

Herren själv har sagt uppmunrande: "Varen därför vid gott mod och frukten icke, ty jag, Herren, är med eder och skall stå vid eder sida, och I skolen bära vittnesbörd om mig – Jesus Kristus – att jag är den levande Gudens Son, att jag var, att jag är och att jag skall komma." (L&F 68:6) I Jesu Kristi namn, amen. ■

En ljusets dag för världen gryr

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Detta har varit och är ett underbart tidevarv. En ny dag har randats för den Allsmäktiges verk.

Var inte det härligt, mäktigt? Tack Liriel Domiciano och kören. Vilket härligt sätt att dela med sig av sin tro! – ”Han lever, min Förlossare.” Tack återigen för denna gripande och underbara musik.

Låt mig först säga till hela kyrkan och till andra, tack för den stora vänlighet ni visar syster Hinckley och mig. Ni har varit och är så vänliga och generösa. Vi rörs av allt ni gör för oss. Om alla fick samma bemötande som vi, vad världen skulle se annorlunda ut! Vi skulle ta hand om varandra i Mästarens anda, han som sträckte ut sin hand för att trösta och hela.

Mina bröder och systrar, president Packer har talat till er som en farfar

eller morfar. Jag skulle vilja ta upp en tråd i den väv han vävde. Jag är också en gammal man numera, till och med äldre än han, om ni kan tänka er det. Jag har varit med länge, jag har rest långt och sett mycket av denna värld. Under stilla stunder av begrundan undrar jag varför det finns så många problem och så mycket lidande överallt. Vår tid är en mycket svår tid. Vi hör ofta Paulus ord till Timoteus citeras: ”Det skall du veta att i de sista dagarna skall det komma svåra tider.” (2 Tim 3:1) Han fortsatte sedan med att beskriva denna kommande tid. Jag tror att det är ganska uppenbart att dessa sista dagar verkligen är en svår tid och att den motsvarar det som Paulus beskrev. (Se 2 Tim 3:2–7.)

Men svåra tider är inget nytt för den mänskliga familjen. Uppenbarelseboken lär oss att ”en strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred,

men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen.

Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom”. (Upp 12:7–9)

Det måste ha varit en svår tid. Den Allsmäktige mätte sina krafter med

gryningens son. Vi var där när detta hände. Det måste ha varit en fasansfull strid, med en storslagen triumferande seger.

Om denna fruktansvärda tid sade Herren till Job ur stormvinden:

”Var fanns du när jag lade jordens grund? ...

Medan morgonstjärnorna tillsammans sjöng och alla Guds söner ropade av glädje?” (Job 38:4, 7)

Så varför var vi glada? Jag tror att det var därför att det goda hade segrat över det onda och att hela den mänskliga familjen stod på Herrens sida. Vi vände motståndaren ryggen och lie-rade oss med Guds styrkor, och dessa styrkor segrade.

Men när vi nu en gång har fattat detta beslut, varför måste vi då efter vår födelse till jordelivet fatta det om och om igen?

Jag kan inte förstå varför så många under sitt liv sviker det beslut de fattade under den stora striden i himlen.

Men det är uppenbart att kampen mellan gott och ont, som började med den striden, aldrig har upphört. Den har fortsatt, och fortsatt, och fortsätter än i dag.

Jag tror att vår Fader gråter därför att så många av hans barn under de tidsepoker som gått har använt den fria vilja han gav dem till att välja att vandra ondskans väg i stället för att göra gott.

Ondskan visade sig tidigt på denna jord i och med att Kain dödade Abel. Den ökade ända till Noas dagar då ”Herren såg att människornas ondskan var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var alltigenom onda.

”Då ångrade Herren att han hade gjort människorna på jorden, och han var bedrövad i sitt hjärta.” (1 Mos 6:5–6)

Han befallde Noa att bygga en ark där ”några få, åtta personer” skulle räddas. (1 Pet 3:20)

Jorden renades. Vattnet drog sig tillbaka. Rättfärdighet rådde återigen. Men det dröjde inte länge innan den mänskliga familjen, så många av dem, återgick till sitt gamla olydiga leverne. Invånarna i städerna på slätten, i Sodom och Gomorra, är exempel på det förfall som människan sjönk ner i. Och "Gud fördärvade [fullständigt] städerna på slätten" genom en snabb och slutgiltig förgörelse. (Se 1 Mos 19:29.)

Jesaja dundrade:

"Det är era missgärningar som skiljer er och er Gud från varandra, era synder döljer hans ansikte för er, så att han inte hör er.

Ty era händer är fläckade av blod, era fingrar av missgärning. Era läppar talar lögn, er tunga bär fram orättfärdighet." (Jes 59:2-3)

Så var det också för de andra profeterna i Gamla testamentet. Större delen av deras budskap var brännmärkning av synd. Och de svårigheter

de mötte var inte unika för Gamla världen. Mormons bok visar att Jarediter-
nas arméer på det västra halvklotet kämpade till döds. Nephiterna och lamaniterna stred också mot varandra tills tusentals dog och Moroni blev tvungen att vandra ensam omkring för sin egen säkerhets skull. (Se Moroni 1:3.) Hans stora och sista vädjan, rik-
tad till människorna i vår tid, var en uppfordran till rättfärdighet:

"Och vidare vill jag uppmana eder att komma till Kristus och hålla fast vid varje god gåva och icke röra någon oren gåva eller något orent." (Moroni 10:30)

När Frälsaren levde på jorden gick han "omkring och gjorde gott" (Apg 10:38), men han fördömde också de skriftlärdas och fariseernas hyckleri och sade att de liknade "vitkalkade gravar". (Matt 23:27) Han angrep penningväxlarna i templet och sade: "Det står skrivet: Mitt hus skall vara ett

bönens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste." (Luk 19:46) Det var också en svår tid. Palestina tillhörde det romerska rike som styrdes med järnhand, det var förtryckande och överskuggat av ondska.

Paulus brev kallade Kristi efterföljare till att vara starka så att de inte skulle falla i den ondes händer. Men avfalllets anda kom att segra till slut.

Okunnighet och ondska dominerade världen, vilket resulterade i det som ibland kallas de mörka århundradena. Jesaja hade förutsagt: "Mörker skall övertäcka jorden och töcken folken." (Jes 60:2) Under flera århundraden härjade sjukdomar och fattigdom. Digerdöden dödade omkring 50 miljoner människor under 1300-talet. Var inte det här en svår tid? Man undrar hur mänskligheten kunde överleva detta.

Men på något sätt, under denna långa period av mörker, tändes ett

ljus. Renässansen förde med sig en blomstring av bildning, konst och vetenskap. Orädda och modiga män och kvinnor steg fram och riktade blicken mot himlen i erkännande av Gud och hans gudomlige Son. Vi kallar detta reformationen.

Och sedan, efter så många släkten på jorden – och så många av dem levde i stridigheter, hat, mörker och ondska – kom återställsens storslagna nya tid. Detta härliga evangelium inleddes när Fadern och Sonen visade sig för den unge Joseph. Gryningen hade kommit för tidernas fullhets utdelning på jorden. Allt gott, vackert och gudomligt som funnits i tidigare utdelningar återställdes under denna högst anmärkningsvärda tid.

Men det fanns också ondska. Och ett tecken på denna ondska var förföljelser. Hatet härjade. Fördrivningar och påtvingade ilmarscher ägde rum om vintern.

Det var som Charles Dickens beskrev det i början av sin bok *Två städer*: "Det var det bästa av tidevarv, det var det sämsta av tidevarv ... det var trons och otrons tid, det var hoppets vår och förtvivlans vinter."

Men trots denna tids stora ondska var och är det ett underbart tidevarv. En ny dag har randats för den Allsmäktiges verk. Verket har vuxit, stärkts och spritts över hela jorden. Det har nu påverkat miljoners människors liv till det bättre, och detta är bara början.

Denna storslagna gryning har också resulterat i en ofattbar ström av sekulär kunskap på jorden.

Tänk på människans ökade livslängd. Tänk på hur fantastisk den moderna medicinen är. Det är otroligt. Tänk på hur utbildningen blomstrar. Tänk på de mirakulösa framstegen inom samfärdsel och kommunikation. Människans uppfinningsrikedom har inga gränser när himmelens Gud inspirerar och utgjuter ljus och kunskap.

Det finns fortfarande så många konflikter i världen. Det finns fruktansvärd fattigdom, sjukdomar och hat. Människorna är fortfarande i sin omänsklighet brutala mot varandra. Ändå lever vi i denna underbara gryning. "Rättfärdighetens sol" har kommit "med läkedom under sina vingar". (Malaki 4:2) Gud och hans älskade Son har uppenbarat sig. Vi vet vilka de är. Vi tillber dem "i ande och sanning". (Joh 4:24) Vi älskar dem. Vi hedrar dem och söker att göra deras vilja.

Det eviga prästadömet's nycklar har låst upp det förflutnas fängelser.

*Se, dagen gryr och mörkret flyr.
Sions baner nu vecklas ut!
En ljusets dag för världen gryr ...
min själ, din tacksambhet utgjut!*
("Se, dagen gryr och mörkret flyr",
Psalmer, nr 1)

Svåra tider? Ja. Vi lever i en svår tid. Men mänskligheten har levt i svåra tider från tiden innan jorden blev till. På något sätt, mitt i allt mörker, har det funnits ett svagt men ljuvligt ljus. Och med förnyad lyster lyser det nu för världen. Det bär med sig Guds lycksalighetsplan för hans barn. Det bär med sig de stora och ofattbara under som finns i Återlösarens försoning.

Vi är så tacksamma för att himmelens Gud i sin välgörande omsorg om sina barn – i alla svårigheter evigheten igenom – erbjuder dem möjligheten till frälsning och välsignelsen av upphöjelse i hans rike, om de bara vill leva rättfärdigt.

Och, mina bröder och systrar, genom detta har var och en av oss ett stort och allomfattande ansvar. President Wilford Woodruff sade år 1894:

"Den Allsmäktige har hand om sitt folk. Vi kommer att få alla uppenbarelser vi behöver om vi endast vill göra vår plikt och lyda Guds bud ... Medan jag ... lever vill jag göra min plikt. Jag vill att de heliga ska göra sin plikt. Vi har det heliga prästadömet ... Dess ansvar är stort och mäktigt. Guds ögon och alla heliga profeter iakttar oss. Detta är den stora utdelning som det har talats om ända sedan världen blev till. Vi har samlats tillsammans ... genom Guds kraft och bud. Vi utför Guds verk ... Må vi utföra vår mission." (*Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, sammanst av James R Clark, 6 vol [1965–75], 3:258)

Detta är vår stora och krävande utmaning, mina bröder och systrar. Det är detta val vi ständigt måste göra, just som tidigare generationer har tvingats välja. Vi måste fråga oss själva:

*Vem kämpar Herrens kamp? Vem?
Nu visa det med mod.
Ej rädsla fyll vår själ.*

Vem kämpar Herrens kamp? Vem?
("Who's on the Lord's Side?", *Hymns*, nr 260)

Förstår vi verkligen, inser vi hur oerhört viktigt det vi har är? Vår tid är summan av människans generationer, det avslutande kapitlet i det fullständiga panoramat över människans upplevelser.

>>>
WAS THERE
SUPPOSED TO
BE A CORREC-
TION HERE?

Men det gör inte oss överlägsna tidigare generationer. I stället borde det göra oss ödmjuka. Det ger oss ett ofrånkomligt ansvar att räckta ut handen i omtanke om alla andra, i Mästarens anda, han som lärde: "Du skall älska din nästa som dig själv." (Matt 19:19) Vi måste kasta av oss själv rättfärdigheten och höja oss över småsint egen nytta.

Vi måste göra allt som krävs för att föra Herrens verk framåt, för att bygga hans rike på jorden. Vi får aldrig kompromissa med den lära som givits genom uppenbarelse, men vi kan leva och arbeta tillsammans med andra, respektera deras trosåskådning och beundra deras goda egenskaper, gå samman med dem för att bekämpa ordklyveriet, stridigheterna, hatet och de svårigheter som följt människan från begynnelsen.

Utan att avstå från något i vår lära kan vi vara goda grannar, kan vi vara hjälpsamma, kan vi vara vänliga och generösa.

Vi i denna generation är kulmen av allt som varit tidigare. Det är inte tillräckligt att bara vara känd som medlem i denna kyrka. Vi har ett allvarligt ansvar. Låt oss inse det och ta itu med det.

Vi måste leva som Kristi sanna efterföljare, med kristlig kärlek mot alla, återgälda ont med gott, undervisa om Herrens väg genom vårt exempel och fullborda det omfattande arbete han givit oss.

Må vi leva värdiga den strålande gåva av ljus och kunskap och evig sanning som har kommit till oss genom det förflutnas alla svårigheter. Av någon anledning, bland alla som har vandrat på jorden, valdes vi ut för denna unika och anmärkningsvärda tid. Var tacksamma, och framför allt trofasta. Detta är min ödmjuka bön, i det att jag bär vittne om sanningen i detta verk, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Försoningen och en själs värde

ÄLDSTE M RUSSELL BALLARD

i de tolv apostlarnas kворum

Om vi verkligen förstod Herren Jesu Kristi försoning så skulle vi förstå hur dyrbar var och en av Guds söner och döttrar är.

I januari i år drabbades min familj av en stor förlust när mitt barnbarn Nathan omkom i en flygolycka. Nathan verkade i den rysktalande Baltikum-missionen. Han älskade människorna och visste att det var ett privilegium att tjäna Herren. Tre månader efter det att jag förrättade hans eviga vigsel till hans käresta Jennifer tog olyckan hans liv. När Nathan lämnade jordelivet och togs ifrån oss så plötsligt vände vi vårt hjärta och sinne mot Herren Jesu Kristi försoning. Trots att det är omöjligt för mig att uttrycka hela innebörden i Kristi försoning, hoppas jag att jag kan förklara vad hans försoning

betyder för mig och min familj och vad det också kan betyda för er och er familj.

Frälsarens oskattbara födelse, liv, försoning i Getsemane örtagård, lidande på korset, hans begravning i Josefs grav och hans underbara uppståndelse, blev än mer verkliga för oss. Frälsarens uppståndelse försäkrar oss alla om att vi en dag kommer att följa i hans fotspår och uppstå vi med. Vilken frid, vilken tröst, ligger inte i denna stora gåva som vi får genom Jesu Kristi ömma nåd, mänsklighetens Frälsare och Återlösare. Tack vare honom vet vi att vi kommer att träffa Nathan igen.

Inget uttryck för kärlek är större än den ädla försoning som Guds Son utförde. Utan vår himmelske Faders plan, som utarbetades innan världen var, skulle alla människor – forntida, nutida och framtida – i sanning ha varit utan hopp om evigt framåtskridande. På grund av Adams överträdelse skildes den dödlige människan från Gud (se Rom 6:23) och skulle förbli åtskild om inte en utväg hittades som kunde vinna seger över döden. Vägen skulle inte vara lätt, för den krävde ett ställföreträdande offer av En som var syndfri och som därför kunde ta på sig världens synder.

Tack och lov uppfyllde Jesus Kristus

modigt detta i det forna Jerusalem. Där, i Getsemane ortagårds stilla enskildhet, knäböjde han bland de knotiga olivträden och på ett ofattbart sätt, som ingen av oss till fullo kan förstå, tog Frälsaren på sig världens synder. Trots att hans liv var rent och utan synd betalade han det slutgiltiga priset för synder – dina, mina och alla andras som har levt på jorden. Hans mentala, känslomässiga och andliga ångest var så stor att den fick honom att blöda ur varje por. (Se Luk 22:44; L&F 19:18.) Ändå led Jesus villigt så att vi alla kan bli renade – genom vår tro på honom, omvändelse från våra synder, dop genom rätt präst dömsmyndighet, genom att motta den Helige Andens renande gåva genom konfirmation, samt genom att ta emot alla andra nödvändiga förordningar. Utan Herrens försoning skulle

ingen av dessa välsignelser vara tillgängliga för oss, och vi skulle inte kunna bli värdiga eller förberedda att återvända för att bo i Guds närhet.

Frälsaren genomled sedan inkvisitionens plåga, svår misshandel och döden genom korsfästelse på Golgata. Det har nyligen diskuterats en hel del om detta, men ingen har tagit upp det betydelsefulla faktum att ingen hade makten att ta Frälsarens liv. Han gav det som lösen för oss alla. Som Guds Son hade han makten att förändra situationen. Ändå visar skrifterna tydligt att han utlämnade sig själv att gisslas, förnedras, plågas och slutligen korsfästas, på grund av sin stora kärlek till människornas barn. (Se 1 Nephi 19:9–10.)

Jesu Kristi försoning var en oundgänglig del av vår himmelske Faders plan för sin sons jordiska mission och

för vår frälsning. Vilken stor tacksamhet bör vi inte känna över att vår himmelske Fader inte trädde emellan utan istället hejdade sin faderliga instinkt att rädda sin älskade son. Tack vare sin eviga kärlek till dig och mig lät han Jesus fullfölja sin förutordinerade mission att bli vår Återlösare. Uppståndelsens och odödlighetens gåva ges fritt genom Jesu Kristi ömma nåd till alla människor från alla tidsåldrar, oavsett deras goda eller onda gärningar. Och till dem som väljer att älska Herren och visa sin kärlek och tro på honom genom att hålla hans bud och göra sig värdiga försoningens alla välsignelser, skänker han det vidare löftet om upphöjelse och evigt liv, vilket är välsignelsen att bo i Guds och hans älskade Sons närhet i all evighet.

Vi sjunger ofta en psalm som

uttrycker det jag känner när jag
begrundar Frälsarens generösa
försoningsoffer:

*Oändlig är kärleken Jesus förunnar
mig.*

*Jag kan ej förstå all den nåd han
förkunnar mig.*

*Jag bävar vid tanken att korsfäst
för mig han var,
att en gång på korset han oskyldig
börden bar.*

(*"Oändlig är kärleken", Psalmer,*
nr 125)

Jesus Kristus, mänsklighetens
Frälsare och Återlösare, är inte död.
Han lever – Guds uppståndne Son
lever – det är mitt vittnesbörd, och
han leder sin kyrka idag.

Under våren 1820 belyste en ljuspe-
lare en lund i norra delen av staten
New York. Vår himmelske Fader och
hans älskade Son uppenbarade sig för
profeten Joseph Smith. Denna upple-
velse påbörjade återställelsen av kraft-
fulla doktrinära sanningar som hade
varit förlorade i århundraden. Bland
de sanningar som hade fördunklats av
avfallets mörker, fanns den gripande
verkligheten att vi alla är andliga söner
och döttrar till en kärleksfull Gud och
att han är vår Fader. Vi är en del av
hans familj. Han är inte en Fader på
ett symboliskt eller poetiskt sätt. Han
är i sanning våra andars Fader. Han
bryr sig om var och en av oss. Trots
att denna värld har ett sätt att försvaga
och nedvärdera män och kvinnor, är
det ett faktum att vi alla är av kunglig,
gudomlig härkomst. I denna oöver-
träffade händelse, när Fadern och
Sonen kom till den heliga lunden, var
det första ord som allas vår Fader ytt-
rade Josefs eget namn. Sådan är vår
Faders personliga relation till var och
en av oss. Han vet vad vi heter och
längtar efter den dagen vi är värdiga
att återvända för att bo hos honom.

Genom profeten Joseph Smith

kom evangeliets återställelse. Herren
Jesus Kristus har återigen uppenbarat,
genom sin utvalde profet, förordning-
arna och den prästadömsmyndighet
som krävs för att förlåna dessa till
frälsning för alla dem som tror.

En annan profet i en annan tid fick
se "jordens nationer". (Moses 7:23)
"Herren visade Enok allt, ja, ända till
världens ände". (Moses 7:67). Enok
såg också att Satan "hade en stor kedja
i handen och den beslöjade hela jor-
dytan med mörker. Han [Satan] såg
upp och skrattade". (Moses 7:26)

Av allt som Enok såg var det en
sak som mer än allt annat tycktes ha
fångat hans uppmärksamhet. Enok
såg hur Gud "såg på återstoden av fol-
ket, och han grät". (Moses 7:28) Den
heliga uppteckningen låter sedan
Enok om och om igen fråga: "Huru
kommer det sig, att du kan gråta ...
Huru kommer det sig, att du kan
gråta ..." (Moses 7:29, 31)

Herren svarade Enok: "Se dessa
dina bröder. De äro mina händers
verk ... Till dina bröder har jag sagt
och även bjudit att älska varandra och
att välja mig, sin Fader, men se, de äro
kärlekslösa och hata sitt eget blod."
(Moses 7:32–33)

Enok såg de sista dagarnas till-
stånd. Han och andra tidiga profeter
visste att det är endast då vi accepte-
rar försoningen i vårt liv och strävar
efter att leva efter evangeliet som vi
kan möta livets prövningar och finna
frid, glädje och lycka. Att börja förstå
denna stora gåva bör vara varje Guds
barns enskilda mål.

Bröder och systrar, jag tror att om
vi verkligen förstod Herren Jesu Kristi
försoning så skulle vi förstå hur dyrbar
var och en av Guds söner och döttrar
är. Jag tror att vår himmelske Faders
eviga mål för sina barn oftast uppnås
genom de små och enkla saker vi gör
för varandra. Mitt i det engelska ordet
för försoning finns ordet "*en*". Om
varje människa kunde förstå detta

skulle det aldrig finnas en enda per-
son som vi inte skulle bry oss om,
oavsett ålder, ras, kön, religion eller
social och ekonomisk position. Vi
borde sträva efter att efterlikna
Frälsaren och borde aldrig vara ovän-
liga, likgiltiga, respektlösa eller okäns-
liga mot andra.

Om vi verkligen förstod förso-
ningen och varje själs eviga värde,
skulle vi söka efter den förvillade poj-
ken och flickan och varje annat förvil-
lat Guds barn. Vi skulle hjälpa dem att
förstå hur mycket Kristus älskar dem.
Vi skulle göra allt vi kan för att hjälpa
dem att förbereda sig för att ta emot
evangeliets frälsande förordningar.

Om församlings- och grensledare
hade Kristi försoning främst i sitt
sinne, så skulle säkert ingen ny eller
återaktiverad medlem någonsin för-
summas. Eftersom varje själ är så vär-
defull, skulle de rådgöra med varandra
för att se till att alla får undervisning
om Jesu Kristi evangeliums lära.

När jag tänker på Nathan och hur
mycket han betyder för oss, inser och
känner jag tydligare hur mycket vår
himmelske Fader måste bry sig om
alla sina barn. Vi vill inte att Gud ska
gråta på grund av att vi inte gjorde allt
vi kunde för att dela med oss av evan-
geliets återställda sanningar till hans
barn. Det är min bön att var och en av
våra ungdomar kommer att försöka
förstå försoningens välsignelser och
att de kommer att sträva efter att vara
värdiga att tjäna Herren som missio-
när. Det finns säkert många fler äldre
par och andra vars hälsa tillåter det,
som ivrigt skulle önska tjäna Herren
som missionärer om de bara begrun-
dade innebörden av Herren Jesu
Kristi försoningsoffer. Det var Jesus
som sade: "Om ... så skulle ske, att
I arbeten hela edert liv med att ropa
omvändelse till detta folk och därige-
nom fören blott *en* enda själ till mig,
huru storligen skolen I icke glädjas
med honom i min Faders rike!" (L&F

18:15; kursivering tillagd.) Inte bara det, utan storligen skall Herren glädjas över den själ som omvänder sig! För var och *en* är dyrbar för honom.

Bröder och systrar, vår himmelske Fader sträcker sig efter oss genom vår Frälsares försoning. Han inbjuder alla att "komma till Kristus, som är Israels Helige, och få del i hans frälsning och återlösningens kraft". (Omni 1:26) Han har undervisat oss om att det är genom vår trofasta efterlevnad av evangeliets principer, genom att vi tar emot de återställda frälsande förordningarna, genom oavbrutet tjänande och genom att hålla ut intill änden, som vi kan återvända till hans heliga närhet. Vad annat i världen kan ens komma i närheten av att vara lika viktigt som att veta detta?

Tråkigt nog i dagens värld bedöms en persons värde ofta av storleken på den grupp han eller hon når ut till. Det är på det sättet som media- och sportprogram betygsätts, hur en företagsledare ibland tillsätts och ofta hur en position i regeringen uppnås. Kanske är det därför som "faderns", "moderns" och "missionärens" roll sällan får stående ovationer. Fäder, mödrar och missionärer arbetar i mycket små grupper. Men i Herrens ögon är det kanske bara en storleksgrupp som är av varaktig betydelse – och det är just *en* person, var och *en*, du, jag och var och *en* av Guds barn. Det intressanta med försoningen, som är obegränsad och evig, är att den tillämpas individuellt – en person i taget.

Barnens sång "Jag är Guds lilla barn" (*Psalmer*, nr 194) genljuder av evighetens musik. Vi är Guds barn. Var och en av oss är dyrbar och kan göra så att Herren Gud Allsmäktig känner fullständig glädje, om vi är trofasta, eller så att han gråter, om vi inte är det.

Det som den uppståndne Fräsaren

sade till nephiterna skulle kunna sägas till oss idag:

"Välsignade ären I för eder tros skull. Se, nu är min glädje fullkomlig."

När han hade sagt dessa ord, grät han, och mängden bar vittne därom, och han tog deras små barn *ett* efter *ett* och välsignade dem och bad till Fadern för dem." (3 Nephi 17:20–21, kursivering tillagd.)

Bröder och systrar, underskatta aldrig, aldrig, hur dyrbar var och *en* är. Kom alltid ihåg Herrens enkla förmaning: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud". (Joh 14:15) Sträva alltid efter att leva värdigt alla heliga välsignelser som Herren Jesu Kristi försoning innebär. I vår sorg när vår käre Nathan togs bort ifrån oss har vi

fått den frid som endast vår Frälsare och Återlösare kan ge. Min familj har vänt sig till honom, en efter en, och vi sjunger nu med ökad uppskattning och insikt:

O vilken kärlek stor att han till jord kom ned

och för mig döden led!

O vilken kärlek stor, himmelsk kärlek stor!

("Öändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125)

Mina kära bröder och systrar, må ni ge till andra och själva motta varje välsignelse som Herren Jesu Kristi försoning erbjuder, är min ödmjuka bön, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Med en god förälders djupa känsla: Ett hoppets budskap till familjerna

ÄLDSTE ROBERT D HALES

i de tolv apostlarnas kворum

Men hur ond världen än blir kan våra familjer känna sig lugna. Om vi gör det som är rätt, får vi vägledning och beskydd.

Som Paulus profeterade lever vi i "svåra tider".¹ "Satan [har gått] omkring och [förlett] människornas hjärtan",² och hans inflytande ökar. Men hur ond världen än blir kan våra familjer känna sig lugna. Om vi

gör det som är rätt, får vi vägledning och beskydd.

Psalmen som våra förfäder pionjerna ofta sjöng säger vad vi ska göra: "Omgjorda dig, tag mod igen, vår Gud de sina bistår än."³ Detta slags mod och tro är vad vi behöver ha som föräldrar och familjer i dessa sista dagar.

Fader Lehi hade sådant mod. Han älskade sin familj och glädde sig över att några av hans barn höll Herrens bud. Men han måste ha varit förtvivlad när hans söner Laman och Lemuel "ej [åto] av frukten" som föreställde Guds kärlek. Han fruktade storligen för dem, "ja, han fruktade att de skulle bli bortkastade ifrån Herrens ansikte".⁴

Varje förälder har stunder då de känner sådan fruktan. Men när vi utövar vår tro genom att undervisa våra barn och gör det vi kan för att hjälpa dem, avtar vår fruktan. Lehi

omgjordade sig, och med tro "förmanade han [sina barn] med en god faders djupa känsla att hörsamma hans ord, på det Herren måtte vara dem nådig och icke förkasta dem". Och han "bjöd ... dem att hålla Herrens bud".⁵

Vi måste också ha tro nog att undervisa våra barn och inbjuda dem att hålla buden. Vi bör inte låta deras val försvaga vår tro. Vår värdighet mäts inte efter deras rättfärdighet. Lehi gick inte miste om välsignelsen av att få äta av frukten från livets träd bara för att Laman och Lemuel vägrade att ta del av dess frukt. Ibland känner vi som föräldrar att vi har misslyckats när våra barn begår misstag eller går vilse. Ingen förälder har misslyckats som gör sitt bästa för att älska, undervisa, be för och ta hand om sina barn. Deras tro, böner och ansträngningar helgas till deras barns bästa.

Herren vill att vi som föräldrar ska hålla hans bud. Han har sagt: "[Undervisa] dina barn om ljus och sanning efter befallningarna ... Sätt ditt hus i ordning ... Se till, att [du] äro flitigare och mera sysselsatt hemma".⁶

Jag vill påminna oss alla i dag om att ingen familj har nått fullkomlighet. Alla familjer är underkastade jordelivets villkor. Vi har alla fått oss tilldelade handlingsfrihetens gåva – att själva få välja och lära av följderna av våra val.

Vi kan alla få uppleva att en äkta häft, ett barn, en förälder eller en släkting lider på ett eller annat sätt – mentalt, fysiskt, känslomässigt eller andligt – och vi kan själva få gå igenom sådana prövningar. Jordelivet är inte lätt.

Varje familj har sina egna speciella omständigheter. Men Jesu Kristi evangelium har ett svar på varje utmaning, och därför måste vi undervisa våra barn om det.

Familjen: Ett tillkännagivande för världen förkunnar:

"Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur – mödrar och fäder – kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter."⁷

Fullgörandet av dessa skyldigheter är lösningen på hur vi ska beskydda våra familjer i dessa sista dagar.

Mose gav rådet: "Du skall inskräpa [dessa ord] hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp."⁸ Våra familjer bör ständigt vara i våra tankar.

Mose förstod behovet av ständig undervisning, för han växte upp under svåra tider. Vid tiden för Moses födelse hade Faraos tillkännagett att

varje nyfödd hebreisk pojke i Egypten skulle kastas i floden. Men Moses föräldrar tog allvarligt på sina plikter som föräldrar.

Skrifterna lyder: "I tron hölls Mose efter sin födelse gömd av sina föräldrar i tre månader ... [och hans föräldrar] lät sig inte skrämmas av kungens påbud."⁹ När Mose blev för gammal för att kunna hållas gömd tillverkade Jokebed, hans mor, en sinnrik korg av papyrus och gjorde den vattentät med jordbeck och tjära och lade sin son i den. Hon styrde den lilla farkosten ner längs floden, till en säker plats – till den plats där faraos dotter badade.

Jokebed, som inte lämnade något åt slumpen, skickade också dit en inspirerad hjälpare, sin dotter Miriam, för att hålla uppsikt. När Faraos dotter, prinsessan, fann barnet, erbjöd Miriam sig modigt att gå efter en hebreisk amma. Denna amma var Jokebed, Moses mor.¹⁰

Tack vare hennes trofasthet kunde

Moses liv räddas. Med tiden lärde han sig vem han verkligen var, och han lämnade Egypten "utan att frukta för kungens vrede".¹¹

Jag förenar mig med trofasta föräldrar överallt och betygar med dem att vi verkligen vet vilka vi är, vi förstår vårt ansvar som föräldrar och vi fruktar inte för mörkrets furstes vrede. Vi litar på Herrens ljus.

Liksom Jokebed fostrar vi våra barn i en ogudaktig och fientlig värld – en värld som är lika farlig som det egyptiska hovet som Faraos regerade över. Men liksom Jokebed väver vi också runt våra barn en skyddande korg – en farkost som kallas "familjen" – och leder dem till säkra platser där vår undervisning kan förstärkas, till hemmet och till kyrkan.

Slutligen leder vi dem till det främsta av alla hus för lärdom, det heliga templet, där de en dag, omgivna av sina trofasta familjemedlemmar, kan knäfalla för att beseglas för

tid och evighet till en värdig livskamrat. Det som de lärde sig av oss kommer de att lära sina barn, och verket att skapa eviga familjer fortsätter.

Ibland, när vi inte har våra barn på nära håll, förser Herren dem med en inspirerad "Miriam" som vakar över dem – speciella medhjälpare utanför familjen, till exempel prästadöms- och biorganisationsledare, lärare, släktingar och sanna vänner. Ibland manar Anden oss som föräldrar att söka speciell hjälp förutom den vi själva kan ge, genom att använda oss av läkare och utbildade terapeuter. Anden talar om när och hur sådan hjälp behövs.

Men den bästa hjälpen för våra familjer kommer genom evangeliet – från vår himmelske Fader, genom den Helige Andens vägledning, som lärdomar och principer samt genom prästadömet. Låt mig få dela med mig av fem viktiga faktorer i föräldraskapet som kan hjälpa oss att stärka våra familjer.

Håll familjeråd. Ibland är vi rädda för våra barn – rädda att rådgöra med dem av fruktan för att såra dem. Det finns ovärderliga välsignelser att få genom att hålla råd tillsammans med familjen och visa ett äkta intresse för hur det går för våra familjemedlemmar. Då och då kan familjeråden innefatta alla i familjen och ingå i hemaftonen eller då man samlats i andra särskilda sammanhang. Men vi bör ha regelbundna råd med vart och ett av våra barn för sig.

Utan dessa enskilda råd tillsammans med våra barn är det lätt för dem att tro att pappa och mamma, eller morfar och mormor, inte förstår eller bryr sig om de utmaningar de står inför. När vi lyssnar med kärlek och avstår från att avbryta, hjälper oss Anden att förstå hur vi kan hjälpa och undervisa våra barn.

Vi kan till exempel lära dem att de kan välja sina handlingar, men inte följderna av dessa handlingar. Vi kan också på ett vänligt sätt hjälpa dem

förstå vad följderna av deras handlingar kan bli i deras liv.

Ibland när de inte bryr sig om vår undervisning och när våra förväntningar inte uppfylls, behöver vi påminna oss själva om att **lämna vårt hjärtas dörr öppen**.

I liknelsen om den återfunne sonen finner vi en kraftfull lärdom för familjer och särskilt för föräldrar. Sedan den yngste sonen kommit "till besinning"¹² beslöt han sig för att återvända hem.

Hur visste han att hans far inte skulle avvisa honom? Därför att han kände sin far. Under de oundvikliga missförstånden, konflikterna och dumheterna i hans ungdomså kan jag se hans far där med ett medkännande och ömt hjärta, ett mjukt svar, ett lyssnande öra och en förlåtande omfamning. Jag kan också tänka mig att sonen visste att han kunde komma hem, för han visste vad slags hem som väntade honom. För det står i skriften: "Medan han ännu var långt borta, fick hans far se honom och förbarmade sig över honom. Fadern skyndade emot honom, föll honom om halsen och kysste honom."¹³

Jag vittnar om att vår himmelske Fader håller dörren öppen. Jag vittnar också om att det aldrig är för sent att öppna dörren mellan oss och våra barn med enkla ord som "jag älskar dig", "jag är ledsen" och "förlåt mig, kära du". Vi kan börja idag med att skapa ett hem till vilket de vill återvända.

Vi kan också hjälpa våra lydiga barn att hålla förlåtelsens dörr öppen genom att uttrycka vår kärlek och uppskattning för dem och genom att hjälpa dem att glädjas över sina syskons omvändelse.

Med dörren öppen till vårt hjärta kan vi lära oss hur vi kan **tillämpa skrifterna på oss själva**.

Vi talar ofta om att undervisa våra barn ur skrifterna, men hur gör vi det?

För flera år sedan undervisade jag vår unge son om livet och om Jareds

broders upplevelser. Även om berättelsen var spännande var han inte särskilt intresserad. Då frågade jag honom vad berättelsen betydde för honom personligen. Det betyder så mycket när vi frågar våra barn: "Vad betyder det för dig?" Han svarade: "Vet du, det skiljer sig inte mycket från det som Joseph Smith gjorde i den heliga lunden, när han bad och fick svar."

Jag sade: "Du är ungefär lika gammal som Joseph Smith var. Tror du att en sådan bön som hans skulle kunna hjälpa dig?" Plötsligt talade vi inte bara om forntidshistoria i ett avlägset land. Vi talade om vår son – om hans liv, hans behov och om hur bön kan hjälpa honom.

Som föräldrar är det vårt ansvar att hjälpa våra barn att "tillämpa ... all helig skrift [ja, varje del av Jesu Kristi evangelium] på oss [och på våra barn] ... till nytta och lärdom [för våra familjer]".¹⁴

Tillämpar vi allt vad våra barn lär sig om evangeliet på deras verkliga behov i livet? Undervisar vi dem om den Helige Andens gåva, om omvändelse, om försoningen, om sakramentet och om hur sakramentsmötet kan välsigna dem då de möter utmaningarna i sitt liv? Formella undervisningstillfällen räcker inte till för att vi ska kunna lära våra barn allt de behöver veta. Vi måste därför **ta vara på dagliga tillfällen att undervisa**.

Dessa tillfällen är ovärderliga. De kommer när vi arbetar, leker och kämpar tillsammans. När de uppstår kan Herrens ande hjälpa oss med vad vi ska säga och hjälpa våra barn att ta emot vår undervisning.

Vilken glädje och vilken välsignelse att ha Anden i vårt hem! Och vilken välsignelse det är att kunna inbjuda den genom att be, studera skrifterna, tala vänligt till och visa uppskattning för varandra! Låt oss bereda oss för sådana undervisningstillfällen genom att be så som Alma bad för sin son,

”med mycken tro”¹⁵ och hela vår själs kraft genom att fasta, rannsaka skrifterna, omvända oss från våra synder och låta den Helige Anden fylla vårt hjärta med kärlek, förlåtelse och medkänsla. Och då kommer den att fylla vårt hem. Låt oss **förlita oss på den gode Herden**.

Moses mor, Jokebed, ledde sin son längs floden med tro på våra ”själsars herde”.¹⁶ Som föräldrar kan också vi lita på att den gode Herden kan leda och styra oss. Jesaja lovade att Herden varsamt ska föra dem fram som har ansvar för de unga.¹⁷

Han hjälper oss att lita på och ära handlingsfrihetens, motsatsernas och försoningens principer, även då våra barn gör okloka val. Genom sin Ande hjälper han oss att lära våra barn att klara varje utmaning, prövning och motgång i livet genom att komma ihåg vilka de är – Guds barn. Vi inspireras med sätt att hjälpa dem att ta på sig ”hela Guds vapenrustning”¹⁸ så att de kan motstå ”den ondes alla brinnande pilar”¹⁹ med ”trons sköld”²⁰ och ”Andens svärd”.²¹ Då våra barn är andligen beväpnade och styrkta välsignar han dem att trofast utvärda till änden och återvända hem, värdiga att stå och leva i vår himmelske Faders närhet för evigt.

Under tiden som går sörjer vi över att se våra familjemedlemmar utsättas för jordelivets slungor och pilar. Men vi kommer att förundras över den oändliga kärlek som vår Frälsare förunnar dem. Tack vare honom behöver inte svårigheterna besegra eller förgöra dem, utan göra dem milda, starka och helgade.

För föräldrar och familjer överallt i världen vittnar jag om att Herren Jesus Kristus är mäktig att frälsa. Han är Läkaren, Återlösaren, den undsättande Herden som lämnar de nittionio för att hitta den förlorade. Om vi söker frälsning för några speciella i vår egen familj, så bär jag vittne om att de är

inom hans räckhåll. Vi hjälper honom att nå dem genom att trofast leva efter evangeliet, beseglas i templet och vara trogna de förbund vi ingår där.

Föräldrar kan hämta stor tröst i det äldste Orson F Whitney sade när han berättade om något Joseph Smith undervisat om:

Profeten Joseph Smith förklarade – och aldrig har han lärt en mer trösterik lärosats – att trofasta föräldrars eviga beseglingar och de gudomliga löften som givits dem för modigt arbete för sanningens sak, skulle inte bara frälsa dem själva, utan likaledes deras avkomma. Även om några av fåren kanske går vilse, har Herden ögonen på dem, och förr eller senare får de känna den gudomliga Försynens långa arm sträcka sig efter dem och föra dem tillbaka till fårahuset. Var sig det sker i detta liv eller i nästa kommer de att återvända. De kommer att få lida för sina synder, och kanske vandra på en törnbeströdd stig. Men om denna till sist leder dem, liksom den ledde den ångerfulle förlorade sonen, till en kärleksfull och förlåtande faders hjärta och hem, kommer den smärtsamma upplevelsen inte att ha varit förgäves. Be för era obetänksamma och olydiga barn; håll fast vid dem med er tro. Fortsätt hoppas, fortsatt förtrösta, tills ni ser Guds frälsning.²²

Jag bär mitt särskilda vittnesbörd om att Jesus Kristus gav sitt liv, att han gjorde det möjligt för jordens alla familjer att uppnå frälsning och upphöjelse. Med en förälders djupa känsla vill jag ge uttryck för den kärlek vår himmelske Fader hyser för er och er familj.

Må vi samla våra kära omkring oss, ”omgjorda [oss], [och] ta mod igen, vår Gud de sina bistår än”. Med tro, mod och kärlek kommer familjer att verkligen vara tillsammans för evigt. Om detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Timoteus 3:1.
2. 3 Nephi 2:3.
3. ”Kom, kom Guds folk”, *Psalmer*, nr 19. 30.
4. 1 Nephi 8:35–36.
5. 1 Nephi 8:37–38.
6. L&F 93:42–43–50.
7. *Nordstjärnan*, okt 1998, s 24.
8. 5 Mosebok 6:7.
9. Hebreerbrevet 11:23.
10. Se 2 Mosebok 2:3–10; se också Jerrie W Hurd, *Our Sisters in the Bible*, (1983), s 36–37.
11. Se Hebreerbrevet 11:24–27.
12. Lukas 15:17.
13. Lukas 15:20.
14. 1 Nephi 19:23.
15. Mosiah 27:14.
16. 1 Petrus 2:25.
17. Jesaja 40:11.
18. Efesierbrevet 6:11, 13; se också L&F 27:15.
19. 1 Nephi 15:24; L&F 3:8; se också Efesierbrevet 6:16.
20. Efesierbrevet 6:16; L&F 27:17.
21. Efesierbrevet 6:17; se också L&F 27:14.
22. Conference Report, apr 1929, s 110.

Stå obefläckad inför Herren

ÄLDSTE CLATE W MASK JR

i de sjuttios kvorum

Tack vare Jesu Kristi försoning kan vi alla stå obefläckade, rena och vita inför Herren.

För många år sedan satt min äventyrslystne son Jeff och jag klockan ett på morgonen i en gammal buss som skumpade grusvägen fram någonstans i Mellanamerika. Vi tog den tidiga bussen därför att det var den enda bussen den dagen. En halvtimme senare stannade chauffören för två missionärer. När de steg på frågade vi dem vart i all världen de var på väg så tidigt. Till en zonkonferens! Och de var fast beslutna att göra vad som än krävdes för att komma dit. Klockan två steg ytterligare två äldster på bussen och kramade entusiastiskt om sina medmissionärer. Detta upprepades varje halvtimme allteftersom

bussen körde uppför den avsides liggande bergsvägen. Klockan fem på morgonen hade vi 16 av Herrens bästa missionärer som medpassagerare och värmdes av den ande de förde med sig.

Plötsligt tvärbromsade bussen. En massiv hög med lera hindrade vidare färd. Jeff sade: "Vad ska vi nu ta oss till, pappa?" Våra vänner Stan, Eric och Allan hade samma bekymmer. Just då ropade zonledaren: "Kom igen, äldster, inget ska hindra oss!" Och de skyndade sig av bussen! Vi tittade på varandra och sade: "Vi följer äldsterna!" Och vi klafsade alla oss fram genom jordskredet och försökte hålla jämna steg med missionärerna. Händelsevis stod det en lastbil på andra sidan så vi hoppade alla upp på den. Efter några kilometer stoppades vi av ytterligare ett jordskred. Ännu en gång plöjde sig äldsterna fram med resten av oss i hälarna. Men den här gången fanns det ingen lastbil. Oförskräckt sade zonledaren: "Vi ska dit där det är meningen att vi ska vara, om vi så ska gå resten av vägen." Många år senare berättade Jeff för mig hur mycket dessa missionärer och detta fotografi inspirerade honom när han tjänade Herren i Argentina.

Även om vi klarade av jordskreden var vi alla nersmutsade med gytja.

Missionärerna var aningen nervösa vid tanken på att de skulle stå inför sin president på zonkonferensen där han och hans hustru skulle kontrollera deras utseende noggrant.

När ni och jag klafsar genom livets jordskred kan inte heller vi undvika att vägen fram få en och annan gytjefläck på oss. Men vi vill inte stå smutsiga inför Herren.

När Frälsaren uppenbarade sig i det forntida Amerika sade han: "Omvänden eder, alla världens ändar, och kommen till mig och låten döpa eder i mitt namn, på det I mån bli helgade genom att erhålla den Helige Anden, så att I kunnen stå fläckfria för mig på den yttersta dagen." (3 Nephi 27:20)

Alma varnar oss för sådant som kan smutsa ner oss: "Ty våra ord skola fördöma oss, ja, alla våra gärningar skola fördöma oss. Vi skola ej befinnas obefläckade och våra tankar skola även fördöma oss." (Alma 12:14)

Alma sade också:

"I kunnen icke bli frälsta, ty ingen människa kan bli frälst med mindre hennes kläder äro rentvagna. Ja, hennes kläder måste renas tills de äro fläckfria ...

”... Huru skullen I känna eder till mods, om I stoden inför Guds skrank med edra kläder befläckade av blod och all slags orenlighet?” (Alma 5:21–22)

Han berättar också för oss om ”de heliga profeterna, vilkas kläder äro rentvagna och obefläckade, rena och vita”. (Alma 5:24)

Sedan frågar han hur vi sköter oss när vi går genom livets jordskred: ”Haven I vandrat och bevarat eder ostraffliga för Gud? Skullen I kunna säga inom eder själva, att om I nu kallades att dö ... att edra kläder hava blivit rentvagna och gjorda vita i Kristi blod?” (Alma 5:27)

Tack vare omvändelsen och Jesu Kristi försoning kan våra kläder bli obefläckade, rena, vackra och vita. Moroni vädjar: ”O, I icke-troende! Vänden eder till Herren! Ropen högt till Fadern i Jesu namn om att I mån bli obefläckade, rena, fagra och vita, tvagna med Lammets blod, på den stora och yttersta dagen.” (Mormon 9:6)

I Första Samuelsboken kan vi läsa: ”Se inte på hans utseende och på hans resliga gestalt ... en människa ser det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat.” (16:7)

Nephiterna såg till lamaniternas yttre, för Jakob förkunnade: ”Därför giver jag eder ett bud, som är Guds ord, att I icke mera smäden dem för deras mörka huds skull ...” (MB Jakob 3:9)

Vår Fader känner och älskar sina barn världen över, från Boston till Okinawa, från San Antonio till Spanien, från Italien till Costa Rica. I Ghana tackade nyligen president Gordon B Hinckley Herren ”för det broderskap som finns bland oss, för att varken hudfärg eller födelse-land kan skilja oss åt som dina söner och döttrar”. (Invigningsbönen till templet i Accra, Ghana, i ”Brotherhood Exists”, *Church News*, 17 jan 2004, 11.)

Missionärer går nerför en väg i Centralamerika, en del av en sann berättelse som äldste Clate W Mask Jr i de sjuttios kvorum återgav.

Vi inbjuder män och kvinnor överallt, oavsett språk eller kultur, att ”komma till [Kristus] och deltaga av hans godhet. Han förmenar ingen som kommer till honom, svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna ... [ty] alla äro jämlika för Gud.” (2 Nephi 26:33)

Vi kom till denna värld i många färger, former, storlekar och omständigheter. Vi måste inte vara rika, långa, smala, högt begåvade eller vackra för att frälsas i Guds rike, bara rena. Vi måste lyda Herren Jesus Kristus och hålla hans bud. Och det kan vi alla välja att göra oavsett var vi bor eller hur vi ser ut.

När Mosiahs fyra söner undervisade de vildsinta lamaniterna om evangeliet, ägde en mäktig förvandling rum i lamaniternas hjärtan.

”Så många av lamaniterna, som trodde deras predikan och blevo omvända till Herren, [avfölo aldrig].

Ty de blevo ett rättfärdigt folk, och de nedlade vapnen, som de begagnat i sitt upprorstillstånd, så att de icke mera stredo emot Gud, ej heller emot någon av sina bröder.” (Alma 23:6–7)

I dag läser många av deras avkomlingar om detta i ett eget exemplar av Mormons bok och väljer att följa Kristus. Jag älskar att träffa Lehis barn i deras oklanderligt vita kläder i de många templen i området Mexico Syd där jag för tillfället tjänar. Jag

känner också som president Hinckley gjorde vid invigningen av templet i Guatemala City:

”Du gode och barmhärtige Fader, våra hjärtan sväller av tacksamhet för att du kommit ihåg Lehis söner och döttrar, våra fäders och mödrars många släktled som led så mycket och som så länge vandrade i mörker. Du har hört deras rop och sett deras tårar. Nu kommer för dem att öppnas frälsningens och det eviga livets portar.” (Invigningsbönen för templet i Guatemala, i ”Their Cries Heard, Their Tears Seen”, *Church News*, 23 dec 1984, s 4.)

Jag har sett Lehis ödmjuka avkomlingar komma ner från bergen till det templet och gråta öppet när de stod där vördnadsfulla. En av dem gav mig en ”*abrazo*” och bad mig att ta med mig den kramen och den kärlek, uppskattning och broderskap den uttryckte till alla de älskade missionärer som hade fört evangeliet till dem och till alla trofasta heliga vars tionde gjort templets välsignelser tillgängliga för dem. Tack vare Jesu Kristi försoning kan vi alla stå obefläckade, rena och vita inför Herren.

I stor tacksamhet höjer jag min röst med Nephis: ”Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus och vi skriva i överensstämmelse med våra

profetior, på det våra barn [och våra barnbarn] må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder.” (2 Nephi 25:26)

Min hustru och jag älskar det här skriftstället så mycket att hon målade det på en vägg i vårt vardagsrum bredvid en vacker vit Kristusfigur i porslin. De påminner oss ständigt om att vi ska ha Kristus i medelpunkten i vårt liv.

En dag satt vår son och läste i skrifterna tillsammans med sin familj. Vår sjuårige sonson Clatie läste: ”Vi tala om Kristus, vi fröjda oss i Kristus’ – det är ju det farmor och farfar har på väggen!” Det är nu ett av hans favoritskriftställen.

Vid ett annat tillfälle var vi på informationscentret på Temple Square med dessa barnbarn. Tvååriga Ashley var trött och ville gå därifrån. Syster Mask frågade henne om hon ville se en stor Jesus, som var lik den vi hade på vår vägg. Hon frågade: ”Är den lika stor som mig?” ”Till och med större!” svarade syster Mask. När den där lilla flickan såg upp på den majestätiske Kristus, sprang hon och ställde sig vid sockeln och stod där i flera minuter och tittade vördnadsfullt. När hennes far sade att det var dags att gå, sade hon: ”Nej pappa, han älskar mig och vill krama mig!”

Livets väg kantas av andliga jordskred. Vilka synder och svagheter vi än må ha, må vi ta itu med dem med samma missionärsiver som äldsterna när de tog itu med jordskreden. Och må vi tacka vår Fader dagligen för att han sände oss sin Son Jesus Kristus för att förlåta oss våra gyttje-fläckar så att vi kan stå obefläckade inför honom. Och Ashley hade rätt. Han älskar oss och på den stora dagen vill han säga till oss: ... ”Gå in i din Herres glädje!” (Matt 25:21)

Jag vittnar om att han lever och älskar oss. Han är vår Frälsare och vår Återlösare. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Äktenskapet och familjen: Vårt heliga ansvar

ÄLDSTE W DOUGLAS SHUMWAY

i de sjuttios kворum

I ett samhälle där äktenskap ofta skys, föräldraskap undviks och familjen förringas, är det vårt ansvar att ära vårt äktenskap, fostra våra barn och stärka våra familjer.

Jag var ganska nygift när jag och mina tre bröder samlades till ett sammanträde i min fars kontor. När mötet var över och vi var på väg att gå därifrån stannade pappa upp och sade till oss: ”Ni pojkar behandlar inte era fruar som ni borde, ni bör visa dem mer vänlighet och respekt.” Min fars ord trängde in i mitt innersta.

I dagens samhälle ser vi oändliga attacker på äktenskapet och familjen. De verkar vara motståndarens främsta

mål för nedvärdering och förgörelse. I ett samhälle där äktenskap ofta skys, föräldraskap undviks och familjen förringas, är det vårt ansvar att ära vårt äktenskap, fostra våra barn och stärka våra familjer.

För att ära vårt äktenskap måste vi som äkta makar visa kärlek, respekt och hängivenhet mot varandra. Vi har fått en helig befallning att ”älska [vår] hustru av allt [vårt] hjärta och hålla [oss] till henne och ingen annan”. (L&F 42:22)

Profeten Malaki förkunnade: ”Herren har varit vittne mellan dig och din ungdoms hustru. Du har handlat trolöst mot henne, fastän hon är din maka, din hustru som du ingått förbund med ... Så tag vård ... och handla inte trolöst mot er ungdoms hustru.” (Malaki 2:14–15) Att få leva vårt liv med vår ungdoms hustru, hålla våra förbund, förvärva visdom och visa kärlek till varandra nu och i evigheten är verkligen en stor förmån.

Det påminner mig om uttrycket: ”Där en annans tillfredsställelse eller säkerhet är lika viktig som ens egen tillfredsställelse och säkerhet, där finns

det kärlek.” (Harry Stack Sullivan, MD, *Conceptions of Modern Psychiatry*, [1940] s 42–43)

Äktenskapet är avsett att vara, och måste vara, en kärleksfull, bindande och harmonisk relation mellan man och kvinna. När man och hustru förstår att familjen är instiftad av Gud och att äktenskapet kan fyllas av löften och välsignelser som sträcker sig in i evigheten, övervägs sällan separation eller skilsmässa i medlemmars hem. Sådana par inser att de heliga förordningar och förbund som de ingick i Herrens hus ger dem möjlighet att återvända till Guds närhet.

Det är föräldrarnas heliga ansvar att ”fostra och förmana [barnen] i Herren”. (Ef 6:4) ”Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar.” (Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liabona*, okt 1998, s 24.) Vårt ansvar gäller då inte bara vår makas välfärd utan utsträcker sig till kärleksfull omvårdnad av våra barn, för ”barn är en HERRENS gåva”. (Ps 127:3) Vi kan fatta beslutet att fostra våra barn i enlighet därmed och ”lära [dem] att bedja och att vandra uppriktigt för HERREN”. (L&F 68:28) Som föräldrar måste vi betrakta våra barn som gåvor från Gud och vara beslutna att göra våra hem till platser för kärlek, undervisning och omvårdnad av våra söner och döttrar.

President Thomas S Monson påminner oss: ”Ledarskapets mantel är inte en bekvämlighetens kapp utan en ansvarsfull roll ... ’Ungdomar behöver färre kritiker och fler förebilder [att följa].’ Om hundra år kommer det inte att betyda något vilken bil vi hade, vilket sorts hus vi bodde i, hur mycket pengar vi hade på banken, inte heller vilka kläder vi bar. Men världen kanske kommer att vara lite bättre på grund av den roll vi spelade i ett barns liv.” (*Pathways to Perfection*, [1973] s 131)

Trots att vardagen ibland trötter oss,

gör oss otåliga eller för upptagna för våra barn, får vi aldrig glömma att vi har något ovärderligt i vårt hem – våra söner och döttrar. Det vi har för oss just då, en arbetsuppgift eller en ny bil är betydelsefullt, men bleknar i värde i jämförelse med en dyrbar ung själ.

Medan du fortfarande har ”söner och döttrar ... dra dem till dig med lite mer förtjusning och en intensivare känsla av glädje”. (*Death Be Not Proud*, [1949], s 259)

President Harold B Lee berättade om en stor pedagog, Horace Mann, som ”talade under invigningen av en ... pojkskola. I sitt tal sade han: ’Om denna skola, som kostat hundratusentals dollar, kan rädda en enda pojke, är den värd hela kostnaden.’ En av [Manns] vänner kom fram till honom vid slutet av mötet och sade: ’Du lät din entusiasm skena iväg med dig,

eller hur? Du ... sade att om denna skola, som kostade hundratusentals dollar, skulle rädda bara en pojke, skulle det vara värt hela kostnaden? Det kan du inte ha menat.’

Horace Mann såg på honom och svarade: ’Jo, min vän, Det vore det värt om den där pojken var min son, det vore det.’” (*Today’s Young People*, *Ensign*, juni 1971, s 61)

Att älska, beskydda och fostra våra barn är bland det mest betydelsefulla och evigt viktiga vi kan göra. Världsliga ägodelar förbleknar, dagens populäraste film eller sång försvinner in i morgondagen, men en son eller en dotter är evig.

”Familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse.” (Familjen: Ett tillkännagivande för världen) Därför måste föräldrar och barn arbeta tillsammans

i enighet för att stärka sina familjere-
lationer genom att utveckla dem
dagligen.

En av mina bröder arbetade vid ett
stort universitet. Han berättade om
en student som var en framstående
häcklöpare. Den unge mannen var
blind. Rex frågade honom: "Ramlar du
aldrig?" "Jag måste vara noga", svarade
idrottsmannen. "Jag beräknar tiden
mellan varje hopp. Jag glömde bort
det en gång och slog nästan ihjäl
mig." Den unge mannen berättade
sedan om de otaliga timmar som hans
far hade ägnat under åren som gått till
att undervisa, hjälpa och visa honom
hur man löpte häck, ända tills han
blev en av de bästa.

Hur skulle denne unge man kunna
misslyckas med ett sådant lagarbete? –
En far och en son.

Unga män och kvinnor, ni kan
utöva ett gott inflytande i ert hem
genom att hjälpa till att nå värdiga
familjemål. Jag kommer aldrig att

glömma en familjens hemafton för
länge sedan, när vi lade namnet
på var och en i familjen i en hatt.
Namnet man plockade upp ur hatten
blev ens "hemliga vän" under veckan
som följde. Ni kan tänka er vilken
kärlek som fyllde mitt hjärta när jag
kom hem efter arbetet den tisdagen.
Jag hade lovat sopa garaget, men
någon hade redan gjort det. Ett med-
delande satt fast på garagedörren där
det stod: "Hoppas du haft en bra dag
– din hemliga vän." Och när jag gick
och lade mig på fredagskvällen hit-
tade jag mitt favoritgodis i sängen,
försiktigt inlindat i tejp och vitt
papper, tillsammans med en lapp:
"Pappa, jag älskar dig jättemycket! –
Tack, din hemliga vän." Och sen det
bästa av allt, när jag kom hem från
ett sent möte på söndagskvällen var
middagsbordet vackert dukat och på
servetten bredvid min plats stod det
"PAPPA, DU ÄR BÄST" i stora feta
bokstäver och inom parentes "din

hemliga vän". Håll familjens hemaft-
ton, för det är där evangeliet lärs
ut, vittnesbörd formas och familjen
stärks.

Trots att motståndaren försöker
förstöra de viktigaste beståndsdelarna
i ett lyckligt äktenskap och en rättfär-
dig familj, vill jag försäkra er att Jesu
Kristi evangelium ger oss de redskap
och den undervisning vi behöver för
att bekämpa och besegra fienden i
detta krig. Om vi bara är villiga att ära
vårt äktenskap genom att visa mer
kärlek och osjälviskhet mot vår make
eller maka, fostra våra barn genom
mild övertalning och den skickliga
lärare som kallas exempel, och stärka
vår familjs andlighet genom att stän-
digt hålla hemafton, bön och skrift-
studier tillsammans, så vittnar jag för
er att den levande Frälsaren, Jesus
Kristus, kommer att leda oss och
skänka oss seger i vår strävan att
uppnå en evig familj. Om detta vittnar
jag, i Jesu Kristi namn, amen. ■

Försoningen: Allt för allt

ÄLDSTE BRUCE C HAFEN

i de sjuttios kворum

När Frälsarens allt och vårt allt förenas, kommer vi inte endast att uppnå våra synders förlåtelse – utan ”vi skola se honom såsom han är” och ”vi skola bliva honom lika”.

Under de senaste åren har vi sista dagars heliga undervisat, sjungit och vittnat mycket mer om Frälsaren Jesus Kristus. Det gläder mig att vi gläder oss mer.

När vi ”talar [mer] om Kristus”¹ kommer evangeliets lära i sin fullhet ut ur dunklet. Några av våra vänner kan till exempel se vilket samband vår lära om försoningen har med vår lära om att bli mer lik vår himmelske Fader. Andra tror *felaktigt* att vår kyrka närmar sig en tro på ett förhållande mellan nåd och gärningar som bygger på protestantiska läror. Sådana missförstånd gör att jag idag

vill tala om återställsens unika lära om försoningen.

Herren återställde sitt evangelium genom Joseph Smith eftersom det hade skett ett avfall. Sedan fyra-hundratalet har kristenheten lärt att Adams och Evas fall var ett tragiskt misstag, och detta ledde till en tro på att mänskligheten är ond till sin natur. Detta synsätt är felaktigt, inte bara när det gäller fallet och människans natur, utan också när det gäller själva meningen med livet.

Fallet var inte en katastrof. Det var inte ett misstag eller en olycka. Det var en avsiktlig del av frälsningsplanen. Vi är Guds andliga ”släkt”², skickad till jorden ”oskyldig”³ till Adams överträdelse. Men vår Faders plan utsätter oss för frestelser och bedrävelser i denna fallna värld som priset för att förstå sann glädje. Utan att smaka det bittra, kan vi faktiskt inte förstå det söta.⁴ Vi behöver jordelivets tillrättavisningar och förädling som ett ”nästa steg i [vår] utveckling” mot att bli som vår Fader.⁵ Men att växa innebär växtvärk. Det innebär också att vi lär oss av våra misstag, i en fortlöpande process som gjorts möjlig genom Frälsarens nåd, som han erbjuder oss både under och efter ”*allt vad vi förmå göra*”⁶.

Adam och Eva lärde sig ständigt av sina ofta svåra erfarenheter. De visste hur det känns att ha en besvärlig familj. Tänk på Kain och Abel. Men tack vare försoningen kunde de *lära sig av sina erfarenheter utan att fördömas av dem*. Kristi offer raderade inte deras val för att återföra dem till ett oskuldssfullt Eden. Då skulle det bli en berättelse utan handling eller karaktärstillväxt. Hans plan är *utvecklande* – rad på rad, steg efter steg, nåd för nåd.

Så om du har problem i ditt liv behöver inte det betyda att det är något fel på dig. Att kämpa med dessa problem utgör själva kärnpunkten i meningen med vårt liv. När vi närmar oss Gud visar han oss våra svagheter, och genom dem gör han oss klokare, starkare.⁷ Om du ser mer av dina svagheter kan detta betyda att du närmar dig Gud, inte fjärrar dig från honom.

En av de första medlemmarna i Australien sade: ”Mitt tidigare liv [var en] ödemark fylld av ogräs, det växte knappt en blomma bland det. [Men] nu har ogräset försvunnit och blommor skjutit upp i dess ställe.”⁸

Vi växer på två sätt – genom att ta bort negativt ogräs och genom att odla positiva blommor. Frälsarens nåd välsignar båda sätten – om vi gör vår del. Först, och om och om igen, måste vi dra upp syndens och de dåliga valens ogräs. Det räcker inte att bara *klippa ner* ogräset. Dra upp dem med rötterna, gör fullständig omvändelse för att tillfredsställa nådens villkor. Men att få förlåtelse är bara en del av vår tillväxt. Vi betalar inte bara en skuld. Vårt mål är att bli en celestial varelse. När vi väl rensat vårt hjärtas trädgård måste vi utan uppehåll plantera, gallra och nära de gudomliga egenskapernas frön. När så vårt svett och vår disciplin gör att vi når hans gåvor, ”kommer nådens blommor upp”⁹, sådana som hopp och ödmjukhet. Till och med ett livets träd kan slå

rot i vårt hjärtas trädgård, med frukt så god att den lättar alla våra bördor "genom glädjen i hans Son".¹⁰ Och när kärlekens blommor blommar, kan vi älska andra med Kristi egen kärlek.¹¹

Vi behöver nåd både för att övervinna syndfullt ogräs och för att få gudomliga blommor att växa. Vi kan inte själva göra någotdera helt och hållet. Men nåd är inte billigt. Det är mycket dyrt, ja, mycket *kostsamt*. Hur mycket kostar denna nåd? Räcker det med att bara "tro på Kristus"? Mannen som fann en mycket dyrbar pärla gav "allt vad han äg[de]"¹² för att köpa den. Om vi vill ha "allt vad ... Fader[n] har"¹³ ber Gud om *allt som vi har*. För att kvalificera oss för en sådan utsökt skatt måste vi, på vårt eget sätt, ge på samma sätt som Kristus gjorde – varje droppe han hade: "Hur svåra vet du ej, och hur outhärdliga vet du ej".¹⁴ Paulus sade: "Lika visst som vi lider med honom", är vi "Kristi medarvingar".¹⁵ Av hela hans hjärta, av hela vårt hjärta.

Vilken dyrbar pärla kan vara värd ett sådant pris – för honom och för oss? Denna jord är inte vårt hem. Vi är iväg på en skola för att lära oss "den stora lycksalighetsplanen"¹⁶, så att vi kan återvända hem och *veta vad det betyder att ha fått vara där*. Om och om igen berättar Herren för oss varför planen är värd vårt offer – och hans.

Eva kallade det för "glädjen över vår återlösning".¹⁷ Jakob kallade det "den lycksalighet, som är beredd för de heliga".¹⁸ Av nödvändighet är planen fylld med törnen och tårar – hans och våra. Men eftersom han och vi så fullständigt går igenom detta tillsammans, kommer detta att vara "ett" med honom i att övervinna allt motstånd, att skänka oss "ofattbar glädje".¹⁹

Kristi försoning utgör själva kärnpunkten i denna plan. Utan hans dyra, dyra offer skulle det inte finnas någon väg hem, inget sätt att vara tillsammans, inget sätt att bli lik honom. Han gav oss allt *Han* hade. Så "huru gläder han sig icke"²⁰ när en enda av oss "fattar" – när vi ser upp från fältet med ogräs och vänder vårt ansikte mot Sonen.

Endast det återställda evangeliet har fullheten av dessa sanningar! Men den onde arbetar med en av historiens största mörkläggningar, han försöker övertyga människorna om att denna kyrka har minst kunskap – när den faktiskt har mest kunskap – om hur vår relation till Kristus gör oss till sanna kristna.

Om vi måste ge allt vi har, så är det inte tillräckligt att ge "nästan allt". Om vi *nästan* håller buden, får vi nästan välsignelserna. En del ungdomar tror att de kan vältra sig i syndig lera och

sedan ta en omvändelsesdusch strax innan de intervjuas för en mission eller templet. Vissa planerar under själva överträdelsen att omvända sig. De förlöjligar den nådens gåva som kommer genom sann omvändelse.

Vissa vill hålla ena handen på templets vägg medan de rör vid världens orena ting²¹ med den andra. Vi måste sätta båda händerna på templet och hålla fast för livet. En hand är inte ens *nästan* tillräckligt.

Den rike unge mannen hade gett nästan allt. När Frälsaren sade till honom att han måste sälja *alla* sina ägodelar, så var det inte bara en berättelse om rikedomar.²² Vi kan få evigt liv om vi önskar det, men bara om det *inte finns något annat* vi hellre önskar.

Alltså måste vi villigt ge allt vi har, eftersom Gud själv inte kan få oss att växa mot vår vilja och utan vårt fulla samarbete. Men även när vi anstränger oss till det yttersta har vi inte makt att skapa den fullkomlighet som endast Gud kan åstadkomma. Vårt "*allt*" är i sig fortfarande bara "nästan tillräckligt" – tills det fulländas genom hans "*allt*", han som är "trons ... fullkomnare"²³. Vid denna punkt räcker vårt ofullkomliga men helgade *nästan*.

Min vän Donna växte upp i tron att hon skulle gifta sig och bilda en stor familj. Men den välsignelsen blev aldrig

hennes. Istället tillbringade hon sina vuxna år med att tjäna människorna i sin församling med omätlig kärlek och med att arbeta som rådgivare för socialt eller psykiskt handikappade barn i ett stort skolområde. Hon led svårt av reumatism och hade många plågsamma dagar. Men hon upplyfte alltid och blev själv upplyft av sina vänner och familj. En gång när hon undervisade om Lehis dröm sade hon stilla: "Jag föreställer mig själv på den där bilden av den raka och smala stigen, fortfarande med handen om ledstången av järn, men kollapsad på stigen av utmattning." I en inspirerad välsignelse strax innan hon gick bort sade Donnas hemlärare att Herren hade "godtagit" hennes liv. Donna grät. Hon hade aldrig känt att hennes ensamstående liv kunde vara acceptabelt. Men Herren har sagt: De som "äro villiga att hålla sina förbund genom uppoffringar ... dem skall jag mottaga".²⁴ Jag kan se framför mig hur han går längs stigen från livets träd för att med glädje lyfta upp Donna och bära henne hem.

Tänk på andra som liksom Donna har helgat sig själva så fullständigt att deras *nästan* är tillräckligt:

Många missionärer i Europa och liknande platser, som aldrig slutar att offra sitt mörbultade hjärta, trots att de ständigt avvisas.

Handkärrepionjärerna, som sade att de lärde känna Gud i sin djupaste nöd, och att priset de betalade för att lära känna honom var en förmån att få betala.

En far som nått sin yttersta gräns, men ändå inte kunnat påverka sin dotters val, och endast kunnat krypa fram mot Herren och be liksom Alma för sitt barn.

En hustru som uppmuntrat sin make trots hans många år av svaghet, tills omvändelsens frö slutligen slog rot i hans hjärta. Hon sade: "Jag försökte se på honom på samma sätt som Kristus skulle se på mig."

En make vars hustru led under årtal av ett invalidiserande känslomässigt handikapp, men för honom var det alltid "vår lilla utmaning", aldrig bara "hennes sjukdom". I deras äktenskap led han med henne i hennes lidanden,²⁵ precis som Kristus i sin oändliga sfär led i "alla [våra] lidanden".²⁶

Människorna i Tredje Nephi, kapitel 17, hade utstått förstörelse, tvivel och mörker endast för att möta Jesus vid templet. Efter att ha lyssnat till honom med förundran under flera timmar, blev de för trötta för att förstå honom. När han var på väg att lämna dem, såg de på honom med tårar i ögonen och med en sådan djup önskan att han stannade och välsignade deras sjuka och svaga och deras barn. De förstod honom inte ens, men de ville vara *med honom* mer än något annat. Så han stannade kvar. Deras *nästan* var tillräckligt.

Nästan är i synnerhet tillräckligt när våra uppoffringar på något sätt liknar Frälsarens offer, oavsett hur ofullkomliga vi är. Vi kan inte verkligen känna kristlig kärlek – den kärlek Kristus har till andra – utan att i någon mån uppleva hans lidande för andra, för kärleken och lidandet är endast två sidor av samma verklighet. När vi verkligen lider med andra i deras lidanden, kan vi "dela hans lidanden"²⁷ tillräckligt mycket för att bli hans medarvingar.

Må vi inte rygga tillbaka när vi

upptäcker det höga pris vi måste betala för att, paradoxalt nog, kunna ta emot det som trots allt är en gåva från honom. När Frälsarens allt och vårt allt förenas, kommer vi inte endast att uppnå våra synders förlåtelse – utan "vi skola se honom såsom han är" och "vi skola bliva *honom lika*".²⁸ Jag älskar honom. Jag vill vara med honom. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Nephi 25:26.
2. Se Apostlagärningarna 17:28.
3. Se L&F 93:38.
4. Se L&F 29:39.
5. Jeffrey R Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* (1997), s 207.
6. 2 Nephi 25:23; kursivering tillagd.
7. Se Ether 12:27.
8. Marta Maria Humphreys, citerad i Marjorie Newton, *Southern Cross Saints: The Mormons in Australia* (1991), s 158.
9. "Det är solsken i min själ idag", *Psalmer*, nr 157.
10. Alma 33:23.
11. Se Moroni 7:48.
12. Matteus 13:46; se också Alma 22:15.
13. L&F 84:38.
14. L&F 19:15.
15. Romarbrevet 8:17.
16. Alma 42:8.
17. Moses 5:11.
18. 2 Nephi 9:43.
19. Se Alma 28:8.
20. L&F 18:13; kursivering tillagd.
21. Se Alma 5:57.
22. Se Matteus 19:16–22.
23. Hebreerbrevet 12:2; se också Moroni 6:4.
24. L&F 97:8; kursivering tillagd.
25. Se L&F 30:6.
26. Se L&F 133:53.
27. Filipperbrevet 3:10.
28. Moroni 7:48; 1 Johannesevangeliet 3:2; kursivering tillagd.

Hur vi kan leva ett gott liv mitt i den ökande ondskan

ÄLDSTE RICHARD G SCOTT

i de tolv apostlarnas kворum

När du fortsätter att koncentrera ditt sinne och hjärta på [Herren], hjälper han dig att få ett rikt och fullödigt liv, oavsett vad som händer i världen omkring dig.

Tidigare under konferensen har utmärkta råd givits om hur vi kan bekämpa den sönderfallande moralen i världen. Som Guds profet har president Gordon B Hinckley satt in förhållandena i världen och våra möjligheter i ett kristallklart perspektiv. Två av hans senaste uttalanden till prästadömet och biororganisationernas ledare visar denna profetiska vidsynhet. Först angående den utmaning vi står inför:

”Den traditionella familjen angrips

häftigt. Såvitt jag vet var det inte värre i Sodom och Gomorra ... Vi ser liknande förhållanden idag. Så är det över hela världen. Jag tror vår Fader måste gråta när han ser ner över sina vilsegångna söner och döttrar.”¹

Och nu angående våra oerhörda möjligheter:

”Vem under kyrkans första dagar kunde ha drömt om att sådana möjligheter skulle finnas i vår tid? ... Kyrkan befinner sig i ett underbart tillstånd ... Den kommer att växa sig starkare ... Det är vår möjlighet och vår utmaning att fortsätta i detta stora verk, vars framtid vi knappt kan föreställa oss.”²

Du har ett val. Du kan antingen vrida dina händer och förgås av oro över framtiden eller välja att använda dig av det råd Herren har givit för att vi ska kunna leva i frid och lycka i en värld som översköljs av ondskan. Om du väljer att koncentrera dig på den mörka sidan ser du följande: Mycket av världen uppslukas i en stigande ström av degraderande smuts, när dygd, rättfärdighet, personlig integritet, traditionellt äktenskap och

familjeliv överges. Sodom och Gomorra var urtypen för oheligt liv på Gamla testamentets tid. Det var isolerat då, nu sprids detta tillstånd över hela världen. Satan manipulerar skickligt all slags media och kommunikation. Hans framgång har storligen ökat tillgängligheten av sådana nedbrytande och destruktiva inflytanden över hela världen. Förr i tiden krävdes en del ansträngningar för att söka upp sådant fördärv. Nu genomsyrar det bokstavligen stora delar av jordens alla hörn. Vi kan inte hindra den stigande strömmen av onda inflytanden, ty de härrör sig från utövandet av den handlingsfrihet som vår Fader gudomligt har skänkt oss. Men vi kan tydligt varna för följderna av att komma nära dess förledande, destruktiva flöde.

Låt oss nu titta på den ljusare sidan. Trots det onda är världen överlag majestätiskt vacker, fylld av många goda och uppriktiga människor. Gud har gett oss ett sätt att leva i denna värld utan att förorenas av de fördärvliga påtryckningar som sprider sig överallt på den. Du kan leva ett dygdigt, produktivt och rättfärdigt liv genom att följa den skyddsplan som upprättades av vår Fader i himlen: hans lycksalighetsplan. Den finns i skrifterna och i inspirerade tillkännagivanden av hans profeter. Han klädde din intelligens med ande och gjorde det möjligt för dig att njuta av det underverk som den fysiska kroppen utgör. När du använder denna kropp på det sätt som han bestämt, tillväxer du i styrka och förmåga. Du undgår överträdelse och blir rikligt välsignad.

När Gud, vår evige Fader, och hans älskade Son visade sig för Joseph Smith i den storslagna synen i den heliga lunden, införde de på nytt denna lycksalighetsplan till jorden tillsammans med allt som krävs för att upprätthålla den. En del av denna återställelse omfattade ytterligare

helig skrift som komplement till den värdefulla Bibeln. Dessa dyrbara skrifter finns i Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Vår Fader kände till vår tid. Han beredde skrifterna och ombesörjde fortsatt gudomlig vägledning som hjälp till oss. Denna hjälp kommer att se till att du kan leva i frid och lycka mitt i den ökade ondskan.

Begrunda dessa verser:

"Allt måste ske i sin tid. [Gud kände till de svårigheter vi skulle ställas inför och gav sedan följande råd.]

Bliven därför icke trötta av att göra gott, ty I läggen grundvalen till ett stort verk, och av det ringa kommer det som är stort.

Se, Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne, och de villiga och lydiga skola i dessa sista dagar äta det goda i Sions land."³

Detta är ett ovärderligt löfte. När du fortsätter att koncentrera ditt sinne och hjärta på honom, hjälper han dig att få ett rikt och fullödigt liv, oavsett vad som händer i världen omkring dig.

Paulus lärde klokt: "Låt dig inte besegras av det onda utan besegra det onda med det goda."⁴

Vi bör söka likna Josua: "Välj i dag

vem ni vill tjäna ... Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren."⁵

Jesus lärde: "Var tålig i lidanden, ty du skall hava många. Men uthärda dem, ty se, jag är med dig, ja, intill dina dagars ände."⁶ "Den som är trofast skall övervinna allt och bliva upphöjd på den yttersta dagen."⁷

Slutligen följande mönster för framgång: "Kommen till Kristus och varden fullkomnade i honom ... förneken eder all ogudaktighet och älsken Gud av all eder makt, själ och styrka ... så att I genom hans nåd kunnen bli fullkomliga i Kristus."⁸

Jag vet att lycksalighetsplanen kan lyfta och välsigna alla överallt som lever efter den.

På julafton för 37 år sedan klättrade jag, i skenet från fullmånen, upp på en liten kulle i den avlägsna byn Quiriza i Bolivia. Fyra unga äldster och jag hade tillbringat dagen med att på en förrädisk väg ta oss över ett bergspass. Sedan kämpade vi oss fram längs en flodstrand för att se om Frälsarens lärdomar skulle kunna hjälpa ett utfattigt folk. Det vi såg den dagen var nedslående – undernärda barn, vuxna som livnärde sig på magra skördar, några med ögon som glänste genom att de sökt tillflykt till alkohol och droger. Jag

tittade på den lilla torftiga byn nedanför. En samling hus av soltorkat tegel och vasstak som tilltygats av den hårda omgivningen. Det enda tecknet på liv var skällande hundar som sökte efter mat. Där fanns ingen elektricitet, ingen telefon, inget rinnande vatten, inga vägar, inga ordentliga sanitära anläggningar, inga läkare. Det verkade så hopplöst. Ändå bekräftade en allvarlig bön att vi skulle vara där. Vi fann ett ödmjukt folk som tog emot det återställda evangeliet med beslutsamhet att leva efter det. De gjorde det under svåra förhållanden där det rådde stor fattigdom och det fanns gott om alkohol, droger, trolldom och omoral.

Under mycket duktiga missionärers ledning lärde sig folket att arbeta hårt med att odla fälten. De skördade näringsrika grönsaker och födde upp kaniner för att få mer protein. Men den bästa undervisningen kom från älskade missionärer som undervisade dem om en Gud som älskade dem, om en Frälsare som gav sitt liv för att de skulle ha framgång. Deras fysiska framtoning började förändras. Sanningens ljus strålade ut från deras lyckliga ansikten. Som hängivna, kärleksfulla sändebud från Herren undervisade missionärerna tålmodigt om sanningen till ett

villigt folk. Hustrur och män lärde sig hur de skulle kunna leva i harmoni, undervisa sina barn om sanningen, be och känna Andens vägledning.

Jag såg hur en sex år gammal pojke, som noga uppmärksammat vår första dopgudstjänst, gjorde det han sett oss göra med sin lillasyster. Han rättade försiktigt till hennes händer, höjde sin lilla arm i rät vinkel, mumlade några ord, sänkte henne försiktigt i en fördjupning i den soltorkade jorden, ledde henne till en sten där han konfirmerade henne och sedan skakade hand med henne. Ungdomarna lärde sig snabbast. De blev lydiga till det sanningens ljus som missionärerna och sedermera deras egna föräldrar undervisade om. Genom tro och lydnad har jag sett hur ungdomar som döptes i den byn under ett enda släktled har övervunnit en till synes hopplös framtid. En del har gått ut som missionärer, tagit examen vid ett universitet och beseglats i templet. Genom sin flit och lydnad har de funnit en mening med och fått framgång i livet trots en till att börja med svår fysisk och av ondska genomsyrad omgivning. Om det kan ske i Quiriza i Bolivia så kan det ske överallt.

Har du lagt märke till hur Satan arbetar på att fångsla sinnet och känslorna med flimrande bilder, skrällande musik, och stimulans av varje fysiskt sinne till övermått? Han strävar ihärdigt att fylla livet med oavbruten verksamhet, underhållning och stimulans, så att man inte har tid att begrunda följderna av hans frestande lockelser. Tänk på detta. En del frestas att bryta mot Guds mest grundläggande bud på grund av förföriska handlingar som framställs som acceptabla. De framställs på ett attraktivt, till och med åtråvärt, sätt. Det tycks inte finnas några allvarliga följder, snarare en till synes varaktig glädje och lycka. Men jag vill att ni inser att dessa föreställningar styrs av manuskript och

skådespelare. Följderna av besluten som fattas manipuleras på samma sätt till att bli vadhelst producenten vill.

Så är det inte i riktiga livet. Jo, handlingsfriheten låter oss välja vad vi vill, men vi kan inte styra vad följderna blir av dessa val. Till skillnad från människors falska produkter bestämmer vår himmelske Fader följderna av våra val. Lydnad ger lycka medan brott mot hans bud inte ger det.

Tänk på dem som skapar det som för några är fångslande filmer som beskriver livet. Vanligtvis låter de sina liv fyllas av de brutalaste av de nedbrytande inflytanden som de på ett så tilltalande sätt framställer i media. De kanske är rika, men de är olyckliga och samvetslösa. Förvisso bevisar deras sätt att leva det som Alma, en inspirerad profet och medlidsam far, sade: "ogudaktighet är aldrig lycksalighet".⁹

Om du någonsin frestas att experimentera med Lucifers lockande erbjudanden, så analysera först lugnt och stilla de ofrånkomliga följderna av sådana val. Då blir ditt liv inte förstört. Du kan aldrig någonsin provsmaka något som Gud har förbjudit, som förstör lyckan och tar bort andlig vägledning, utan att det får tragiska följder.

Om du har snärjts av dåliga val, så bestäm dig för att komma tillbaka nu. Du vet hur du ska börja. Gör det nu! Vi älskar dig. Vi behöver dig. Gud kommer att hjälpa dig.

Du som är en ung man eller kvinna, håll fast vid sanningens ledstång även om livet kan verka svårt just nu. Du gör större framsteg än du tror. Din kamp framkallar karaktär, skolning och förtröstan på löftena från din Fader i himlen och Frälsaren när du ständigt håller deras bud. Du är så viktig. Du behövs så väl. Det finns så få som är villiga att göra de uppoffringar som du gör för att leva rättfärdigt. Du kan utveckla din känslighet, kärlek och vänlighet för att få högsta möjliga lycka inom det eviga äktenskapets

förbund. Du välsignar då dina barn med insikter som världen aldrig kan ge dem. Ditt föredöme visar vägen för hur de ska lyckas när världen blir ännu svårare. Du behövs för att stärka Herrens tilltagande rike och för att vara en förebild för många som saknar det sanningens ljus som du har.

Håll dig borta från världens ogudaktighet. Vet att Gud är den som styr. Med tiden kommer Satan att misslyckas totalt och bli straffad för sin djupa ondska. Gud har en särskild plan för ditt liv. Han uppenbarar delar av denna plan för dig när du söker efter den med tro och ständig lydnad. Hans Son har gjort dig fri – inte från följderna av dina handlingar, men fri att välja. Guds eviga avsikter för dig är att du ska få framgång i detta jordeliv. Hur ogudaktig världen än blir, kan du göra dig förtjänt av denna välsignelse. Sök och var uppmärksam på den personliga vägledning som ges till dig genom den Helige Anden. Fortsätt att vara värdig att motta den. Nå ut till andra som snubblar och är förvirrade och som är osäkra på vilken väg de ska gå.

Din trygghet finns hos Gud, din Fader, och hans älskade Son, Jesus Kristus. Som en av hans apostlar, bemyndigad att bära vittne om honom, vittnar jag högtidligt om att jag vet att Frälsaren lever, att han är en uppståndsen, förhärligad person med fullkomlig kärlek. Han är ditt hopp, din Medlare, din Återlösare. Låt honom leda dig, genom din lydnad, till frid och lycka mitt i den ökade ondskan i världen, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Stå starka och orubbliga", *Satellitutsändning av ledarskapsmöte*, 10 jan 2004, s 20.
2. "Tillståndet i kyrkan", *Liabona*, nov 2003, s 4, 7.
3. L&F 64:32–34.
4. Romarbrevet 12:21.
5. Josua 24:15.
6. L&F 24:8.
7. L&F 75:16.
8. Moroni 10:32.
9. Alma 41:10.

Avslutande ord

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Må våra vittnesbörd om detta verks stora grundläggande principer ... lysa fram i våra liv och gärningar.

viljan att omvända oss och beslutet att stå lite mer rakryggade i evangeliets strålände ljus.

Må våra vittnesbörd om detta verks stora grundläggande principer, som nu gjorts ännu klarare för oss, lysa fram i våra liv och gärningar.

Må en anda av kärlek, frid och

uppskattning för varandra bli allt större i våra hem. Må vi skänkas framgång i vårt arbete och bli mer frikostiga. Må vi nå ut till människor runt omkring oss i vänskap och med respekt.

Må våra böner vara fyllda med tacksamhet till vår Gud som ger oss allt det goda och med kärlek till honom som är vår Återlösare.

Nu, mina bröder och systrar, hoppas jag att ni har överseende med en personlig angelägenhet för ett ögonblick. En del av er har lagt märke till syster Hinckleys frånvaro. För första gången på fyrtiosex år sedan jag blev generalauktoritet är hon inte närvarande vid en generalkonferens. I början på året var vi i Afrika för att inviga templet i Accra i Ghana. Därefter flög vi till Sal, en karg ö i Atlanten, där vi

Mina bröder och systrar, konferensen är nästan slut. När vi nu avslutar denna historiska konferens, kommer jag att tänka på Rudyard Kiplings odödliga hymn:

*Stridens larm och rop dör bort,
stridsmän och kungar dör inom
kort.*

*Än står ditt forna offer kvar,
du som ödmjukt korset bar.*

*Led oss på jordelivets stig
att vi må alltid minnas dig.*

(*"God of Our Fathers, Known of Old"*, Hymns, nr 80)

När vi återvänder hem, må vi då bära med oss anden vi upplevt under denna stora konferens. Må allt det vi har hört och upplevt förbli hos oss som kvarstående kärlek och frid, med

träffade medlemmarna i den lokala grenen. Sedan flög vi till S:t Thomas, en ö i Stilla havet. Där träffade vi några andra av våra medlemmar. Vi var på väg hem igen när hon kollapsade av trötthet. Hon har haft det jobbigt alltsedan dess. Hon är nu nittiotvå, lite yngre än jag. Det verkar som om klockan börjar gå saktare och vi vet inte hur vi ska dra upp den igen.

Det här är en dystertid för mig. Vi har varit gifta i sextiosju år den här månaden. Hon är mor till våra fem begåvade och duktiga barn, mor- och farmor till tjugofem barnbarn och ett ökande antal barnbarnsbarn. Vi har vandrat tillsammans, sida vid sida, genom alla dessa år, som jämlikar och kamrater, genom storm och solsken. Jag tror att hon kan ha rest mer och talat på fler platser än någon annan kvinna i vår historia och förmedlat kärlek, uppmuntran, uppskattning och tro vart hon än har rest. Kvinnor från hela världen har skrivit uppskattande brev till henne. Vi fortsätter att hoppas och be för henne och uttrycker från djupet av våra hjärtan vår uppskattning för alla som har besökt henne och tagit hand om henne och för er tro och era böner å hennes vägnar. Nu när vi ger oss hem vill jag säga:

*Gud vare med er tills vi möts igen.
Må hans ord en tröst er vara ...
och när frestelser er snärja,
låt hans säkra arm er värja ...
Sök i bön er andes tuktan,
Döden inger ingen fruktan.
Gud vare med er tills vi möts igen.
(Se "Gud var' med dig tills vi möts igen", Psalmer, nr 107.)*

Varje man, kvinna och barn, pojke och flicka, bör lämna denna konferens som en bättre person än han eller hon var när den började för två dagar sedan. Jag ger er alla min välsignelse och min kärlek, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Allting skall samverka till ert bästa

SUSAN W TANNER

Unga kvinnors generalpresident

När vi söker, ber och tror lägger vi märke till de under som sker i vårt liv och åstadkommer underverk i andras liv.

Jag älskar att läsa. Men jag står inte ut om en bok blir för spännande – om hjälten har det för farligt, för sorgligt eller för svårt. Så jag måste hoppa till slutet av boken för att förvissa mig om att allt ordnar sig till sist för huvudpersonen.

Egentligen är vi alla mitt uppe i vår egen bok, vårt eget livs historia. Ibland känns det för spännande och vi skulle vilja läsa slutet i förväg, bara för att få veta att allt ska ordna sig till sist. Men även om vi inte känner till allt som kommer att hända oss i vårt liv,

så känner vi lyckligtvis till något om vår framtid, om vi lever värdigt.

Vi får följande insikt i Läran och förbunden 90:24: "Rannsaken noga, bedjen alltid och haven tro, så skall allting samverka till edert bästa, såframt I vandren uppriktigt." Detta fantastiska löfte från Herren, att allting ska samverka till vårt bästa, upprepas många gånger i skrifterna, särskilt till människor eller profeter som led av prövningar som deras livs historia förde med sig.

Jag tror att detta löfte gavs av en kärleksfull, omtänksam Fader som vill välsigna oss och ge oss något att hoppas på under vår jordiska resa. Vetskapen om att allting till sist samverkar till vårt bästa kan hjälpa oss utstå lidande på samma sätt som trofasta personer i skrifterna, personer som kände till hans löften och litade på dem, eftersom "de såg [det som var utlovat] i fjärran och hälsade det" (Hebr 11:13). Vi kan också ta till oss detta löfte.

Ibland ser vi löftet uppfyllas genast. Vid andra tillfällen vädjar vi i flera år innan vi ser de utlovade löfterna uppfyllas. Ibland, som för den trofaste Abraham, är det vår lott att förlita oss

på löftena men att dö i tro ”utan att ha fått det som var utlovat” (Hebr 11:13) här på jorden. Även om det stämmer att våra utlovade välsignelser ibland inte uppfylls förrän i evigheten, är det också sant att när vi rannsakar, ber och tror, så ser vi ofta hur saker och ting samverkar till vårt bästa i detta liv.

När jag läser om det som hände Jesu apostlar efter hans död ser jag hur de ofta och brutalt förföljdes, ständades och fängslades. Men de levde med mod och tro. De visste att allt till slut skulle samverka till deras bästa. De visste också att tack vare välsignelser och underverk under mellantiden, utvecklades saker och ting i rätt riktning. De fick stöd, undervisning och beskydd. De trodde inte bara på löftena i fjärran utan också på de omedelbara.

Ett under hände Petrus när han fängslades av kung Herodes. Hans medapostel Jakob hade just blivit dödad, och Petrus kastades i fängelse och vaktades noga av sexton man. Jag undrar om han kände sig som profeten Joseph Smith när han led i fångelse i Liberty. Det var medan Joseph var där som Herren lovade honom att ”allt detta skall giva dig erfarenhet och tjäna dig till godo” (L&F 122:7). Det är kanske svårt att tro på detta löfte under sådana prövningar, men Petrus, liksom Joseph, välsignades av Herren.

Kyrkans medlemmar hade samlats tillsammans för att be ”uthålligt” för Petrus. Så hände något underbart. Under natten när Petrus låg och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, kom en Herrens ängel ”och väckte honom och sade: ’Skynda dig upp!’ Då föll kedjorna från Petrus händer”. Petrus trodde att han drömde. Han följde efter ängeln förbi vakterna, genom en järnport och ut på en gata i staden ”och plötsligt lämnade ängeln honom”. Då insåg Petrus att det inte var en dröm. Han hade blivit räddad

genom ett under. Herren välsignade honom genast.

Han gick till det hem där kyrkans medlemmar hade samlats för att be för honom. När Petrus bultade på porten kom en ung kvinna (en sådan som ni) som hette Rode för att öppna porten. Hon hörde och kände igen Petrus röst. Skrifterna säger att hon blev ”glad”. Men i förvirringen glömde hon släppa in honom. I stället sprang hon in för att berätta för de andra att Petrus stod utanför porten. De trodde henne inte och diskuterade med henne och sade att hon inte visste vad hon pratade om. Under tiden fortsatte Petrus att bulta och vänta. När de slutligen kom till porten ”såg de till sin häpnad att det var han” (Apg 12:4–17).

Dessa människor hade bett utan uppehåll om ett under, men när

Herren besvarade deras böner var de häpnade. De förvånades över den godhet Herren visade genom sitt mirakulösa svar. Märker vi när löftena uppfylls i vårt liv? Som Frälsaren frågade: ”Har ni ögon och ser inte?” (Mark 8:18) Har vi ögon att se med?

Överallt finns det unga kvinnor som är mitt uppe i sin egen historia och står inför faror och svårigheter. Liksom för Petrus finns det ”änglar runt omkring eder för att understödja eder”. (L&F 84:88) De stöttar oss när vi bär våra jordiska bördor. I vårt liv är dessa änglar ofta de människor som finns runt omkring oss, de som älskar oss, de som är villiga att vara redskap i Herrens hand. President Spencer W Kimball sade: ”Gud lägger förvisso märke till oss, och han vakar över oss. Men det är vanligen genom någon

annan som han tillgodoser våra behov. Därför är det viktigt att vi tjänar varandra i riket.” (“There Is Purpose in Life”, *New Era*, sep 1974, s 5)

Jag uppskattar alla underbara unga kvinnor och ledare i Unga kvinnor, mödrar och fäder och goda vänner som stärker varandra. Ni är änglarna som hjälper till att uppfylla vår himmelske Faders löften i hans älskade barns liv.

En grupp Unga kvinnor i Oklahoma bad till vår himmelske Fader för att få veta hur de på bästa sätt kunde välkomna en ny bikupsflicka som var döv. De arbetade hårt på att bli hans redskap och hans händer (bokstavligen) för att hjälpa den här unga kvinnan. Ett under svepte genom hela deras församling när de blev de änglar som bar upp Alexis, den nya bikupsflickan.

Alexis sade: ”Det var både nervöst och roligt att börja i Unga kvinnor. Mamma följer alltid med mig för att teckna åt mig eftersom jag är döv. Efter inledningsbönen och en sång, sade syster Hoskin, min president i Unga kvinnor: ’Alexis, vi har en present till dig.’ Då stod alla flickorna upp och började teckna någonting. Jag visste att det var något speciellt. Senare fick jag veta att det var Unga kvinnors tema.

Alla flickorna i min församling hade lärt sig det för att överraska mig.

Jag vet att min himmelske Fader älskar mig eftersom underbara människor här på jorden visar mig kärlek, särskilt flickorna i Unga kvinnor och mina ledare i Unga kvinnor som tecknar åt mig och hjälper mig att lära mig evangeliet.” (Brev till Unga kvinnors presidentskap)

Syster Hoskin, Unga kvinnors president, hade bett flitigt för att få veta hur hon kunde hjälpa Alexis. Hon skrev:

”Jag hade bara varit president för Unga kvinnor i min församling i en vecka när jag började oroas för en av mina blivande bikupsflickor. Alexis är hörselskadad och jag oroade mig över hur jag kunde hjälpa henne att känna sig som en av oss. Efter att ha oroat mig för det i många dagar och efter att ha bett mycket, vaknade jag mitt i natten ur en dröm där jag hade sett mina Unga kvinnor stå tillsammans och läsa upp Unga kvinnors tema med teckenspråk. Jag visste att det var svaret på mina böner.

Det var inte lätt. Det tog timmar – en hel aktivitetsskväll, och sedan en gång i veckan innan vi var redo. När Alexis fyllde år var alla uppjagade och nervösa inför vår överraskning. Jag

bad Alexis och hennes mamma stå framför flickorna och sade (samtidigt som jag tecknade åt Alexis): ’Vi har en present åt dig. Nu är du en av oss.’ Och så stod vi upp och upprepade temat och gjorde det på teckenspråk. Anden var så stark, vi kunde knappt säga temat eftersom alla grät, men flickorna var jätteduktiga. Alexis strålade. Hon visste att hon var en av oss.

Vi lärde oss att vår himmelske Fader älskar oss alla och att vi ibland är hans röst och hans händer för att andra ska få uppleva denna kärlek. Vi lärde oss att tjänande ger den största glädjen. Jag lärde mig hur viktigt det är att följa de maningar vi får, även om det betyder mycket arbete och verkar omöjligt.” (Brev till Unga kvinnors generalpresidentskap)

Föreställ er hur Alexis mor under åren som gått hade bett för sin dotter, med samma hopp och drömmar för henne som varje mor har för sin dotter. Hon sade:

”Som mor till en handikappad dotter är jag van att göra lite extra för att hjälpa henne. Eftersom hon är döv följer jag ofta med henne för att tolka åt henne. Ni kan tänka er hur det kändes för mig när de unga kvinnorna började teckna Unga kvinnors tema för henne. När jag stod där med tårar i ögonen kom orden från Matteusevangeliet 25:40 till mig: ’Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.’

Den stora kärlek och det tjänande som dessa unga kvinnor visade den dagen var bara början. Många av dem har lagt ner tid och energi på att lära sig teckenspråket och hjälper nu till med att tolka åt Alexis i kyrkan. Jag har alltid bett att Alexis skulle vara lycklig, utvecklas och veta att hon är älskad.

Som förälder har mitt vittnesbörd om Frälsaren stärkts när jag sett det tjänande och den kärlek som dessa flickor och deras ledare skänker. Ibland har vår oro för vår dotter varit

en tung börda, men den har lättats tack vare det som dessa trofasta unga kvinnor och deras visa ledare gör.”

Den här modern hade bett Herren om hjälp och genom hjälp från andra, änglar på jorden, såg hon nu hur allt samverkade till hennes dotters bästa.

Andra unga kvinnor i församlingen berättade om hur de stärkts genom detta tjänande. Presidenten för laurelklassen berättade att det var svårt att lära sig temat på teckenspråk men att de kände hur Anden hjälpte dem. Hon sade: ”Vi jagade inte igenom temat bara för att läsa det som vanligt. Vi tänkte på vad orden betydde och tecknade dem åt [hennes] så att [hon] också kunde förstå orden, och det gjorde mig glad att veta att hon kunde förstå vårt tema och veta att hon också var en Guds dotter.”

Till och med Unga män blev engagerade. De lärde sig att teckna ”vill du dansa med mig” som förberedelse för en dans vid en gemensam ungdomsaktivitet i församlingen. Så Alexis fick dansa varje dans. Prästerna lärde sig teckna sakramentsbönerna åt henne. Hela församlingen inneslöt i kärlekens anda.

I varje församling eller gren, i varje hem eller familj, finns det en Alexis som har ett särskilt behov – fysiskt, känslomässigt eller andligt – och som ber och litar på att hennes svårigheter på något sätt till slut kommer att ”samverka till [hennes] bästa”. Var och en av oss kan vara ett redskap i Herrens hand, en jordisk ängel som kan hjälpa till att åstadkomma underverk.

Jag vittnar om att vår himmelske Fader är en ömsint och kärleksfull förälder som vill välsigna oss med allt han har. När vi söker, ber och tror lägger vi märke till de under som sker i vårt liv och åstadkommer underverk i andras liv. Vi kommer att bli övertygade om sanningen i hans löfte att allting ska samverka till vårt bästa. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna

JULIE B BECK

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Om du inte redan utvecklat vanan att dagligen studera skrifterna, så börja nu och fortsatt studera.

När jag var nygift frågade jag min svärmor, som är mycket duktig på att laga mat, om hon kunde lära mig att göra hennes delikata kuvertbröd. Med glimten i ögat svarade hon att det tog 25 år att åstadkomma en god bulle! Sedan tillade hon: ”Det är bäst att du börjar baka.” Jag följde hennes råd och vi har njutit av många goda bullar hemma hos oss.

Ungefär vid den tiden blev jag inbjuden till en lunch för alla hjälpföreningssystrar i min församling som antingen hade läst Mormons bok eller

en tunn bok om kyrkans historia. Jag hade kommit att ta lättvindigt på mina skriftstudier, så jag kvalificerade mig för lunchen genom att läsa den tunna boken, eftersom det var lättare och gick fortare. Under lunchen fick jag en stark känsla av att jag borde ha läst Mormons bok, även om historieboken var bra. Den Helige Anden manade mig att förändra mina skriftstudievanor. Samma dag började jag läsa Mormons bok och jag har aldrig slutat att läsa i den. Även om jag inte betraktar mig som någon expert, älskar jag verkligen att läsa alla skrifterna och jag är tacksam att jag lade mig till med den livslånga vanan att läsa dem. Det skulle vara omöjligt att lära sig det som skrifterna innehåller genom att bara läsa dem rakt igenom en gång eller studera vissa verser i en klass.

Att baka bröd är en färdighet med stor betydelse i hushållet. När jag bakar fylls huset av en ljuvlig doft. Jag kan visa min kärlek till min familj genom att dela med mig av något som jag gjort. När jag studerar skrifterna fylls mitt hem av Herrens ande. Jag får viktiga insikter som jag sedan delar med mig av till min familj och min kärlek till dem växer. Herren har sagt

oss att vår tid ska användas till att studera skrifterna (se L&F 26:1) och att "Mormons bok och de heliga skrifterna [är] till [vår] undervisning". (L&F 33:16) Varje kvinna kan lära ut evangeliets lärdomar i sitt hem, och varje syster i kyrkan måste ha kunskap om evangeliet för att kunna verka som ledare och lärare. Om du inte redan utvecklat vanan att dagligen studera skrifterna, så börja nu och fortsatt studera för att bereda dig för dina ansvar i det här livet och i evigheterna.

Mina första försök att baka kuvertbröd och studera skrifterna var inte alltid så lyckade, men med tiden blev det lättare. I båda fallen behövde jag lära mig rätta metoder och skaffa mig kunskap om ingredienserna. Lösningen låg i att börja och sedan göra det om och om igen. Ett bra sätt att börja studera skrifterna är att "tillämpa" dem på oss själva (1 Nephi 19:23). En del människor börjar med att välja ett ämne i Topical Guide som de behöver lära sig mer om. Eller så börjar de i början av en av skriftböckerna och söker efter speciella lärdomar medan de läser igenom boken.

När jag till exempel kallades att

verka som ledare i Unga kvinnor köpte jag en ny uppsättning skrifter, och medan jag läste och markerade dessa skrifter sökte jag efter sådant som skulle vara till hjälp i min kallelse. Ibland lägger jag lappar av färgat papper i mina skrifter så att jag snabbt kan ta fram de ämnen eller teman som jag studerar. Jag har satt fast flikar i mina skrifter som markerar många av mina favoritverser om omvändelse och försoningen. Då kan jag lätt hitta dem medan jag sitter i begrundan under sakramentet varje vecka. Jag brukar vanligtvis skriva ner det jag lär mig. Ibland antecknar jag i mina skrifter och ibland skriver jag ned det jag lär mig i en anteckningsbok.

Då och då investerar jag i en ny Mormons bok. När jag börjar läsa i den nya boken gör jag anteckningar i marginalen så att jag får ett protokoll över det jag lär mig när jag studerar. För att hjälpa mig minnas vad jag lär mig, drar jag linjer för att länka samman begreppen. Jag markerar verser och stryker under nyckelord. När jag finner begrepp som har med varandra att göra, gör jag en skriftställekedja för att länka samman dessa begrepp. (Se

"Skriftställekedja", *Undervisning: Den högsta kallellsen*, s 57–59.) Jag tycker om att betrakta mina skrifter som en arbetsbok, så ibland skriver jag upp var jag var någonstans när jag fick en insikt eller namnet på den person som undervisade mig. På så sätt uppföras minnet av den händelsen när jag läser samma avsnitt nästa gång.

Många av er studerar främmande språk. Ni kanske skulle tycka om att läsa Mormons bok på ett annat språk. När ni läser skrifterna på ett annat språk, så får ni ny insikt i vad orden betyder. En del människor börjar med att söka efter svar på sina frågor. De vill veta vem de är och vad de bör göra med sitt liv. En vän till mig föreslog att jag skulle börja söka efter frågorna som Herren ställer till oss i skrifterna och begrunda dem. (John S Tanner, "Responding to the Lord's Questions", *Ensign*, april 2002, s 26) Sedan dess har jag upptäckt många viktiga frågor, till exempel: "Vad önskar du?" (1 Nephi 11:2) och: "Vad anser ni om Messias?" (Matt 22:42) Jag har en lista över dessa frågor längst bak i mina skrifter. Jag väljer ofta ut en fråga att tänka på när det är tyst och lugnt en stund, för när jag begrundar upplyses mitt sinne så att jag kan förstå skrifterna. (Se Luk 24:45.) När jag inte har mina skrifter till hands, börjar jag mina studier genom att repetera lärdomar som jag har lärt mig utantill. Genom att upprepa trosartiklarna eller andra verser inom mig, kan jag hålla dem kvar i min minnesbank.

Hur en person än börjar studera skrifterna, så är fortsatta studier nyckeln till att inhämta viktig kunskap. Jag tröttnar aldrig på att upptäcka de rika skatter av sanning som finns i skrifterna, eftersom de undervisar oss "i all enkelhet, ja, så tydligt som ord kunna göra det". (2 Nephi 32:7) Skrifterna "vittnar om Kristus". (Se Joh 5:39.) De "tillkännagiv[er] för [oss] allt vad [vi] skolen göra". (2 Nephi 32:3) De

gör oss visa, så att vi blir frälsta. (Se 2 Tim 3:15.)

Genom mina skriftstudier och böner som åtföljer mina studier har jag fått kunskaper som ger mig frid och som hjälper mig att fokusera mina krafter på det som är av evig betydelse. Tack vare att jag började studera skrifterna dagligen har jag lärt mig om min himmelske Fader, hans Son Jesus Kristus och om vad jag behöver göra för att bli lik dem. Jag har lärt mig om den Helige Anden och hur jag kan göra mig värdig hans gemenskap. Jag har lärt mig om min ställning som en Guds dotter. I huvudsak har jag lärt mig vem jag är, varför jag är här på jorden och vad jag bör göra med mitt liv.

När profeten Joseph Smith var ung hade han en viktig fråga som tyngde hans sinne. Han började läsa skrifterna och fann en lösning i Bibeln. (Jak 1:5) Han sade: "Aldrig har något skriftställe gjort större intryck på en människas hjärta, än vad detta den gången gjorde på mitt." Han begrundade det "om och om igen". (Joseph Smiths skrifter 2:12) Tack vare att Joseph handlade enligt det som han läste i skrifterna, lärde han sig om vår himmelske Fader, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden och om hans ställning som en Guds son. Joseph lärde sig vem han var, varför han var här på jorden och vad han behövde göra i livet.

Skrifterna är så viktiga att Nephi riskerade livet för att skaffa ett exemplar av dem. Han ville "se och höra och veta". (1 Nephi 10:17) Han rannsade skrifterna och fann att de var värdefulla och "hade stort värde". (Se 1 Nephi 5:21.) I skrifterna lärde han sig om "Herrens verk i andra länder ibland forna folk". (1 Nephi 19:22) Han inledde ett studium av skrifterna och lärde sig om vår himmelske Fader, hans Son Jesus Kristus, den Helige Anden och sin ställning som en Guds son. Han lärde sig vem han var och vad han skulle göra.

Jag har stort förtroende för de unga kvinnorna i kyrkan. Genom er vana att läsa och studera skrifterna dagligen, kommer ni att bli "ledda att tro de heliga skrifterna, ja, de heliga profeternas profetior, som äro skrivna". (Helaman 15:7) Ni kommer att bli de mödrar och ledare som med kunskap och vittnesbörd om evangeliet hjälper till att förbereda nästa generation. Era barn kommer att bli män och kvinnor med tro, som kommer att fortsätta bygga Guds rike på jorden tack vare det som ni har undervisat dem om från skrifterna.

Om ni inte redan har lagt er till med vanan att läsa skrifterna, så är i dag en bra dag att göra det. Det tog faktiskt inte 25 år för mig att lära mig baka

goda kuvertbröd. Jag behövde bara uppmuntran att komma igång. Min familj har glatt sig över hembakat bröd. Men en ännu större glädje har kommit av den vana att studera skrifterna dagligen som jag lade mig till med för så många år sedan. Vissa dagar har jag massor med tid att begrunda skrifterna. Andra dagar har jag bara begrundat några verser. Liksom min fysiska kropp stärks av att äta och andas, ger skrifterna näring och liv till min ande. Jag kan nu säga som Nephi: "Min själ fröjdar sig över de heliga skrifterna och mitt hjärta begrundar dem ... Se, min själ fröjdar sig i det som hör Herren till, och mitt hjärta begrundar oavslutligen det som jag sett och hört." (2 Nephi 4:15–16) I Jesu Kristi namn. Amen. ■

Tro!

ELAINE S DALTON

andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Tro på er själva. Tro på att ni aldrig är ensamma. Tro på att ni alltid kommer att få vägledning.

För flera månader sedan blev jag inbjuden att hålla tal till de unga kvinnorna i den stav som jag växte upp i. Jag var entusiastisk för och angelägen om detta tillfälle. Min mor följde med mig och vi kom dit i god tid. Mötet hölls i den byggnad där jag hade gått i kyrkan ända tills jag började på college. Jag hade inte varit där på länge, och jag hade inte räknat med vad som skulle hända när jag gick in genom ytterdörren. En våg av minnen sköljde över mig och jag började gråta. Min mor såg på mig och sade: "Elaine, börja inte nu." Men mina tårar flödade när jag betraktade kontoret som låg överst på den vackra marmortrappan och i vilket min far suttit som biskop. När jag gått uppför trappan märkte jag att dörren till biskopskontoret var

öppen. Jag gick in och såg att det hade möblerats om till ett litet klassrum och återigen sköljde en våg av minnen över mig. Jag såg för mitt inre öga hur min far satt bakom skrivbordet och hur jag som liten flicka satt på en stol framför honom och betalade mitt tionde och sedan hur jag som ung kvinna intervjuades och fick prästadömsvälsignelser. Min kärlek till den byggnaden var djupt förknippad med mina andliga upplevelser och känslor där.

Som ung flicka gjorde jag ofta sällskap till kyrkan med min far, som var biskop, och väntade på honom tills hans möten eller intervjuer var slut. Jag brukade sysselsätta mig med att gå på upptäcktsfärd. Jag kände till byggnadens alla vinklar och vrår. Ett av mina favoritrum var tornrummet. Det var ett stort rum och en brant trappa ledde dit. Inne i rummet hängde en bild av Frälsaren ovanför en stor öppen spis. Jag drogs alltid till det rummet. Jag brukade gå uppför trappan och vördnadsfullt in i rummet. Jag brukade sitta på en stol och titta på bilden av Frälsaren och be till min himmelske Fader. Det var enkla böner. Men varje gång jag bad var det som om jag uppslukades av en alldeles särskild känsla och jag visste att han hörde mina barnsliga böner. Det var där jag började tro.

Herren har lovat oss och sagt att när vi "rannsaken noga, bedjen alltid och *haven tro*, så skall allting samverka till [vårt] bästa". (L&F 90:24,

betoning tillagd) Det betyder inte att allt kommer att vara fullkomligt eller att vi inte ska få några prövningar, men det betyder att allt blir som det ska om vi bara inte ger upp. Vi kan vara "ett föredöme för de troende" (1 Tim 4:12), och Frälsaren har lovat oss och sagt att "allt förmår den som tror". (Mark 9:23) Så tro på er själva. Tro på att ni aldrig är ensamma. Tro på att ni alltid kommer att få vägledning.

Tro på er själva

Äldste David B Haight i de tolv apostlarnas kvorum sade följande om er: "Vi tror på er, era föräldrar och bröder och systrar tror på er, och Gud förväntar sig det bästa av er. Ni måste tro på er själva. Ge inte upp när det är svårt, för du lägger grundvalen till ett stort verk, och detta stora verk är ditt liv." ("En tid för förberedelse", *Nordstjärnan*, jan 1992, s 44)

President Hinckley har sagt till oss: "Jag tror på mig själv. Jag menar inte att vara egenkär. Men jag tror på min och din förmåga att göra gott, att vara en tillgång för samhället vi är en del av, att växa och utvecklas och utträta sådant som vi kanske nu betraktar som omöjligt ... Jag tror på principen att jag kan påverka världen. Mina talanger är kanske inte så stora, men jag kan använda dem till välsignelse för andra." ("I Believe", *Tambuli*, mars 1993, s 8)

Ni är en av de bästa generationerna unga kvinnor som någonsin levt på den här jorden. Innan ni kom till denna jord fick ni undervisning vid er Faders knä. Ni hölls tillbaka för att komma till jorden i en särskild avsikt. Det finns saker för var och en av er att göra som ingen annan kan göra lika väl. Ni har en bestämmelse att uppfylla.

Ert rättfärdiga exempel som en av de troende kommer att påverka världen, så "bliven därför icke trötta av att göra gott, ty I läggen grundvalen till ett stort verk". (L&F 64:33)

Tro på att ni aldrig är ensamma

När ni strävar efter att vara ett föredöme för de troende kan det ibland kännas som om ni är ensamma. Det kanske känns som om ni är den enda som verkligen försöker vara rättfärdig och ren. Det kanske känns som om ni är den enda som försöker vara anständig i handling, tal och utseende. *Men ni är inte ensamma.* Ni är en av tusentals unga kvinnor världen över som strävar efter att vara ett föredöme för de troende.

Carmelita och Rosario, två unga kvinnor i Jalapa i Mexico, tillhör dessa troende. Ingen annan i deras familj är medlem i kyrkan och de bor ensamma. När jag besökte deras enkla hem sade de att de visste att deras himmelske Fader älskade dem väldigt mycket, eftersom han skickade missionärerna till dem för att undervisa dem om evangeliet. Trots att de inte har det lätt litar de dagligen på sin himmelske Faders kärleksfulla omsorg och vägledning.

För Carmelita och Rosario och för var och en av er vittnar jag om att ni inte är ensamma. Herren har lovat oss: "Jag skall gå framför eder. Jag skall vara på eder högra sida och på eder vänstra, och min Ande skall vara i edra hjärtan och mina änglar runt omkring eder för att understödja eder." (L&F 84:88)

Tro på att ni kommer att få vägledning

När ni studerar skrifterna flitigt och alltid ber så vägleder Herren er. En ung kvinna från Mongoliet lyssnade till profeternas ord när missionärerna läste avsnitt i Mormons bok för henne. Mormons bok hade ännu inte översatts till hennes språk, men när missionärerna översatte orden för henne *trodde* hon och lät döpa sig. Hon blev ett föredöme för de troende i Mongoliet.

Hon kallades sedan på mission till

Salt Lake City. Vilken glädje hon kände! Hon lärde sig engelska och köpte en egen uppsättning av skrifterna. När hon kom till vårt hem läste hon vördnadsfullt ur sina nya skrifter. Hon älskade dem. Jag såg att nästan allt på varje sida var understruket med gult. Jag sade: "Syster Sarantsetseg, dina skrifter ser ut som guldplåtarna." Hon svarade: "Jag stryker bara under det jag tycker om."

Allting i skrifterna kan tillämpas på vårt liv. Skrifterna svarar på våra frågor, de ger oss förebilder och hjältar, och de hjälper oss att förstå hur vi ska hantera motgångar och prövningar. Ofta kommer det ni läser i skrifterna att vara svaret på era böner.

När jag var i er ålder, blev min far svårt sjuk. Vi trodde att det bara var influensa, men allt eftersom dagarna gick blev han sjukare och sjukare. Det var under den tiden som jag förstod

vad orden "bedjen alltid" innebär. (2 Nephi 32:9) Jag hade en ständig bön i mitt hjärta och jag sökte mig till ensliga platser där jag kunde utgjuta min själ i bön till min himmelske Fader och be honom bota min far. Min far dog efter bara några veckors sjukdom. Jag var chockad och rädd. Hur skulle vår familj kunna klara sig utan vår far som vi älskade så högt? Hur skulle vi kunna leva vidare? Det kändes som om min himmelske Fader inte hade hört eller svarat på mina innerliga böner. Min tro sattes på prov. Jag vände mig till min himmelske Fader och frågade: "Himmelske fader, är du verkligen där?"

Under många månader bad jag om hjälp och vägledning. Jag bad för min familj, och jag bad att kunna förstå varför min far inte hade blivit botad. Under en tid kändes det som om himlarna var tysta, men vi fortsatte att be

tillsammans som familj om tröst och vägledning. Jag fortsatte också att be. Och så en dag, många månader senare, kom mitt svar i form av ett skriftställe under ett sakramentsmöte. Tälaren sade: "Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna." (Ords 3:5-6) En känsla kom över mig och det kändes som om jag var den enda i kapellet. Det var mitt svar. Min himmelske Fader hade hört mina böner!

Det här hände för många år sedan, men jag har det fortfarande i livligt minne, och jag vittnar om att han har gjort mina stigar jämna. Jag vet att när vi tror och litar på honom så kommer "allting [att] samverka till [vårt] bästa".

Låt mig uppmana er på samma sätt som aposteln Paulus uppmanade sin unge vän Timoteus: "Var ett föredöme för de troende." (1 Tim 4:12) Vill ni vara det? Vill ni visa världen och Herren vad ni tror på genom er klädsel, ert språk, er respekt för er kropp, ert livs renhet? Världen behöver unga kvinnor som är troende.

Tro på Frälsaren. Han älskar er, och jag vittnar för er att han inte kommer att lämna er ensamma. Han har lovat och sagt:

Ej räds, jag är med dig, nu frimodig var.

Se, jag är din Gud, städs mitt bistånd du har.

Du renad skall utgå ur luttringens ugn ...

Jag rensar mitt folk, var blott tacksam och lugn.

("En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38; se också Jes 41:10; 43:2-5)

Jag tror att var och en av er kan påverka världen. Tro på er själva. Tro på att ni aldrig är ensamma. Tro på att ni kommer att få vägledning. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Håll dig på den rätta vägen

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Be om styrkan att kunna gå den rätta vägen, som ibland kan synas ensam, men som leder till frid, lycka och översvinnlig glädje.

Mina kära unga vänner, ni vackra unga kvinnor, vi har hört inspirerande vittnesbörd och underbara tal från Unga kvinnors presidentskap. Vilka begåvade och kunniga ledare! Bakom dem står en generalkommitté av samma slag och dessa leder tillsammans detta stora program för unga kvinnor, som sträcker sig över hela världen.

Det är nu min tur att tala till er, och jag vet knappt vad jag ska säga. Ni överväldigar mig med ert antal. Flera tusen av er är här i det stora konferenscentret. Det finns byggnader i närheten där fler sitter. Det här mötet når

till möteshus i många länder på denna stora vida jord.

Det finns så många av er. Mitt hjärta ömmar för er. Jag uppskattar er. Jag hedrar er. Jag respekterar er. Vilken fantastisk, positiv kraft ni är.

Ni är nutidens styrka, framtidens hopp.

Ni är summan av alla generationer som gått före, löftet om allt som ska komma härafter.

Ni ska veta att ni inte är ensamma i denna värld, ni har hört det förut. Det finns hundratusentals av er. Ni bor i många länder. Ni talar olika språk. Och var och en av er har något gudomligt inom sig.

Ni står inte tillbaka för någon. Ni är Guds döttrar.

Ni har fått som er födslorätt något vackert, heligt och gudomligt. Glöm aldrig detta. Er evige Fader är universums store Mästare. Han regerar över allt, men han lyssnar också på era böner som hans döttrar och hör er när ni talar med honom. Han besvarar era böner. Han lämnar er inte ensamma.

I stilla stunder tänker jag på framtiden med alla dess underbara möjligheter och med alla dess fruktansvärda frestelser. Jag undrar vad som ska hända er under de närmaste tio åren. Var kommer ni att vara? Vad kommer ni att göra? Det beror på de val ni gör,

av vilka en del kan tyckas oviktiga just då, men som får oerhörda följder.

Någon har sagt: "Valet att göra rätt eller fel idag kan påverka hela evigheten." (James Freeman Clarke, i *Elbert Hubbard's Scrap Book* [1923], s 95)

Ni har förmågan att bli vad ni än bestämmer er för. Ni har ett sinne, en kropp och en ande. När dessa tre samarbetar kan ni gå den rätta vägen som leder till framgång och glädje. Men det krävs arbete, uppoffringar och tro.

Bland annat måste jag påminna er om att ni måste skaffa er all den utbildning ni kan. Livet har blivit så komplext och tävlingsinriktat. Ni får inte anta att ni har en självskriven karriär. Ni förväntas anstränga er och använda era bästa talanger för att uppnå den underbara framtid ni har möjlighet till. Ibland får ni troligen uppleva svåra besvikelser. Men det

finns hjälpsamma händer längs vägen, många händer, som ger uppmuntran och styrka att gå framåt.

Häromdagen var jag på sjukhuset för att besöka en kär vän. Jag iakttog sjuksköterskorna som arbetade där. De var mycket kunniga. Jag fick intrycket att de visste allt om vad som hände och vad de skulle göra åt det. De var väl utbildade, och det syntes. Ett inramat motto satt på väggen i varje rum. Där stod: "Vi försöker bli bäst."

Vilken oerhörd skillnad en utbildning utgör. Utbildning är möjligheternas nyckel. Med den följer utmaningen att tillväxa i kunskap samt disciplinens styrka och kraft. Du har kanske inte pengar till att skaffa dig all den utbildning du önskar. Se till att pengarna räcker så långt som möjligt och dra fördel av stipendier, donationer, understöd och lån som du har möjlighet att betala tillbaka.

Detta är orsaken till att Ständiga utbildningsfonden upprättades. Vi insåg att några dollar kunde betyda oerhört mycket för unga män och unga kvinnor och ge dem möjlighet till utbildning. Mottagarna skaffar sig sin utbildning och återbetalar lånet så att någon annan kan få samma möjlighet.

Hittills har vi erfärut att utbildningen resulterar i en lön som är tre eller fyra gånger så hög som den var utan utbildning. Tänk på det!

Det här programmet är inte tillgängligt överallt, men det finns nu där en del av er bor, och där det finns kan det visa sig vara till stor välsignelse i ert liv.

När du vandrar på livets väg, så var noga i valet av vänner. De kan hjälpa eller stjälpa. Var generös när det gäller att hjälpa de mindre lyckligt lottade och de nödlidande. Men skaffa dig vänner av ditt eget slag, vänner som

uppmuntrar dig, ställer upp för dig, lever som du vill leva, som tycker om samma slags underhållning och som motstår det onda som du är besluten att motstå.

För att genomföra sin lycksalighetsplan planterade den store Skaparen inom oss en instinkt som gör pojkar intresserade av flickor och flickor intresserade av pojkar. Denna starka drift kan leda till vackra upplevelser, men kan också leda till fruktansvärt hemska upplevelser. Då vi ser ut över världen, tycks det som om moralen har slängts åt sidan. Överträdandet av gamla normer har blivit vanligt. Den ena studien efter den andra visar att man övergett gamla beprövade principer. Självdisciplinen har glömts bort och lösaktigheten har blivit alldeles för utbredd.

Men, mina kära vänner, vi kan inte acceptera det som blivit vanligt i världen. Ni, som medlemmar av kyrkan, har högre och mera krävande normer. Liksom en röst från Sinai förkunnas: Du skall icke ge dig hän åt sådant. Du skall hålla dina lustar under kontroll. För er finns ingen framtid i någon annan kurs. Jag vill mildra detta med att säga att Herren gett oss möjlighet till omvändelse och förlåtelse. Dock kan eftergivenhet mot frestelser bli som ett sår som aldrig tycks läka och alltid lämna ett fult ärr.

Anständighet i klädsel och uppträdande hjälper oss motstå frestelser. Det kan vara svårt att hitta passande kläder, men med lite ansträngning går det. Ibland önskar jag att alla flickor hade tillgång till symaskin och utbildning i att sy. Då kunde de sy egna, tilldragande kläder. Jag antar att det är en orealistisk önskan. Men jag tvekar inte att säga att man kan vara tilldragande utan att vara oanständig. Ni kan vara uppfriskande, livliga och vackra i klädsel och uppträdande. Er dragningskraft hos andra kommer av er personlighet, som är summan av era

olika egenskaper. Var lyckliga. Le mot världen. Ha roligt. Men dra upp fasta gränser, en linje i sanden så att säga, som ni inte går över.

Herren talar om dem som vägrar ta emot råd och som "snubbla och falla, när stormarna bryta lösa, vindarna blåsa och regnet faller på deras hus". (L&F 90:5)

Håll er borta från sjaskig underhållning. Den kan verka tilldragande men är alltför ofta nedbrytande. Jag vill inte verka pryd i de här frågorna. Jag vill inte anses som glädjedödare. Jag vill inte bli sedd som en gammal man som inte vet något om ungdomen och deras problem. Jag tror jag vet en hel del om sådant, och det är av hjärtat och av kärlek som jag vädjar till er att hålla er på den rätta vägen. Ha roligt med goda vänner. Sjung och dansa, bada och fotvandrade, engagera er i projekt tillsammans och lev livet med entusiasm och glädje.

Respektera era kroppar. Herren har sagt att de är tempel. Det finns så många i dag som vanställer sin kropp med tatueringar. Så kortsynt. De märker en för livet. När de väl är på plats, kan de inte tas bort utom med en svår och kostsam metod. Jag kan inte förstå varför någon flicka vill underkasta sig något sådant. Jag vädjar till er att undvika att förstöra er på så sätt.

Och på tal om att undvika, vill jag återigen nämna droger. Experimentera inte med dem. Håll er borta från dem som om de vore en hemsk sjukdom, vilket de ju är.

Tro aldrig att ni kan klara er på egen hand. Ni behöver Herrens hjälp. Tveka aldrig att gå ner på knä i enskildhet och tala med honom. Vilken förunderlig och härlig sak bönen är. Begrunda detta. Vi kan faktiskt tala med vår Fader i himlen. Han hör och svarar, men vi måste lyssna efter svaret. Inget är för allvarligt och inget för oviktigt för att tas upp med honom. Han sade: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på

tunga bördor, så skall jag ge er vila." (Matt 11:28) Han fortsätter: "Ty mitt ok är milt, och min börd är lätt." (Matt 11:30)

Det betyder helt enkelt att när allt kommer omkring är hans väg lätt att uthärda och hans stig lätt att gå. Paulus skrev till romarna: "Ty Guds rike består inte i mat och dryck utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande." (Rom 14:17)

Er tro på Herren Jesus Kristus måste vara en fyrbåk framför er, en polstjärna i skyn.

President George Albert Smith brukade tala om att stanna på Herrens sida av linjen. Detta är så viktigt.

För många år sedan återgav jag en berättelse vid en konferens, som jag tror jag ska upprepa. Den handlar om en basebollspelare. Jag inser att en del av er på olika platser i världen inte vet så mycket om baseboll. Ni bryr er inte alls om den sporten. Men den här berättelsen har något oerhört viktigt att lära oss.

Det här var 1912. Man spelade om mästerskapstiteln, och detta var sista matchen, som skulle avgöra vilka som skulle vinna serien. Det stod 2-1 till New York Giants som spelade ute. Boston Red Sox skulle slå. Slagmannen fick iväg en hög lyra. Två New York-spelare sprang för att ta den. Fred Snodgrass, som var centerfältspelare, signalerade till sin lagkamrat att han skulle ta den. Han stod rakt under bollen, och den hamnade i hans handske. Men han höll inte kvar den. Bollen gick rakt igenom hans grepp och föll till marken. Ett vrål hördes från läktaren. Fansen kunde inte fatta att Snodgrass hade tappat bollen. Han hade fångat hundratals lyror tidigare. Men nu, i det kritiska ögonblicket, tappade han bollen. Matchen fortsatte och Red Sox vann mästerskapstiteln.

Snodgrass kom tillbaka följande säsong och spelade lysande i nio år till. Han levde till åttiosex års ålder

och dog 1974. Men i sextiotvå år, efter detta enda misstag, kunde han, när han presenterades för någon, vänta sig kommentaren: "Ja visst, det var ju du som tappade bollen."

Olyckligtvis ser vi ständigt folk som tappar bollen. Vi har studenten som tycker han klarar sig bra, och som sedan under slutexamens press blir underkänd. Vi har föraren som är ytterst försiktig. Men som på grund av ett ögonblicks ouppmärksamhet blir inblandad i en tragisk olycka. Vi har den anställde som är pålitlig och som sköter sig bra. Men så plötsligt ställs han inför en frestelse som han inte kan motstå. Han får en stämpel på sig som aldrig tycks helt försvinna.

Vi har vredesutbrottet som på ett enda ögonblick förstör en långvarig vänskap. Vi har den lilla synden som på något sätt växer och till sist leder till separation från kyrkan.

Vi har det liv som levs i anständighet, och så kommer ett enda förgörande, ständigt spökande moraliskt svek, vars minne aldrig tycks förblekna.

Vid alla sådana tillfällen var det någon som tappade bollen. En person kan ha haft gott om självförtroende. Han eller hon kan ha blivit lite övermodig och tänkt: "Jag behöver inte anstränga mig." Men när han eller hon sträckte sig efter bollen, gick den rakt igenom greppet och föll till marken. Det finns omvändelse, javisst. Det finns förlåtelse, naturligtvis. Det finns en önskan att glömma. Men ibland lever minnet av den tappade bollen kvar mycket länge.

Och nu, kära underbara flickor, talar jag med en fars kärlek till er. Jag tackar er för att ni färdats så väl hittills. Jag vädjar till er att aldrig svika, att fatta ert beslut och stå fast och gå framåt utan att låta er avskräckas av motståndarens frestelser eller krafter som kan korsa er väg.

Jag ber att ert liv inte ska förspillas utan bära god och evig frukt. Åren går

och jag kommer inte att vara här för att se vad ni har gjort med ert liv. Men det kommer att finnas många andra, så många andra, som räknar med er, vilkas frid och lycka beror av vad ni gör. Och ovan dem alla finns er Fader i himlen, som alltid kommer att älska er som sina döttrar.

Jag vill betona att om ni gör ett misstag så kan det bli förlåtet, det kan övervinnas, ni kan ta er igenom det. Ni kan gå vidare till framgång och

glädje. Men jag hoppas att ni slipper sådana upplevelser, och jag är övertygad om att det blir så om ni beslutar er för och ber om styrkan att kunna gå den rätta vägen, som ibland kan synas ensam, men som leder till frid, lycka och översvinnlig glädje i detta liv och i det eviga livet.

Om detta ber jag i hans heliga namn som gav sitt liv för att göra det möjligt för oss att leva för evigt, ja, Herren Jesus Kristus, amen. ■

De talade till oss

Att göra konferensen till en del av vårt liv

När du gör aprilkonferensen 2004 till en del av ditt eget och din familjs liv, kan du använda följande förslag i dina personliga studier och i familjens hemafton. Eller så kanske du vill utforma egna frågor, aktiviteter och diskussionsförslag. (Sidnumren hänvisar till sidan där talet börjar.)

FÖR BARN

1. Vilka är president Gordon B Hinckleys rådgivare i första presidentskapet? Hur många år har de verkat som hans rådgivare? (Ledtråd: Se president James E Fausts tal, s 61.)

2. För hur länge sedan kallades president Thomas S Monson att bli medlem i de tolv apostlarnas kворum? Vem var det som kallade honom? (Ledtråd: Se president Monsons tal, s 20.)

3. Vilka är namnen på medlemmarna i de tolv apostlarnas kворum? Hur många bröder verkar i presidentskapet för de sjuttios kворum? Hur många verkar i de sjuttios första och andra kворum? (Ledtråd: Se bilderna på generalauktoriteterna, s 64–65.)

4. Hur många medlemmar har kyrkan ungefär? Hur många procent av kyrkans medlemmar kan se och höra konferensen? (Ledtråd: Sök i president Hinckleys tal, s 4.)

5. Hur många åttaåriga barn (barn med matrikelkort) döptes förra året? (Ledtråd: Se statistiska rapporten, s 26.)

6. Vem skrev dikten som börjar så här: "Jag såg vid Guds tron änglars

härskaror stå"? (Ledtråd: Svaret finns i biskop Keith B McMullins tal, s 33.)

FÖR UNGDOMAR

7. Om du visste att Frälsaren kom i morgon, vad skulle du då göra idag för att förbereda dig för att möta honom? Vad skulle du lägga i din "24-timmarsväska med andlig förberedelse"? (Se äldste Dallin H Oaks' tal, s 7.) Sätt upp några personliga mål

SE NR 5

SE NR 10

Äldste Mervyn B Arnold berättade om en prästadömsledare som vägrade ge upp hoppet om en mindre aktiv tonåring.

och skriv ner dem i din dagbok.

8. Hur kan man känna frid när någon närstående dör? Se vad äldste M Russell Ballard gjorde i en sådan situation (s 84).

9. En ung kvinna i Argentina sålde sin dyrbara fiol för att betala för sin mission. (Se äldste Jeffrey R Hollands tal, s 30.) Vilka uppoffringar kan du göra för att bli mer trofast? Du kan till exempel bestämma dig för att vara i tid till seminariet eller titta mindre på teve så att du har mer tid till att tjäna eller läsa skrifterna.

10. En prästadömsledare i Brasilien gick den extra milen för att hjälpa en ung man bli aktiv. (Se äldste Mervyn B Arnolds tal, s 46.) Har du en vän som inte kommer till kyrkan regelbundet? Vad kan du göra för att uppmuntra honom eller henne?

11. "Vi måste inte vara rika, långa, smala, högt begåvade eller vackra för att fräslas i Guds rike, bara rena", sade äldste Clate W Mask Jr. (Se s 92.) Hur kan du undvika eller ta bort världens fläckar och hålla dig ren?

12. Finns det något Plikt-mot-Gud-projekt eller något projekt inom Personlig tillväxt som du behöver göra klart? Läs Gayle M Cleggs exempel på personer som avslutade det de hade påbörjat (se s 14). Deras

berättelser kan inspirera dig att göra färdigt dina projekt — och hårda ut till änden.

FÖR FAMILJENS HEMAFTON ELLER PERSONLIGA STUDIER

13. President Hinckley sade: "Det är underbart uppfriskande att se våra ungdomars tro och trofasthet. De lever i en tid när ondskan sköljer över jorden som

SE NR 12

en väldig flodvåg ... Men vi ser att bokstavligen hundratusentals av våra ungdomar håller fast vid evangeliets höga normer" (s 4). Gå igenom några avsnitt i *Vägledning för de unga* under en hemafton. Med yngre barn kan du gå igenom Mina evangelieideal som finns på baksidan av häftet *Tro på Gud*.

14. Bekymrar du dig över den onda värld som barnen föds in i? Vad kan du göra för att "vaccinera" dem mot de andliga sjukdomar som sprider sig i världen idag? (Se president Boyd K Packers tal, s 77.)

15. Vilka uppgifter har du som far? (Se äldste L Tom Perrys tal, s 69.)

Vad är ett "modershjärta"? Hur kan vi utveckla ett sådant? (Se Julie B Becks tal, s 75.)

16. Äldste Neal A Maxwell sade: "Gud har känt er var och en ... [och] älskat er mycket, mycket länge ... Han vet vad ni alla heter och känner era sorger och er glädje!" (s 44) När du ber idag, tänk då på hur väl din himmelske Fader känner dig och hur mycket han älskar dig.

17. Äldste Joseph B Wirthlin sade: "Skulder är ett slags trældom" (s 40). Begrunda dina egna jordiska skulder och gå igenom äldste Wirthlins fem steg mot ekonomisk frihet. Tänk också på dina himmelska skulder och hur du kan visa tacksamhet.

18. Äldste Dennis E Simmons sade: "Tro är att veta att även om vår förmåga är begränsad så är inte hans det. Tro på Jesus Kristus är att helt och fullt lita på honom" (s 73). Tänk på en särskild prövning som du går igenom. Hur kan du visa större tro på Jesus Kristus? ■

BERÄTTELSE ATT LÄSA OCH DELA MED SIG AV

Förbereder du ett tal eller en lektion? I konferenstalen som börjar på sidorna som du ser här nedanför finns det berättelser som du kan återge och insikter som du kan dela med dig av.

En pojke avslutar en berättelse många år efter det att han påbörjat den, s 14

Pionjärer vandrar till Utah, s 14

En söndagsskollärare påverkar ungdomar, s 20

Spencer W Kimball visar omsorg om andra människor, s 20

Mindre aktiv familj hittas och får uppmärksamhet, s 20

En man betalar tillbaka en skuld, s 40

En brasiliansk ung man blir aktiv i kyrkan, s 46

Unge Gordon B Hinckley tittar på Polstjärnan, s 49

Militärofficer vägrar att dricka alkohol, s 51

Man med multipel skleros bär olympiska facklan, s 54

Änka väntar på besök av en son, s 54

Frivilliga arbetar på sockerbetsfält, s 58

Äldre missionärspare verkar i Ghana, s 58

Förlorad bataljon återfår kontakt, s 61

Mor utsätter sina barn för smittkoppor, s 77

Missionärer tar sig fram genom jordskred, s 92

Blind häcklöpare undervisas av far, s 94

Hemliga vänner tjänar varandra i en familj, s 94

Evangeliet förändrar människor i Quiriza i Bolivia, s 100

Unga kvinnor lär sig tema på teckenspråk, s 104

Bollspelare tappat bollen, s 112

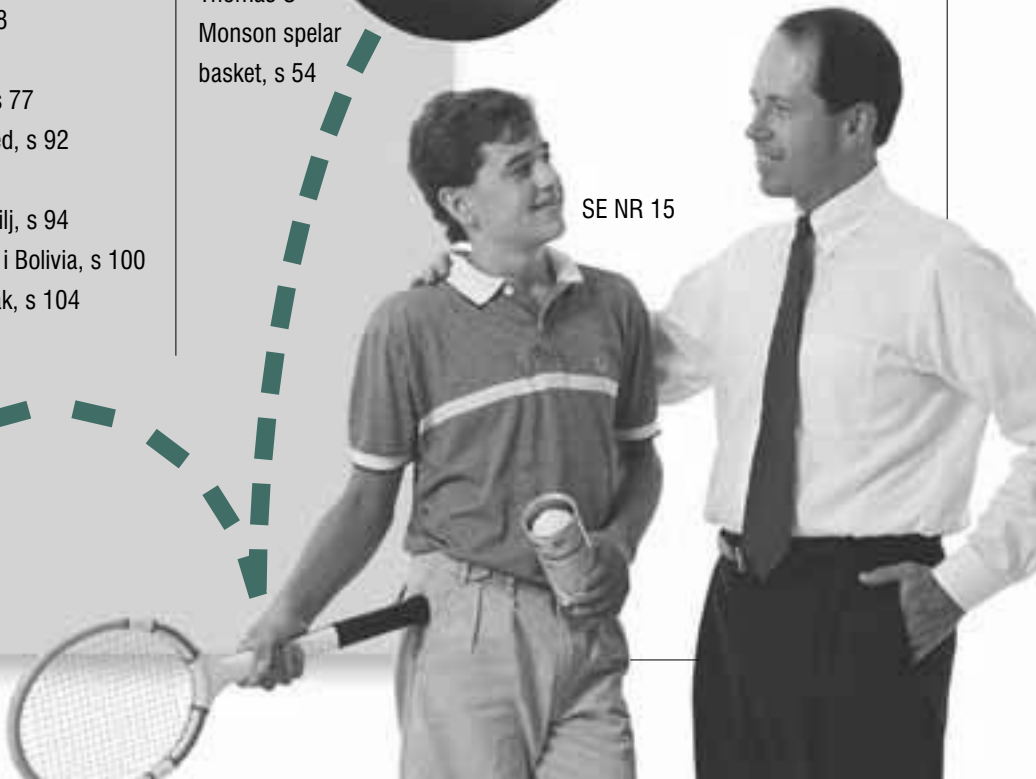
Afrikansk minister tar emot *Vägledning för de unga*, s 49

Thomas S Monson spelar basket, s 54

SE NR 15

SE NR 15

Lärdomar för vår tid, 2004

Melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens möten den fjärde söndagen ska ägnas åt "Lärdomar för vår tid". Varje år fastställer första presidentskapet 10 ämnen med angett källmaterial som ska användas under dessa möten. Här följer ämnena och tillhörande material för 2004. Ytterligare två ämnen ska väljas av stavs- eller distriktspresidentskapen.

Lektionerna under den fjärde söndagens möten ska baseras på ett eller möjligtvis två av förslagen i det tilldelade studiematerialet som bäst lämpar sig för kvorum- eller klassmedlemmarnas behov och omständigheter. Lärarna behöver inte använda allt material. Ledarna och lärarna bör uppmuntra till diskussioner hellre än att hålla föreläsningar eller ge presentationer. De bör överväga olika sätt att påverka kvorum- och klassmedlemmarna att tillämpa de evangelieprinciper som behandlas. Förslag på hur man förbereder och håller kvorum- eller klassdiskussioner finns i *Undervisning: Den högsta kallelsen och Handledning för undervisning*.

1. Familjen har en central roll i Skaparens plan

Andra Moseboken 20:12; Malaki 4:6; Mosiah 27:14; L&F 93:36–40; Moses 5:4–5, 9–12.

Gordon B Hinckley, "Familjens hemafton", *Liabona*, mar 2003, s 2–5.

James E Faust, "Livet berikas genom familjens hemafton", *Liabona*, jun 2003, s 2–6.

Boyd K Packer, "De gyllene åren", *Liabona*, maj 2003, s 82–84.

L Tom Perry, "Familjens betydelse", *Liabona*, maj 2003, s 40–43.

"Familjen kan bestå för evigt", lektion 36 i *Evangeliets principer*.

2. Uttrycka tacksamhet

Lukas 17:11–19; Mosiah 26:38–39; Alma 37:37; L&F 78:19; 98:1–3.

David B Haight, "Var det inte tio som blev botade?", *Liabona*, nov 2002, s 24–26.

Dallin H Oaks, "Tacka för allting", *Liabona*, maj 2003, s 95–98.

"Tacksamhet", i *Vägledning för de unga*.

"Utveckla tacksamhet", lektion 35 i *Den sista dagars heliga kvinnan, del B*.

3. Arbeta i Herrens vingård

Matteus 16:24–26; Johannes 12:26; 1 Nephi 3:7; Mosiah 2:17; 4:27; L&F 123:17.

Thomas S Monson, "Stå på din tilldelade plats", *Liabona*, maj 2003, s 54–57.

Jeffrey R Holland, "Vi har valt att tjäna", *Liabona*, nov 2002, s 36–38.

Henry B Eyring, "Var värdig det kall du har fått", *Liabona*, nov 2002, s 75–78.

"Offer", lektion 26 och

"Tjänande", lektion 28 i *Evangeliets principer*.

4. Andligt och timligt oberoende

Malaki 3:8–10; Matteus 6:5–13; Alma 37:37; L&F 88:119.

Gordon B Hinckley, "Till prästadömet män", *Liabona*, nov 2002, s 56–59.

Russell M Nelson, "Bönens ljuva kraft", *Liabona*, maj 2003, s 7–9.

Robert D Hales, "Tionde: Ett prov på tro med eviga välsignelser", *Liabona*, nov 2002, s 26–29.

"Arbete och personligt ansvar", lektion 27 i *Evangeliets principer*.

5. Välsignelser genom prästadömet

L&F 13; 27:12; 107:39; 110:11–16; 128:20; Joseph Smiths skrifter 2:68–74.

Boyd K Packer, "Stavspatriarken", *Liabona*, nov 2002, s 42–45.

L Tom Perry, "Kallad av Gud", *Liabona*, nov 2002, s 7–10.

David B Haight, "Att tillväxa i prästadömet", *Liabona*, maj 2003, s 43–45.

"Prästadömet" och

"Prästadömet organisation", lektion 13 och 14 i *Evangeliets principer*.

6. Utöva tro under osäkra tider

Hebreerbrevet 11; Jakobs brev 1:3–6; Helaman 12:1; Ether 12:6; L&F 6:20; 59:21.

Gordon B Hinckley, "Krig och fred", *Liabona*, maj 2003, s 78–81.

Joseph B Wirthlin, "Skall han finna tro på jorden?", *Liabona*, nov 2002, s 82–85.

Richard G Scott, "Trons stödjande kraft i osäkra och prövande tider", *Liabona*, maj 2003, s 75–78.

Robert D Hales, "Tro i prövningens stund ger frid och glädje", *Liabona*, maj 2003, s 15–18.

"Tro på Jesus Kristus", lektion 18 och "Lydnad", lektion 35 i *Evangeliets principer*.

7. Undervisa barnen

Jeremia 31:15–16; Lukas 15:11–32; Johannes 1:43; 3 Nephi 17:11–24; L&F 68:25, 28.

Thomas S Monson, "Efterföljansvärda exempel", *Liabona*, nov 2002, s 60–67.

James E Faust, "Herren om fären sig vårdar", *Liabona*, maj 2003, s 61–68.

Jeffrey R Holland, "En bön för barnen", *Liabona*, maj 2003, s 85–87.

"Familjens olika ansvar", lektion 37 i *Evangeliets principer*.

8. Framgång i missionsarbetet

Johannes 21:15–17; Johannes första brev 4:18–19; Mosiah 28:3; L&F 4:5; 88:81.

Dallin H Oaks, "Jag går vart du kallar mig", *Liabona*, nov 2002, s 67–70.

M Russell Ballard, "Vikten av medlemsmissionsarbete", *Liabona*, maj 2003, s 37–40.

M Russell Ballard, "Den bästa generationen missionärer", *Liabona*, nov 2002, s 46–49.

Henry B Eyring, "Ett barn och en lärjunge", *Liabona*, maj 2003, s 29–32.

"Missionärsarbete", lektion 33 i *Evangeliets principer*.

9. Sakramentet och sakramentsmötet

Det rekommenderas att det här ämnet undervisas på en fjärde söndag under årets sista kvartal.

Matteus 26:26–29; 3 Nephi 18:1–12; Moroni 4, 5; L&F 59:9–14. Gordon B Hinckley, "Till prästadömet män", *Liabona*, nov 2002, s 56–59.

Russell M Nelson, "Gudsdyrkan på sakramentsmötet", *Liabona*, aug 2004.

Dallin H Oaks, "Evangeliet i vårt liv", *Liabona*, jul 2002, s 36–39.

Dallin H Oaks i "Särskilda vittnen om Kristus", *Liabona*, apr 2001, s 14.

"Sakramentet", lektion 23 i *Evangeliets principer*.

10. Vara en lärjunge till Kristus

Matteus 11:28–30; Galaterbrevet 6:8; Alma 38:8–9; L&F 64:34; 101:36–38.

Thomas S Monson, "Frid, var lugn", *Liabona*, nov 2002, s 53–56.

James E Faust, "Stärkt ditt inre jag", *Liabona*, feb 2003, s 2–7.

Neal A Maxwell, "Sörj för själens liv", *Liabona*, maj 2003, s 68–70.

Richard G Scott, "Befrielse från tunga bördor", *Liabona*, nov 2002, s 86–88.

"Omvändelse", lektion 19 och "Utveckla våra talanger", lektion 34 i *Evangeliets principer*. ■

Resurshandledning för Aronska prästadömet 2

För användning 2004, lektionerna 26–50. Följande material kan användas som tillägg till, men inte som ersättning för, lektionerna 26–50. I hänvisningarna står *Plikt mot Gud* för handledningarna *Aronska prästadömet: Vår plikt mot Gud*. Några *Plikt mot Gud*-hänvisningar kan användas under lektionstiden, eller så kan du uppmana kvorummedlemmarna att göra uppgifterna hemma. Fler undervisningsförslag finns på sidan "Så kan du använda *Liabona*".

Håll lektionerna i den ordning som de anges. Lektionsboken innehåller inte någon särskild lektion för julen. Om du vill hålla en särskild lektion på söndagen närmast jul, överväg då att använda skrifterna, konferenstal, artiklar i kyrkans tidningar, bilder och psalmer som handlar om Frälsarens liv och mission.

För att hitta den här handledningen online på vissa andra språk, kan du gå till www.lds.org och klicka på ikonen med världskartan på startsidan. Välj det önskade språket och klicka på länken till *Liabona*. Välj sedan majnumret 2004.

Resurshandledningarna kommer att finnas med i maj- och novembernumret av *Liabona*. *Liabona* finns online (på vissa språk) på www.lds.org.

Lektion 26: Världiga tankar

Gordon B Hinckley, "En profets råd till och förbön för ungdomar", *Liabona*, apr 2001, s 30. Stycket "Var ren" kan användas som tillägg till diskussionen om lektionens bildband.

Boyd K Packer, "Sanningens standar har upprests", *Liabona*, nov 2003, s 24. Använd den här artikeln för att diskutera varför kyrkan har sådana höga moralnormer.

Vår plikt mot Gud (Lärare), "Familjeaktiviteter", nr 6.

Lektion 27: Herrens hälsolag

Boyd K Packer, "Ni är Guds tempel", *Liabona*, jan 2001, s 85. Återge berättelsen om president Packers patriarkaliska välsignelse och diskutera lydandets välsignelser.

Harold G Hillam, "Inte för kroppen", *Liabona*, jun 1996, s 26.

Återge berättelsen om den framstående tandkirurgen i stället för att använda en nyhetsartikel som det föreslås i lektionen.

Plikt mot Gud (Diakon),

"Utbildning, personlig utveckling och yrkesval", nr 12.

Lektion 28: Sabbaten

H Aldridge Gillespie, "Välsignelsen av att helga sabbatsdagen", *Liabona*, jan 2001, s 93.

Använd citaten från nutida profeter i lektionen.

David Oscar Sarmiento, "Att hedra Herrens dag", *Liabona*, jun 2003, s 41. Återge den här berättelsen som tillägg till äldste Cooks upplevelse som nämns i lektionen.

"Stilla höj din stämmas ljud", *Psalmer*, nr 97.

Vår plikt mot Gud (Lärare), "Andlig utveckling", nr 2.

Lektion 29: Livets mening

W Craig Zwick, "Herren din Gud ska leda dig vid handen", *Liabona*, nov 2003, s 34. Gå igenom familjeberättelserna i den här artikeln när ni diskuterar vikten av tro.

Lektion 30: Kristi rena kärlek

Gene R Cook, "Kristlig kärlek: fullkomlig och evig kärlek", *Liabona*, jul 2002, s 91. Återge äldste Cooks tre förslag på hur vi kan "ikläda oss kärlekens band" när ni diskuterar hur vi kan bli mer kärleksfulla.

Emmanuel Fleckinger, "Min fars tapperhetsmedalj", *Liabona*, sep 2003, s 40. Återge den här berättelsen som exempel på att kristuslik kärlek inte "tänker något ont".

Lektion 31: Förlåtelse

Cecil O Samuelson Jr, "Förlåtelse", *Liabona*, feb 2003, s 26. Använd exempel på förlåtelse från Jesu liv som tillägg till den sista berättelsen i lektionen.

Jane McBride Choate, "Förlåtelsens sten", *Liabona*, feb 2003, s L56. Använd åskådningsundervisningen för att demonstrera principen om förlåtelse när ni diskuterar lektionens tre typfall.

Plikt mot Gud (Diakon), "Samhällstjänst och social utveckling", nr 8.

Lektion 32: Utveckla Andens gåvor

Joseph B Wirthlin, "Den ousägliga gåvan", *Liabona*, maj 2003, s 26. Diskutera den Helige Andens roll när det gäller att ta emot och använda andliga gåvor.

"Frågor och svar", *Liabona*, apr 2003, s 44. Överväg att använda förslag i den här artikeln när ni diskuterar vittnesbördets gåva.

"Låt Guds Ande leda dig",

Psalmer, nr 90.

Lektion 33: Söken efter kunskap

Gordon B Hinckley, "En profets råd till och förbön för ungdomar", *Liabona*, apr 2001, s 30. I avsnittet "Var skärpta" förklarar president Hinckley vad Herren förväntar sig att vi ska lära oss.

John K Carmack, "Ständiga utbildningsfonden: En ljus stråle av hopp", *Liabona*, jan 2004, s 32. Diskutera olika principer vi kan lära oss från ständiga utbildningsfondens program om att skaffa en utbildning.

Plikt mot Gud (Präst),

"Utbildning, personlig utveckling och yrkesval", nr 1 och 2.

Lektion 34: Exemplets makt

Gordon B Hinckley, "Ett baner för folken, ett ljus för världen", *Liabona*, nov 2003, s 82. Diskutera frestelserna som nämns i talet under avslutningsdelen av lektionen.

Gabriel González, "Ta examen med heder", *Liabona*, jul 2003, s 34. Överväg att lägga till den här berättelsen till första berättelsen i lektionen.

Plikt mot Gud (Diakon),

"Andlig utveckling", nr 12.

Lektion 35: Att lyda, ära och understödja lagen

Gordon B Hinckley, "Krig och fred", *Liabona*, maj 2003, s 78. Du kan ta upp kyrkans ståndpunkt beträffande krig under den sista diskussionen i lektionen.

Plikt mot Gud (Diakon),

"Samhällstjänst och social utveckling", nr 5; (*Lärare*),

"Samhällstjänst och social utveckling", nr 6; (*Präst*),

"Familjeaktiviteter", nr 8.

Lektion 36: Var tacksam för allt

Dallin H Oaks, "Tacka för allt", *Liabona*, maj 2003, s 95. Nämn förslagen i den här artikeln när ni diskuterar hur vi kan visa tacksamhet mot vår himmelske Fader.

Juan Carlos Rodríguez, "Det välbehövliga regnet", *Liabona*, jun 2003, s 40. Använd den här berättelsen som tillägg till berättelserna i lektionen.

Plikt mot Gud (Lärare), "Andlig utveckling", nr 10.

Lektion 37: Förstå kvinnans uppgift

M Russell Ballard, "Rättfärdighetens kvinnor", *Liabona*, dec 2002, s 34. Förslagen i den här artikeln kan ge variation till den sista aktiviteten och uppföranden i lektionen.

Lektion 38: Att leva rättfärdigt i en orättfärdig värld

James E Faust, "Djävulsgapet", *Liabona*, maj 2003, s 51. Använd liknelsen med vattenfallet i den här artikeln som inledning till lektionen.

John B Dickson, "När livet blir tuft", *Liabona*, maj 2002, s 28.

Återge i slutet av lektionen de fyra principerna i artikeln när du talar om att vi kan vara fasta i tron.

Plikt mot Gud (Diakon, Lärare och Präst), "Familjeaktiviteter", nr 2.

Lektion 39: Moraliskt mod

Thomas S Monson, "Efterföljansvärda exempel", *Liabona*, nov 2002, s 60. Använd några av de forntida och nutida exemplen på mod i artikeln för att ge variation åt den sista delen av lektionen.

H Ross Workman, "Uthållighet", *Liabona*, okt 2003, s 6. Inled lektionen med den här berättelsen om moraliskt mod.

Lektion 40: Att undvika och övervinna frestelser

Boyd K Packer, "Andliga krokodiler", *Liabona*, okt 2002, s 8. Använd illustrationerna i den här artikeln när du återger den första berättelsen i lektionen.

"Förbered dig så att du kan motstå frestelser", *Liabona*, jul 2003, s 25. Överväg att använda ett av skriftställena eller citaten i det här budskapet som avslutning på lektionen.

Se Första Moseboken 39; Daniel 3; Matteus 4:2–11.

Lektion 41: Sakramentet: Till åminnelse av honom

Russell M Nelson, "Gudsdyrkan på sakramentsmötet", *Liabona*, aug 2004, s 10. Gå i slutet av lektionen igenom äldste Nelsons råd om hur man administrerar och deltar i sakramentet.

Peter B Gardner, "Mer än ord", *Liabona*, feb 2002, s 28. Återge den

här berättelsen för att ge variation åt lektionen.

"Till minne av vår Frälsare", *Psalmer*, nr 123.

Plikt mot Gud (Diakon), "Kvorumaktiviteter", nr 7.

Lektion 42: Följ bröderna

L Tom Perry, "Vi tror allt vad Gud har uppenbarat", *Liabona*, nov 2003, s 85. Gå igenom hur uppenbarelse kommer till kyrkan när du undervisar det avsnittet i lektionen.

Sheldon F Child, "En säker grundval", *Liabona*, nov 2003, s 8. Överväg att återge berättelsen under punkt 2 som inledning till lektionen.

"Kom, lyssna till profetens röst", *Psalmer*, nr 9.

Lektion 43: Andlig förberedelse för en mission

Richard G Scott, "Förverkliga alla dina möjligheter", *Liabona*, nov 2003, s 41. Läs äldste Scotts råd till unga män som inledning till lektionen.

Monte J Brough, "Unga män — innehavare av nycklar", *Liabona*, nov 2003, s 47. Avsluta lektionen med berättelserna om hur några unga män hjälper heltidsmissionärerna.

Plikt mot Gud (Diakon, Lärare

och Präst), "Familjeaktiviteter", nr 1. **Lektion 44: Förbered dig nu för tempeläkenskap**

Gordon B Hinckley, "Det äktenskap som består", *Liabona*, jul 2003, s 3. Läs det uppdiktade exemplet om Johnny och Mary i artikeln och diskutera tempeläktenskapets välsignelser.

Richard G Scott, "Gör vad är rätt", *Liabona*, mar 2001, s 10. Använd förslagen om att undvika att gå över gränsen när ni diskuterar de personliga ansträngningar som krävs i förberedelserna för ett celestiallyt äktenskap.

Använd L&F 132:15–17 tillsammans med L&F 131:1–4.

Plikt mot Gud (Präst), "Samhällstjänst och social utveckling", nr 2.

Lektion 45: Effektiv hemundervisning

David Head, "Hemlärarna som vägrade ge upp", *Liabona*, sep 2002, s 36. Återge den här berättelsen när ni diskuterar vad som utmärker en bra hemlärare.

John L Haueter, "Juniorkamrat", *Liabona*, nov 2001, s 28. Använd den här berättelsen när du uppmanar de unga

männen att bli bättre hemlärare.

Använd L&F 107:99 tillsammans med MB Jakob 1:19.

Plikt mot Gud (Lärare), "Kvorumaktiviteter", nr 1.

Lektion 46: Undvik massmedier- nas nedbrytande påverkan

Thomas S Monson, "Pornografi — den dödliga smittbäraren", *Liabona*, nov 2001, s 2. Berätta om barkborrens beteende när klassen diskuterar det inflytande som nedbrytande media har.

"Varning! Fara! Hur man undviker pornografins fälla", *Liabona*, okt 2002, s 12. När du återger president Bensons citat, överväg då att ta upp de fem förslagen på hur man undviker pornografi.

Plikt mot Gud (Lärare), "Samhällstjänst och social utveckling", nr 9.

Lektion 47: Ett rent och vårdat språk

H David Burton, "Var rakryggad", *Liabona*, jan 2002, s 75. Använd biskop Burtons andra exempel när ni diskuterar hur vårt tal avslöjar vad som finns i vårt hjärta.

"Kanhända ej uppå stormigt hav", *Psalmer*, nr 178, vers 2.

Lektion 48: Håll fast vid rättfärdiga normer

David E Sorensen, "Skallerormar är inte att leka med", *Liabona*, jul 2001, s 48. Använd analogin med skallerormen när ni diskuterar vad det innebär att vara i, men inte av, världen.

"Enkla klara sanningar": Unga män och kvinnor använder de sex råden", *Liabona*, sep 2002, s 16. Använd ungdomarnas vittnesbörd i den här artikeln som avslutning på lektionen.

Lektion 49: Ärlighet och redbarhet

Quentin L Cook, "Är du en sista dagars helig?", *Liabona*, nov 2003, s 95. Använd de tre självvransakande frågorna när ni diskuterar hur vi kan frestas att vara öarligen.

Plikt mot Gud (Präst), "Andlig utveckling", nr 1.

Lektion 50: Att värdera och uppmuntra personer med handikapp

Elizabeth Quackenbush, "Jag var hennes svar", *Liabona*, jun 1999, s 36. Använd den här berättelsen som tillägg till er diskussion om kristuslik medkänsla.

Plikt mot Gud (Präst), "Fysisk utveckling", nr 11. ■

Resurshandledning för *Unga kvinnor* 2

För användning 2004, lektionerna 26–49. Följande material kan användas som tillägg till, men inte som ersättning för, lektionerna 26–49. I hänvisningarna står *Personlig tillväxt* för häftet *Unga kvinnor: Personlig tillväxt*. Några av hänvisningarna till *Personlig tillväxt* kan användas under lektionstiden, eller så kan du uppmana klassdeltagarna att göra uppgifterna hemma. Fler undervisningsförslag finns på sidan "Så kan du använda *Liabona*".

Håll lektionerna i den ordning som de anges. Lektionsboken innehåller inte någon särskild lektion för julen. Om du vill hålla en särskild lektion på söndagen närmast jul, överväg då att använda skrifterna, konferenstal, artiklar i kyrkans tidningar, bilder och psalmer som handlar om Frälsarens liv och mission.

För att hitta den här handledningen online på vissa andra språk, kan du gå till www.lds.org och klicka på ikonen med världskartan på startsidan. Välj det önskade språket och klicka på länken till *Liabona*. Välj sedan majnumret 2004.

Resurshandledningarna kommer att finnas med i maj- och novembernumret av *Liabona*. *Liabona* finns online (på vissa språk) på www.lds.org.

Lektion 26: Sakramentet

Russell M Nelson, "Gudsdyrkan på sakramentsmötet", *Liabona*, aug 2004, s 10. Gå i slutet av lektionen igenom äldste Nelsons råd om hur man tar del av sakramentet.

Dennis B Neuenschwander, "Förordningar och förbund", *Liabona*, nov 2001, s 16. Använd förklaringen på sambandet mellan dopet och sakramentet när ni diskuterar förbund.

"Till minne av vår Frälsare", *Psalmer*, nr 123.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Tro", nr 4; "Uppgifter: Gudomlig natur", nr 4.

Lektion 27: Stärk vittnesbördet genom lydnad

Gordon B Hinckley, "Att leva med våra övertygelser", *Liabona*, sep 2001, s 2. Diskutera med hjälp

av artikeln hur modet att vara lydig stärker vårt vittnesbörd.

James E Faust, "Herre, jag tror. Hjälp min otro!", *Liabona*, nov 2003, s 19. Använd analogin med kappen i slutet av den här artikeln för att beskriva hur man får ett vittnesbörd.

Lektion 28: Den fria viljan

Joseph B Wirthlin, "Tre val", *Liabona*, nov 2003, s 78. Diskutera de tre valen som nämns i den här artikeln när du avslutar lektionen.

"Affisch: Bevara din frihet", *Liabona*, feb 2003, s 33. Visa och diskutera budskapet på den här affischen när ni börjar diskussionen om följderna av våra val.

"Gör rätt val", *Psalmer*, nr 162.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 3.

Se 2 Nephi 2:26–27; Mosiah 4:30; Helaman 14:30–31.

Lektion 29: Upphöjelse

David E Sorensen, "Läran om tempeltjänst", *Liabona*, aug 2002, s 30. Använd förslagen i den här artikeln när ni diskuterar tempelförrettningarna.

Se Rom 8:17; Upp 3:5, 20–21.

Lektion 30: Starkare vittnesbörd genom tjänande

Thomas S Monson, "Mästarens väg", *Liabona*, jan 2003, s 3.

Använd berättelser från den här artikeln under diskussionen om att tjäna mänskligheten.

Dallin H Oaks, "Jag går vart du kallar mig", *Liabona*, nov 2002, s 67. Diskutera förklaringen av tjänande i den här artikeln som avslutning på lektionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Goda gärningar", nr 1, 2, 5 och 6.

Lektion 31: Landets lagar

Gordon B Hinckley, "Krig och fred", *Liabona*, maj 2003, s 78. Du kan ta upp kyrkans ståndpunkt beträffande krig under diskussionen om den tolfte trosartikeln.

Russell M Nelson, "Saliga är de som skapar frid", *Liabona*, nov 2002, s 39. Använd avsnittet med rubriken "Medborgerliga plikter" när ni diskuterar kärleken till landet.

Överväg att sjunga nationalsången eller en lämplig patriotisk sång.

Lektion 32: Livets helgd

Dallin H Oaks, "Det viktigaste", *Liabona*, mar 2000, s 14. Använd stycket "Val eller fri vilja" i artikeln när ni diskuterar livets helgd.

Ricardo Lopes de Mendonça, "Min himmelske Fader älskar mig", *Liabona*, aug 2003, s 44. Överväg att använda berättelsen som inledning till lektionen.

Lektion 33: Den heliga fortplantningskraften

Neal A Maxwell, "Anledningar att förbli ren", *Liabona*, mar 2003, s 6. Använd de tio varningarna i den här artikeln när ni diskuterar kyskhets.

"Frågor och svar", *Liabona*, feb 2003, s 22. Återge några av svaren i den här artikeln när ni diskuterar hur kyskhets ger lycka.

Se 1 Mos 39; 2 Sam 11; Alma 39; L&F 42:22–23.

Lektion 34: Håll fast vid Herrens normer

Gordon B Hinckley, "En profets råd till och förbön för ungdomar", *Liabona*, apr 2001, s 30. Ta upp de sex råden när ni diskuterar Herrens normer.

Boyd K Packer, "Sanningens standar har upprests", *Liabona*, nov 2003, s 24. Diskutera förslagen i den här artikeln på hur man känner igen och övervinner frestelser.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Redbarhet", nr 1.

Lektion 35: Kloka beslut

Richard G Scott, "Att förvärva kunskap och förmågan att använda den förståndigt", *Liabona*, aug 2002, s 12. Överväg att använda berättelserna om de två unga männen tillsammans med citatet från president Tanner.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 1 och 2.

Se 2 Nephi 2:26–27; Mosiah 4:30; Helaman 14:30–31.

Lektion 36: Ärlighet

Quentin I Cook, "Är du en sista dagars helig?", *Liabona*, nov 2003, s 95. Använd de tre självvrannsakande frågorna när ni definierar en verkligt ärlig person.

D Rex Gerratt, "Jag hittade en skatt", *Liabona*, sep 2003, s 8. Återge den här berättelsen under avslutningsdelen av lektionen.

Lektion 37: Moralisk renhet genom rättfärdigt leverne

James E Faust, "Rättfärdiga Guds döttrars dygder", *Liabona*, maj 2003, s 108. Ta med några av artiklens 10 dygder i er diskussion om hur man förblir kysk.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Redbarhet", punkt 5.

Lektion 38: Fysisk hälsa

Boyd K Packer, "Ni är Guds tempel", *Liabona*, jan 2001, s 85. Återge berättelsen om president

Packers patriarkaliska välsignelse när ni diskuterar välsignelserna av att ta hand om sin kropp.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Kunskap", punkt 3.

Lektion 39: Förebygg sjukdomar

Harold G Hillam, "Inte för kroppen", *Nordstjärnan*, jun 1996, s 26. Återge berättelsen i artikeln om tandkirurgen i början av lektionen.

Colleen Whitley, "Jag skadar ingen", *Liabona*, mar 2000, s 40. Använd den här berättelsen när ni diskuterar fördelarna med goda hälsosvanor.

Se 1 Kor 3:16–17.

Lektion 40: Självbehärskning

James E Faust, "Stärk ditt inre jag", *Liabona*, feb 2003, s 2. Använd artikelns fem förslag som nycklar till självbehärskning.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Gudomlig natur", nr 3 och 7.

Lektion 41: Optimism

Joe J Christensen, "Orsak att le", *Nordstjärnan*, sep 1998, s 28. Uppmana klassen att göra en lista med orsaker att le i slutet av lektionen.

John B Dickson, "När livet blir tufft", *Liabona*, maj 2002, s 28. Använd den första berättelsen i artikeln som tillägg till berättelsen om Maria.

"Det är solsken i min själ idag", *Psalmer*, nr 157.

Se Mosiah 2:41; 24:13–15.

Lektion 42: Tacksamhet och uppskattning

Dallin H Oaks, "Tacka för allting", *Liabona*, maj 2003, s 95. Nämn förslagen i den här artikeln när ni diskuterar hur vi kan uttrycka tacksamhet.

Juan Carlos Rodríguez, "Det välbefärliga regnet", *Liabona*, jun 2003, s 40. Använd den här berättelsen som tillägg till berättelsen i lektionen.

Lektion 43: Använd fritiden klokt

Joseph B Wirthlin, "Läxor som jag lärt mig på livets resa", *Liabona*, maj 2001, s 34. Använd förslagen i den här artikeln när ni diskuterar hur man får balans i att använda fritiden.

Se L&F 58:27; 88:118, 124.

Lektion 44: Utveckla talanger

Ronald A Rasband, "Liknelsen om talenterna", *Liabona*, aug 2003, s 34. Använd förslagen i den här artikeln när ni diskuterar liknelsen.

Marissa D Thompson och Janna Nielsen, "Att upptäcka och utveckla sina talanger", *Liabona*, maj 1999, s 40. Använd några av förslagen i artikeln under lektionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Kunskap", nr 2.

Lektion 45: Delta i estetisk verksamhet

Shanna Ghaznavi, "Not för not för not", *Liabona*, sep 2003, s 18. Använd den här artikeln när ni talar om olika sätt att ta del i estetisk verksamhet.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Personligt värde", nr 4; "Uppgifter: Kunskap", nr 6.

Se L&F 25:12; 88:78–80.

Lektion 46: Ekonomiskt ansvar

Marvin J Ashton, "Råd angående familjens ekonomi", *Liabona*, apr 2000, s 42. Använd några av de 10 förslagen i artikeln när ni talar om att vara oberoende.

"Förbered dig genom att leva förutseende och att betala tionde och fasteoffer", *Liabona*, dec 2003, s 25. Överväg att använda några av citaten eller skriftställen som tillägg till lektionen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Valfrihet och ansvarighet", nr 7.

Lektion 47: En uppflytande miljö

Thomas S Monson, "Pornografi — den dödliga smittbäraren", *Liabona*, nov 2001, s 2. Berätta hur barkborren förstör almar och jämför det med att vistas i osunda miljöer.

Anya Bateman, "Jättebra ... utom den där delen", *Liabona*, jun 1999, s 22. Överväg att använda berättelsen i artikeln när ni talar om hur man höjer sig över osunda miljöer.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Gudomlig natur", nr 3.

Se Moroni 7:14–19; L&F 45:31–32; 88:119.

Lektion 48: Kommunikation och ledarskap

Brad Wilcox, "Att hjälpa ungdomar känna att de hör till gruppen", *Liabona*, jun 1999, s 42. Använd några av de 10 förslagen i artikeln när du går igenom avsnittet om kärlek i lektionen.

"Tonåringar leder tonåringar", *Liabona*, jan 2003, s 24. Använd några av förslagen i artikeln när ni talar om ledaregenskaper.

"Kanhända ej uppå stormigt hav", *Psalmer*, nr 178, vers 2.

Lektion 49: Uppskatta och uppsmuntra personer med handikapp

Peter B Gardner, "Mer än ord", *Liabona*, feb 2002, s 28. Använd den här artikeln som en del av avslutningen.

Personlig tillväxt, "Uppgifter: Personligt värde", nr 3. ■

Biorganisationernas generalpresidentskap

SÖNDAGSSKOLAN

Daniel K Judd
förste rådgivare

A Roger Merrill
president

William D Oswald
andre rådgivare

UNGA MÄN

Dean R Burgess
förste rådgivare

Charles W Dahlquist II
president

Michael A Neider
andre rådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN

Kathleen H Hughes
första rådgivare

Bonnie D Parkin
president

Anne C Pingree
andra rådgivare

UNGA KVINNOR

Julie B Beck
första rådgivare

Susan W Tanner
president

Elaine S Dalton
andra rådgivare

PRIMÄRFÖRENINGEN

Sydney S Reynolds
första rådgivare

Coleen K Menlove
president

Gayle M Clegg
andra rådgivare

Medlemmar i konferenscentret stöder kyrkans ledare under lördagens eftermiddagssession.

Förändringar i presidentskapen för biorganisationerna, konferensen når ut till allt fler

Medlemmarna i generalpresidentskapen för Söndagsskolan och Unga män kommer inte längre att kallas från de sjuttios kворum, tillkännagav kyrkans ledare under lördagens eftermiddagssession av den 174:e årliga generalkonferensen. (Namn på inröstade och avlösta finns på sidan 24. För information om de nya medlemmarna i presidentskapen, se biografierna på följande sidor.)

Sedan oktober 1979 har

presidentskapen för Söndagsskolan och Unga män varit generalauktoriteter som verkat som medlemmar i de sjuttios kворum på heltid. Dessa nya ledare för biorganisationerna ska inte verka som generalauktoriteter. De ska fortsätta att verka inom sina yrken medan de verkar på deltid i sina ämbeten i biorganisationernas presidentskap.

Andra förändringar var att äldste John H Groberg kallades till de sjuttios presidentskap. Äldste Dennis B

Neuenschwander avlöstes och kommer att verka som president för området Europa Öst från och med den 15 augusti 2004.

Dessutom kallades 35 nya områdesauktoritetssjuttio och 11 blev avlösta.

Mer än 100 000 medlemmar samlades i konferenscentret och på tempelområdet till de fem sessionerna på generalkonferensen. Miljontals fler deltog i utsändningar via television, satellit, radio och Internet för

att få råd av kyrkans ledare.

"Vi är nu en stor internationell familj", sade president Gordon B Hinckley i sitt inledningsframförande. "För mig är det förunderligt och ett underverk att ... bild och ord är tillgängliga för 95 % av kyrkans medlemmar."

För att nå ut till så många som möjligt av kyrkans nästan 12 miljoner medlemmar tolkades konferenssessionerna på 66 språk, däribland för första gången på arabiska och på ett flertal mikronesiska språk. ■

Datum angett för evenemang om prästadörets återställelse

En utsändning till minne av 175-årsdagen av prästadörets återställelse görs i konferenscentret söndagen den 16 maj 2004, 18.00 lokal tid. Evenemanget sänds på 66 språk i 80 länder. Samtliga bröder, 12 år och äldre, uppmuntras närvara vid respektive stavscenter.

I ett brev till kyrkans ledare uppmuntrade president Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, församlingar och grenar att fira årsdagen under ett särskilt sakramentsmöte mellan 16 maj och 13 juni 2004. ■

Konferensen tillgänglig online

Utskrifter av kyrkans 174:e årliga generalkonferens finns nu eller kommer snart att finnas online på www.lds.org på danska, engelska, finska, franska, holländska, indone-

siska, italienska, norska, portugisiska, spanska, svenska, tagalog och tyska.

Video- och ljudfiler av de fyra allmänna sessionerna finns nu online på engelska och spanska. Ljudfiler av

sessionerna kommer att finnas på ytterligare 35 språk. För information om ett särskilt språk, besök www.lds.org och klicka på världskartan i övre högra hörnet. ■

Marjorie Pay Hinckley avlider vid 92 års ålder

I 67 år har Marjorie Pay Hinckley hållit jämna steg med sin make, president Gordon B Hinckley, under hans resor över världen. Den 6 april 2004 avslutades hennes jordiska resa. Syster Hinckley gick lugnt och stilla bort från denna värld omgiven av familj och nära och kära, till följd av komplikationer

Marjorie Pay Hinckley avled den 6 april 2004.

orsakade av hög ålder. Hon föddes den 23 november 1911 och var alltså 92 år.

Syster Hinckley uttryckte ofta förvåning över den vändning hennes liv tagit och skämtade: "Hur kunde en trevlig flicka som jag hamna i en sådan här röra?" I en intervju med kyrkans tidningar flera månader före sin död sade syster Hinckley: "Tja, det blev bättre än jag förväntat mig. Det har varit ett bra liv." Syster Hinckley, som är känd för sin omtänksamhet och

slagfärdighet, sade till kyrkans tidningar: "Om vi inte kan skratta åt livet har vi stora problem" (se "Hemma hos familjen Hinckley", *Liabona*, okt 2003, s 32–37), och på begravningsgudstjänsten för henne lovordades hon som "kärleken personifierad".

Som bevis på de otaliga liv hon påverkat var tusentals närvarande vid en offentlig visning, varav en del stod i kö mer än tre timmar en stormig vårdag. Tusentals var närvarande vid begravningen som hölls i Tabernaklet den 10 april, och ytterligare tiotusentals såg begravningen via television och satellitutsändning.

"Hon konverserade med kungar och drottningar. Hon älskade små barn", sade president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, om syster Hinckleys förmåga att relatera till människor med den mest skiftande bakgrund. "Det fanns ingen fläck i hennes karaktär ... Liksom Mästaren gick Marjorie omkring och gjorde gott."

"Hon hade ett så gott liv", sade president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet. "Vi har alla nytta av att efterlikna henne i tro, beslutsamhet och hängivenhet."

Under begravningsgudstjänsten återgav paret Hinckleys fem barn — Kathleen, Richard, Virginia, Clark och Jane — sådant som

syster Hinckley sagt och uttryckte tacksamhet för sin mor. Clark Hinckley läste ett brev som skrivits av president Hinckley till sin hustru efter nästan 60 års äktenskap. "Min älskling ... jag har känt dig länge ... och det har blivit så som jag hoppades att det skulle bli ... Nu har vi åldrats tillsammans ... Och när någon gång i framtiden dödens hand mjukt rör vid en av oss så kommer det att finnas tårar, ja, men det kommer också att finnas en tyst

förvissning om återförening och evigt kamratskap."

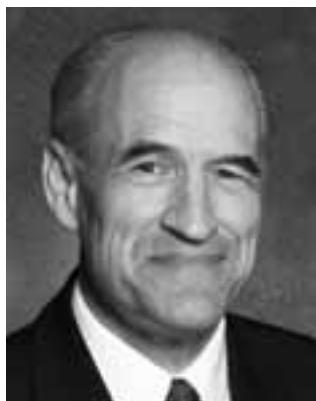
Sheri L Dew, tidigare medlem av Hjälpföreningens generalpresidentskap och president Hinckleys levnadstecknare, sade att även om 12 miljoner medlemmar tillsammans inte kan ta syster Hinckleys plats, så borde varje medlem be att president Hinckley må ha styrka att gå vidare. Hon sade att varje medlem borde anstränga sig lite mer för att lätta profetens börda. ■

President Gordon B Hinckley följer sin hustrus kista in i Tabernaklet.

A Roger Merrill

Söndagsskolans generalpresident

Ariel Roger Merrill fick som ung missionär för första gången höra talas om profeten Joseph Smiths ledarfilosofi om att "lära [människor] rätta principer och [låta dem] styra sig själva". "Det blev ett av de avgörande ögonblicken i mitt liv", säger broder Merrill. Det kom att ligga till grund för hans undervisning, studier och ledarskap, personligt och i yrkeslivet under de gångna 40 åren.

"Mycket av det som händer i världen, på gott och ont, är en följd av ledares inflytande", noterar broder Merrill.

"Frälsaren och hans rättfärdiga inflytande står i centrum för striden om människornas själar. Och bland våra främsta vapen finns undervisningen om sanna principer och valfrihetens kraft." För broder Merrill visar sig sanningen i dessa tankar tydligast i familjen. Han anser att det är i familjen som de bästa möjligheterna till undervisning,

inlärn timer och ledarskap finns.

"Goda familjer skapar goda samhällen och goda samhällen främjar goda familjer", säger broder Merrill. "Och en av de viktigaste faktorerna i en framgångsrik familj är det ledarskap som utövas av föräldrarna. I denna bemärkelse står familjen för det viktigaste vi som människor upplever."

Han framhåller sin hustru Rebecca som ett gott exempel. "Något av det viktigaste med mig är att jag har en otrolig hustru", säger han. "Vi känner stor enighet i vår tro och i vår kärlek till varandra, till Herren och till vår familj."

Broder Merrill, 59, föddes i Salt Lake City, Utah, som son till Ariel Carden och Edith Horsley Merrill den 2 maj 1945. Han växte upp i Carmel, Kalifornien, verkade i Texasmissionen och tog sin examen vid Brigham Young University. Han är chefskonsult för ett ledarutbildningsföretag och delägare i en egen konsultfirma.

Broder Merrill gifte sig med Rebecca Rippey i Salt Lake-templet den 7 juni 1967. De har sju barn och 16 barnbarn. ■

Daniel K Judd

Förste rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap

Daniel K Judds liv har varit en unik blandning av andlig och akademisk utbildning. Som återvänd missionär från Kalifornienmissionen San Diego tog han kandidatexamen i zoologi vid Southern Utah University (SUU), en påbyggnadsexamen i familjerådgivning och en doktorsgrad i rådgivande psykologi vid Brigham Young University (BYU). Under dessa år arbetade han dessutom för kyrkans utbildningsverksamhet som seminarie- och institutlärare.

"När jag gett råd till familjer i mitt yrke eller som biskop och stavspresident, har jag sett i hur hög grad evangeliet bidrar till helandet av oss själva", säger han. "Jag hoppas att de sista dagars heliga genom Söndagsskolan kan förstå den kraft som finns tillgänglig för oss när vi kommer till Kristus genom våra profeters och skrifers lärdomar."

Broder Judd föddes den 17 september 1956 i Kanab, Utah. Han var yngst av de fyra barn LeRoy P och Phyllis Farnsworth Judd fick. Han träffade sin blivande hustru, Kaye Seegmiller, vid SUU. De vigdes i templet i S:t George, Utah. Som föräldrar till fyra barn vill paret Judd framhålla Frälsarens betydelse för dem själva och för familjen.

"Frälsning handlar så mycket mer om honom än om oss", säger broder Judd. "Jag har lärt mig att med Kristus och hans evangelium som grund kan ingenting gå varaktigt fel."

Han verkade både som president för Canyon View stav, Orem, Utah och som ordförande vid Avdelningen för forntida skrifter vid BYU när han kallades till Söndagsskolans generalpresidentskap. Broder Judd, 47, hoppas att han också i fortsättningen ska ha nytta av både sina andliga och akademiska erfarenheter för att hjälpa andra.

"Jag vill att Söndagsskolan ska betona Jesus Kristus och hans försoningsoffer", säger han. "I 2 Nephi 32:3 står det att om vi 'mättar' oss med Kristi ord så ska de tillkännagiva för oss allt vad vi ska göra." ■

William D Oswald

Andre rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap

William Duncan Oswald säger att "tiden med skrifterna" har haft en kraftfullt god inverkan på hans liv.

Han räknar sin tid som lärare i Evangeliets lära, en kallelse som han haft vid fyra olika tillfällen, bland sina mest givande upplevelser i kyrkan. Hans kärlek till att undervisa om evangeliet och hans verksamhet i kyrkan har förberett honom för hans nya kallelse, som han kommer att åta sig när han avslutar sin tid som president för Rysslandmissionen Vladivostok i juli.

På 1970-talet verkade broder Oswald i Söndagsskolans generalkommitté och senare som förste rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap till Russell M Nelson, som nu är medlem av de tolv apostlarnas kvorum. Broder Oswald är glad över att hans nya kallelse till Söndagsskolans generalpresidentskap gör det möjligt för

honom att avsluta det han påbörjade för mer än 25 år sedan.

Under mellantiden har han haft förmånen att som biskop presidera över president Spencer W och syster Camilla Kimballs församling, en erfarenhet som broder Oswald beskriver som en "underbar skola" i att lära sig att älska andra.

"Det var en underbar upplevelse, det har påverkat hela mitt liv att se vilken god man han var. Hans förmåga att uttrycka och visa kärlek till andra gjorde ett djupt intryck på mig. Tack vare denna upplevelse har jag försökt att visa större kärlek och uppskattning för människor omkring mig än jag annars skulle ha gjort."

Broder Oswald, 68, är född och uppväxt i Salt Lake City. Han studerade vid University of Utah där han tog examen i juridik. Han verkade som missionär i England och Skottland. År 1961 gifte han sig med Mavis Morris i Salt Lake-templet. De har sex barn. ■

Charles W Dahlquist II

Unga mäns generalpresident

Charles Winston Dahlquist II säger att hans vittnesbörd vuxit "lite i taget, genom att göra de saker Herren bett mig göra — som att gå i seminarier och tacka ja till kallelser i kyrkan."

Han hoppas att ungdomar ska ha en liknande erfarenhet under hans tid som generalpresident för Unga män. "Jag skulle vilja bygga en generation av unga män som inte bara vet vilka de är, utan som också har en aning om varför de sändes hit och vilken roll de kan spela i frälsningsplanen", säger han.

Broder Dahlquist tror att ungdomar kommer att bli välsignade på samma sätt som han blev om de är trofasta. Och, säger han, eftersom vi lever i en ogudaktig värld "behöver vi de starkaste ungdomar vi någonsin haft och jag tror att vi har en lika bra generation — om inte bättre — än någon tidigare i världshistorien."

Broder Dahlquist har erfarenhet av att arbeta med de unga männen i kyrkan. Som mottagare av "Silverbävaren" har han varit engagerad i scoutrörelsen i större delen av sitt liv och varit Unga mäns president i en församling. Andra kallelser i kyrkan har varit som president över Tysklandmissionen Hamburg, heltidsmissionär i Schweiziska missionen, stavspresident, rådgivare i ett stavspresidentskap och högråd. Broder Dahlquist är advokat och är aktivt engagerad i samhällstjänst.

Broder Dahlquist, 56, föddes i Provo, Utah, som son till C Winston och Afton Ahlander Dahlquist, och tillbringade sin barndom i Boise, Idaho. Efter sin mission gifte han sig med Zella B Darley i Salt Lake-templet den 2 juni 1969. De bor nu i Sandy, Utah. De har fem döttrar och sju barnbarn.

"Jag gifte mig med min käresta från high school", säger broder Dahlquist. "Vi tillhörde samma församling i Boise. Jag var Söndagsskolans musikledare och hon var Söndagsskolans organist. Vi brukar säga att vi gjort musik tillsammans sedan dess." ■

Dean R Burgess

Förste rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap

Det första verkliga provet för mitt unga vittnesbörd kom när jag måste besluta mig för att gå på mission eller spela basketboll", säger Dean Reid Burgess. Broder Burgess tillbringade sitt första år på universitetet med att spela basketboll för "College of Southern Utah" som stipendiat.

Det var år 1965, kriget i Vietnam hade nått sin kulmen, och det var inte alla unga män som fick möjlighet att verka som missionär till följd av Förenta staternas militära inblandning. Men broder Burgess hade möjlighet att välja. "Det krävde en hel del bön och fasta", säger han. "Men jag visste att det var en förmån att verka som missionär, så jag gjorde ett uppehåll i studierna för att gå ut." Under sin tid i den brasilianska missionen stärktes broder Burgess i sitt vittnesbörd om det återställda evangeliet.

Vid sin hemkomst avslutade han sin utbildning vid Brigham Young University i företagsadministration och tog sin examen 1970. Någon tid senare träffade han Annette Christensen i en studentförsamling på BYU. "Hon var Hjälpföreningens president och jag var äldsternas kvorumpresident", säger han. "Hon ägnade sig alltid åt sådant som var värdefullt och konstruktivt." De började gå ut med varandra och vigdes senare i templet i Provo, Utah, den 27 december 1973. De har fem barn och bor i Sandy, Utah.

Broder Burgess, 57, föddes den 24 maj 1946 i Alpine, Utah, som son till Reid och Ethel King Burgess. Under sin uppväxt arbetade han i familjens handelsbod och på gården på 8 hektar. Hans föräldrar lärde honom värdet av en familj, hårt arbete och evangeliets principer — samma värderingar som han försökt undervisa sina egna barn om.

År 1997 återvände broder Burgess till Brasilien, där han verkade som president för Brasilienmissionen Belo Horizonte Öst. Hans andra kallelser i kyrkan innefattar rådgivare i stavspreidentskap, stavens president för Unga män, biskop och högråd. Allt som allt har han arbetat med kyrkans ungdomar i mer än 24 år. ■

Michael A Neider

Andre rådgivare i Unga mäns generalpresidentskap

När han letade efter sin fars försvunna golfbollar är ett av Michael Antone Neiders första minnen om hur hans tro utvecklades.

Han växte upp i det lilla jordbrukssamhället Tyhee, Idaho, och han hade tagit ut sin fars golfklubbor från garaget och slagit ut alla golfbollarna till den plats där hästarna betade. "Jag hade ingen aning om att det skulle vara så svårt att hitta bollarna i det höga gräset. Jag kände ett starkt behov av gudomlig hjälp. Efter en bön återvände jag och fann alla utom en, och fick en oförglömlig lektion om att Gud älskar mig."

Broder Neider säger att han inte är säker på att Herren skulle hjälpa honom att finna dessa bollar idag. "Allteftersom jag vuxit upp och mognat har Herren förväntat sig mer av mig. Jag känner att han har lärt mig att använda mer visdom och tro när jag närmar mig honom."

Broder Neider lärde känna Andens inflytande av sin mor och i det lilla möteshuset i Tyhee. "Jag minns hur jag satt i kyrkan och lade märke till hur min mor då och då blev rörd. Det var då jag började bli uppmärksam och känna någonting särskilt när jag lyssnade till vittnesbörd om Frälsaren."

Broder Neider, 55, föddes i Pocatello, Idaho, som son till H Boyd och Donna Neider. Han var det tredje av sex barn. Han studerade vid Brigham Young University, där han tog kandidatexamen och examen i juridik. Han verkade som heltidsmissionär i Centrala Atlantstaternas mission. År 1971 vigdes han till Rosemary Curtis i Salt Lake-templet. De har åtta barn och sex barnbarn. De bor i Sandy, Utah, där broder Neider är chef för ett eget byggmaterialföretag. Han verkade som rådgivare i Utahmissionen Salt Lake City Syd, som stavs-president, stavens president för Unga män, biskop, församlingens missionsledare och scoutledare. ■

Ungdomar i Ghana förbereder sig för att framträda inför profeten före invigningen av templet i Accra, Ghana.

Kulturevenemang om evangeliet över hela världen

Adam C Olson, kyrkans tidningar

Från sång och dans till tal och dramatik, de kulturella konsterna har länge varit en del av kyrkans historia. Körer, danser, skådespel och andra kulturella begivenheter för medlemmarna tillsammans och erbjuder unika sätt att uttrycka hängivenhet till Gud.

Med detta i åtanke uppmuntrar kyrkans ledare stavar, distrikt, församlingar och grenar över hela världen att också göra de kulturella konsterna till en del av kyrkans framtid, genom att planera och delta i kulturella aktiviteter.

”Vi uppmuntrar lokala ledare att ordna evenemang och aktiviteter som omfattar en eller flera stavar för att stärka enigheten och ge tillfällen till att knyta vänskapsband, särskilt bland ungdomarna”, skrev första presidentskapet i ett brev till ledare över hela kyrkan. ”Dessa evenemang kan bestå av musik, dans, drama, tal, sport eller visuell konst.”

Kyrkans avdelning för musik och kultur förväntar

sig en ökning av behovet av lämpliga skådespel och musikalier och tar emot manuskript, lästeater, oratorier och andra kulturella uttrycksformer. (Mer information, däribland hur dessa bidrag ska sändas in, kommer i juninumret av *Ensign* och julinumret av *Liabona*.)

Som en del av brödernas uppmuntran av kulturella aktiviteter organiserar kyrkan både stora och små kulturella evenemang i samband med tempelinvigningar. Det första hölls i januari, före invigningen av templet i Accra i

Ghana. Liknande evenemang har hållits i Anchorage, Alaska och i São Paulo, Brasilien. De heliga i Köpenhamn och i New York City finputsar sina egna framträdanden, som är planerade till den 22 maj för Köpenhamn och den 13 juni för New York City.

Solsken i Ghana

Som ett led i ett särskilt firande i Ghana var den lokala stadion fylld med nästan 2000 ungdomar som sjöng och dansade under sommarsolen vid den största ungdomsaktivitet som kyrkan någonsin hållit i Afrika.

Evenemangets tema grundades på folksagor och danser från Västafrika och handlade om hur en Kwaku Anansi (”en manlig spindel”) söker efter allt det goda i världen för att behålla det för sig själv. Varje stav och distrikt sjöng och dansade och gav honom någonting gott, som mod, kärlek eller en familj. Men när Anansi såg templet i Accra övertygade dess skönhet honom om att

han borde dela med sig av allt det goda han samlat in.

Snö i Alaska

De heliga i Alaska förberedde en musikal med titeln *In the Shadow of the Mountains* som en del av deras kulturella firande den 6 februari. Med en rollbesättning på 600 personer åskådliggjordes det kulturella arvet hos ursprungsbefolkningen i Alaska, nybyggare och tidiga mormonpionjärer.

Danser från ursprungsbefolkningen i Alaska, en livlig nybygger-bröllopsdans, en primärkör med 300 röster, och andra sånger var en del av programmet. Midvinster-evenemanget hölls inomhus i en lokal skola.

Regn i Brasilien

Ungefär 60 000 medlemmar fyllde Pacaembu stadion, medan ytterligare tusentals såg evenemanget via satellit runt om i landet, då mer än 8 000 lokala heliga och 1 200 missionärer sjöng och dansade i firandet av återinvigningen av templet i São Paulo den 21 februari.

Ett ihållande regn lyckades inte tunna ut antalet åskådare då dansare i traditionella dräkter, en kör med 1 200 röster från 60 stavar och en jättelik rekvisita med djur, fotbollsspelare och marionetter uppträdde.

Den en och en halv timme långa showen tog fyra månader att förbereda och krävde flera hundra frivilligas engagemang med planering, säkerhet, städning och läkarvård. ■

Medlemmar framställer historiska scener från Brasilien under firandet.

MED TILSTÅND AV DON OCH LUCILLE OLSEN, KÖPERING FÖRBUDEN

Nedanför Spring Hill — Adam-ondi-Ahman, av Valoy Eaton

Adam samlade sina rättfärdiga efterkommande till Adam-ondi-Ahman för att där ge dem "sin sista välsignelse." (Se L&F 107:53–57.) Daniel profeterade att Adam kommer att återvända dit före Herrens andra ankomst. (Se Daniel 7:9–14.) Profeten Joseph Smith fick en uppenbarelse där: Spring Hill, Daviess County, Missouri, kallades av Herren Adam-ondi-Ahman. (Se L&F 116.)

”Vi i denna generation är kulmen av allt som varit tidigare. Det är inte tillräckligt att bara vara känd som medlem i denna kyrka. Vi har ett allvarligt ansvar. Låt oss inse det och ta itu med det. Vi måste leva som Kristi sanna efterföljare, med kristlig kärlek mot alla, återgälda ont med gott, undervisa om Herrens väg genom vårt exempel och fullborda det omfattande arbete han givit oss”, sade president Gordon B Hinckley under den 174:e årliga generalkonferensen 3–4 april 2004.